

**Stowarzyszenie Absolwentów
Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej**

45 LAT

**Wydziału Geoinżynierii,
Górnictwa i Geologii
Politechniki Wrocławskiej
1968–2013**

Księga Pamiątkowa

**VIII Zjazd Absolwentów
Wrocław, 8–9 listopada 2013**

Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii
Politechniki Wrocławskiej
Wrocław 2013

Redaktor księgi
Wojciech Ciężkowski, Gabriela Paszkowska

Skład i korekta
Marek J. Battek

Projekt okładki
Anna Jagiełło

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej książki, zarówno w całości, jak i we fragmentach, nie może być reprodukowana w sposób elektroniczny, fotograficzny i inny bez zgody wydawcy i właściciela praw autorskich.

© Copyright by Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii
Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2013

WYDZIAŁ GEOINŻYNIERII, GÓRNICTWA I GEOLOGII
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Wybrzeże Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław

<http://www.wggg.pwr.wroc.pl>
e-mail: wggg@pwr.wroc.pl

ISBN 978-83-937788-3-6

Drukarnia Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej.

POLITECHNIKA WROCLAWSKA

Wybrzeże Stanisława Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
tel. 71 320 22 17, www.pwr.wroc.pl

Rektor prof. dr hab. inż. Tadeusz WIĘCKOWSKI
Prorektorzy prof. dr hab. inż. Jerzy WALENDZIEWSKI
prof. dr hab. inż. Eugeniusz RUSIŃSKI
prof. dr hab. inż. Cezary MADRYAS
prof. dr hab. inż. Andrzej KASPRZAK
dr inż. Zbigniew SROKA

WYDZIAŁ GEOINŻYNIERII, GÓRNICTWA I GEOLOGII

Na Grobli 15, 50-421 Wrocław
tel. 71 320 68 35 fax: 71 320 48 89 www.ig.pwr.wroc.pl

Dziekan prof. dr hab. inż. Wojciech CIĘŻKOWSKI
Prodziekani prof. dr hab. inż. Lech GŁADYSIEWICZ
dr inż. Marek SIKORA
dr Stanisław ŚLUSARCZYK

INSTYTUT GÓRNICTWA

Na Grobli 15, 50-421 Wrocław
tel. 71 320 68 42 fax: 71 3420 48 88 www.ig.pwr.wroc.pl

Dyrektor dr hab. Tadeusz PRZYLIBSKI, prof. PWr.
Zastępcy dyrektora dr inż. Jan BLACHOWSKI
dr inż. Gabriela PASZKOWSKA
inż. Jan RAMUS

ZAMIEJSCOWY OŚRODEK DYDAKTYCZNY POLITECHNIKI WROCLAWSKIEJ W LEGNICY

ul. Stefana Batorego 8, 59-220 Legnica,

tel./fax: 76 862 47 32

Dyrektor dr hab. inż. Andrzej KAŻMIERCZAK, prof. PWr.

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO POLITECHNIKI WROCLAWSKIEJ

Na Grobli 15, 50-421 Wrocław
tel. 71 320 68 35 fax: 71 344 81 23 www.ig.pwr.wroc.pl/sawg
Marek SIKORA – prezes zarządu,
Jacek URBAŃSKI i Stefan LASKOWNICKI – wiceprezesi
skarbnik Dariusz WOŹNIAK,
sekretarz Małgorzata RAKOCZY

SŁOWO WSTĘPNE

Szanowni czytelnicy Księgi Pamiątkowej

45 lat Wydziału Górniczego a obecnie Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii to historia, która na trwale wpisała się w dzieje Politechniki Wrocławskiej.

Niniejsza Księga, będąca już tradycyjną pozycją wydawaną z okazji kolejnych Zjazdów Absolwentów, jest skromnym wkładem absolwentów i ich Stowarzyszenia w obchody jubileuszu Wydziału. Wydziału który ukończyło w minionych 45 latach prawie 3000 absolwentów. Stanowimy całkiem pokaźną armię ludzi, często rozrzuconych po świecie, których korzenie wyrosły na Wydziale. Ludzi, którzy często odwiedzają Wydział, interesują się jego losami, pamiętają skąd wyszli i utrzymują kontakty zawodowe i towarzyskie. Jesteśmy jedynym Wydziałem Politechniki Wrocławskiej, który ma własne Stowarzyszenie Absolwentów. Jest ono tradycyjnie głównym organizatorem obchodów jubileuszowych. Mimo szeregu trudności i tym razem w roku jubileuszu spotykamy się w gronie absolwentów i kadry naukowo-dydaktycznej, aby powspominać, jak było dawniej, pokazać dzień dzisiejszy i przedstawić zamierzenia na najbliższą przyszłość.

Niech ta Księga będzie pamiątką naszego kolejnego spotkania i przypomnieniem o naszych korzeniach.

Marek Sikora
Prezes Stowarzyszenia Absolwentów Wydziału Górniczego

TRADYCJE GÓRNICZE W OŚRODKACH AKADEMICKICH

W XIX wieku, wśród Polaków studiujących górnictwo na zagranicznych uczelniach przyjął się zwyczaj przyjmowania młodszych studentów do górniczego stanu w dniu św. Barbary, patronki górników. Odbywało się to według tradycyjnego rytuału, przy dźwiękach starych pieśni i z dawną symboliką, a kończyło złożeniem przysięgi na wierność Ojczyźnie i zacnej profesji.

Po odzyskaniu niepodległości zwyczaj ten przejęła krakowska Akademia Górnicza, a od 1964 roku, z inspiracji prof. Wincentego Czechowicza, Oddział Górnictwa Odkrywkowego Politechniki Wrocławskiej.

Najważniejszą ceremonią, podczas której studenci II roku przyjmowani są do „górniczego stanu”, jest tzw. *Skok przez Skórę*, będący odpowiednikiem pasowania na rycerza, czy oficera przez uderzenie szablą w ramię. Dzisiejszą inscenizację tego obyczaju zawdzięczamy Polakom studiującym w Leoben w Austrii.

Punktem kulminacyjnym jest ślubowanie, symboliczne przejście przez skórę (krótki skórzany fartuch – dawna ochrona ubrania i ciała) i opasanie nią adepta przez dwóch seniorów. Z tą chwilą, po uderzeniu w ramię szpadą adept-fuks zostaje przyjęty do górniczego grona.

Ceremonia ta odbywa się bezpośrednio przed *Tablicą Piwną*, wyłącznie męskim spotkaniem gwarków. W *Tablicy Piwnej* następuje zbliżenie wszystkich górniczych rang, zasiadających w ławach: starszej – *stare strzechy* i ławie młodszej – studenci. Władzę absolutną sprawuje prezydium, wspierane przez kontrpunktów dowodzących ławami. *Fuksowie* odpowiedzialni są za nalewanie piwa, a kantorzy czuwają nad odpowiednim tonem pieśni.

Udział płci pięknej nie jest możliwy w *Tablicy Piwnej*, stąd sławne z urody lisice urządzają sobie *Czomber Babski*. Tam przy świecach i winie śpiewają najczęściej o... górnikach.

Wojciech Glapa

Górnicy Stan hej niech nam żyje
Niech żyje nam Górnicy Stan
Bo choć przed nami dzienne światło kryje
Toć dla Ojczyzny trud ten jest nam dan
 Boć synowi podziemnych czarnych światów
 Každy chętnie poda swą dłoń
 Niech żyje nam Górnicy Stan *bis*

Górnicy Stan niech żyje nam
Czyż nie słyszysz dzwonka z naszej wieży
I dźwięk kilofa, który wzywa nas
Hej do szybu niech każdy z nas bieży
 Szczęść nam Boże zaśpiewamy wraz
 Boć synowi podziemnych czarnych światów
 Každy chętnie poda swą dłoń
 Niech żyje nam Górnicy Stan *bis*

Górnicy Stan niech żyje nam
Gdy wreszcie góry się zachwieją
I wrócim bracia do światłości bram
Wejdzimy wszyscy z tą błogą nadzieją
 Ze słodka miłość wzruszy serca nam
 Boć synowi podziemnych czarnych światów
 Každy chętnie poda swą dłoń
 Niech żyje nam Górnicy Stan
 Górnicy Stan niech żyje nam

Zieleni się jodła,
Pod jodłą skarb rud.
Nas przyjaźń tu wiodła,
Niech święci się cud.
 Spod jodły zielonej
 Wykopiem skarb rud,
 A z piersi spienionej
 Serdeczny zdroj nut!

Wykopiem, wytopim
I rzucim je w świat –
Tylko tym się stropim
Kto druh nasz, kto brat.
 Zieleni się jodła ...

Gdy wieczorem siedzę sam,
wówczas w wyobraźni
stają widma dawnych lat,
szczęścia i przyjaźni.
Gwar wesołych młodych lic
w głowie mej się cieśni,
zda się słyszę słowa te
ulubionej pieśni:

I rozkosznych wspomnień zdrój
błyszczą po nade mną,
i jak gwiazdek złotych rój
w noc ponurą ciemną –
zda się widać miasta kształt,
w mrocznej gdzieś ulicy
stoi stary znany gmach,
mury mej Wszechnicy.

Dzielnie kroczy hoża młodź,
pełna ognia, siły –
iskry sypią im się z ócz,
ogniem płoną żyły.
Kiedy tylko zjawią się,
Budzą wnet zachwyty,
dziewcząt rój za nimi śle
tęsknych ócz błękity.

Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus,
gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus!
Post iucundam iuventutem,
post molendam senectutem,
nos habebit humus,
nos habebit humus!

Vita nostra brevis est,
vita nostra brevis est,
brevis fenietur,
brevis fenietur,
venit mors velociter,
rapid nos atrociter,
nemini parceret,
nemini parceret,

Vivat Academia,
vivant Professores,
Vivat Academia,
vivant Professores,
vivat membrum quodlibet,
vivat membra quaedlibet,
semper sint in flore,
semper sint in flore.

WYSTĄPIENIE DZIEKANA

na Inauguracji Roku Akademickiego 2013/2014 w dniu 9 X 2013

Panie Rektorze,
Panowie Dziekani,
Dostojni Goście,
Pracownicy Wydziału,
Drodzy Studenci i Absolwenci!

Tradycyjnie na inauguracji kolejnego roku akademickiego na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii, jednym z dwunastu wydziałów Politechniki Wrocławskiej, spotykają się:

- nowo przyjęci kandydaci, którzy po immatrykulacji staną się studentami,
- studenci starszych lat,
- absolwenci, którzy urocząście odbiorą dyplomy, na które ciężko zapracowali,
- pracownicy Wydziału oraz władz Uczelni, a także
- przedstawiciele przemysłu oraz
- przedstawiciele firm współpracujących z naszym Wydziałem.

Ten rok jest rokiem szczególnym z dwóch względów:

Po pierwsze – w dniu 20 lutego zainaugurowaliśmy działalność dydaktyczną w nowej siedzibie – Geocentrum I. Jest to trzecia, i chyba docelowa już, siedziba w historii naszego Wydziału

Po drugie – jest to 45 rok działalności naszego Wydziału, który obchodzi więc szafirowy jubileusz.

Na początek warto przedstawić obecny obraz Wydziału.

1. Prowadzimy kształcenie w dziedzinie nauk technicznych na dwóch kierunkach – Górnictwo i geologia oraz Geodezja i kartografia.

2. Na Wydziale kształcą się w sumie prawie 1200 studentów na studiach I., II. i III. stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym we Wrocławiu i w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Legnicy.

3. Na I rok przyjęliśmy w sumie 450 osób, spośród których – na tak specyficznych, technicznych kierunkach – aż 1/4 stanowią studentki; hasło „Dziewczyny na Politechniki” – jak widać – w pełni daje tu efekty.

4. W ostatnim roku dyplom magistra lub inżyniera otrzymało 140 osób.

5. Osobno wydzielić należy grupę słuchaczy studiów III. stopnia, a więc studiów doktoranckich. W sumie mamy ich teraz 49, a dodatkowo przewód doktorski w trybie eksternistycznym realizuje 11 osób.

6. Niezwykle prestiżowe, ale i barwne studia odbywają na naszym Wydziale studenci studiów magisterskich prowadzonych w języku angielskim w ramach międzynarodowych programów Erasmus i Erasmus Mundus. W ramach European Geotechnical and Environmental Course oraz European Minerals Engineering Course, a także Mining and Power Engineering w ubiegłym roku przebywało u nas 44 studentów z 22 – często bardzo egzotycznych – krajów wszystkich kontynentów oprócz Australii. Warto wspomnieć, że studenci ci, w tym i studenci naszego Wydziału, odbywają studia rotacyjnie w technicznych uczelniach we Wrocławiu, w Delft (Holandia), w Akwizgranie (Niemcy), w Miskolcu (Węgry), w Helsinkach (Finlandia) oraz w Exeter (Wielka Brytania). W tym roku studia takie podejmuje 23 studentek i studentów.

7. Dużym zainteresowaniem cieszą się także oferowane przez Wydział studia podyplomowe. Studia z zakresu Bezpieczeństwa i higieny pracy oraz z Systemów informacji geograficznej miały już po kilkanaście edycji, a podejmują je osoby z całego kraju.

8. Coraz liczniejsi studenci i doktoranci uzyskują prestiżowe nagrody i stypendia, np. niezwykle prestiżowego ministerialnego TOP 500 Innovators, Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, Młoda Kadra z unijnego programu Kapitał Ludzki, Rady Miejskiej Wrocławia, Wybitnie uzdolnionych na PW. i in.

Tak rozległe pola kształcenia wynikają z faktu, że pracownicy Wydziału starają się przekazać jak najnowszą wiedzę w jak najatrakcyjniejszy sposób.

Kształcenie bowiem odbywa się nie tylko w salach wykładowych, seminarijnych czy w laboratoriach; studenci w czasie praktycznie całych studiów odbywają liczne praktyki kierunkowe, dyplomowe oraz zajęcia terenowe z wielu przedmiotów. To, że kształcimy dobrych absolwentów potwierdza fakt, iż spotkać ich można w różnych firmach górniczych na całym świecie, nawet w tak odległych krajach, jak Chile, Republika Południowej Afryki czy Australia. Również przedstawieni w trakcie powitania obecni na sali przedstawiciele kadry kierowniczej krajowego górnictwa rud miedzi, górnictwa węgla brunatnego, górnictwa skalnego w dużej części są naszymi absolwentami. Należy zauważyć, że część naszych wykładowców związana jest czynnie z przemysłem wydobywczym, nie tylko w Polsce; przekazują więc oni swą najnowszą praktyczną wiedzę w trakcie zajęć.

Absolwenci naszego Wydziału pracują także w administracji państwowej i samorządowej oraz w wielu firmach otoczenia górnictwa. Jako absolwenci Politechniki Wrocławskiej, jednej z najlepszych uczelni w kraju, ich starania o pracę rzadko kończą się niepowodzeniem.

Duże doświadczenie dydaktyczne i powiększająca się kadra naukowa pozwoliły na utworzenie nowego kierunku kształcenia Geodezja i kartografia,

a zainteresowanie nim od dwóch lat bije rekordy popularności. W przyszłym roku będziemy mieli pierwszych absolwentów I stopnia tego kierunku.

* * *

Pozycja Wydziału wynika również z prowadzonej działalności naukowej. Prowadzone tu badania mają często charakter interdyscyplinarny, a wykorzystuje się w nich najnowsze osiągnięcia techniki. Pomocne są w nich najnowocześniejsza aparatura oraz oprogramowanie, w które znacząco zaopatrzyliśmy się w ostatnich latach. Również zasięg geograficzny realizowanych prac jest imponujący sięgając od Chile na południu po Arktykę na północy, a nawet sięga w Kosmos. Wiosną rusza z Uczelni kolejna wyprawa do Peru, gdzie pracownicy Wydziału będą opanowywać osuwające się mury twierdz inkaskich, a w tej chwili po raz drugi w tym roku nasi pracują na Spitsbergenie.

Duże doświadczenie i wysoka pozycja naukowa pracowników spowodowała, że w ramach Wydziału funkcjonują dwa laboratoria akredytowane – Laboratorium Transportu Taśmowego oraz Laboratorium Bezpieczeństwa Pracy, realizujące prace dla firm z całego kraju.

Należy zauważyć, że wyniki swoich osiągnięć pracownicy prezentują na licznych konferencjach, w tym kilku prestiżowych organizowanych przez nasz Wydział, oraz publikują w najlepszych branżowych czasopismach światowych, a także w czasopismach o wysokiej randze wydawanych przez nasz Wydział. Po reorganizacji Wydział został wydawcą czterech czasopism: Physicochemical problems of mineral processing oraz Meteorites – oba o zasięgu międzynarodowym, a także Prac Naukowych Górnictwo i geologia, które przeobrażają się właśnie w angielskojęzyczne Mining Science.

* * *

Kształcenie i realizowane prace nie dzieją się jednak w próżni. Co nas czeka w przyszłości? Ogólnie słychać o zbliżających się trudnych czasach, sytuacja staje się pełna obaw o przyszłość. Dodatkowo panuje niezbyt przychylna polityczna atmosfera względem górnictwa, opierająca się jednak na prezentacji stanu krajowego górnictwa węgla kamiennego. A przecież branża górnicza jest znacznie szersza – np. górnictwo skalne, górnictwo wód leczniczych mają się nienajgorzej, górnictwo gazu z łupków niezwykle się rozwija, górnictwo rud miedzi ma się doskonale, wchodząc nawet na rynki światowe.

Nie wątpię, że trwający postęp cywilizacyjny potrzebując do rozwoju surowców wymusi znów u nas zainteresowanie górnictwem i branżami z jego otoczenia, a do tego potrzebna jest wykształcona kadra. Myślę, że nie pójdziemy śladem innych krajów zachodniej Europy, widzących już błędne swe decyzje związane z likwidacją rodzimego górnictwa i rezygnacji z bazy zasobowej na innych kontynentach. W ramach współpracy z KGHM Polska Miedź S.A. oraz

KGHM International Ltd. realizując pierwszą edycję programu Go Global Internship kilkunastu studentów z wydziałów górniczych polskich uczelni, w tym naszego, wzięło w tym roku udział w praktykach w kopalniach Chile, Kanady i USA. Przyszłe edycje tego programu obejmą coraz liczniejsze grupy studenckie. Również mamy nadzieję na współpracę z różnymi krajami w ramach programu innowacji w surowcach na lata 2014-2020 w UE, który nosi nazwę „European Innovation Partnership on Raw Materials”.

* * *

Naprzeciw tym wyzwaniom, a także pracom związanym z całą sferą geo, wychodzi inicjatywa sprzed kilku lat władz Politechniki Wrocławskiej, które uznały, że ten obszar nauki ma przyszłość, czego efektem jest powstanie nowej siedziby Wydziału – Geocentrum I, mieszczącej się przy ulicy Na Grobli, przeznaczonej wyłącznie do dydaktyki. W ciągu kilku lat mają powstać w sąsiedztwie przeznaczone wyłącznie do badań Geocentrum II i Geocentrum III.

Ponieważ budynki Geocentrum położone są po przeciwnej stronie Odry, naprzeciw głównego kampusu Politechniki, oba brzegi połączyła czynna od tygodnia kolej linowa.

Nowy budynek, położony w sąsiedztwie całego kampusu uczelni, wyposażony w liczną nową aparaturę, posiadający samoobsługową bibliotekę, będzie – mam nadzieję – stwarzał nowe możliwości i pozwalał na nieporównywalnie lepsze warunki studiowania i pracy.

Zapraszam dziś wszystkich do odbycia podniebnej podróży koleją linową – o nazwie Polinka – na drugi brzeg Odry i zwiedzenie budynku naszej siedziby.

* * *

Patrząc zatem w przyszłość z nadzieją chciałem bardzo podziękować coraz bardziej odmładzającej się kadrze nauczycieli akademickich, a także pracownikom wsparcia i administracji, za ich trud włożony w stałą pracę dla dobra Wydziału. Jej rezultatem jest staranie, aby jego pozycja naukowa i dydaktyczna była na najwyższym poziomie. W obecnej ocenie parametrycznej polskich jednostek naukowych dobrze wypadliśmy w naszej branży. Życzę nam wszystkim wytrwałości i dalszych sukcesów w nadchodzącym roku akademickim. Wprowadzane w naszej Uczelni zarządzanie procesowe zmusza nas jednak w nadchodzących miesiącach do reorganizacji struktury Wydziału. Mam także nadzieję, że powołany właśnie nowy Konwent Wydziału będzie nam służył w przyszłości swą radą tak w zakresie efektywnego kształcenia, jak i w zakresie optymalnego funkcjonowania.

* * *

W końcu zwracam się do nowoprzyjętych studentów, którzy za chwilę, po immatrykulacji, staną się naszymi młodszymi nowymi koleżankami i kolegami. Wkraczacie do uczelni będącej w awangardzie uczelni krajowych, która będzie o Was dbała, ale i wymagała. Nowy system zarządzania uczelnią pozwolił na rzecz nie do pomyślenia dla starszych pokoleń studentów – na brak indeksów – niewielkich książeczek dokumentujących w formie papierowej Wasze sukcesy, ale też potknięcia. Teraz wszystko to będzie się działo wirtualnie.

Fakt ten nie zmienia sytuacji, że studiować będziecie na uczelni kształcącej nie tylko najlepszych specjalistów, ale też kształtującej najlepszych ludzi. Pamiętajcie, że studiowanie nie oznacza tylko nauki, ale podejmujcie też inne działania – macie na uczelni do dyspozycji koła naukowe, różne działania kulturalne, samorząd studencki. Niektórym dodatkowa działalność np. w sporcie wychodzi całkiem niezłe – nasza studentka Pani Kasia Szałańska wywalczyła w tym roku tytuł Mistrzyni Europy w strzelaniu z łuku blokowego.

Drodzy studenci, pamiętajcie, że okres studiów to najpiękniejszy okres w Waszym życiu, zawrzecie tu wiele wspaniałych znajomości, tu kształtujecie swój charakter.

Oprócz specjalistycznej interdyscyplinarnej wiedzy oferujemy Wam niepowtarzalną atmosferę studiów z licznymi akcentami starych tradycji górniczych. Życzę Wam wszystkiego najlepszego.

A wystąpienie to kończę tradycyjnym

Szczęść Boże

oraz

Niech żyje nam górniczy stan!

WYDZIAŁ
HISTORIA I STRUKTURA

Plac Teatralny 2 – siedziba wydziału w latach 1992–2012

KALENDARIUM

- 1.10.1962 Pierwsza rekrutacja studentów na Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej – specjalność Górnictwo Odkrywkowe
- 1.11.1964 Powołanie Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego; zarządzenie rektora prof. Zygmunta Szparakowskiego, L.Dz. R. 1/4/64
- 1.09.1968 Powstanie Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej; Dz. Urz. Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego nr 14 z 1968 r., poz. 116
- 19.11.1977 I Zjazd Absolwentów
- 23.11.1984 II Zjazd Absolwentów
- 3.03.1988 Zarejestrowanie Stowarzyszenia Absolwentów Wydziału Górniczego w Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu; sygn. akt. S.A.II-6017/5/88
- 11.11.1988 III Zjazd Absolwentów; wydanie Księgi Pamiątkowej 20-lecia Wydziału
- 1.10.1992 Wydział Górniczy, Instytut Górnictwa i Stowarzyszenie przenoszą się z gmachu NOT-u do własnej siedziby przy pl. Teatralnym 2
- 6.11.1993 IV Zjazd Absolwentów; wydanie Księgi Pamiątkowej 25-lecia; odsłonięcie tablicy upamiętniającej twórców Wydziału: prof. Wincentego Czechowicza, prof. Zdzisława Gergowicza, doc. Stanisława Sobolewskiego, doc. Mieczysława Jokiela, prof. Janusza Bieniewskiego; imieniem prof. Wincentego Czechowicza nazwano salę 209; wyróżnienie prof. Stanisława Dmitruka honorowym członkostwem SAWG
- 6.11.1998 V Zjazd Absolwentów; wydanie Księgi Pamiątkowej 30-lecia
- 23.10.2003 Uchwałą Senatu Politechniki Wrocławskiej zmieniono nazwę Wydziału na WYDZIAŁ GEOINŻYNIERII, GÓRNICTWA I GEOLOGII
- 7.11.2003 VI Zjazd Absolwentów; wydanie Księgi Pamiątkowej 35-lecia; imieniem prof. Tadeusza Żura nazwano salę 210
- 1.09.2005 Absolwentka Wydziału, prof. zw. dr inż. Monika Hardygóra zostaje prorektorem Politechniki Wrocławskiej ds. rozwoju w kadencji 2005–2008
- 24.09.2007 Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów w Warszawie przyznała Wydziałowi uprawnienia do nadawania stopnia naukowego dok-

tora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie górnictwo i geologia inżynierska

- 7.11.2008 VII Zjazd Absolwentów; wydanie Księgi Pamiątkowej 40-lecia. Prof. Teresa Siemieniwska, prof. Tadeusz Luty, prof. Eugeniusz Wnuczak członkami honorowymi SAWG
- 18.11.2010 Uchwałą nr 401/28/2008-2012 Senat Politechniki Wrocławskiej postanawia utworzyć od roku akademickiego 2011/2012 nowy kierunek studiów *Geodezja i Kartografia* o specjalności *geodezja inżynierska* na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej, na którym będą prowadzone studia I stopnia
- 1.12.2012 Instytut Górnictwa, Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii oraz Stowarzyszenie Absolwentów przenoszą się z Pl. Teatralnego 2 do nowej siedziby GEOCENTRUM I, Na Grobli 15

Geocentrum I – siedziba wydziału od 2013

Początki górnictwa i geodezji w Technische Hochschule iw Politechnice Wrocławskiej

Początki Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej przedstawiane dotąd były albo od chwili założenia Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego w 1964 r., albo też od powołania Wydziału Górniczego w 1968 r., tylko pobieżnie sięgając przed te daty. Warto wspomnieć o początkach górnictwa i geodezji na Politechnice w okresie jeszcze wcześniejszym. Większość informacji podanych poniżej pochodzi z imponującej pracy M. Buraka, K. Dackiewicza i P. Pregiela „Wrocławskie uczelnie techniczne”, wydanej przez Muzeum Architektury w 2010 r. oraz ze specjalnego numeru 2/2010 „Pryzmatu” – pisma informacyjnego PWr.

W drugiej połowie XIX w. na obszarze Dolnego Śląska i jego sąsiedztwie dał się zauważyć wyraźny rozwój gospodarczy. Industrializacja regionu spowodowała, że miasto Wrocław, obok Sudeckiego Okręgu Przemysłowego, stało się dużym centrum przemysłowym. Konsekwencją tego był wzrost zapotrzebowania na różnych specjalistów techników. Już w 1863 r. publicznie sformułowano potrzebę powołania jakiejś jednostki wyższego kształcenia technicznego, jednak dopiero działania rozpoczęte trzydzieści pięć lat później doprowadziły do budowy Królewskiej Wyższej Szkoły Technicznej, która podjęła działalność w 1910 r.

W skład uczelni wchodziły trzy oddziały (odpowiedniki dzisiejszych wydziałów): Nauk Ogólnych, Inżynierii Materiałowej i Elektrotechniki oraz Chemii i Hutnictwa, w których podstawowymi jednostkami były katedry i instytuty. Oddział Chemii i Hutnictwa rozpoczął swą działalność jednak rok później, po oddaniu do użytku gmachu Instytutu Hutniczego (obecnie budynek B-1), w którym znalazła się jego siedziba. Od początku w Oddziale tym kształcono studentów w zakresie przedmiotów geologicznych, czym zajmowały się Katedra Geologii, kierowana przez prof. Fritza Frecha, oraz Katedra Mineralogii, kierowana przez prof. Carla Hintze. Obie katedry przyporządkowane były odpowiednim instytutom na Uniwersytecie Wrocławskim.

Warto tu wspomnieć, że w 1918 r. powołano we Wrocławiu Śląski Instytut Badań Węgla, który przez cztery lata gościł w budynku Instytutu Hutniczego, do czasu uzyskania własnej siedziby przy obecnej ul. Bujwida.

Podstawowe znaczenie dla nas miała radykalna reorganizacja przeprowadzona w uczelni z początkiem roku akademickiego 1922/23. W miejsce Oddziału Chemii i Hutnictwa powołano Wydział Gospodarki Materiałowej, obejmujący trzy kierunki działalności: Chemię, Hutnictwo i Górnictwo.

W ramach Wydziału na kierunku Górnictwo działały:

- a) Katedra Mineralogii (wspólna z Uniwersytetem Wrocławskim, kier. prof. Ludwig Milch),
- b) Katedra Geologii (wspólna z Uniwersytetem Wrocławskim, kier. prof. Hans Cloos),
- c) Instytut Górnictwa i Gospodarki Górniczej (dyr. prof. Georg Spackeler), w skład którego wchodziły:
 - Katedra Górnictwa i Gospodarki Górniczej,
 - Laboratorium Górnicze,
- d) Instytut Górnictwa i Przeróbki (dyr. prof. Wilhelm Gross), w skład którego wchodziły:
 - Katedra Górnictwa i Przeróbki,
 - Laboratorium Przygotowawcze,
- e) Instytut Miernictwa Górniczego i Geofizyki (dyr. prof. Ludger Mintrop), obejmujący:
 - Katedrę Miernictwa Górniczego i Geofizyki.

Tak więc tradycje kształcenia w zakresie górnictwa i geodezji w naszej uczelni sięgają aż 90 lat!

Pierwotny budynek główny Szkoły stanowi teraz tylko część obecnego gmachu głównego – jest to część od podwórka, z obecnym wejściem bocznym od ul. Norwida. W latach 1926–1928 dobudowano do niego tzw. skrzydło południowe, od strony obecnego Wybrzeża Wyspiańskiego, w którym teraz znajduje się wejście główne. Budynek nowego skrzydła, połączony ze starym dwoma łukowatymi łącznikami, jest interesujący dla naszego Wydziału z dwóch powodów:

1. parter zachodniej części nowego skrzydła (obecnie siedziba Kanclerza PWr.) oraz partery obu łączników były przeznaczone dla projektowanego nowego Wydziału Górniczego, którego jednak wówczas nie powołano,

2. nad wejściem głównym umieszczono głowy dziewięciu wybitnych przedstawicieli techniki i nauki. W środku znajduje się podobizna Fridricha Wilhelma von Redena (1752–1815), twórcy rozwoju przemysłowego Śląska, m.in. dyrektora pruskiego Wyższego Urzędu Górniczego i ministra w rządzie pruskim.

W 1933 r., po przejęciu władzy w Niemczech przez narodowych socjalistów, wprowadzono w życie wcześniejszy projekt połączenia Uniwersytetu Wrocławskiego i Wyższej Szkoły Technicznej w Uniwersytet Śląski. Choć projekt nie wszedł z życie w całości, to utworzono jednak wspólną administrację, wspólny budżet oraz połączono jednostki naukowe istniejące na obu uczelniach; powstały m.in. wspólny Instytut Mineralogiczno-Petrograficzny i Instytut Geologiczno-Paleontologiczny. Rok później Wydział Gospodarki Materiałowej przemiano-

wany został w Wydział Górnictwa i Hutnictwa, który z kolei w 1941 r. rozpoczął działać w nowej strukturze organizacyjnej, w której wydzielono:

a) Oddział Górnictwa, z kierunkami:

- górnictwo i geologia,
- geodezja górnicza,

b) Oddział Hutnictwa, z pięcioma kierunkami.

Po 1941 r. zmieniała się struktura organizacyjna uczelni i pod koniec wojny podstawowymi jednostkami wydziałów były instytuty. W ostatnim semestrze nauczania w Wyższej Szkole Technicznej funkcjonowały cztery wydziały:

- Wydział Nauk Przyrodniczych i Przedmiotów Uzupełniających z jedenastoma instytutami,
- Wydział Budownictwa z czterema instytutami i jednym laboratorium,
- Wydział Maszynoznawstwa z dwoma instytutami, jednym laboratorium oraz Kotłownią i Siłownią,
- Wydział Górnictwa i Hutnictwa, w skład którego wchodziło osiem instytutów:
 - Instytut Górnictwa i Przeróbki,
 - Instytut Górnictwa i Przemysłu Wydobywczego,
 - Instytut Miernictwa Górniczego i Geofizyki,
 - Instytut Mineralogiczno-Petrograficzny
 - Instytut Geologiczno-Paleontologiczny,
 - Instytut Hutnictwa Żelaza i Odlewnictwa,
 - Instytut Hutnictwa Metali,
 - Instytut Walcownictwa.

Budynki Wyższej Szkoły Technicznej już 6.05.1945 r. zajęła radziecka jednostka rozpoznawcza, chroniąc (!) budynki i pozostały w nich majątek do czasu przejścia ich w czerwcu przez administrację polską. Stanowili ją członkowie przybyłej z Krakowa 9 i 10.05.1945 r. specjalnej Grupy Naukowo-Kulturalnej, do której dołączyli pracownicy naukowcy przebywający we Wrocławiu na robotach przymusowych (był wśród nich m.in. Zdzisław Gergowicz, pierwszy dziekan naszego Wydziału). W skład trzonu Grupy wchodził geolog – dr Józef Zwierzycki – światowej sławy geolog, m.in. twórca Instytutu Nauk Geologicznych na Uniwersytecie Wrocławskim.

W opisie stanu zachowania budynków z czerwca 1945 r. m.in. zapisano, że:

– *Oddział górniczy. Laboratoria w dobrym stanie. Biblioteka jak wyżej. Stan ogólny dobry.*

– *Oddział geologiczny. Wyrabowany. Brak optyki. Stan zły.*

– *Oddział mineralogiczny. Stan zły. Brak niemal wszystkiego.*

Od 19.09.1945 r. rozpoczęła działalność polska już uczelnia o nazwie „Uniwersytet i Politechnika we Wrocławiu”. To wspólne początkowo funkcjonowanie wynikało z kilku przyczyn, z których najważniejszymi było posiadanie

liczniejszej kadry przez uniwersytet, a lepiej zachowanych budynków przez politechnikę, a także fakt posiadania już przed wojną wspólnych jednostek naukowych. Dekret Krajowej Rady Narodowej z 24.08.1945 r. powołujący obie uczelnie jako „akademickie”, przewidywał utworzenie na Politechnice czterech wydziałów – Chemicznego, Mechaniczno-Elektrotechnicznego, Budownictwa i Hutniczo-Górniczego, a więc powtarzających strukturę przedwojenną.

Na Wydział Hutniczo-Górnicznym w trakcie pierwszych zapisów w listopadzie 1945 r. zgłosiło się 90 osób, dla których w marcu 1946 r. zajęcia prowadziło 23. pracowników naukowych, którym towarzyszyło 17 pracowników pomocniczych. Na jedenaście projektowanych katedr ponad połowa nie miała jednak obsad, w tym Katedra Górnictwa I i Katedra Miernictwa Górniczego. Kierownikiem Katedry Geologii i Złóż Mineratów Użytecznych był prof. dr inż. Józef Zwierzycki. Ta niekorzystna dla wydziału sytuacja była prawdopodobnie przyczyną jego likwidacji, co potwierdziło rozporządzenie ministra oświaty z 10.04.1946 r. Przez okres funkcjonowania Wydziału jego pierwszym dziekanem był także prof. Józef Zwierzycki.

Kolejna próba podjęcia kształcenia specjalistów górników została podjęta w 1950 r., kiedy to na dwóch wydziałach Politechniki – Elektrycznym i Mechanicznym, utworzono Oddziały Górnicze. I choć nauczanie rozpoczęto już 1 października tego roku, to odpowiednie rozporządzenie ministra szkół wyższych i nauki powołujące oddziały zostało ogłoszone w 1951 r., a katedry w ramach nich działające zostały powołane w 1952 r. I tak w Oddziale Górniczym na Wydziale Elektrycznym powołano:

- Katedrę Górnictwa Ogólnego (kier. mgr inż. Adam Patla),
- Katedrę Urządzeń Elektrycznych w Górnictwie (kier. dr inż. Ludger Szklar-ski),

na Wydziale Mechanicznym zaś:

- Katedrę Przeróbki Mechanicznej i Maszyn Przeróbczych (kier. dr inż. Franciszek Łęcznar),
- Katedrę Maszyn i Urządzeń Transportu Górniczego (kier. mgr inż. Bogusław Loesch) i
- Katedrę Maszyn do Urabiania i Ładowania (vacat).

Niestety, reorganizacja uczelni wynikająca z zarządzenia ministra szkolnictwa wyższego z 3.06.1954 r., doprowadziła do likwidacji obu oddziałów i tworzących je katedr.

Dopiero podjęta dziesięć lat później trzecia już powojenna inicjatywa doprowadziła do powstania w 1964 r. Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego, przekształconego w 1968 r. w Wydział Górniczy, ale to już inna historia...

Nauczanie geodezji w okresie powojennym na Politechnice Wrocławskiej sięga 1946 r., kiedy to powstała w Oddziale Inżynierii Lądowej Wydziału Bu-

downictwa Katedra Miernictwa, a z niej w 1948 r. Katedra Geodezji, której kierownikiem był prof. mgr inż. Józef Kożuchowski. W 1968 r. utworzono w powołanym Instytucie Geotechniki dwa zakłady – Zakład Geodezji, obsługujący Wydział Budownictwa Lądowego, oraz Zakład Geodezji Górniczej i Fotogrametrii, obsługujący Wydział Górniczy; kierownikiem tego ostatniego został doc. dr inż. Bronisław Galas.

Jak więc widać tradycje nauczania obecnych kierunków kształcenia na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii – *górnictwo i geologia* oraz *geodezja i kartografia* – sięgają daleko w przeszłość i na pewno wymagają szczegółowego opracowania.

Wojciech Ciężkowski

Otwarcie Geocentrum I – przemawia Rektor PWR prof. Tadeusz Więkowski
fot. Krzysztof Mazur

Wykład inauguracyjny Geocentrum I
fot. Krzysztof Mazur

WŁADZE WYDZIAŁU W LATACH 1964–2013

Oddział Górnictwa Odkrywkowego przy Wydziale Budownictwa Lądowego

1964–1968	kierownik Oddziału zastępcy	doc. Zdzisław Gergowicz mgr inż. Zbigniew Karpuk doc. Stanisław Dmitruk mgr Teodor Sztuk
-----------	--------------------------------	---

Wydział Górniczy – od 23.10.2003 r. Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii

Lata	Dziekani	Prodziekani
1968–1972	prof. dr hab. inż. Zdzisław Gergowicz	doc. dr inż. Mieczysław Jokiel dr inż. Jan Czubaszek doc. dr Teresa Górecka
1972–1975	doc. mgr inż. Stanisław Sobolewski prof. dr hab. inż. Tadeusz Żur	doc. dr inż. Mieczysław Jokiel doc. dr inż. Jerzy Chwastek doc. dr Teresa Górecka
1975–1978	prof. dr hab. inż. Tadeusz Żur	doc. dr inż. Mieczysław Jokiel
1978–1981	prof. dr hab. inż. Tadeusz Żur	doc. dr inż. Mieczysław Jokiel
1981–1984	prof. dr hab. Janusz Bieniewski	doc. dr hab. inż. Andrzej Strumiński dr Barbara Teisseyre doc. dr Ludwik Wójcik
1984–1987	doc. dr hab. inż. Andrzej Strumiński	dr Barbara Teisseyre doc. dr Ludwik Wójcik
1987–1990	prof. dr hab. inż. Stanisław Dmitruk	doc. dr inż. Adam Fiszer dr inż. Henryk Wojtkiewicz dr hab. inż. Lech Gładysiewicz
1990–1993	prof. dr hab. inż. Stanisław Dmitruk	dr hab. inż. Lech Gładysiewicz dr inż. Jacek Urbański dr inż. Wojciech Glapa
1993–1996	dr hab. inż. Lech Gładysiewicz	dr inż. Jacek Urbański dr inż. Henryk Wojtkiewicz
1996–1999	prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra	dr inż. Krzysztof Hołodnik dr inż. Jacek Urbański
1999–2002	prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra	dr inż. Marek Sikora dr Stanisław Ślusarczyk prof. Jadwiga Więckowska

2002–2005	dr hab. inż. Jerzy Malewski	dr inż. Marek Sikora dr Stanisław Ślusarczyk
2005–2008	prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz	prof. dr hab. inż. Jadwiga Więckowska prof. dr hab. inż. Jan Drzymała dr inż. Andrzej Wajda dr Paweł Zagożdżon
2008–2012	prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz	dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski dr inż. Marek Sikora dr inż. Andrzej Wajda
2012–2016	prof. dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski	prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz dr inż. Marek Sikora dr Stanisław Ślusarczyk

Wydział Górniczy – była Filia, obecnie Zamiejskowy Ośrodek Dydaktyczny Politechniki Wrocławskiej w Legnicy

1969–1974	doc. dr inż. Czesław Żymalski
1985–2005	dr inż. Henryk Bartoszewicz
2005–2008	dr Stanisław Ślusarczyk
2008-2012	dr inż. Jerzy Bartoszewski
od 2012	dr hab. inż. Andrzej Kaźmierczak

Wydział Górniczy – była Filia, obecnie Zamiejskowy Ośrodek Dydaktyczny Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu

1982–1987	doc. dr inż. Mieczysław Jokiel
1987–1990	dr inż. Andrzej Galiński
1990–1998	dr inż. Ryszard Kabat
1998–2002	dr inż. Jan Kałwak
2002–2005	dr inż. Ryszard Kabat
2005–2008	dr inż. Jerzy Bartoszewski
od 2008	dr inż. Andrzej Figiel

Pracownicy Dziekanatu Wydziału

1964–1971	Adela Pietrusiewicz
1971–1997	Ewa Ryzewicz (zm. 19.6.2008)
od 1981	Jolanta Kramarczyk
1996–2005	mgr inż. Zofia Drażek
od 1997	mgr Wanda Alicja Nowak
od 1997	Anna Słonińska
od 2005	mgr inż. Małgorzata Rakoczy
2008	mgr Tomasz Zagożdżon
od 2008	mgr inż. Agnieszka Harydowicz
od 2009	Grażyna Lachowska
od 2013	mgr inż. Aurelia Plewa
od 2013	mgr inż. Agnieszka Stolarczyk

Władze Wydziału od roku 2012

Dziekan	prof. dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski
Prodziekani:	prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz dr inż. Marek Sikora dr Stanisław Ślusarczyk
Kierownik Studiów Doktoranckich	prof. dr hab. inż. Jan Drzymała

Rada Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej

Lp.	Tytuł/Imię/Nazwisko	Stanowisko/Funkcja	Jednostka
Członkowie Rady Wydziału:			
1.	prof. dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski	profesor nadzwyczajny dziekan	W6/I11
2.	prof. dr hab. inż. Jan Drzymała	profesor zwyczajny	W6/I11
3.	prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz	profesor zwyczajny prodziekan	W6/I11
4.	prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra	profesor zwyczajny	W6/I11
5.	prof. dr hab. inż. Jan Butra	profesor nadzwyczajny	W6/I11
6.	prof. dr hab. inż. Anna Chrzanowska	profesor nadzwyczajny	W6/I11
7.	dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz	adiunkt	W6/I11
8.	dr hab. inż. Leszek Jurdziak	profesor nadzwyczajny	W6/I11
9.	dr hab. inż. Jan Kudelko	profesor nadzwyczajny	W6/I11
10.	dr hab. inż. Andrzej Łuszczkiewicz	profesor nadzwyczajny.	W6/I11
11.	dr hab. inż. Jerzy Malewski	profesor nadzwyczajny	W6/I11
12.	dr hab. Tadeusz Przylibski	profesor nadzwyczajny	W6/I11
13.	dr hab. inż. Witold Pytel	profesor nadzwyczajny	W6/I11
14.	dr hab. inż. Herbert Wirth , dr h. c.	profesor nadzwyczajny	W6/I11
15.	dr hab. inż. Radosław Zimroz	profesor nadzwyczajny	W6/I11
16.	dr inż. Jan Blachowski	adiunkt	W6/I11
17.	dr inż. Ryszard Błazej	adiunkt	W6/I11
18.	dr inż. Robert Król	adiunkt	W6/I11
19.	dr inż. Tadeusz Głowacki	adiunkt	W6/I11
20.	dr inż. Gabriela Paszkowska	adiunkt	W6/I11

21.	dr inż. Marek Sikora	adiunkt prodziekan	W6/I11
22.	dr Stanisław Ślusarczyk	adiunkt prodziekan	W6/I11
23.	mgr Marlena Karp	asystent z-cy dyrektora	W6/I11
24.	mgr inż. Zbigniew Krysa	doktorant	W6
25.	Laura Downar-Zapolska	studentka	W6
26.	Grzegorz Kolbusz	student	W6
27.	Michał Niechwiej	student	W6
28.	Michał Polcyn	student	W6
29.	inż. Dominik Spychała	student	W6
Uczestnicy z głosem doradczym:			
30.	mgr Jerzy Cygan	KO NSZZ „Solidarność”	W6/I11
Uczestnicy zapraszani:			
31.	prof. dr hab. inż. Walter Bartelmus	emerytowany profesor	W6/I11
32.	prof. zw. dr hab. inż. Stefan Cacoń	profesor zwyczajny (II miejsce pracy)	W6/I11
33.	prof. dr inż. Zbigniew Kozłowski	emerytowany profesor	W6/I11
34.	prof. dr hab. inż. Bogdan Miedziński	emerytowany profesor	W5/ I8
35.	dr hab. inż. Jarosława Szwed-Lorenz	emerytowany profesor	W6/I11
36.	dr hab. Józef Sawicki	emerytowany profesor	W6/I11
37.	prof. zw. dr hab. inż. Teresa Siemieniowska	emerytowany profesor	W3/Z6
38.	prof. dr hab. inż. Jadwiga Więckowska	emerytowany profesor	W6/I11
39.	dr hab. inż. Eugeniusz Wnuczak	emerytowany profesor	W11/I09
40.	dr hab. inż. Andrzej Kaźmierczak	dyrektor ZOD w Legnicy	F1

Sekretarz Rady – mgr Wanda Alicja Nowak

Biblioteka Wydziału – mgr Izabela Radwan, mgr Kamila Osmólska

Administrator sieci komputerowej – inż. Adam Adamski

NOMINACJE, TYTUŁY I STOPNIE NAUKOWE

NAUCZYCIELE AKADEMICY INSTYTUTU GÓRNICTWA Z TYTUŁEM NAUKOWYM PROFESORA NAUK TECHNICZNYCH

	Rok nadania tytułu profesora	
Walter Bartelmus	2001	od 2012 na emeryturze
Janusz Bieniewski	1982	zm. 24.09.1984
Jan Butra	2011	
Henryk Bystron	1972	zm. 6.04.2013
Stefan Cacoń	2000	
Wojciech Ciężkowski	2009	
Anna Chrzanowska	2011	
Wincenty Czechowicz	1965	zm. 13.10.1974
Stanisław Dmitruk	1993	zm. 30.04.2007
Jan Drzymała	2002	
Lech Gładysiewicz	2004	
Teresa Górecka	1989	zm. 8.07.2006
Monika Hardygóra	1997	
Zbigniew Kozłowski	1988	od 2007 na emeryturze
Edward Osada	2001	(zatrudniony 2006–2010)
Jan Sajkiewicz	1972	zm. 18.10.1995
Andrzej Strumiński	1989	od 2002 na emeryturze
Klaus Strzodka	1966	zm. 1.04.2005
Jan Tomaszewski	1983	zm. 6.07.1991
Kazimierz Ukleja	1989	na emeryturze
Jadwiga Więckowska	1992	od 2002 na emeryturze
Sewer Wiśniewski	1976	zm. 29.12.2011
Tadeusz Żur	1974	zm. 28.08.2001

POSTĘPOWANIA O NADANIE TYTUŁU PROFESORA PRZEPROWADZONE PRZEZ RADĘ WYDZIAŁU GEOINŻYNIERII, GÓRNICTWA I GEOLOGII POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Jan Butra	2011
Anna Chrzanowska	2011
Wojciech Ciężkowski	2009
Marek Lorenc	2010

**STOPNIE DOKTORA HABILITOWANEGO NADANE
PRZEZ RADĘ WYDZIAŁU GÓRNICZEGO, OD 2007 ROKU
PRZEZ RADĘ WYDZIAŁU GEOINŻYNIERII GÓRNICICTWA
I GEOLOGII POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

Jerzy Chwastek	<i>Analiza osiadania zwałowisk w aspekcie ich poeksploatacyjnego zagospodarowania</i>	1979
Stanisław Downorowicz	Jednotematyczny cykl publikacji z zakresu hydrogeologii LGOM	2013
Stefan Gałczyński	<i>Techniczna ocena ciśnienia górotworu na obudowę wyrobisk chodnikowych i tunelowych</i>	1975
Jan Gliński	<i>Metoda prognozowania efektów urabiania skal techniką strzałową w górnictwie odkrywkowym</i>	1975
Leszek Jurdziak	<i>Analiza ekonomiczna funkcjonowania kopalni węgla brunatnego i elektrowni z wykorzystaniem modelu bilateralnego monopolu, metod optymalizacji kopalń odkrywkowych i teorii gier</i>	2009
Bogusław Karolewski	<i>Modelowanie zjawisk dynamicznych w przenośnikach taśmowych</i>	1986
Jan Kudełko	<i>Strategiczno-ekonomiczna metoda oceny integracji pionowej przedsiębiorstw górniczych</i>	2010
Hanna Suchnicka	<i>Problemy określania wytrzymałości gruntów</i>	1980
Zbigniew Suchodolski	<i>Zagadnienia wyrzutów gazów i skał w kopalniach podziemnych</i>	1978
Kazimierz Ukleja	<i>Przemieszczalne konstrukcje tras transportowych w kopalniach odkrywkowych i na placach budów</i>	1981
Herbert Wirth	<i>Wieloloczynnikowa wycena złóż i ich zasobów na przykładzie przemysłu metali nieżelaznych</i>	2012
Radosław Zimroz	<i>Metody adaptacyjne w diagnostyce układów napędowych maszyn górniczych</i>	2011

**STOPNIE DOKTORA HABILITOWANEGO PRACOWNIKÓW
INSTYTUTU GÓRNICICTWA NADANE POZA WYDZIAŁEM**

Walter Bartelmus	<i>Zastosowanie niektórych estymatorów statystycznych sygnału drganiowego jako kryteriów oceny stanu zaszewienia, Politechnika Śląska w Gliwicach</i>	1980
Jan Butra	<i>Metoda doboru systemu eksploatacji złóż rud miedzi w polach o jednorodnej charakterystyce geologicznej, AGH w Krakowie</i>	2003
Stefan Cacoń	<i>Wybrane zagadnienia dotyczące sieci geodezyjnych do badania ruchów skorupy ziemskiej, Akademia Rolnicza we Wrocławiu</i>	1981
Wojciech Ciężkowski	<i>Studium hydrogeochemii wód leczniczych Sudetów Polskich, Uniwersytet Wrocławski, 1991</i>	
Jan Drzymała	<i>Własności wodnych roztworów i emulsji oleinianowych, Politechnika Wrocławska</i>	1991
Lech Gładysiewicz	<i>Metoda wyznaczania oporów głównych przenośnika taśmowego ze szczególnym uwzględnieniem własności taśmy, Akademia Górnicza we Freibergu</i>	1990

Monika Hardygóra	<i>Podstawy racjonalnego doboru parametrów taśm przENOŚNIKOWYCH z uwzględnieniem warunków eksploatacyjnych górnIczYCH przENOŚNIKÓW taśMOWYCH</i> , Akademia GórnIczna we Freibergu	1989
Andrzej Łuszczkiewicz	<i>Poznawcze i technologiczne aspekty występowania minerałów ciężkich w surowcach okrucHowych</i> , AGH w Krakowie	2002
Jerzy Malewski	<i>Modelowanie i symulacja systemów wydobywania i przeróbki skał</i> , Politechnika Śląska w Gliwicach	1992
Tadeusz Przylibski	<i>Radon. Składnik swoisty wód leczniczych Sudetów</i> , GIG, Katowice	2006
Witold Pytel	<i>Płytkowy model współpracy układu strop-filar-spąg i jego zastosowania w mechanice górotworu</i> , Politechnika Śląska w Gliwicach	2003
Józef Sawicki	<i>Zmiany naturalnej infiltracji opadów do warstw wodonośnych pod wpływem głębokiego, górnIcznego drenażu</i> , Uniwersytet Wrocławski	2001
Jarosława Szwed-Lorenz	<i>Studium zmienności petrologicznej II dolnomiocenIcznego pokładu węglowego w Polsce</i> , Uniwersytet Śląski	2002
Stanisław Suchan	<i>Metoda optymalizacji wymiarów pól eksploatacyjnych i sposobu ich przygotowania w kopalniach głębinowych</i> , AGH w Krakowie	1974

HABILITACJE ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO NIE BĘDĄCYCH PRACOWNIKAMI POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Tadeusz Chrzan	Instytut GórnIczy w Moskwie	1990
Wiesław Kotarba	Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu	1989

STANOWISKA PROFESORA (ZWYCZAJNEGO) NADZWYCZAJNEGO POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ PRACOWNIKÓW INSTYTUTU GÓRNICICTWA

Walter Bartelmus		1994	
Janusz Bieniewski		1982	zm. 24.09.1984
Jan Butra		2004	
Henryk Bystron	(1980)	1972	zm. 6.04.2013
Stefan Cacoń	(2000)		
Wojciech Ciężkowski		1995	
Anna Chrzanowska		2009	
Wincenty Czechowicz		1965	zm. 13.10.1974
Jan Drzymała	(2007)	1996	
Stanisław Dmitruk	(1993)		zm. 30.04.2007
Lech Gładysiewicz	(2009)	1994	
Teresa Górecka		1989	zm.8.07.2006
Monika Hardygóra	(2002)	1992	
Leszek JurdziaK		2011	
Zbigniew Kozłowski		1988	od 2007 na emeryturze
Jan Kudełko		2012	
Andrzej Łuszczkiewicz		2008	

Jerzy Malewski		1997	
Edward Osada		2006	(do 2010)
Tadeusz Przylibski		2009	
Witold Pytel		2008	
Jan Sajkiewicz		1972	zm. 18.10.1995
Józef Sawicki		2002	
Andrzej Strumiński	(1994)	1989	od 2002 na emeryturze
Klaus Strzodka		1966	zm. 1.04.2005
Stanisław Suchan		1993	(do 1998)
Jarosława Szwed-Lorenz		2003	
Jan Tomaszewski		1983	zm. 6.07.1991
Kazimierz Ukleja		1989	na emeryturze
Jadwiga Więckowska		1992	
Herbert Wirth		2012	
Sewer Wiśniewski		1976	zm. 29.12.2011
Radosław Zimroz		2012	
Tadeusz Żur	(1987)	1974	zm. 28.08.2001

**STOPNIE DOKTORA NAUK TECHNICZNYCH
NADANE ABSOLWENTOM WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
W INSTYTUCIE GÓRNICZWA POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

Jerzy Malewski	1974	Ryszard Kaźmierczak	1977
Tadeusz Chrzan	1975	Henryk Soroczyński	1977
Henryk Wojtkiewicz	1975	Leszek Wojno	1977
Krystyna Pasiek	1975	Teresa Woźniak	1977
Wojciech Głapa	1976	Janusz Fiszer	1978
Marek Krukowski	1976	Ryszard Kabat	1978
Witold Niedbała	1976	Jerzy Różycki	1978
Krystyna Pazdyka	1976	Henryk Krawiec	1979
Stefan Płaneta	1976	Franciszek Rosiek	1979
Tadeusz Sagan	1976	Andrzej Wajda	1979
Marek Sikora	1976	Bogusław Solima	1981
Henryk Sztuk	1976	Jan Butra	1982
Józef Szymański	1976	Przemysław Piotrowski	1982
Józef Śnieżek	1976	Zbigniew Podosek	1982
Jacek Urbański	1976	Władysław Turkiewicz	1986
Wiesław Wierzański	1976	Wiesław Frankiewicz	1987
Tomasz B. Dałkowski	1977	Gabriela Gołosińska	1987
Monika Hardygóra	1977	Janusz Kazienko	1987
Antoni Jędrzejowski	1977	Witold Polak	1987

**STOPNIE DOKTORA NAUK TECHNICZNYCH
Z POMINIĘCIEM ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
NADANE W INSTYTUCIE GÓRNICWA POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

Józef Dymel	1971	Leonard Pluta	1976
Adam Fiszer	1972	Barbara Witek	1976
Jaroslawa Szwed-Lorenz	1972	Małgorzata Gancarz	1977
Stanisław Downarowicz	1973	Jan Kosonowski	1977
Tadeusz Masłowski	1973	Józef Suchoń	1977
Pham Van Hien	1974	Stanisław Szukalski	1978
Stanisław Siewierski	1974	Bogdan Kachlicki	1979
Radomir Simić	1974	Jan Sądecki	1979
Nguyen Quang	1974	Lech Gładysiewicz	1980
Andrzej Strumiński	1974	Piotr Musioł	1980
Stanisław Holek	1975	Barbara Madeja	1982
Stanisław Gach	1975	Zbigniew Parka	1982
Piotr Maćków	1975	Stanisław Ślusarczyk	1982
Adam Peretiatkowicz	1975	Józef Pleczyński	1982
Tatiana Bocheńska	1976	Mikołaj Unysko	1982
Stanisław Frelkiewicz	1976	Zbigniew Kasztelewicz	1984
Zdzisław Iwulski	1976	Wojciech Chruścielewski	1986
Zbigniew Łuczewski	1976	Mirosław Michurski	1986
Andrzej Łuszczkiewicz	1976	Piotr Kijewski	1987
Aureliusz Mikłaszewski	1976	Jerzy Miękus	1987
Zbigniew Nędza	1976		

**STOPNIE DOKTORA NAUK TECHNICZNYCH NADANE
ABSOLWENTOM WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
W INSTYTUCIE GEOTECHNIKI POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

Witold Pytel	1976	Andrzej Wojtaszek	1978
Jerzy Dudek	1977	Jan Kudelko	1979
Ryszard Borys	1978	Maciej Hawrysz	1980
Wojciech Ciężkowski	1978	Roman Traczyk	1980
Andrzej Galiński	1978	Jerzy Wąsowicz	1980
Janusz Kaczmarek	1978	Stanisław Żak	1980
Wiesław Paluch	1978		

**STOPNIE DOKTORA NAUK TECHNICZNYCH
NADANE ABSOLWENTOM WYDZIAŁU GÓRNICZEGO:**

W INSTYTUCIE ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA PWr

Maria Wasilewicz	1977	Andrzej Saj	1977
Wiesław Kotarba	1978		

W INSTYTUCIE KONSTRUKCJI I EKSPLOATACJI MASZYN PWr

Stefan Sajkiewicz 1980

W INSTYTUCIE INŻYNIERII OCHRONY ŚRODOWISKA PWr

Magdalena Surowiec 1980

STOPNIE DOKTORA NADANE NA WYDZIALE ABSOLWENTOM

Witold Kawalec	1994	Żaklina Konopacka	2004
Krzysztof Hołodnik	1995	Monika Derkowska-Sitarz	2005
Leszek Jurdziak	1996	Lech Stolecki	2005
Dariusz Woźniak	1998	Anna Adamczyk-Lorenc	2007
Maciej Madziarz	1998	Dariusz Waluk	2007
Dariusz Woźniak	1998	Adam Bajcar	2008
Krzysztof Pradel	2000	Aleksandra Potulska	2008
Elżbieta Liber-Madziarz	2001	Monika Bartlewska	2009
Ryszard Błażej	2001	Daniel Pawelus	2010
Urszula Kaźmierczak	2002	Wojciech Milczarek	2011
Marcin Jabłoński	2002	Justyna Wiktorowicz	2011
Tomasz Ratajczak	2002	Lidia Fijałkowska-Lichwa	2012
Marcin Jabłoński	2002	Katarzyna Pactwa	2012
Jan Blachowski	2003	Jędrzej Bukowski	2012
Sebastian Gola	2003	Magdalena Duchnowska	2013
Robert Król	2003		

**STOPNIE DOKTORA NADANE NA WYDZIALE
Z POMINIĘCIEM JEGO ABSOLWENTÓW**

Lucjan Gazda	1997	Ahmed Hussin	2005
Tadeusz Przylibski	1997	Piotr Saługa	2005
Jacek Bigosiński	1999	Beata Wiktorowicz	2006
Jacek Kozłowski	2000	Paweł Goldsztajn	2007
Ryszard Kubański	2000	Agnieszka Widawska	2008
Wojciech Sawicki	2000	Mirosław Bajda	2009
Jacek Szczepański	2000	Emilia Zarudzka	2010
Paweł Zagożdżon	2001	Viktor Lischuk	2011
Barbara Kiełczawa	2001	Izabela Jaśkiewicz	2011
Tadeusz Głowacki	2002	Ryszard Michałowski	2012

Radosław Zimroz	2002	Ewa Sudół	2012
Tomasz Janisiów	2003	Przemysław Kowalczuk	2012
Jerzy Sałacki	2003	Alicja Bakalarz	2012
Justyna Górniak-Zimroz	2004	Marta Dworczyńska	2012
Piotr Grzempowski	2004	Cezary Bachowski	2013
Danuta Szyszka	2004		

**STOPNIE DOKTORA NAUK TECHNICZNYCH NADANE
ABSOLWENTOM NA WYDZIALE GÓRNICZYM AGH W KRAKOWIE**

Romuald Lipiński	1979	Szymon Modrzejewski	1995
Sławomir Jerzak	1993	Andrzej Pomorski	1996
Marek Kołodziej	1993	Andrzej Witt	1997
Andrzej Janowski	1994	Andrzej Strempski	1998

Konwent
Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii
Politechniki Wrocławskiej
2013-2017

1. Zbigniew Bryja
2. Cezary Bujak
3. Adam Chrzanowski
4. Andrzej Katulski
5. Waldemar Kaźmierczak
6. Wojciech Kędzia
7. Józef Komarnicki
8. Jarosław Kuźniar
9. Mirosław Laskowski
10. Paweł Markowski
11. Alicja Meusz
12. Robert Pajkert
13. Robert Podolski
14. Romuald Salata
15. Włodzimierz Sarnecki
16. Bogusław Solima
17. Dorota Włoch
18. Stanisław Żuk

INSTYTUT GÓRNICTWA

Instytut Górnictwa w roku akademickim 2013/2014

Pierwszy rok kadencji nowych władz Instytutu zbiegł się w czasie z koniecznością przeprowadzki z siedziby przy Placu Teatralnym 2 do Geocentrum I (L-1), położonego przy ulicy Na Grobli 15. Władze, jak i pracownicy Instytutu wzięli na siebie ciężar przeprowadzenia zarówno Instytutu, jak i Wydziału. Mimo, że oficjalnie przeprowadzka rozpoczęła się od początku października, a przygotowania do niej rozpoczęliśmy już we wrześniu 2012 roku, to do chwili obecnej (koniec września 2013 roku) wciąż znacząca część sprzętu pozostaje w budynku K-3 przy Placu Teatralnym i w rejonie budynku P-19 przy ulicy Braci Gierymskich. Cały rok zajęło nam „oswojenie” budynku, którego instalacje do dzisiaj pracują często nieprzewidywalnie i pod bardzo ograniczoną kontrolą. Mimo wielu wciąż pozostających do rozwiązania problemów związanych z przeprowadzką, Instytut stara się pełnić powierzoną mu misję, tj. prowadzenie badań naukowych, wykonywanie prac eksperckich i innych prac zleconych przez różne podmioty zewnętrzne. Wciąż zagospodarowywany jest budynek Geocentrum I, jednak ze względu na misję Instytutu z niecierpliwością spoglądamy w przyszłość, ku realizacji znacznie ważniejszej dla nas inwestycji Geocentrum II. Mimo tego, że już działają telefony i sieć komputerowa, a klimatyzacja od czasu do czasu działa, dając efekt, do którego została zaprojektowana, to wciąż wiele pozostaje do zrobienia, aby móc powiedzieć, że zagospodarowaliśmy w sposób optymalny nową siedzibę. Instytut działa wciąż tak dobrze, jak dobrze pracują zatrudnieni w nim pracownicy, bez względu na warunki, w jakich przyszło nam pracować, szczególnie na przełomie 2012 i 2013 roku. Wchodząc w drugi rok kadencji 2012-2015 patrzymy z optymizmem i nadzieją na perspektywę rozwoju Instytutu, mimo wielu działań lub ich zaniechania, które prowadzą do piętrzenia trudności w sprawnym funkcjonowaniu Instytutu. Wiele trudności zostałyby zniwelowanych gdyby w najbliższym czasie zrealizowana została inwestycja Geocentrum II, na co bardzo liczymy.

Tadeusz Przylibski

WŁADZE INSTYTUTU W LATACH 1968–2008

	Dyrektorzy Instytutu	Zastępcy Dyrektora Instytutu
1968–1971	prof. mgr inż. Wincenty Czechowicz	doc. mgr inż. Stanisław Sobolewski mgr Jadwiga Kłeczek
1971–1981	prof. dr hab. inż. Jan Sajkiewicz	doc. dr Janusz Bieniewski doc. dr inż. Adam Fiszer doc. dr Teresa Górecka doc. dr Jan B. Tomaszewski dr inż. Henryk Wojtkiewicz mgr Jadwiga Kłeczek, Leon Fudem
1981	prof. dr hab. Janusz Bieniewski	doc. dr inż. Adam Fiszer dr inż. Wojciech Głapa Leon Fudem
1981–1987	prof. dr hab. inż. Tadeusz Żur	doc. dr inż. Adam Fiszer prof. dr hab. inż. Sewer Wiśniewski dr inż. Zbigniew Nędza dr inż. Andrzej Wajda dr inż. Witold Polak
1987–1991	prof. dr hab. inż. Andrzej Strumiński	dr inż. Zbigniew Nędza dr inż. Ferdynand Zaczek dr inż. Witold Polak mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
1991–1993	dr hab. inż. Lech Gładysiewicz, prof. ndzw.	dr inż. Wiesław Frankiewicz dr inż. Ferdynand Zaczek mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
1993–1996	dr hab. inż. Monika Hardygóra, prof. ndzw.	dr inż. Wiesław Frankiewicz dr inż. Marek Sikora mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
1996–1999	dr hab. inż. Lech Gładysiewicz, prof. ndzw.	dr inż. Marek Sikora dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
1999–2003	dr hab. inż. Lech Gładysiewicz, prof. ndzw.	dr inż. Jacek Urbański dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
2003–2006	dr inż. Jacek Urbański	dr inż. Andrzej Wajda mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
2006–2008	dr inż. Jacek Urbański	dr inż. Gabriela Paszkowska dr inż. Marek Sikora mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
2008–2012	dr inż. Jacek Urbański	dr inż. Gabriela Paszkowska dr hab. Tadeusz Przylibski mgr inż. Łucja Wojtkiewicz
od 2012	dr hab. Tadeusz Przylibski, prof. PWr.	dr inż. Jan Blachowski dr inż. Gabriela Paszkowska inż. Jan Ramus

Zakłady

Zakład Geologii i Wód Mineralnych

W związku z powstaniem w 1964 r. Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego powołano w nim Katedrę Geologii i Petrografii, której organizatorem i pierwszym kierownikiem był dr Janusz Gierwielaniec. Należy dodać, że już w 1956 r. w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania tegoż wydziału powołano Zespół Geologii (dr Jerzy Kuźniar, dr Jerzy Kotowski, dr Michał Mierzejewski), który nadal funkcjonował niezależnie od nowopowstałej Katedry.

Po utworzeniu struktury instytutowej uczelni w 1968 r. i po powstaniu Instytutu Górnictwa, Instytutu Geotechniki oraz Wydziału Górniczego, w **Instytucie Geotechniki** zebrano dotychczasowe jednostki geologiczne i powołano w nim dwa zakłady – Zakład Geologii Ogólnej i Petrografii (powstały z Katedry Geologii Ogólnej i Petrografii) oraz Zakład Geologii Inżynierskiej i Hydrogeologii (powstały z Zespołu Geologii).

W 1976 r. Zakład Geologii Ogólnej i Petrografii połączono z Zakładem Geologii i Hydrogeologii tworząc duży Zespół Geologii i Hydrogeologii. Zespół ten po kolejnej reorganizacji uczelni w 1984 r. i po przywróceniu struktur zakładowych przyjął nazwę Zakładu Geologii.

W związku z przywracaniem struktury wydziałowej w PWr., w 1998 r. uległy likwidacji tzw. instytuty międzywydziałowe, do których należał m.in. Instytut Geotechniki i Hydrotechniki. Stąd też po 22. latach funkcjonowania Zakład Geologii podzielił się na dwie części. Niektórzy pracownicy pod dotychczasową nazwą Zakładu Geologii weszli w strukturę Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego, zapewniając obsługę dydaktyki na tym wydziale.

Część pracowników, która w ramach Instytutu Górnictwa weszła w strukturę Wydziału Górniczego, powróciła niejako do swych korzeni, tworząc powołany przez Senat PWr. w dn. 1.04.1998 r. Wydziałowy Zakład Geologii i Wód Mineralnych, obsługujący dydaktykę na wydziałach Górniczym oraz Inżynierii Środowiska. Jednak niedostateczne przygotowanie struktury uczelni do obsługi nowo powstałych jednostek organizacyjnych spowodowało zniesienie zakładu wydziałowego już w dniu 24.09.1998 r. i utworzenie Zakładu Geologii i Wód Mineralnych w ramach Instytutu Górnictwa.

Profil naukowy i zainteresowania niektórych osób zajmujących się poszukiwaniem, eksploatacją i ochroną takiej kopaliny, jaką są wody lecznicze, doprowadziły do powstania już w dn. 5.12.1995 r. badawczego Zespołu Wód Mineralnych (początkowo funkcjonującego jeszcze w ramach Instytutu Geo-

techniki i Hydrotechniki). W całości wszedł on w utworzony Zakład Geologii i Wód Mineralnych.

Funkcję kierownika Katedry, Zespołu lub Zakładu pełnili doc. dr Janusz Gierwielaniec (w latach 1964–67, 68–74 i 84–87), doc. dr Edward Ciuk (1967–68), doc. dr Ludwik Wójcik (1974–84 i 1987–90) oraz dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski, prof. PWr. (1990–98)r.

W całym okresie swego funkcjonowania z Zakładem na dłużej lub krócej związanych było prawie 40 osób – dr Bogusław Bereś, dr inż. Ryszard Borys, lab. Maria Brzezińska, prof. dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski, doc. dr Edward Ciuk, techn. Edward Czepil, dr Krystyna Dzidowska, mgr K. Dziemiańczuk, mgr inż. Zdzisław Etel, doc. dr Janusz Gierwielaniec, mgr inż. Barbara Grabowska, mgr Kinga Guz, mgr Anna Izydorska, mgr Tomasz Kabat, mgr inż. Maria Karpińska-Dobrowolska, dr Barbara Kielczawa, dr Józef Koszela, dr Ewa Koszela-Marek, dr Jacek Kozłowski, Roman Krzesiek, doc. dr Jerzy Kuźniar, dr Jacek Lubieniecki, mgr inż. Stanisław Łukasiński, inż. Jacek Mathauser, dr Władysław Mazij, dr Michał Mierzejewski, prof. dr hab. Barbara Namysłowska-Wilczyńska, mgr Halina Nemeč, dr Jacek Ossowski, techn. Tadeusz Podbielski, dr hab. Tadeusz Przylibski, mgr Wojciech Stojak, prof. dr hab. inż. Tomasz Strzelecki, dr Barbara Teisseyre, inż. Zbigniew Wierzbicki, doc. dr Ludwik Wójcik, dr inż. Stanisław Żak.

Działalność Zakładów

Pracownicy zgodnie ze swoimi zainteresowaniami naukowymi, prowadzili zajęcia dydaktyczne w różnych formach z geologii ogólnej, mineralogii, petrografii, hydrogeologii, geologii inżynierskiej i in. na wydziałach Górniczym, Budownictwa Lądowego i Wodnego oraz Inżynierii Środowiska, tak we Wrocławiu, jak i w filiach w Wałbrzychu i w Legnicy. Pracownicy Zakładu pełnili wiele funkcji we władzach Wydziału Górniczego, dyrekcji Instytutu Geotechniki, a także w różnych organach uczelni.

W 1969 r. z Zakładu Geologii Ogólnej i Petrografii Instytutu Geotechniki wydzielił się nowy Zakład Geologii Kopalnianej, kierowany przez doc. dr. hab. Erasta Konstantynowicza, funkcjonujący w ramach **Instytutu Górnictwa**.

W roku 1973, Zakład Geologii Kopalnianej został przejściowo podzielony na dwa odrębne Zakłady: Zakład Geologii Złóż Kopalin Luźnych pod kierownictwem doc. dr T. Góreckiej oraz Zakład Geologii Złóż Kopalin Zwięzłych pod kierownictwem doc. dr. hab. J. B. Tomaszewskiego. Dodatkowo w 1976 r. powstał Zakład Odwadniania Kopalń pod kierownictwem doc. dr. hab. Janusza Bieniewskiego, po którego przedwczesnej śmierci, w latach 1984-1992 obowiązki kierownika pełnił dr inż. J. Fiszer.

Podczas kolejnej reorganizacji uczelni Zakłady te utworzyły dwa Zespoły: Zespół Dydaktyczny i Zespół Badawczy. W 1984 r. powrócono do struktury zakładowej i reaktywowany Zakład przyjął nazwę Zakładu Geologii Żyłowej i Kopalnianej, pod kierownictwem prof. dr T. Góreckiej.

W roku 1992, w trakcie reorganizacji Instytutu Górnictwa, zostały połączone Zakład Geologii Żyłowej i Kopalnianej oraz Zakład Odwadniania Kopalń, po czym nowy Zakład przyjął nazwę Zakładu Geologii Stosowanej, Odwadniania i Ekologii. Zakład ten działał do roku 2008. W tym czasie kierowali nim: do roku 1998 – prof. dr T. Górecka, w latach 1998–2000 – dr hab. inż. J. Szwed–Lorenz, w latach 2000–2002 – dr S. Ślusarczyk, w latach 2002–2007 – dr hab. J. Sawicki, w latach 2007–2008 – dr Paweł Zagożdżon.

W sumie w jednostkach geologicznych Instytutu Górnictwa w latach 1969–2008 pracowało 31 osób: doc. dr. hab. Janusz Bieniewski, tech. Kazimierz Boguszewicz, mgr inż. Bartłomiej Chowaniec, mgr Jerzy Cygan, inż. Krzysztof Czernski, dr inż. Janusz Fiszer, mgr Jerzy Goldsztejn, dr Paweł Goldstejn, prof. dr Teresa Górecka, mgr Roman Gross, mgr Kinga Guz, dr inż. Ryszard Kabat, mgr Małgorzata Karwowska, doc. dr. hab. Erast Konstantynowicz, techn. Krystyna Korsan, mgr inż. Michał Lesiak, mgr Włodzimierz Łapot, mgr inż. Józef Michalak, techn. Elżbieta Michno, dr inż. Aureliusz Mikłaszewski, lab. Józef Moskwa, techn. Tomasz Olszewski, dr inż. Zbigniew Parka, mgr Halina Pawlik, mgr Andrzej Pussak, dr hab. Józef Sawicki, dr Teodor Sztuk, dr hab. inż. Jarosława Szwed-Lorenz, dr Stanisław Ślusarczyk, mgr Lech Templin, prof. dr hab. Jan B. Tomaszewski, dr Agnieszka Widawska, dr inż. Ferdynand Zaczek i dr Paweł Zagożdżon.

Zakres działalności naukowo-badawczej (lata 1969–2008)

Zakład dysponował potencjałem badawczym z zakresu geologii podstawowej, żyłowej i górniczej dla potrzeb geologii poszukiwawczej, gospodarki komunalnej, górnictwa, ochrony środowiska oraz hydrogeologii, odwadniania kopalń i gospodarki wodami podziemnymi. Pracownicy wykonywali badania, opracowania, ekspertyzy i opinie w zakresie: badania i określania następstwa stratygraficznego i korelacji warstw metodami palinologicznymi i litostratygraficznymi, badania petrologiczne węgla i skał z uwzględnieniem mineralizacji kruszcowej, poszukiwania i rozpoznania złóż oraz oceny możliwości ich wykorzystania, badania zmienności parametrów żyłowych, tektoniki złóż oraz jej wpływu na geologiczno-górniczne warunki eksploatacji, badania przydatności materiałów zwałowych do wprowadzania odbudowy biologicznej, projektowania rekultywacji terenów poeksploatacyjnych, wyznaczania stref zagrożenia, opracowania koncepcji odwadniania w eksploatacji złóż i budownictwie, badania modelowe w zakresie dynamiki i oceny zasobów wód podziemnych, badanie wpływu oddziaływań antropogenicznych na jakość wód podziemnych

i oddziaływania inwestycji na środowisko, poszukiwania i eksploatacji wód podziemnych, wyznaczania stref ochronnych dla ujęć wody.

Dydaktyka

Pracownicy Zakładu prowadzili zajęcia dydaktyczne z kilkunastu przedmiotów na Wydziale Górniczym. Zajęcia te obejmowały szeroki zakres tematyki na studiach I i II stopnia oraz studiach doktoranckich: podstawy geologii, geologia złożowa i górnicza, geologia gospodarcza, geotechniczne zabezpieczenie eksploatacji, technika wiertnicza, ekologia, geofizyka, hydrogeologia, odwadnianie kopalń, ochrona wód powierzchniowych i podziemnych, modelowanie procesów filtracji, środowiskowe problemy dokumentowania złóż, profilaktyka zagrożeń ekologicznych. Zajęcia prowadzone były w formie wykładów, seminariów, ćwiczeń laboratoryjnych, projektowych oraz zajęć terenowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, we Wrocławiu oraz w Zamiejskowym Ośrodku Dydaktycznym w Legnicy i w Wałbrzychu. Pracownicy zakładu prowadzili liczne prace dyplomowe inżynierskie i magisterskie.

W dniu 1.11.2008 r. w Instytucie Górnictwa nastąpiło połączenie Zakładu Geologii i Wód Mineralnych z Zakładem Geologii Stosowanej, Odwadniania i Ekologii; po połączeniu nowy zakład działa pod nazwą **Zakładu Geologii i Wód Mineralnych** i pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Wojciecha Ciężkowskiego.

W skład Zakładu wchodzi (wrzesień 2013 r.):

pracownicy: prof. dr hab. inż. Wojciech Ciężkowski, mgr Jerzy Cygan, dr inż. Monika Derkowska-Sitarz, dr inż. Lidia Fijałkowska-Lichwa, dr inż. Janusz Fiszer, dr inż. Anna Gogolewska, dr Barbara Kielczawa, dr inż. Elżbieta Liber-Makowska, dr hab. Tadeusz Przylibski, dr Stanisław Ślusarczyk, mgr Katarzyna Zagożdżon, dr Paweł Zagożdżon, dr inż. Stanisław Żak,

doktoranci: mgr inż. Elżbieta Domin, mgr Joanna Gorecka, mgr inż. Katarzyna Grudzińska, mgr inż. Agata Kula, mgr inż. Katarzyna Łuszczek, mgr Agnieszka Merta, mgr Marta Toczek,

Pracownikami Zakładu byli także: dr inż. Anna Adamczyk-Lorenc, inż. Krzysztof Czerski, dr inż. Aureliusz Mikłaszewski, dr hab. Józef Sawicki, dr hab. inż. Jarosława Szwed-Lorenz, dr Barbara Teisseyre, a doktorantami: mgr Aleksandra Bielecka, mgr Tomasz Kabat i dr Beata Wiktorowicz.

Zajęcia prowadzone przez pracowników Zakładu:

- Podstawy ekologii i ochrony środowiska
- Mineralogia i petrologia
- Hydrogeologia
- Odwadnianie kopalń
- Geologia inżynierska

- Geotektonika
- Modelowanie przepływu wód podziemnych
- Metody badań surowców mineralnych
- Geochemia
- Geologia złóż i techniki poszukiwania złóż
- Podstawy geologii
- Geologia złożowa i górnicza
- Wiertnictwo
- Przepływy wód podziemnych
- Geologia gospodarcza (kurs wybieralny) – wykład i seminarium
- Ochrona wód (kurs wybieralny) – wykład i seminarium
- Badania operacyjne (seminarium doktoranckie)
- Geofizyka górnicza (kurs wybieralny)
- Geology of energy resource deposits
- Surowce pozaziemskie
- Zajęcia terenowe z Podstaw geologii
- Zajęcia terenowe z Geologii złożowej i górnicznej
- Zajęcia terenowe z Wiertnictwa

Zakład Geologii i Wód Mineralnych wykonuje:

- opracowania regionalne w zakresie wód podziemnych, w szczególności leczniczych, petrografii, składników promieniotwórczych, hydrogeologiczne i geologiczne mapy numeryczne, określanie względnego wieku skał,
- prace laboratoryjne (badania właściwości fizyko-chemicznych oraz hydrogeologicznych skał i gruntów, badania podstawowego składu chemicznego wód, badania gazowych składników wód – radonu, dwutlenku węgla, metanu, siarkowodoru i innych),
- prace teoretyczne (izotopy w wodach i skałach, geochemia wód zmineralizowanych, zasoby wód podziemnych, w tym leczniczych); modelowanie przepływu wód podziemnych; migracja zanieczyszczeń w wodach podziemnych,
- badania ilościowe ekshalacji endogenicznych gazów,
- badania i określanie następstwa stratygraficznego i korelacji warstw metodami palinologicznymi i litostratygraficznymi,
- badania petrograficzne węgla, skał osadowych, metamorficznych i magmowych z uwzględnieniem mineralizacji kruszcowej,
- poszukiwanie i rozpoznawanie złóż surowców wraz z oceną wielkości zasobów i możliwości ich wykorzystania,
- badania tektoniki złóż oraz jej wpływu na górniczogeologiczne warunki eksploatacji,
- badania podzielności naturalnej skał dla potrzeb urabiania i mechaniki górotworu,

- badanie podatności bazaltów na tzw. rozpad zgorzelowy,
- geologiczne dokumentowanie nieczynnych wyrobisk podziemnych,
- programy ochrony terenów górniczych, projekty rekultywacji terenów po-eksploatacyjnych, badanie przydatności materiałów zwałowych do wprowadzania odbudowy biologicznej, wyznaczania stref zagrożenia,
- opracowanie koncepcji odwadniania w eksploatacji złóż i budownictwie,
- badania modelowe w zakresie dynamiki i oceny zasobów wód podziemnych,
- badanie wpływu różnego typu oddziaływań antropogenicznych na jakość wód podziemnych i oddziaływania inwestycji na środowisko,
- poszukiwania i eksploatację wód podziemnych,
- wyznaczanie stref ochronnych dla ujęć wody.

Zakład dysponuje:

- specjalistycznym oprogramowaniem komputerowym (MODFLOW MT3D, MOD-PATH, AquaChem, AquiferTest, Statistica, ChemPoint, ChemStat i in.),
- specjalistyczną aparaturą do pomiarów promieniowania jonizującego,
- prototypowymi aparatami do badań właściwości hydrogeologicznych skał,
- aparaturą do badań właściwości wód podziemnych w tym do oznaczania zawartości podstawowych gazów w wodzie,
- specjalistycznym sprzętem do pobierania próbek wody z ujęć o głębokości do 90 m,
- aparaturą do pomiaru strumienia gazów (dwutlenku węgla, metanu, radonu, toronu i innych).

Oprócz prac naukowych w Zakładzie wykonuje się również:

- opinie i ekspertyzy,
- dokumentacje,
- oceny oddziaływania na środowisko,
- projekty zagospodarowania złóż i in.

Pracownicy Zakładu posiadają uprawnienia:

- do wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi w zakresie hydrogeologii, w tym w zakresie wód leczniczych (kat. IV),
- geologa górniczego,
- biegłego w zakresie postępowania wodnoprawnego,
- poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin stałych,
- geologii inżynierskiej i hydrogeologii,
- uprawnienia do wykonywania ocen oddziaływania inwestycji na środowisko,
- inspektora ochrony radiologicznej.

Wojciech Ciężkowski, Stanisław Ślusarczyk

Zakład Geodezji i Geoinformatyki

Dzieje Zakładu

Już w 1946 roku na Politechnice Wrocławskiej powstała Katedra Miernictwa, a z niej w 1948 roku Katedra Geodezji, której kierownikiem był prof. mgr inż. Józef Kożuchowski (były Prorektor PWr). W 1964 roku w ramach założonego Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego, utworzony został Zakład Naukowy Geodezji Górniczej i Fotogrametrii, z którego w 1968 roku utworzono Zakład Geodezji Górniczej i Fotogrametrii, już na Wydziale Górniczym. Kierownikiem Zakładu został doc. dr inż. Bronisław Galas. W 1974 roku Zakład Geodezji na Budownictwie Lądowym oraz Zakład Geodezji Górniczej i Fotogrametrii zostały połączone w Zakład Geodezji i Miernictwa Górniczego, którego kierownikiem został doc. dr inż. Ignacy Ubysz, a później dr inż. Andrzej Kożuchowski. W 1978 roku w miejsce Zakładu utworzono dwa zespoły naukowo-badawcze, laboratorium i seminarium. Kierownikami zespołów byli odpowiednio: doc. dr inż. Ignacy Ubysz, doc. dr inż. Jerzy Chwastek, dr inż. Stefan Zaremba i dr inż. Józef Woźniak. W 1984 roku powrócono do struktury zakładowej i w Instytucie Geotechniki i Hydrotechniki wyodrębniły się dwa zakłady geodezji: Zakład Geodezji, dydaktycznie związany bardziej z Wydziałem Budownictwa Lądowego i Wydziałem Inżynierii Środowiska oraz Zakład Geodezji i Fotogrametrii, związany bardziej z Wydziałem Górniczym i Wydziałem Architektury. Tym ostatnim zakładem kierowali odpowiednio: doc. dr inż. Bronisława Galas, doc. dr hab. inż. Jerzy Chwastek i dr inż. Włodzimierz Kielbasiewicz.

Skład osobowy Zakładu w latach 70. i 80., oprócz profesorów, Bronisława Galasa i Jerzego Chwastka, to:

- ze stopniem doktora: Wojciech Anigacz, Zdzisław Brzoza, Włodzimierz Kiebało, Włodzimierz Kielbasiewicz, Marian Kowalczyk, Narcyz Malinowski, Jerzy Mikołajczak, Jacek Rejman, Jerzy Wąsowicz i Józef Woźniak.
- ze stopniem magistra: Bogdan Abrahamowicz, Bożena Bautrel, Andrzej Dudek, Stefan Goryczka, Józef Hamiga, Teresa Mendyk, Maria Pruszyńska, Henryk Semenowicz, Anna Elsner, Zofia Osuchowska, Andrzej Pendziaków, Halina Wróbel, Jan Żyszkowski,
- technicy: Julian Baraniecki, Maria Kalecińska, Zbigniew Miecznikowski, Zbigniew Nazarkiewicz, Bożena Skoczylas, Maria Szymańska, Bronisław Tomala, Maria Walczak.

W 1998 roku Zakład Geodezji i Fotogrametrii przeobraża się w Zakład Geodezji i Geoinformatyki, jako konsekwencja zmiany i rozszerzenia profilu prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych, ukierunkowanych bardziej na systemy SIP/GIS oraz monitorowanie zmian środowiska przyrodniczego i obiektów inżynierskich. Do 2012 roku Zakładem kierowali: prof. dr hab. inż. Stefan Całoś, prof. dr hab. inż. Edward Osada oraz dr inż. Józef Woźniak (dwukrotnie).

Obecnie funkcję tą pełni dr inż. Jan Blachowski. Nowi członkowie Zakładu, zatrudnieni po 1990 roku, to: prof. dr hab. inż. Stefan Cacoń, prof. dr hab. inż. Anna Chrzanowska, dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz, dr inż. Jan Blachowski, mgr inż. Andrzej Dudek, dr inż. Tadeusz Głowacki, dr inż. Piotr Grzempowski, dr inż. Wojciech Milczarek, dr inż. Ewa Sudoł, dr inż. Justyna Górniak-Zimroz, mgr inż. Paweł Zając, doktoranci: mgr inż. Maciej Bazanowski, mgr inż. Damian Kasza, mgr inż. Wojciech Śliwonik i mgr inż. Jarosław Wajs oraz technik Andrzej Grygiel.

Dydaktyka

Zakład Geodezji i Geoinformatyki realizuje obecnie ważne zadania Wydziału w kształceniu na studiach stacjonarnych, niestacjonarnych oraz w kształceniu ustawicznym. Osiągnięcia w tym zakresie, jak również w zakresie realizacji i rozwoju prac naukowo-badawczych, to efekt dużego zaangażowania pracowników Zakładu przy zrozumieniu i wsparciu przez najwyższe władze Uczelni. Kreatywność, solidność, odwaga, ale również poszanowanie tradycji, historii i tożsamości, stosowanie dobrych praktyk, to także lwowska spuścizna po wspaniałych Profesorach, Bronisławie Galasie i Jerzym Chwastku oraz doktorze Jacku Rejmanie. Mimo, że od daty utworzenia przez nich Zakładu Geodezji Górniczej i Fotogrametrii w 1968 roku nie było kierunku ani specjalności geodezyjnej, aktywność naukowo-badawcza oraz organizacyjna Zakładu znana była w całym kraju. Zajęcia dydaktyczne z geodezji inżynierskiej, miernictwa górniczego, fotogrametrii, ochrony powierzchni, grafiki inżynierskiej prowadzone były na Politechnice Wrocławskiej na Wydziałach: Architektury, Budownictwa Lądowego i Wodnego, Górniczym i Inżynierii Środowiska. Ponadto podobne zajęcia prowadzone były w Filiach Politechniki w Legnicy (gdzie prowadzone są też obecnie), Jeleniej Górze i Wałbrzychu, jak również na Uniwersytecie Wrocławskim (z miernictwa górniczego i fotogrametrii). Od dwóch lat Zakład odpowiada za prowadzenie zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku geodezja i kartografia o specjalności geodezja inżynierska.

Działalność naukowo-badawcza

W latach 70. i pierwszej połowie lat 80. Zakład Geodezji Górniczej i Fotogrametrii realizował duże tematy badawcze i wdrożeniowe z zakresu miernictwa górniczego, geodezji inżynierskiej i fotogrametrii. Głównymi odbiorcami tych prac były wałbrzyskie kopalnie węgla kamiennego („Thorez”, „Wałbrzych” i „Victoria”), KGHM (Kopalnia „Konrad”, Huta Miedzi „Głogów”, Huta Miedzi „Legnica”, Zakłady Górnicze „Rudna”) oraz kopalnie węgla brunatnego („Turów”, „Bełchatów” i „Konin”). Efektem współpracy z zakładami przemysłowymi były również liczne publikacje, referaty i prezentacje na krajowych

i międzynarodowych konferencjach oraz sympozjach. Wyniki tych prac były źródłem dla opracowania 6 rozpraw doktorskich (dr inż. Wojciech Anigacz, dr inż. Włodzimierz Kielbaj, dr inż. Włodzimierz Kielbasiewicz, dr inż. Wojciech Traczewski, dr inż. Jerzy Wąsowicz, dr inż. Józef Woźniak).

Druga połowa lat 80. i lata 90. to dalszy rozwój prac naukowo-badawczych z geodezji inżynierskiej, miernictwa górniczego i fotogrametrii, z ukierunkowaniem na specjalistyczne pomiary i badania obiektów inżynierskich oraz powierzchni terenu metodami geodezyjnymi i fotogrametrycznymi. W ramach utworzonego międzywydziałowego Zakładu Geodezji powstał zespół, który realizował specjalistyczne pomiary obiektów inżynierskich, między innymi, w Hucie Miedzi „Głogów”, Elektrowniach „Bełchatów” i „Turów”. W zespole tym pod kierunkiem dra inż. Józefa Woźniaka opracowano unikalne metody badań drgań własnych ustrojów nośnych koparek wielonaczyniowych oraz badań imperfekcji geometrycznych chłodni kominowych metodami fotogrametrycznymi. Wyniki tych prac z dużym zainteresowaniem przyjmowane były na kongresach fotogrametrycznych w Ottawie, Zurychu, Kyoto i Waszyngtonie. W skład zespołu badawczego wchodził: dr inż. Tadeusz Głowacki, dr inż. Wojciech Traczewski, mgr inż. Janusz Bartosiewicz, mgr inż. Andrzej Dudek, mgr inż. Paweł Zając oraz technicy: Julian Baraniecki i Zbigniew Miecznikowski.

Pracownicy Zakładu Geodezji i Geoinformatyki, posiadają wieloletnie doświadczenia w realizacji prac badawczych oraz wdrożeniowych w dużych projektach GIS o zasięgu lokalnym, regionalnym, krajowym, a nawet międzynarodowym. Są członkami krajowych i lokalnych zespołów ds. Infrastruktury Informacji Przestrzennej (IIP), Systemów Informacji Przestrzennej (SIP) oraz zespołów realizujących projekty GIS dla zakładów przemysłowych i administracji publicznej. Zrealizowane prace badawcze dotyczyły głównie monitoringu środowiska, zjawisk oraz obiektów inżynierskich z wykorzystaniem nowoczesnych technik pozyskiwania danych przestrzennych, w tym GPS oraz GIS. Ich efektem jest 6 prac doktorskich obronionych po 2000 roku (dr inż. Jan Blachowski, dr inż. Piotr Grzempowski, dr inż. Tadeusz Głowacki, dr inż. Marcin Jabłoński, dr inż. Wojciech Milczarek, dr inż. Ewa Sudoł).

Bardzo dobra współpraca Zakładu z firmami geoinformacyjnymi w budowie i wdrożeniach projektów geoinformacyjnych o zasięgu lokalnym, krajowym i międzynarodowym to indywidualne uczestnictwo lub koordynacja projektów z zakresu:

- systemów katastralnych (dla Libanu, byłych województw – tarnowskiego i suwalskiego, powiatów – lubińskiego i polkowickiego, miast – Wrocławia, Świdnicy, Polkowic, Brzeska, KWB „Turów”),
- systemów map numerycznych (dla Wrocławia – mapa hybrydowa, Warszawy – mapa dyżurna, RZGW, PKP i Parków Narodowych),
- numerycznych map zalewowych dla Jeziora Otmuchów i Nyskiego,

Zakład Geodezji i Geoinformatyki na początku roku akademickiego 2013/2014 (od lewej dr inż. Tadeusz Głowacki, mgr inż. Jarosław Wajs, dr inż. Jan Blachowski – kierownik Zakładu, inż. Andrzej Grygiel, dr inż. Zbigniew Muszyński – I-10, prof. dr hab. inż. Stefan Cacoń, mgr inż. Wojciech Śliwonik, prof. dr hab. inż. Anna Szostak-Chrzanowski, mgr inż. Damian Kasza, dr inż. Justyna Górniak-Zimroz, dr inż. Piotr Grzempowski, mgr inż. Andrzej Dudek, dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz, dr inż. Józef Woźniak, dr inż. Wojciech Milczarek, nieobecna na zdjęciu dr inż. Ewa Sudot)

- budowy systemu informacji o terenie (dla Wielkich Jezior Mazurskich – kontrakt Phare),
- systemu informacji przestrzennej (dla Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego),
- bazy danych geologicznych dla Urzędu Miasta Opole,
- opracowanie systemu wspomagania zarządzania gospodarką nieruchomością KWB „Turów”,
- planów zagospodarowania terenów pogórnich w Wałbrzychu.

W zakresie geodezji inżynierskiej i fotogrametrii pracownicy Zakładu posiadający uprawnienia geodezyjne z zakresu pomiarów podstawowych, ewidencji gruntów i budynków i obsługi inwestycji, posiadają doświadczenia w pracach z obszaru klasycznych opracowań geodezyjnych i fotogrametrycznych w zakresie:

- geodezyjne i fotogrametryczne pomiary inwentaryzacyjne i kontrolne obiektów oraz urządzeń inżynierskich (m.in. KGHM Polska Miedź S.A., Hutmen, KWB „Turów”, KWB „Bełchatów”),
- pomiary podstawowe osnów geodezyjnych i sieci kontrolno-pomiarowych technikami klasycznymi i GPS,
- pomiary sytuacyjne i wysokościowe oraz sporządzanie map do celów projektowych, jak również do budowy map tematycznych oraz pomiary realizacyjne inwestycji inżynierskich oraz związane z obrotem nieruchomościami,
- udział w realizacji Programu Wisła-Odra 2000 – budowa NMT dla zbiorników retencyjnych Nysa i Otmuchów,
- opinie geodezyjno-kartograficzne dotyczące lokalizacji masztów telekomunikacyjnych na terenie miasta Wrocławia.

Zakład Geodezji, jako jeden z pierwszych w Polsce już na początku lat 90. rozpoczął teoretyczne i praktyczne prace z wykorzystaniem dopiero rozwijających się na świecie narzędzi GIS. Możliwe było to dzięki uwzględnieniu systemów informacji geograficznej w strategicznych tematach IT i ICT na Politechnice Wrocławskiej oraz ścisłej współpracy i zaangażowania pracowników Zakładu (m.in.: dr inż. Tadeusz Głowacki, dr inż. Piotr Grzempowski, dr inż. Józef Woźniak, mgr inż. Andrzej Dudek i mgr inż. Paweł Zajac) z krajowymi i zagranicznymi firmami geoinformacyjnymi (głównie BIPROGEO S.A. – w tym czasie krajowego lidera systemów geoinformacyjnych). Od początku określony został profil działalności dydaktycznej, naukowo-badawczej i organizacyjnej Zakładu Geodezji i Geoinformatyki, ukierunkowany nie tylko na klasyczną geodezję inżynierską i miernictwo górnicze, ale w dużym stopniu na geoinformatykę i z nią związane techniki pozyskiwania, przetwarzania i zarządzania danymi przestrzennymi i nieprzestrzennymi (GPS, fotogrametria, informatyka, zarządzanie projektami, modelowanie przestrzenne).

Pracownicy Zakładu reprezentują Uczelnię i uczestniczą w działalności krajowych i międzynarodowych gremiów naukowych stowarzyszeń i organizacji zawodowych. Wymienić należy m.in.:

- Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej (dr inż. Józef Woźniak, dr inż. Jan Blachowski – przewodniczący Komisji Dolnośląskiej),
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich (mgr inż. Andrzej Dudek, dr inż. Tadeusz Głowacki, dr inż. Piotr Grzempowski, dr inż. Józef Woźniak),
- Polski Komitet Międzynarodowego Towarzystwa Miernictwa Górniczego (prof. dr hab. inż. Stefan Cacoń, dr inż. Jan Blachowski),
- International Society for Mine Surveying (prof. dr hab. inż. Stefan Cacoń, prof. dr hab. inż. Anna Szostak-Chrzanowski, dr inż. Jan Blachowski),

Osiągnięcia

Rok 2001 był bardzo bogaty w geoinformacyjne wydarzenia w Zakładzie Geodezji i Geoinformatyki. Na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii

powstała nowa specjalność Geoinformatyka, której kierownikiem został profesor Stefan Cacoń. W tym samym roku zostało utworzone Międzyuczelniane Koło Naukowo-Badawcze GIS, skupiające zainteresowanych studentów z różnych wydziałów Politechniki Wrocławskiej oraz Uniwersytetu Wrocławskiego i Akademii Rolniczej we Wrocławiu, z wieloletnim opiekunem koła, dr. inż. Józefem Woźniakiem, a obecnie także dr. inż. Janem Blachowskim.

Szczególnym dorobkiem Zakładu jest trwające również od 2001. roku dwusemestralne studium podyplomowe Systemy Informacji Geograficznej (<http://gis.pwr.wroc.pl>). Program i struktura organizacyjna Studium zyskały duże uznanie władz uczelni, jak również uznanie w kraju (PTIP) i za granicą (UNIGIS, 2005). Inicjatorem i kierownikiem pierwszych 12 edycji studium był dr inż. Józef Woźniak. Obecnie kierownikiem Studium jest dr inż. Wojciech Milczarek.

Również znaczącym osiągnięciem Zakładu są organizowane od 1974 roku Jesienne Szkoły Geodezji (JSG). Pomysłodawcą i organizatorem 1. JSG był dr inż. Jacek Rejman. Organizacją kolejnych JSG były różne środowiskowe krajowe organizacje i instytucje, ale najczęściej Zakład Geodezji Politechniki Wrocławskiej. Konferencje te osiągnęły bardzo dużą popularność, także poza granicami kraju, a uczestnikami były nie tylko największe osobistości polskiej geodezji lecz również, zgodnie z przyjętym zwyczajem, przedstawiciele administracji publicznej, firm komercyjnych oraz młodzi pracownicy uczelni i instytucji naukowych. Od 2005. roku przyjęto nazwę konferencji – Jesienna Szkoła Geodezji im. Jacka Rejmana.

W roku akademickim 2011/2012 po długich staraniach i przy życzliwości Władz Wydziału i Uczelni. uruchomiono studia stacjonarne I stopnia na kierunku geodezja i kartografia. Prowadzenie zajęć dla całego kierunku, przy dotychczasowych ograniczeniach osobowych i materialnych, stanowiło dla Zakładu duże wyzwanie, ale także szansę rozwoju. Wydaje się, że ten sprawdzian ten, jak do tej pory, przeszliśmy pomyślnie. Jednocześnie, przeprowadzka do nowej siedziby – Geocentrum I na przełomie 2012 i 2013 roku pozwoliła zmniejszyć, ale nie wyeliminować, potrzeby lokalowe i sprzętowe.

Najważniejsze plany Zakładu to uruchomienie II stopnia studiów na kierunku geodezja i kartografia, co wiąże się z pozyskaniem nowych samodzielnych pracowników naukowych, kontynuacja i rozwój działalności naukowo-badawczej.

Obecnie Zakład Geodezji i Geoinformatyki liczy 12 osób, w tym: 2 profesorów, 7 adiunktów, w tym 1 ze stopniem doktora habilitowanego, 1 asystent, 1 starszy wykładowca, 1 pracownik techniczny oraz 3 doktorantów (fotografia).

oprac. Józef Woźniak, współpraca Tadeusz Głowacki, Jan Blachowski

Zakład Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy

Współczesna działalność Zakładu Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy skupia się na procesie dydaktycznym oraz badaniach naukowych, których wyniki mają zastosowanie w przemyśle. Zespół pracowników naukowych Zakładu stanowi grupa starannie wybranych specjalistów zdolnych do opracowania najbardziej skomplikowanych projektów i analiz z takich zagadnień, jak górnictwo podziemne, górnictwo odkrywkowe, technika strzelnicza, geomechanika, wentylacja i klimatyzacja kopalń oraz BHP, a także ekonomika w górnictwie, składowanie odpadów i rekultywacja terenów pogórnich. Zakład szczyli się również skutecznym kształceniem studentów na wysokim, europejskim poziomie w systemie bolońskim. Zakres działalności Zakładu Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy obejmuje:

- wykonywanie studiów wykonalności budowy nowych oraz modernizacji i rozbudowy istniejących zakładów górniczych,
- wykonywanie opinii i ekspertyz dotyczących eksploatacji złóż,
- prowadzenie analiz geomechanicznych w aspekcie oceny zagrożeń od ciśnienia górotworu,
- modelowanie pracy górotworu w otoczeniu wyrobisk górniczych i frontów eksploatacyjnych,
- badania, oceny i prognozy stanu zagrożenia wstrząsami górotworu i tąpnięciami,
- projektowanie i dobór obudowy kotwowej wyrobisk podziemnych,
- oceny stanu technicznego konstrukcji budowli górniczych oraz projektowanie napraw i wzmocnień,
- rozwiązywanie problemów technicznych i technologicznych w złożonych warunkach geologiczno-górnich,
- ekonomikę działalności górniczej,
- problematykę organizacji pracy w górnictwie,
- zagadnienia bezpieczeństwa w górnictwie,
- technikę strzelniczą,
- zagadnienia związane z przewietrzaniem kopalń oraz poszczególnych rejonów eksploatacyjnych i przygotowawczych,
- zagadnienia związane z poprawą warunków klimatycznych w zagrożonych termicznie rejonach kopalń, w tym indywidualnych stanowisk pracy,
- oceny warunków wentylacyjno-klimatycznych w wyrobiskach górniczych,
- oceny stanu zagrożenia gazami uwalnianymi z górotworu,
- obliczenia sieci wentylacyjnych kopalń podziemnych.

W Zakładzie zatrudnionych jest obecnie 16 pracowników na etatach naukowo-dydaktycznych. Organizacyjnie Zakład dzieli się na 4 zespoły badawcze:

- Zespół Eksploatacji Podziemnej i Techniki Strzelniczej
 - prof. dr hab. inż. Jan Butra (kierownik zakładu)
 - dr inż. Maciej Madziarz
 - dr inż. Daniel Pawelus
 - dr inż. Jerzy Sobociński
 - dr inż. Henryk Sztuk
 - dr inż. Józef Śnieżek
 - mgr inż. Karolina Adach (doktorantka)

- Zespół Eksploatacji Odkrywkowej
 - dr inż. Wiesław Frankiewicz
 - dr inż. Henryk Wojtkiewicz (emeryt)

- Zespół Wentylacji, Pożarów i Bezpieczeństwa Pracy
 - dr inż. Zbigniew Nęcza
 - dr inż. Franciszek Rosiek
 - dr inż. Marek Sikora
 - dr inż. Jacek Urbański
 - mgr inż. Mariola Stefanicka
 - mgr inż. Michał Stopa
 - mgr inż. Paula Podolska (doktorantka)
 - mgr inż. Katarzyna Wójtowicz (doktorantka)
 - technik Michał Wolny (pracownik techniczny)

- Zespół Geotechnologii i Gospodarki Zasobami Środowiska
 - dr hab. inż. Jerzy Malewski, prof. PWr
 - dr inż. Urszula Kazimierczak
 - mgr inż. Marta Baszczyńska (doktorantka)
 - mgr inż. Paweł Strzałkowski (doktorant)

Realizowana aktualnie przez Zakład Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy współpraca z podmiotami gospodarczymi pozwala wdrażać opracowania w zakresie nowatorskich rozwiązań technologicznych. Podstawowe kierunki badań pracowników Zakładu związane są z: technologiami bezpiecznej eksploatacji rud miedzi w trudnych warunkach geologiczno-górniczych na dużych głębokościach, problematyką zagrożeń tapaniami w kopalniach rud miedzi, statecznością wyrobisk podziemnych, w tym wielkogabarytowych wyrobisk drażonych w pokładach solnych, optymalną wentylacją i klimatyzacją wyrobisk górniczych, drażonych w trudnych warunkach geotermicznych, oddziaływaniem procesów przemysłowych na środowisko oraz bezpieczeństwem i higieną pracy w podziemnych i odkrywkowych zakładach górniczych, a także badanie efektywności ekonomicznej eksploatacji

złóż i układów technologicznych, projektowanie i badania w zakresie zagospodarowania wyrobisk końcowych oraz badanie i projektowanie składowania odpadów energetycznych, itp.

Zakład Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy posiada 4 laboratoria badawcze:

- Akredytowane Laboratorium Bezpieczeństwa Pracy (kierownik: dr inż. Zbigniew Nęcza),
- Laboratorium Aerologii Górniczej (kierownik: dr inż. Franciszek Rosiek),
- Laboratorium Badań Nieinwazyjnych Górotworu i Obudów Górniczych (kierownik: dr inż. Maciej Madziarz),
- Laboratorium Badania Skał i Surowców Mineralnych (kierownik: dr inż. Wiesław Frankiewicz).

Godną podkreślenia jest działalność publikacyjna pracowników Zakładu, szczególnie w zakresie prezentacji wybranych prac na forum krajowym i międzynarodowym. W uznaniu wkładu pracy w rozwój nauki polskiej pracownicy Zakładu byli nagradzani i wyróżniani nagrodami. Pracownicy naukowcy Zakładu Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy posiadają wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu prac naukowo badawczych, w tym i rozwojowych. Liczne wyniki tych prac zostały wdrożone do praktyki przemysłowej. W ostatnim okresie opracowano dla górnictwa węgla brunatnego następujące prace: „Opracowanie wstępnego studium wykonalności zagospodarowania części złoża węgla brunatnego Poniec-Krobia i Oczkowice”, „Studium wykonalności zagospodarowania złoża węgla brunatnego Złoczew” oraz wdrożono w zakładach górniczych wydobywających rudy miedzi następujące prace: „Aktualizacja programu obliczeniowego sieci wentylacyjnej kopalni „AutoWENT” oraz systemu wspomagania prowadzenia akcji ratowniczej”, a także „Uwarunkowania wentylacyjne oraz klimatyczne prowadzenia robót korytarzowych i eksploatacyjnych na dużej głębokości”.

Jan Butra

Zakładu Systemów Maszynowych,

z nutką sentymentu i optymizmu widziane oczami aktualnego kierownika

W pierwszych latach funkcjonowania nowo powołanego Instytutu Górnictwa Politechniki Wrocławskiej powstał Zakład Transportu Kopalnianego. Jego założycielem oraz pierwszym kierownikiem był prof. Tadeusz Żur – wybitny specjalista z zakresu techniki transportu przemożnikowego. Wówczas, w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku, transport taśmowy zaczynał dopiero zdobywać znaczącą pozycję i stopniowo wypierał w różnych gałęziach górnictwa kosztowny transport szynowy. Rosnące znaczenie transportu taśmowego do-

brze rozumiał prof. Tadeusz Żur. Doskonale wyczuwał On szanse dla nowej techniki transportu, bo miał za sobą bogate doświadczenia zawodowe. Pracując wcześniej w Centralnym Ośrodku Badawczo Projektowym Górnictwa Odkrywkowego z sukcesami wdrażał transport taśmowy w polskich kopalniach węgla brunatnego, przede wszystkim w kopalni „Turów” pierwszej na świecie z w pełni wyposażonej w ciągły system transportu i urabiania. Po udanych doświadczeniach w kopalniach węgla brunatnego przyszła kolej na zastosowania przenośników taśmowych w nowo tworzonej zagłębiu miedziowym. Profesor Żur po przejściu do pracy w Zakładach Badawczo-Projektowych Miedzi „Cuprum” podjął się dzieła opracowania i wdrożenia całkowicie nowej konstrukcji przenośników taśmowych dla kopalń rud miedzi. W tym mniej więcej czasie powstał też Wydział Górniczy oraz Zakład Transportu Kopalnianego funkcjonujący w strukturze organizacyjnej Instytutu Górnictwa. Transport kopalniany wszedł do programu studiów, a realizację tego zadania powierzono wówczas jeszcze docentowi Tadeuszowi Żurowi. Początki jak zwykle były skromne. Tadeusz Żur będąc jeszcze pracownikiem ZBPM „Cuprum” prowadził wykłady, a ćwiczenia młody asystent przyjęty do pracy na Politechnice Wrocławskiej świeżo po odbytym stażu w kopalni „Turów” – Andrzej Wajda. Formalne początki Zakładu, jako jednostki funkcjonującej w strukturze Instytutu Górnictwa, to rok 1973, kiedy to zespół kierowany przez profesora Żura zasilili kolejni pracownicy: asystent naukowo-badawczy Józef Szymański, doktorant Henryk Soroczyński oraz kreślarka Maria Szydło. W następnym roku 1974 skład zespołu poszerzony został cztery kolejne osoby. W tej grupie znaleźli się Lech Gładysiewicz i Monika Hardygóra. W połowie lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku działalność dydaktyczna Zakładu ograniczała się tylko do wykładów i ćwiczeń z przedmiotu „Transport kopalniany”, a realizowali ją dwaj pracownicy naukowo-dydaktyczni prof. Tadeusz Żur i Andrzej Wajda. Pozostali członkowie Zakładu byli pracownikami naukowo-badawczymi lub też doktorantami. Dzięki dużej aktywności kierownika Zakład prowadził szereg ambitnych projektów badawczych ściśle powiązanych z realizowanymi pracami doktorskimi. Większość prac wykonywanych w latach siedemdziesiątych związana była z doskonaleniem transportu taśmowego w kopalniach odkrywkowych węgla brunatnego, w zakładach wydobywających kruszywa oraz w kopalniach rud miedzi. Dysponując dużym potencjałem intelektualnym zakład borykał się z podstawowym problemem, jakim był brak własnej bazy badawczo-pomiarowej. Większość realizowanych prac dla przemysłu górniczego wiązała się z potrzebą badań laboratoryjnych lub koniecznością pomiarów na przenośnikach. Dzięki rozległym znajomościom profesora T. Żura korzystaliśmy z laboratoriów i stanowisk pomiarowych w „Poltegorze” lub w „Cuprum”, a w sprawach pomiarowych korzystaliśmy z pomocy sprzętowej innych, w tym także zewnętrznych ośrodków naukowo-badawczych. Wobec takiej sytuacji zespół skupiał się w pracach naukowo-ba-

Podczas pomiarów na obiekcie

dawczych na zagadnieniach bardziej teoretycznych, tworząc i doskonaląc metody obliczeń przenośników taśmowych. Szereg wyników badań zrealizowanych w latach siedemdziesiątych profesor T. Żur zawarł w kolejnym wydaniu swojej książki. Oceniając z perspektywy trzydziestu lat tamten okres łatwo zauważyć, jak ważne dla dalszego rozwoju naukowego zespołu były wykonywane wtedy prace i jak wielkim wyczuciem w wyborze tematyki podejmowanych zadań kierował się nasz szef. Prace badawcze dla przemysłu zaowocowały między innymi rozwojem kadry naukowej. Sześciu doktorantów wypromowanych przez profesora Tadeusza Żura kontynuowało dalszą pracę na uczelni. Spośród nich dwie osoby uzyskały tytuł profesora (M. Hardygóra i L. Gładysiewicz), a jeden współpracownik jest obecnie profesorem w Kanadzie (J. Szymański).

W latach siedemdziesiątych transport taśmowy stawiał pierwsze kroki w górnictwie i istniała ogromna potrzeba wymiany doświadczeń. Zrodziła się wówczas idea zorganizowania konferencji naukowej pod hasłem „Szkola Jesienna – Podstawowe Problemy Transportu Kopalnianego”. Pierwsza edycja tej konferencji miała miejsce w roku 1978 i spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem jej uczestników. Było to bowiem spotkanie umożliwiające wymianę doświad-

czeń środowisk naukowych z użytkownikami i projektantami przenośników taśmowych. Dla wielu uczestników, w tym także i dla nas organizatorów, niezwykle ważny był udział gości zagranicznych. Zainspirowani pierwszym spektakularnym sukcesem z ochotą podjęliśmy się trudu organizacji kolejnych konferencji w następnych latach. Dowodem na to, jak wielki był to wysiłek organizacyjny były utrudnienia i bariery polityczne siermiężnych lat minionego ustroju. Począwszy od wydawnictw konferencyjnych, poprzez zgody na zaproszenie gości zagranicznych z krajów zachodnich i zorganizowanie im pobytu, a skończywszy na zapewnianiu odpowiedniego wyżywienia dla uczestników konferencji wszystko wymagało specjalnego załatwiania. Wysiłek nie był jednak daremny. Liczne kontakty z przemysłem oraz z ośrodkami zagranicznymi były cenną inspiracją do dalszych badań. Dzięki staraniom i kontaktom profesora T. Żura, a także naszym kontaktom z zagranicznymi uczestnikami organizowanej konferencji, pracownicy Zakładu odbyli szereg staży naukowych w takich krajach jak Niemcy, Holandia, Kanada i Australia. Konferencja zainicjowana przez profesora Tadeusza Żura dotrwała w nieco zmienionej formie do dzisiaj i przy dużym zainteresowaniu uczestników jest organizowana co dwa lata jako „Szkola Jesienna im. Profesora Tadeusza Żura. Podstawowe Problemy Transportu Przenośnikowego”.

W lata osiemdziesiąte ubiegłego wieku Zakład wszedł w w pełni ukształtowaną już kadrą i wypracowaną pozycją w środowisku naukowym. Przybywali nowi doktoranci, nie tylko absolwenci Wydziału Górniczego. Cennym uzupełnieniem składu osobowego byli dwaj nowi absolwenci Wydziału Podstawowych Problemów Techniki (W. Kawalec i L. Jurdziak) oraz wchłonięci przez nasz Zakład pracownicy byłego Zakładu Niezawodności (T. Dałkowski). Nowi członkowie zespołu wnieśli też nową jakość wykorzystując i stosując nowe narzędzia informatyczne w pracach naukowych i dydaktyce. Lata osiemdziesiąte to też udział Zakładu w Centralnym Programie Badań Podstawowych (Rozwój Maszyn Roboczych Ciężkich, w tym Budowlanych). Z programu tego sfinansowane były dwie prace habilitacyjne (M. Hardygóra i L. Gładysiewicz) obronione w Akademii Górniczej we Freibergu. Udział w Programie Badań Podstawowych umożliwił również pierwsze zakupy aparatury badawczej. W połowie lat osiemdziesiątych Wydział Górniczy przejął po Zakładzie Przeróbki Plastycznej Wydziału Mechanicznego pomieszczenia w piwnicach budynku NOT i pojawiła się wreszcie możliwość zorganizowania własnych laboratoriów. Zakupiliśmy do naszego zespołu pierwszą maszynę wytrzymałościową do badania taśm przenośnikowych oraz zaczęliśmy budować pierwsze stanowiska pomiarowe. Bazę laboratoryjną, na początku bardzo skromną, stopniowo wykorzystywano nie tylko do prac naukowych, ale również i w dydaktyczne. W programie studiów wydziału Górniczego pojawiły się laboratoria z transportu kopalnianego a dyplomanci uzyskali możliwość realizowania prac laboratoryjnych. Wraz z rozwo-

jem kadry naukowej oraz bazy badawczej Zakład zaczął stopniowo przejmować lub wprowadzać do programu studiów nowe przedmioty (rysunek techniczny, podstawy budowy maszyn, informatyka, niezawodność, ekonomika).

Kolejny etap rozwoju Zakładu wiąże się z przeprowadzką do nowej siedziby Wydziału i Instytutu na Plac Teatralny. Do zespołu składającego się już z trzech samodzielnych pracowników naukowych (L. Gładysiewicz, M. Hardygóra, T. Żur), realizującego szereg projektów i prowadzącego całą gamę przedmiotów dołączył profesor Walter Bartelmus, wzbogacając obszar zainteresowań naukowo-badawczych o zagadnienia diagnostyki technicznej maszyn górniczych. W działalności dydaktycznej zespołu pojawiły się też wykłady i seminaria z maszyn górniczych. Ze względu na tak szeroką działalność Zakład Transportu Kopalnianego zmienił nazwę na Zakład Systemów Maszynowych. Założyciel i twórca Zakładu – profesor Żur mógł z satysfakcją obserwować dalszy rozwój. W tym okresie pojawiły się możliwości pozyskiwania projektów badawczych finansowanych ze środków budżetowych i członkowie zespołu skutecznie te szanse wykorzystywali. Trzej samodzielni pracownicy naukowcy w Zakładzie (W. Bartelmus, L. Gładysiewicz, M. Hardygóra) skupili wokół siebie nowych, aktywnych doktorantów i pozostałych pracowników. Wypracowane w projektach naukowo-badawczych i w zleceniach realizowanych dla przemysłu środki finansowe przeznaczono na zakup cennej aparatury pomiarowej oraz na wyposażenie laboratoryjne. Zakład wzbogacił się o akredytowane Laboratorium Transportu Taśmowego oraz nowe stanowiska pomiarowe do badań krążników. Inwestycje te były podstawą do prowadzenia kolejnych prac doktorskich i poszukiwania nowych obszarów badawczych. Pozyskiwanie prac badawczych dla przemysłu ułatwiały nam kontakty i spotkania na organizowanych systematycznie co dwa lata konferencjach w ramach „Jesiennej Szkoły Naukowej im. Profesora Tadeusza Żura. Podstawowe Problemy Transportu Przenośnikowego”. W latach dziewięćdziesiątych kierownictwo Zakładu przejęła profesor Monika Hardygóra, w roku 2002 profesor Lech Gładysiewicz. Od roku 2000 zaczęliśmy redagować własne czasopismo – kwartalnik naukowo-techniczny „Transport Przemysłowy”, które po kilku latach mając ugruntowaną pozycję w środowisku naukowym i przemysłowym zmieniło nazwę na „Transport Przemysłowy i Maszyny Robocze”.

W nowy wiek dwudziesty pierwszy weszliśmy już bez naszego Mistrza – profesora Tadeusza Żura, ale z trzema uzyskanymi tytułami profesora (W. Bartelmus, M. Hardygóra, L. Gładysiewicz), a co najważniejsze z całą paletą prowadzonych prac, stale poszerzającą się bazą badawczą i rozwijającą się kadrą naukową. W ostatnich latach dwaj pracownicy Zakładu osiągnęli stopień naukowy doktora habilitowanego (L. Jurdziak, R. Zimroz). Najlepszą wizytówką Zakładu Systemów Maszynowych są jego osiągnięcia, które można syntetycznie ująć w trzech następujących punktach.

Szkoła naukowa transportu taśmowego

Działalność naukowo-badawcza w ramach prowadzonych projektów oraz prac dla przemysłu przelożyła się na rozwój kadry naukowej i znaczący wzrost dorobku naukowego. Zakład Systemów Maszynowych prowadzi akredytowane Laboratorium Transportu Taśmowego redaguje czasopismo „Transport Przemysłowy i Maszyny Robocze” oraz organizuje cykliczne konferencje „Podstawowe Problemy Transportu Przenośnikowego”. Najnowszym osiągnięciem jest cykl badań i publikacji promujący innowacyjne rozwiązania ukierunkowane na bezpieczeństwo i oszczędność energii w transporcie taśmowym jako efekt zastosowania taśm energooszczędnych, krażników o obniżonych oporach ruchu oraz nowych optymalnych połączeń taśm (srebrny medal na międzynarodowych targach „BRUSSELS INNOVA 2012” za ekologiczną technologię łączenia taśm z linkami stalowymi).

Wdrożenia systemów diagnostycznych jako efekt badań podstawowych

Badania teoretyczne oraz prace dla przemysłu zaowocowały współpracą międzynarodową z ośrodkami z Anglii, Francji, Tunezji, Włoch, RPA i USA w zakresie wibroakustyki i systemów diagnostycznych. Badania znalazły praktyczne zastosowanie w przemyśle. Opracowana metoda zarządzania diagnostycznego systemem transportowym jest wdrażana w kopalni Polkowice-Sieroszowice. System diagnostyczny dla stacji napędowej przenośnika taśmowego w kopalni „Turów” jest na etapie uruchomienia, testowania procedur i weryfikacji działania. Opracowanie dla kopalni Turów zostało nagrodzone w konkursie organizowanym przez Dolnośląski Oddział NOT.

Licencje na system komputerowy QNK-TT

Wieloletnie prace badawcze w zakresie doskonalenia metod obliczeniowych przenośników taśmowych uwieńczone zostały autorskim systemem komputerowym QNK-TT, który ustanowił standardy obliczeń przenośników taśmowych. Licencję na oprogramowanie sprzedano kilkunastu firmom krajowym i jednej zagranicznej. Większość ostatnich inwestycji transportu taśmowego w polskim górnictwie powstało w oparciu o obliczenia z wykorzystaniem systemu QNK-TT. System ten stosowany jest też w bieżących pracach badawczych i pracach eksperckich. Wyniki obliczeń wielowariantowych uzyskanych przy wykorzystaniu programu są podstawą wielu działań modernizacyjnych i innowacyjnych rozwiązań.

Lech Gładysiewicz

Zakład Geotechniki Górniczej

Historia Zakładu Geotechniki Górniczej sięga niemal 50 lat, tj. początków tworzenia się Wydziału Górniczego, i wiąże się z osobą profesora Zdzisława Gergowicza – pierwszego dziekana tego Wydziału.

Wówczas to, po utworzeniu w 1964 r. Oddziału Górnictwa Odkrywkowego na Wydziale Budownictwa Lądowego, doc. Zdzisław Gergowicz został prodziekanem ds. tego Oddziału, a w 1965 r. utworzył i został kierownikiem Katedry Mechaniki Górniczej, której celem jest prowadzenie dydaktyki i prac naukowo-badawczych w zakresie szeroko rozumianej mechaniki górotworu, która wchodzi na stałe do programu nauczania, jako obowiązkowy przedmiot kierunkowy. W skład katedry obok profesora weszli: doc. Stanisław Dmitruk, mgr inż. Stefan Gałczyński, mgr inż. Jan Czubaszek, mgr inż. Zbigniew Karpuk, mgr inż. Kazimierz Kujawiński – wszyscy absolwenci studiów budowlanych.

W 1968 r. po reorganizacji Uczelni i przekształceniu dotychczasowych katedr w zakłady lub instytuty, z Katedry Mechaniki Górniczej powstał Zakład Mechaniki Górotworu i Budownictwa Podziemnego, który administracyjnie wchodził w skład międzywydziałowego Instytutu Geotechniki PWr., oferując swe usługi dydaktyczne na Wydziale Budownictwa Lądowego i na wówczas powstałym wydziale Górniczym.

Zakład pod kierunkiem prof. Z. Gergowicza ściśle współpracował z przemysłem górniczym, zwłaszcza z ZBiPM Cuprum i Kombinatem Górniczo-Hutniczym Miedzi w Lubinie. W efekcie tej współpracy Zakład z inicjatywy Profesora stał się założycielem i organizatorem Zimowych Szkół Mechaniki Górotworu, której pierwsza edycja odbyła się w 1974 r. Inicjując ZSMG, jako ogólnokrajowe konferencje naukowo-szkoleniowe, Profesor dostrzegł potrzebę organizacji nie tyle oficjalnych, spektakularnych konferencji naukowych, a raczej bezpośrednich roboczych spotkań, stwarzających warunki wzajemnego poznania się ludzi związanych z problemami mechaniki górotworu, pracujących w przemyśle, na uczelniach i jednostkach badawczych. Szkoły osiągnęły niezwykłą popularność i od tej pory ukształtowała się tradycja tych corocznych spotkań roboczych.

W 1970 r. pierwsi absolwenci Wydziału Górniczego kończą studia na Wydziale i w kolejnych latach zasilili zakład Profesora Z. Gergowicza. W skład Zakładu na stałe lub tymczasowo wchodzi: Stefan Gałczyński, Zbigniew Karpuk, Jan Czubaszek, oraz Jerzy Dudek, Andrzej Wojtaszek, Wojciech Oleszkiewicz, Władysław Kiczko, Zbigniew Ślusarski, Jan Kudełko, Janusz Kaczmarek – absolwenci wydziału Górniczego oraz Marek Leszczyński, Dariusz Łydzba i Krzysztof Górski – absolwenci Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego. Na początku lat osiemdziesiątych, skład osobowy Zakładu dodatkowo wzmocniają i uzupełniają pracownicy rozwiązanego Zakładu Podstaw Reologii: doc. Mieczysław Jokiel (1928—1993), dr Jerzy Bauer, dr Marian Rymaszewski, dr Andrzej Galiński, którzy prowadzili zajęcia dydaktyczne z Mechaniki Teore-

tycznej i Wytrzymałości Materiałów. Tym samym Zakład Mechaniki Górnotworu i Budownictwa Podziemnego stał się znaczącą jednostką naukowo-dydaktyczną w strukturach Instytutu Geotechniki, prowadząc kierunkowe i podstawowe zajęcia dydaktyczne na wydziałach Górniczym i Budownictwa Lądowego i Wodnego.

W 1990 roku prof. Zdzisław Gergowicz (1920–1992) przeszedł na emeryturę, a Kierownikiem Zakładu został prof. Stefan Gałczyński, który kontynuując tradycję przejął również kierownictwo Zimowych Szkół Mechaniki Górnotworu, jako wizytówki Zakładu.

Kolejna, bardzo ważna dla istnienia i funkcjonowania Zakładu, reorganizacja Uczelni następuje w 1998 r., kiedy przestały istnieć instytuty międzywydziałowe, co spowodowało przypisanie ich pracowników do jednego, konkretnego wydziału. I tak Zakład Mechaniki Górnotworu i Budownictwa Podziemnego zostaje podzielony na dwa Zakłady przynależne odpowiednio do Wydziału Górniczego i Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego. Pracownicy, którzy zgłosili administracyjną przynależność do Wydziału Górniczego utworzyli nowy, istniejący do dzisiaj, Zakład Geotechniki Górniczej, kierownikiem którego został dr inż. Andrzej Wojtaszek (pełnił tę funkcję 10 lat). W skład nowo powstałego Zakładu weszli: prof. Stanisław Dmitruk, prof. Kazimierz Ukleja, dr Jerzy Bauer, dr Andrzej Galiński, dr Barbara Huzar, dr Jerzy Miękus, dr Marian Rymaszewski, dr Janusz Ukleja oraz techn. Jan Żurawski (laborant), a od 2002 r. dr hab. Witold Pytel. Podstawowym celem Zakładu było kontynuowanie poprzednich zadań skierowanych dla Wydziału Górniczego, tj. prowadzenie zajęć dydaktycznych i prac naukowo-badawczych z zakresu nauk podstawowych, mechaniki i wytrzymałości materiałów, geotechniki i geomechaniki. W tym czasie, z inicjatywy Zakładu, powstała na Wydziale nowa specjalność – Geoinżynieria, która cieszy się powodzeniem wśród studentów i trafnie wpisuje się w nową nazwę wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii. Kierownikiem specjalności ostatecznie został i nadal ją pełni prof. Witold Pytel, który od 2008 r. został również kierownikiem Zakładu Geotechniki Górniczej.

W 2010 r. nastąpiła kolejna reorganizacja studiów polegająca na przekształceniu dotychczasowych jednolitych studiów magisterskich na studia dwuetapowe I i II stopnia. W zmiany te wpisuje się Zakład Geotechniki Górniczej, którego pracownicy opracowują nowe programy nauczania i prowadzą zajęcia na obu stopniach nauczania, a na studiach II stopnia oferują studentom specjalność Geoinżynieria.

Obecnie w skład Zakładu Geotechniki Górniczej, w Instytucie Górnictwa wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii, wchodzi: prof. dr hab. inż. Witold Pytel (kierownik), dr hab. inż. Jan Kudelko, prof. PWr., dr inż. Jerzy Bauer, dr inż. Monika Bartlewska-Urban, dr inż. Andrzej Galiński, dr inż. Jerzy Miękus, dr inż. Andrzej Wojtaszek, dr inż. Marek Zomboń, mgr inż. Bogumiła Pałac-Walko (doktorantka), mgr inż. Ewelina Fabiańczyk (doktorantka), techn. Lesław Bagiński (laborant).

Zakład prowadzi następujące zajęcia dydaktyczne na I i II stopniu studiów stacjonarnych i niestacjonarnych:

Studia I stopnia:

- Analiza Matematyczna I i II (J. Miękus, A. Galiński),
- Mechanika Teoretyczna (M. Zombron, J. Bauer, A. Galiński),
- Wytrzymałość Materiałów (M. Zombron, J. Bauer, A. Galiński),
- Mechanika Gruntów (M. Bartlewska-Urban),
- Mechanika Górotworu (A. Wojtaszek, J. Kudełko, B. Pałac-Walko)

Studia II stopnia na specjalnościach: EPiOZ i Geoinżynieria:

- Mechanika górotworu (W. Pytel, B. Pałac-Walko),

Czerwiec 2013. Powitanie w Geocentrum nowej maszyny wytrzymałościowej MTS dla Laboratorium Mechaniki Górotworu (dr A. Wojtaszek i mgr B. Pałac-Walko)

- Geotechniczne Zabezpieczenie Eksploatacji (W. Pytel, E. Fabiańczyk),
- Geotechnika (W. Pytel, M. Bartlewska-Urban),
- Reologia skał i gruntów (J. Bauer),
- Materiały konstrukcji geoinżynierskich (M. Zombrón),
- AutoCad (M. Zombrón),
- Stateczność i obudowa wyrobisk podziemnych (A. Wojtaszek),
- Wspomaganie komputerowe projektowania budowli geoinżynierskich (W. Pytel, M. Bartlewska-Urban),
 - Wspomaganie komputerowe projektowania konstrukcji podziemnych (J. Bauer, M. Zombrón),
 - Budownictwo specjalne na terenach górniczych (W. Pytel),
 - Podziemne magazyny i składowiska (J. Kudełko),
 - Geomechanics, w języku angielskim na EGEC (J. Bauer, W. Pytel).

W Zakładzie istnieje Laboratorium Mechaniki Górotworu, w którym prowadzone są prace naukowo-badawcze i zajęcia dydaktyczne z Laboratorium z Mechaniki Gruntów i Laboratorium z Mechaniki Górotworu. W 2012 i 2013 r. Laboratorium zostało wyposażone z funduszy Unii Europejskiej, w nowoczesną maszynę wytrzymałościową umożliwiającą badanie skał, materiałów budowlanych i konstrukcji w stanie przed i pozniszczeniowym.

Laboratorium dysponuje następującą aparaturą :

- maszyna wytrzymałościowa o wysokiej sztywności firmy MTS typ 816.03,
- uniwersalna maszyna do badań wytrzymałościowych typ ZD-100,
- przecinarka do materiałów skalnych typ PR-400B i urządzenia do obróbki skał,
- oprzyrządowanie do badań wytrzymałościowych skał.

Problematyka naukowo-badawcza realizowana w Zakładzie Geotechniki Górniczej

1. Mechanika górotworu i gruntów,
2. Geotechniczne zabezpieczenie podziemnych wyrobisk górniczych i tunelowych,
3. Geotechniczne zabezpieczenie wyrobisk odkrywkowych,
4. Reologia skał i gruntów,
5. Obudowa podziemnych wyrobisk górniczych,
6. Materiały, projektowanie i zabezpieczanie konstrukcji geoinżynierskich,
7. Teoria niezawodności konstrukcji w zastosowaniu do mechaniki górotworu.
8. Zastosowanie teorii ośrodków wielofazowych w mechanice gruntów.

Zainteresowania naukowe i tematyka realizowanych prac naukowo-badawczych dotyczą zwłaszcza następujących zagadnień:

- określanie własności wytrzymałościowych gruntów, skał i górotworu,

- wyznaczanie naprężeń i odkształceń w górotworze wokół wyrobisk podziemnych,
 - nośność górotworu wokół wyrobisk górniczych, geomechaniczne klasyfikacje górotworu,
 - analiza stanu wyężenia górotworu za pomocą metody elementów skończonych,
 - ustalanie obciążeń konstrukcji podziemnych,
 - obliczenia statyczne i teoria projektowania konstrukcji podziemnych (obudowa tuneli, obudowy górnicze ŁP i kotwowe),
 - numeryczne wspomaganie projektowania budowli geoinżynierskich oraz ich obliczeń,
 - numeryczne wspomaganie projektowania wyrobisk i konstrukcji podziemnych oraz ich obliczeń,
 - ocena niezawodności konstrukcji podziemnych.
 - zastosowanie metod statystycznych i numerycznych w geotechnice,
 - wymiarowanie fundamentów poddanych działaniu deformacji górniczych i wpływów parasejsmicznych,
 - geotechniczne ekspertyzy dotyczące uszkodzeń budowli inżynierskich,
 - komputerowe modelowanie przestrzenne struktury w górotworze, również z uwzględnieniem parametru czasu i projektowanie podziemnych zbiorników i magazynów.

Wymieniona problematyka naukowo-badawcza uprawiana w Zakładzie Geotechniki Górniczej jest wykorzystywana w doradztwie i ekspertyzach na rzecz przemysłu.

Andrzej Wojtaszek, Jerzy Bauer

Zakład Przeróbki Kopalini i Odpadów

Skład osobowy: dr hab. inż. Andrzej Łuszczkiewicz, prof. Politechniki Wrocławskiej – kierownik, prof. dr hab. inż. Jan Drzymała, dr inż. Alicja Bakalarz, dr inż. Magdalena Duchnowska, dr inż. Przemysław Kowalczyk, dr inż. Danuta Szyszka, dr inż. Żaklina Konopacka, mgr inż. Piotr Karwowski.

Rok 2013, rok 45-lecia Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii jest także rokiem szczególnym w historii działalności Zakładu Przeróbki Kopalini i Odpadów. Zakład obchodzi 40-lecie swojego istnienia. Zespół Zakładu wydał w tym roku 50. numer czasopisma *Physicochemical Problems of Mineral Processing*, które ma najdłuższą historię w Polsce wśród czasopism z branży inżynierii mineralnej oraz organizował jubileuszową 50. międzynarodową konferencję *Physicochemical Problems of Mineral Processing*, także mającą najdłuższą hi-

storię wśród konferencji z tej dziedziny w Polsce i od 40. lat organizowana jest przez zespół Zakładu.

Historia Zakładu i przeróbki kopalin sięga roku 1968, gdy na nowo powstałym Wydziale Górniczym Politechniki Wrocławskiej rozpoczęto wykłady z przeróbki kopalin. Wykłady te rozpoczął prof. Janusz Laskowski dojeżdżając z Politechniki Śląskiej w Gliwicach, a zajęcia terenowe i ćwiczenia audytoryjne powierzono rozpoczynającemu pracę na Wydziale Górniczym asystentowi prof. Laskowskiego, mgr. inż. Andrzejowi Łuszczkiewiczowi. W tym też czasie wykłady z zakresu obróbki skał prowadził doc. Stanisław Sobolewski kierownik powstałego w 1969 r. Zakładu Przeróbki i Obróbki Skał. Od roku 1971, po wyjeździe zagranicę prof. Laskowskiego, przeróbkę kopalin wykładał doc. Marek Stefański z Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach wspólnie z prowadzącym ćwiczenia mgr. inż. Andrzejem Łuszczkiewiczem. 40 lat temu, w 1973 roku, w Instytucie Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich Politechniki Wrocławskiej powołano Zakład Przeróbki Kopalin. Organizatorem i kierownikiem wówczas 12 osobowego zespołu był prof. dr hab. inż. Janusz Laskowski, który na stałe przeniósł się do Wrocławia. Zakład ten przejął zajęcia z przeróbki kopalin na Wydziale Górniczym oraz prowadził je także na Wydziale Chemicznym. W roku 1981, po wyjeździe prof. Laskowskiego do USA a następnie do Kanady, kierownikiem Zakładu został dr inż. Janusz Lekki. W początkach 1982 r. część Zespołu przeniesiono do Instytutu Górnictwa i po połączeniu z zespołem dawnego Zakładu Przeróbki i Obróbki Skał, powołano Zakład Przeróbki Kopalin. Kierownikiem Zakładu został dr inż. Jerzy Malewski, a od roku 1983 z przerwą w latach 1995–1999 jest nim dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz, od 2008 r. prof. Politechniki Wrocławskiej. W latach 1995–1999 kierownikiem Zakładu był prof. Jan Drzymała. W roku 1991 rozszerzono zakres działalności Zakładu na gospodarkę odpadami i zmieniono nazwę na Zakład Przeróbki Kopalin i Odpadów. Obecnie zajęcia dydaktyczne Zakład prowadzi wyłącznie na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii, a obejmują one szeroki zakres fizycznych i fizykochemicznych podstaw procesów przerobczych oraz podstawy technologii przeróbki surowców mineralnych. W latach 90. Zakład obsługiwał także zajęcia dydaktyczne z zakresu Podstaw Wykorzystanie Surowców Mineralnych na Wydziale Nauk Geologicznych na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 70. 80. i 90. Zespół Zakładu realizował szereg projektów badawczo rozwojowych związanych z wykorzystaniem unikalnych i rzadkich surowców mineralnych: rud metali ziem rzadkich (lantanowców) z Wietnamu i Mongolii, rud tytanomagnetytowych z rejonu Suwałk, minerałów ciężkich, nośników cyrkonu, tytanu i lantanowców z surowców okruchowych Bałtyku i Dolnego Śląska, surowców złoto- i platynonośnych ze stref pozabilansowych złóż miedzi na monklinie przedsudeckiej oraz rud miedziowo-molibdenowo-wolframowych

z rejonu Zawiercia, otrzymywania koncentratów skaleniovych z leukogranitów oraz z odpadów po przeróbce granitów. Znaczna część dorobku naukowego Zakładu wiąże się z opracowywaniem nowych rozwiązań w zakresie flotacji rud miedzi z LGOM, zastosowania nowych odczynników flotacyjnych, gospodarki odpadami flotacyjnymi. Opracowano unikalną technologię hydrometalurgiczno-flotacyjną wzbogacania trudno wzbogacalnych półproduktów flotacji rud miedzi z LGOM.

W pracach badawczych Zakładu opracowano także oryginalne metody badawcze określania własności fizykochemicznych minerałów związane z ich flotowalnością i hydrofobowością, oceny wzbogacalności flotacyjnej rud metali, oceny energochłonności rozdrabiania materiałów kruchych, wykorzystania do modelowania i symulacji off-line systemów operacji rozdrabiania i klasyfikacji.

Zakład od wielu lat prowadzi szeroką współpracę z licznymi ośrodkami badawczymi w kraju i za granicą w zakresie zarówno tak podstaw przeróbki kopalin, jak i mineralogii, w tym badań rentgenostrukturalnych, mikroskopii elektronowej, analityki chemicznej, preparatyki chemicznej, a także elektrochemii i hydrometalurgii.

Poza kontaktami naukowymi Zakład spełnia ważną rolę integrującą pracowników nauki i przemysłu, zajmujących się różnymi aspektami wykorzystania surowców mineralnych organizując, od początku swego istnienia, coroczne międzynarodowe sympozjum naukowe pt. „Fizykochemiczne Problemy Mineralurgii”. Od roku 1973, gdy powołano Zakład Przeróbki Kopalin przejął on organizację seminariów „Fizykochemiczne Problemy Przeróbki Kopalin” wraz z wydawaniem cyklicznego zeszytu naukowego pod tym samym tytułem przeniesionego z Politechniki Śląskiej w Gliwicach do Wrocławia. Jako czasopismo Polskiej Akademii Nauk, w roku 1977 zmieniło nazwę na Fizykochemiczne Problemy Mineralurgii, a w 2008 r. zostało zarejestrowane jako rocznik, czasopismo Politechniki Wrocławskiej pod angielskim tytułem Physicochemical Problems of Mineral Processing, wydawane w języku angielskim. Od 2010 r. Physicochemical Problems of Mineral Processing ukazuje się dwukrotnie w roku i trafiło na tzw. listę filadelfijską (Thomson-Reuters) z Impact Factor za ostatnie 5 lat 0,582. Jest to obecnie najwyższej oceniane czasopismo w kraju z dziedziny nauk o Ziemi.

Zatem Zakład Przeróbki Kopalin i Odpadów w roku 45-lecia Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii obchodzi 40-lecie swojego istnienia i 40-lecie wydawania czasopisma Physicochemical Problems of Mineral Processing, którego 50. wolumin ukazał się na 50. Seminarium organizowane w ramach międzynarodowej konferencji Minerals Engineering Conference MEC2003 w dniach 16–19. września 2013 r. w Świeradowie Zdroju.

Oferta współpracy i usług

Zakład, gwarantując wysoki poziom profesjonalny, może podjąć się wykonania następujących badań:

- wzbogacania surowców mineralnych, półproduktów i produktów odpadowych (rudę, odpady, pyły, szlamy, żużle, popioły, itp.) za pomocą flotacji, separacji magnetycznej, wzbogacania grawitacyjnego i elektrostatycznego, selektywnej koagulacji, flokulacji, aglomeracji olejowej i innych metod specjalnych – wszystko w celu opracowania podstaw technologii wykorzystania,
- oznaczenia wzbogacalności czystych minerałów oraz surowców mineralnych pierwotnych i wtórnych (odpadowych); oznaczenia flotowalności, dobór i optymalizacja zużycia odczynników flotacyjnych, opracowanie podstaw technologii,
- pomiarów związanych z sedymentacją, klasyfikacją ziarnową, agregacją za pomocą koagulacji, flokulacji, metodami aglomeracyjnymi i innych,
- analizy składu ziarnowego cząstek o wielkości od pojedynczych mikrometrów do kilkuset milimetrów,
- pomiary pH, kąta zwilżania, mineralogii procesowej, kompleksowych analiz chemicznych i mineralogicznych, szczegółowych analiz uwolnienia minerałów,
- analiz działania przemysłowych systemów rozdrabiania i klasyfikacji surowców mineralnych, w szczególności optymalizacji parametrów systemowych, określenia kierunków i efektów ich modernizacji, kontroli jakości produktów przeróbki kopalin,
- ekspertyz dotyczących projektowanych i funkcjonujących technologii przeróbki surowców mineralnych, zwłaszcza systemów rozdrabiania, przesiewania, klasyfikacji i wzbogacania, a także procesów hydrometalurgicznych
- badań możliwości zagospodarowania stałych odpadów przemysłowych lub surowcowych, wraz z oceną skutków ekologicznych ich wykorzystania,
- standardowych badań surowców i produktów przeróbki, takich jak: analiza składu ziarnowego, radioaktywność materiałów (badania w kooperacji z licencjonowanymi laboratoriami), inne właściwości techniczne i fizyko-chemiczne,

Skład osobowy Zakładu w latach 1973–1982

Prof. Janusz Laskowski, kierownik

Dr inż. Janusz Lekki

Dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz

Dr inż. Jan Drzymała

Dr inż. Zygmunt Sadowski

Dr inż. Izabela Hudyma

Dr inż. Jerzy Mager

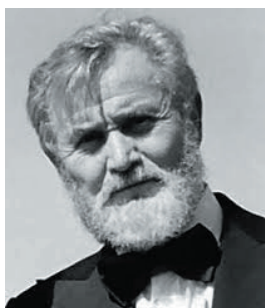
Mgr inż. Maria Szymańska

Mgr inż. Anna Sak
Techn. Zbigniew Kubak

Skład osobowy Zakładu w latach 1982–1990

Dr inż. Janusz Lekki, kierownik, 1982
Dr inż. Jerzy Malewski, kierownik, 1982-1983
Dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz, kierownik, 1983-1996
Dr inż. Jan Drzymała
Dr inż. Ryszard Kaźmierczak
Mgr inż. Zbigniew Walter
Dr inż. Wiesław Frankiewicz
Mgr inż. Adam Pędziwol
Mgr inż. Jan Świdorski
Mgr inż. Piotr Simiczyjew
Mgr inż. Zbigniew Wierzbicki
Mgr Jadwiga Brzeźniakiewicz
Techn. Lucyna Mazurkiewicz
Techn. Grażyna Pietrzyk
Inż. Alicja Szulmanowicz

Kierownicy Zakładu Przeróbki Kopalini i Odpadów

Prof. Janusz Laskowski
1973–1982

Dr inż. Janusz Lekki
1982

Prof. Jerzy Malewski
1982–1983

Prof. Jan Drzymała
1996–2002

Prof. Andrzej Łuszczkiewicz
1983–1996, od 2002 r.

Skład osobowy Zakładu w latach 1990–2000

Dr inż. Andrzej Łuszczkiewicz, kierownik
Dr hab inż. Jan Drzymała, prof. nadzw., kierownik, 1996–2002
Dr inż. Jerzy Malewski
Dr inż. Krzysztof Pradel
Inż. Alicja Szulmanowicz
Mgr Jacek Bigosiński
Mgr inż. Robert Mikołajczuk
Techn. Grażyna Pietrzyk

Skład osobowy Zakładu w latach 2000–2013

Dr hab. inż. Andrzej Łuszczkiewicz, prof. nadzw., kierownik
Prof. dr hab. inż. Jan Drzymała, prof. zw.
Dr hab. inż. Jerzy Malewski, prof. nadzw.
Prof. dr. hab. inż. Jadwiga Więckowska
Dr inż. Żaklina Konopacka
Dr inż. Danuta Szyszka
Dr inż. Urszula Kaźmierczak
Dr inż. Przemysław Kowalczyk
Dr inż. Alicja Bakalarz
Dr inż. Magdalena Duchnowska
Dr inż. Artur Kozłowski
Mgr Zbigniew Powalka
Mgr inż. Piotr Karwowski
Techn. Grażyna Pietrzyk

Andrzej Łuszczkiewicz

Zakład Ekonomiki Przemysłu i Geoeconomii

Zakład powołany został na wniosek i z inicjatywy prof. dr inż. Wojciecha Ciężkowskiego, Dziekana Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii na posiedzeniu Rady Wydziału, które odbyło się w dniu 14.11.2012.

W skład zespołu weszli następujący pracownicy:

Pracownicy samodzielni:

- dr hab. inż. Leszek Jurdziak, prof. ndzw. PWr.,
- dr hab. inż. Herbert Wirth, prof. ndzw. PWr., dr h.c. AGH. (Prezes KGHM Polska Miedź S.A.)

Adiunkci:

- dr inż. Tomasz Dałkowski,
- dr inż. Krzysztof Hołodnik,
- dr inż. Witold Kawalec,
- dr inż. Gabriela Paszkowska.

Asystenci:

- dr inż. Marta Dworczyńska,
- dr inż. Katarzyna Pactwa,
- dr inż. Justyna Woźniak.

Doktoranci:

- mgr inż. Sebastian Chęciński,
- mgr inż. Michał Dudek,
- mgr inż. Zbigniew Krysa,
- mgr inż. Anna Nowacka,
- mgr inż. Iwona Skoczylas,
- mgr inż. Joanna Świtoń.

Na kierownika powołano **dr hab. inż. Leszka Jurdziaka**, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej.

Obszar badań zakładu w naturalny sposób wyznaczają zainteresowania badawcze jego członków skupione wokół szeroko pojętej ekonomiki przedsiębiorstw i zarządzania finansowego, ekonomiki przemysłu surowców mineralnych, analiz systemowych, badań operacyjnych i zarządzaniu przedsięwzięciami (projektami), ale też trójwymiarowego modelowania geologicznego z wykorzystaniem metod geostatystycznych oraz technik modelowania strukturalnego (sieciowego jak i blokowego w zintegrowanym oprogramowaniu geologiczno-górnictwem), analiz opłacalności inwestycji i ryzyka z nimi związanego.

Analiza rynku surowców i energii:

- Analizy i modelowanie rynków (podaży i popytu) oraz prognozowanie cen surowców, paliw i energii oraz pozwoleń na emisje CO₂ z uwzględnieniem niepewności.
- Ocena kosztów i korzyści z pionowej integracji w obszarze górnictwa i energetyki.
- Analiza fuzji i przejęć oraz działań konsolidacyjnych na rynkach surowcowych i energetycznych.
- Bezpieczeństwo energetyczne i surowcowe Polski i UE.
- Analizy porównawcze kosztów produkcji energii elektrycznej ze źródeł nieodnawialnych i odnawialnych
- Analizę wpływu wdrażania ETS i dyrektyw UE na gospodarkę i społeczeństwo.
- Analiza wpływu wzrostu cen energii na zakres ubóstwa energetycznego.
- Analizy ekonomiczne funkcjonowania kopalń i elektrowni – optymalizacja ich łącznych działań.
- Analiza kosztów produkcji górniczej w tym wielkości zużycia energii.
- Opis relacji biznesowych na rynku surowcowym i energetycznym z wykorzystaniem teorii gier

- Opracowywanie strategii zabezpieczających na rynku surowców, paliw i energii

Analizy ekonomiczne funkcjonowania przedsiębiorstw – ekonomika przemysłu:

- Analiza opłacalności inwestycji i ryzyka
- Zagadnienie efektywności energetycznej – poszukiwanie oszczędności w energochłonnych procesach
- Zarządzanie procesowe w każdym ogniwie łańcucha tworzenia wartości od surowców po produkty końcowe
- Kreatywne finansowanie inwestycji – Project Financing
- Kreatywne zabezpieczanie inwestycji w niepewnych i zmiennych czasach – rola kontraktów długoterminowych, naturalnego hedgingu i zabezpieczeń z wykorzystaniem instrumentów rynkowych
- Analizy systemowe, badania operacyjne i zarządzanie projektami.
- Analiza eksploatacji i niezawodności systemów maszynowych, urządzeń i komponentów.
- Analizy ekonomiczne funkcjonowania tych systemów.
- Prewencyjne wymiany maszyn i ich podzespołów oraz ich wymiany w oparciu o stan.

Modelowanie geologiczne, projektowanie kopalń i planowanie wydobycia:

- Trójwymiarowe modelowanie geologiczne z wykorzystaniem metod geostatystycznych
- Optymalizacja ekonomiczna procesu rozpoznania złoża i planowania jego eksploatacji z uwzględnieniem niepewności i ryzyka (metody VaR, CFaR, symulacja Monte Carlo, symulacja warunkowa, drzew binarne, metody opcji realnych)
- Metody optymalizacji kopalń odkrywkowych
- Komputerowo wspomagane wyznaczanie zasobów
- Roztropne wykorzystanie zasobów z punktu widzenia ekonomicznego i ochrony środowiska
- Wycena złóż i firm górniczych
- Analiza wpływu opodatkowania (w tym carbon tax) na wielkość zasobów
- Komputerowe wspomaganie projektowania kopalń podziemnych i odkrywkowych
- Planowanie rozwoju kopalń, planowanie i optymalizacja wydobycia
- Uwzględnienie ryzyka w planach rozwoju i wydobycia kopalń (zastosowanie symulacji warunkowej i Monte Carlo).

Zakład jest zaangażowany we współpracę międzynarodową, uczestniczy (zarówno od strony organizacyjnej jak i dydaktycznej) w realizacji międzynarodowych studiów magisterskich w ramach programu Erasmus Mundus oraz

studiach magisterskich *Mining and Power Engineering* współprowadzonych z Wydziałem Mechaniczno-Energetycznym P.Wr.

Członkowie zespołu dziesiątki razy uczestniczyli w międzynarodowych konferencjach naukowych z zakresu górnictwa i energetyki oraz w wymianie dydaktycznej i organizacyjnej w ramach programów Erasmus. Są również członkami międzynarodowych stowarzyszeń górnictwo-energetycznych, co zapewnia żywy kontakt ze specjalistami z branży oraz dostęp do specjalistycznej literatury.

Zakład realizuje następujące zajęcia dydaktyczne:

- *Podstawy ekonomii* na 1, roku studiów inżynierskich,
- *Ekonomika w górnictwie* na studiach I stopnia
- *Zarządzanie finansami, na studiach II stopnia*
- *Statystyczna analiza danych*, studia I stopnia na kierunku Geodezja i Kartografia,
- *Geostatystyka*, studia II stopnia na kierunku Górnictwo i Geologia,
- *Modelowanie złóż*, studia II stopnia na kierunku Górnictwo i Geologia,
- *Computer Aided Geological Modelling and Land Reclamation*, międzynarodowe studia II stopnia EGEC (w ramach programu ERASMUS MUNDUS)
- *Mineral Economics*, międzynarodowe studia II stopnia EMEC (w ramach programu ERASMUS MUNDUS)
- *Statistics in Engineering and Geology, Basic concepts of financial management, Methods of computer assisted mine design, Economics in mining and power industry, Environmental management, Methods of computer assisted mine design II, Market Risk of Mining and Energy Company* na studiach II stopnia *Mining and Power Engineering*

Współrealizacja zajęć laboratoryjnych/projektowych z pracownikami Zakładu Geodezji i Geoinformatyki:

- *Miernictwo górnictwo* na 3 roku studiów inżynierskich na kierunku Górnictwo i Geologia,
- *Geodezja inżynierska*, 1 rok studiów inżynierskich na kierunku Górnictwo i Geologia,
- *Podstawy geodezji*, 1 rok studiów inżynierskich na kierunku Geodezja i Kartografia,
- *Geodezja inżynierska I*, 2 rok studiów inżynierskich na kierunku Geodezja i Kartografia,
- *Elektroniczne techniki pomiarowe*, 2 rok studiów inżynierskich na kierunku Geodezja i Kartografia

W uzupełnieniu do standardowej oferty dydaktycznej Wydziału (studia I, II i III stopnia), planowane jest przygotowanie kursów i studiów podyplomowych dla absolwentów wydziałów geologicznych, geodezyjnych i górniczych z zakresu:

- zarządzania finansowego i planowania wydobycia oraz
- modelowania i szacowania zasobów oraz ich wyceny.

Planuje się powołanie następujących komputerowych laboratoriów:

- *Laboratorium Geostatystyki* (Isatis, CAE Studio)
- *Laboratorium Projektowania Kopalń i Planowania Wydobycia* (CAE Studio, NPV Scheduler)
- *Laboratorium Badań Operacyjnych i Symulacji* (DecisionTools z @Risk, Crystal Ball, ModelRisk, FlexSim).

Pierwsze jest na etapie formalnego zatwierdzenia. Drugie działa od lat, gdyż program Datamine Studio (obecnie CAE Studio) jest użytkowany od ponad 20 lat. Trzecie jest w fazie przygotowań.

Gabriela Paszkowska

Powstanie, rozwój i działalność Biblioteki Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii

Początki Biblioteki Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii sięgają 1964 roku. Wtedy to, w ramach Wydziału Budownictwa Lądowego, został utworzony Oddział Górnictwa Odkrywkowego¹, który miał swoją siedzibę w gmachu Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT). W pomieszczeniach Oddziału wydzielono również pomieszczenie dla biblioteki wraz z czytelnią². Skromnym księgozbiorem, zawierającym głównie książki z dziedziny matematyki, opiekowała się magister Jarosława Szwed-Lorenz.

Brak książek z zakresu przedmiotów zawodowych spowodował, że Komisja Nauki Rady Wydziału podjęła decyzję o zakupie niezbędnych pozycji. W maju 1968 roku do 186 książek, dołączono 74 nowe pozycje o tematyce związanej z górnictwem. Według pierwszych ksiąg inwentarzowych znalazły się tam między innymi podręczniki z mechaniki gruntów, kartografii czy wiertnictwa, a także maszyn podstawowych górnictwa odkrywkowego. Jednocześnie prace związane z gromadzeniem i udostępnianiem zbiorów powierzono Tadeuszowi Rohatyńskiemu³.

W 1965 r. do obsługi Oddziału, na Wydziale Budownictwa Lądowego zorganizowane zostały trzy katedry: Katedra Górnictwa, Katedra Mechaniki Górniczej i Katedra Geologii i Petrografii. Dwie ostatnie katedry posiadały biblioteki z „dość bogatymi zbiorami”⁴.

Pracownicy bibliotek katedr i zakładów w zakresie prawidłowego gromadzenia, opracowania i udostępniania zbiorów mogli korzystać z konsultacji i instruktażu referenta bibliotek zakładowych działającego w Bibliotece Głównej Politechniki Wrocławskiej. Od 1964 r. zadania te przejęła powołana Samodzielna Sekcja Bibliotek Zakładowych⁵.

Wraz ze zmianą struktury organizacyjnej Politechniki Wrocławskiej po 1968 r. władze Uczelni podjęły decyzję o utworzeniu bibliotek wydziałowych – dydaktycznych, i instytutowych – do obsługi instytutu. Od 1969 r. biblioteki podlegały Bibliotece Głównej – dyrektorowi ds. bibliotek sieci.

¹ Od 1 stycznia 1968 r. przekształcony w Wydział Górniczy.

² *40 lat Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej 1968–2008. Księga Pamiątkowa*. 2008

³ Kronika Wydziału Górnictwa Odkrywkowego Politechniki Wrocławskiej.

⁴ *Księga XXV-lecia Politechniki Wrocławskiej 1945–1970*, s. 287–289.

⁵ Koniaszewska T., Uniejewska A., *System biblioteczno-informacyjny na Politechnice Wrocławskiej w latach 1946–2006*. W: *Z Problemów Bibliotek Naukowych Wrocławia*, nr 5, s. 44–45.

W 1970 roku na mocy zarządzenia Rektora dotyczącego powołania bibliotek wydziałowych, których celem było zabezpieczenie prawidłowej i zgodnej z potrzebami obsługi studentów⁶, Biblioteka Oddziału Górnictwa Odkrywkowego została przekształcona w Bibliotekę Wydziału Górnictwa. Jako jedyna, wśród powołanych bibliotek wydziałowych, nie wymagała zmian organizacyjnych i lokalowych, ale stanowiła tak, jak pozostałe biblioteki wydziałowe, filię Biblioteki Głównej.

W 1972 r. biblioteki instytutowe zostały włączone do struktury Biblioteki Głównej, a gromadzony przez nie księgozbiór stanowił własność Biblioteki Głównej. Opracowywany centralnie był przekazywany zgodnie z tematyką bibliotekom instytutowym na zasadzie długoterminowego wypożyczenia w depozyt.

Biblioteka Instytutu Górnictwa powołana z dniem 01.01.1972⁷, została zorganizowana w oparciu o zbiory – w dużej części pochodzące z przedwojennej Technische Hochschule – byłych katedr, wchodzących w skład Instytutu. Proces przejęcia oraz opracowania księgozbioru trwał około pół roku. Biblioteka zlokalizowana była w dwóch niewielkich pomieszczeniach, tuż obok biblioteki wydziałowej w gmachu NOT.

Wraz z powołaniem służb informacyjnych przy bibliotekach instytutowych, od 1 października 1973 nastąpiła zmiana nazwy biblioteki na: „Biblioteka i Ośrodek Informacji Instytutu Górnictwa”. Równocześnie do prowadzenia działalności informacyjnej zatrudniono pracownika, którego zadaniem było dostarczanie pracownikom naukowym bieżącej informacji bibliograficznej oraz tematycznej, sygnałnej o nowościach i konferencjach, a także informacji specjalnej (patentowej, normalizacyjnej i firmowej). Drugim ważnym zadaniem było dokumentowanie dorobku naukowego pracowników Instytutu Górnictwa.

Obie placówki – Biblioteka Wydziałowa i Biblioteka Instytutowa – funkcjonowały obok siebie aż do początku lat 90. Wtedy to władze Wydziału podjęły decyzję o połączeniu obu bibliotek. W dniu 1 czerwca 1990 r. została powołana Biblioteka Wydziału Górniczego, która przejęła zbiory i zadania biblioteki instytutowej oraz jeden etat pracownika. Biblioteka podlegała Bibliotece Głównej⁸.

W chwili przeniesienia księgozbiór Biblioteki Instytutowej obejmował: wydawnictwa zwarte – 3823 vol., wydawnictwa ciągłe – 1198 vol. oraz zbiory specjalne, obejmujące m.in. normy, patenty, raporty serii SPR i PRE – 2010 jednostek obliczeniowych. Księgozbiór Biblioteki Wydziałowej, nastawiony głównie na

⁶ Zarządzenie nr 28/15/70 z dnia 02.01.1970 w sprawie utworzenia bibliotek wydziałowych (dydaktycznych) i bibliotek międzyinstytutowych.

⁷ Zarządzenie nr 3/25/72 z dnia 20.12.1971 w sprawie powołania bibliotek instytutowych

⁸ Zarządzenie nr 23/90 z dnia 22.05.1990 w sprawie połączenia Biblioteki i Ośrodka Informacji Instytutu Górnictwa z Biblioteką Wydziału Górniczego.

⁹ Wszelkie dane dotyczące księgozbioru oraz czytelników pochodzą z zestawień statystycznych GUS.

obsługę czytelniczą studentów wydziału liczył znacznie więcej książek – 7978 vol., 178 wolumenów czasopism i 133 jednostek zbiorów specjalnych⁹.

Kolejnym ważnym etapem w historii biblioteki oraz całego Wydziału była przeprowadzka do budynku K-3, mieszczącego się przy Placu Teatralnym 2. Nastąpiło to jesienią 1992 roku. Biblioteka otrzymała dwa pomieszczenia, które przeznaczono na czytelnię (45 m²) oraz magazyn z wypożyczalnią (41,2 m²). Dodatkowo przeznaczono pomieszczenie (18,5 m²), na potrzeby magazynowe, w którym umieszczone zostały stare zbiory pokatedralne, archiwalne tytuły czasopism oraz raporty serii SPR.

Pomieszczenia biblioteczne były nieprzyjazne dla czytelników ze względu na brak światła dziennego i panujące tam zimno.

Księgozbiór ustawiony był na regałach w systemie sygnaturowym. Czytelnicy, w celu wypożyczenia, korzystali z katalogów kartkowych znajdujących się na korytarzu. Wypełnione rewersy przekazywane były bibliotekarzom. Każdy czytelnik posiadał własną kartotekę, w której odnotowywane były wypożyczenia.

Od 2001 roku, decyzją Rektora, wszystkie biblioteki wydziałowe zostały podporządkowane dziekanom Wydziałów¹⁰. Biblioteka Główna sprawuje nadzór merytoryczny oraz finansuje zakup zbiorów bibliotecznych na podstawie zamówień złożonych przez pracowników bibliotek, a także indywidualnych zamówień pracowników naukowych w zakresie dyscyplin reprezentowanych w programie naukowym i dydaktycznym Wydziału.

Jesienią 2003 roku władze Wydziału podjęły decyzję o przeprowadzeniu gruntownego remontu biblioteki. Najważniejszym elementem tego przedsięwzięcia było dołączenie trzeciego pomieszczenia o powierzchni 32 m², które przeznaczono na czytelnię. Wiązało się to z wyburzeniem ściany dzielącej oba pokoje oraz przystosowaniem nowego lokalu do przyszłych zadań. Zakupiono stoły, krzesła i regały oraz urządzono dwa stanowiska komputerowe dla czytelników. Strefę wypożyczalni, którą urządzono na miejscu dawnej czytelni, wyposażono w nowoczesną, funkcjonalną ladę biblioteczną wraz z wyposażeniem, a dla bibliotekarzy przygotowano dwa biurka z komputerami. Biblioteka była utrzymana w kolorach zieleni i została odpowiednio doświetlona. Stała się przyjazna dla czytelników, którzy coraz chętniej zaczęli korzystać z czytelni.

W 2004 roku w związku z przekształceniami w strukturach Politechniki Wrocławskiej, Biblioteka zmieniła nazwę na Bibliotekę Wydziału Inżynierii, Górnictwa i Geologii, (BW-6)¹¹.

Oddanie do użytku nowoczesnego kompleksu edukacyjnego i naukowego Politechniki Wrocławskiej, GEOCENTRUM, było kolejnym ważnym

¹⁰ Zarządzenie 34/2001 w sprawie zmiany przyporządkowania bibliotek wydziałowych i międzywydziałowych.

¹¹ Zarządzenie Wewnętrzne 28/2004 w sprawie zmiany nazw bibliotek systemu biblioteczno-informacyjnego PWr.

etapem w historii Wydziału oraz Biblioteki. Wraz z planami przeprowadzki Biblioteki do nowej siedziby, powstał zamysł stworzenia nowoczesnej biblioteki naukowej z wolnym dostępem do zbiorów. Realizacja tego przedsięwzięcia wymagała od pracowników Biblioteki wiele prac związanych z aktualizacją i kasacją księgozbioru, zakończeniem retrokonwersji zbiorów, który funkcjonował poza katalogiem centralnym. Organizacja wolnego dostępu do zbiorów spowodowała konieczność opracowania kolekcji, które znacznie ułatwiają czytelnikom wyszukiwanie literatury na określony temat. Uporządkowanie i przygotowanie zbiorów do sprawnej przeprowadzki stało się dla pracowników prawdziwym wyzwaniem.

Biblioteka w pomieszczeniach nowego budynku, o znacznie większej powierzchni użytkowej – 180 m², funkcjonuje od lutego 2013 roku. W jej skład wchodzi otwarty magazyn biblioteczny z wypożyczalnią oraz nowoczesna czytelnia dla 15 osób, z bezprzewodową siecią umożliwiającą korzystanie z własnych laptopów. W czytelni znajdują się także trzy stanowiska komputerowe, służące do przeszukiwania katalogu bibliotecznego oraz korzystania z bogatych zbiorów baz danych, a kolejne dwa są w wypożyczalni.

Wolny dostęp do zbiorów spowodował konieczność zakupu przez Wydział elektromagnetycznego systemu zabezpieczającego zbiory przed kradzieżą. W jego skład weszły następujące kompatybilne ze sobą elementy: dwuantenowa bramka, etykiety magnetyczne oraz aktywator/dezaktywator magnetyczny.

Zbiory w magazynie bibliotecznym zostały rozmieszczone w układzie działowym (kolekcja), a w obrębie każdego działu – sygnaturowo. Działów tematycznych jest 19. W dwóch przypadkach z uwagi na wielkość zbiorów, wprowadzono także poddziały. Dotyczy to geologii oraz działu zagadnienia inne. Informacja o poszczególnych działach umieszczona jest na regałach oraz na półkach. Numery kolekcji przyporządkowane poszczególnym egzemplarzom wprowadzono do systemu ALEPH. W przypadku wątpliwości czytelnika, w którym dziale znajduje się poszukiwana pozycja, można posłużyć się katalogiem komputerowym. Każda znajdująca się na półce książka została zabezpieczona wklejonym w mało widoczne miejsce paskiem magnetycznym. Po jej wypożyczeniu zostaje przez bibliotekarza dezaktywowana. W przeciwnym, bowiem razie każdorazowo włączy się sygnał alarmowy, uniemożliwiający przejście przez bramkę kontrolną. Podczas zwrotu następuje ponowna aktywacja. Oprócz zabezpieczających kodów magnetycznych każda książka na grzbiecie posiada kolorowy pasek z numerem kolekcji. Książki oklejone na niebiesko są do wypożyczenia, a na czerwono do korzystania na miejscu w czytelni.

Czasopisma ułożone są na półkach w czytelni według tytułów, a w obrębie tytułu chronologicznie. Wewnątrz, podobnie jak to ma miejsce w przypadku książek, wklejona jest etykieta elektromagnetyczna sygnalizująca próbę nieuprawnionego wyniesienia przez bramkę. Aby skorzystać z czytelni biblioteki

użytkownik musi zdeponować u dyżurującego bibliotekarza legitymację studencką, w zamian za kluczyk od szafki, gdzie zostawia torbę lub plecak.

Zastosowanie w bibliotece wolnego dostępu do zbiorów wiąże się z problemami, które dotyczą stałego utrzymywania porządku na półkach oraz możliwość niszczenia zbiorów lub ich kradzieży pomimo zabezpieczeń. Ważne jest jednak to, że Biblioteka stała się otwarta i przyjazna dla czytelnika, który ma bezpośredni kontakt w księgozbiorem. Ponadto zbiory są efektywniej wykorzystywane.

Bibliotekarze gromadzą zbiory zgodnie z oczekiwaniami użytkowników. W procesie gromadzenia bardzo pomocni stają się wykładowcy, z którymi konsultowane są najważniejsze zamówienia. Często to oni sami inicjują zakup, proponując ciekawe, a przede wszystkim przydatne pozycje. W 2013 roku księgozbiór naszej biblioteki przedstawiał się następująco: wydawnictwa zwarte-11062 książek krajowych i zagranicznych, czasopisma-1728 wolumenów, zbiory specjalne-2879 jednostek obliczeniowych.

Komputeryzacja

Trudno dziś sobie wyobrazić funkcjonowanie nowoczesnej biblioteki bez komputerów oraz dostępu do sieci. Funkcjonujący w Bibliotece Głównej od listopada 2002 roku zintegrowany system biblioteczny ALEPH (Automatem Library Expandable Program) umożliwiał automatyzowanie i pełną integrację sieci bibliotek.

W początkowym etapie działalności bibliotecznej Biblioteki W-6, komputery służyły wyłącznie do ustalenia lokalizacji poszukiwanej pozycji bibliotekach PWr. Dla pracowników Biblioteki przeznaczone były dwa stanowiska komputerowe do wykonywania prac wewnętrznych, w tym najważniejszej – dokumentowania działalności piśmienniczej pracowników.

Etap komputeryzacji Biblioteki Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii poprzedził zakup pięciu komputerów. W maju 2010 roku Wydział podjął decyzję o zakupie licencji systemu. Do czasu wdrożenia systemu ALEPH, które odbyło się w październiku tego roku, bibliotekarze uczestniczyli w szkoleniach organizowanych w Bibliotece Głównej w zakresie funkcjonowania i eksploatacji systemu.

Wypożyczanie książek w systemie zautomatyzowanym poprzedziły prace przygotowawcze. Zostały przeprowadzone selekcje księgozbioru. Skasowano większość zdezaktualizowanych, bądź zniszczonych książek. Zbiory zostały okodowane za pomocą kodów paskowych wprowadzone do ALEPHA. Rejestracja okodowanej książki w systemie komputerowym jest możliwa dzięki modułowi katalogowania. Księgozbiór na starych sygnaturach, tzw. podręcznikowy, został przekazany do Oddziału Opracowania Druków Zwartych Biblioteki Głównej w celu przepracowania na sygnaturę nową, umożliwiającą wprowadzenie do systemu ALEPH. Bibliotekę doposażono w dodatkowy komputer

naładę służący do obsługi bibliotecznego oraz czytnik kodów i dwa czytniki do komputerów służbowych. System wdrożono w październiku 2011.

Wraz z uruchomieniem elektronicznych wypożyczeń, zaistniała konieczność likwidacji dotychczasowych kont czytelniczych w wersji tradycyjnej. Książki wypożyczone tradycyjnie należało wprowadzić do systemu komputerowego. Rezygnacja z kart czytelniczki i wypożyczania zbiorów na poprzednich zasadach znacznie usprawniła pracę bibliotekarza, gdyż każdorazowa rejestracja wypożyczenia i zwrotu na karcie czytelniczki i karcie książki była procesem bardzo czasochłonnym. Obecnie również selekcje i kasacje książek prowadzone są w sposób zautomatyzowany (moduł katalogowania), co wydatnie skraca ich czas trwania.

Zintegrowanie się Biblioteki we wspólnym systemie komputerowym przyniosło wymierne korzyści zarówno dla użytkownika, jak i placówki. Wszystkie biblioteki uczelni mogą współpracować ze sobą na poziomie wypożyczalni, np. jedna karta biblioteczna umożliwia swobodne korzystanie przez czytelniczki ze zbiorów wszystkich bibliotek Politechniki Wrocławskiej. Dla bibliotekarza ważnym aspektem jest możliwość blokowania kont czytelniczki oraz wprowadzania różnych centralnych informacji. Nastąpiła szybsza obsługa czytelniczki oraz efektywniejsze grupowanie działań bibliotecznego. Centralny katalog umożliwia użytkownikowi zlokalizowanie książki w zbiorach uczelni oraz informację o aktualnej dostępności bądź jej braku. Wyświetlana jest również informacja o sposobie korzystania, tzn. czy możliwe jest wypożyczenie książki, czy można z niej korzystać tylko na miejscu w czytelni. Użytkownik ma także możliwość wglądu do swojego konta czytelniczego oraz jednorazową prolongację książek. System generuje monity, przypominające o zbliżającym się terminie zwrotu książki oraz nalicza należność za nieterminowy zwrot. Prowadzi także statystykę obrazującą wykorzystanie zbiorów bibliotecznego.

Pracownicy Biblioteki

Przez 45 lat działalności Biblioteki pracowało w niej 21 bibliotekarzy. Choć nie zawsze byli to pracownicy z wykształceniem bibliotecznym, to każdy z nich był bibliotekarzem z pasji i zamiłowania do książek. Trudną sztukę wprowadzania czytelniczków do świata wiedzy książkowej oraz opiekowanie się i czuwanie nad stale zmieniającym się księgozbiorem, wymagało wiele pracy, ale i wiele serca. Każdy z pracowników biblioteki wniósł do niej część samego siebie. Niektórzy, pomimo upływu lat, wciąż są ciepło wspomniani przez wykładowców. Przykładem może być Pani magister Sylwestra Juzyszyn. Zawsze życzliwa, pomocna, uśmiechnięta. Była bibliotekarzem nie tylko z zawodu, ale i z powołania. Jest wspaniałym wzorem do naśladowania.

W tabelach zestawiono nazwiska wszystkich bibliotekarzy, pracujących w Bibliotece Wydziałowej na przestrzeni 45 lat.

Pracownicy Biblioteki Instytutowej BI-11

Imię i Nazwisko	Lata pracy
Waniewski Józef	b.d.–1971
Weronika Liwoch	1971–1986
mgr Kibiń Zofia	1974–1976
mgr Sylwestra Juzyszyn	1976–1990
Elżbieta Domańska-Czerwonogóra	1981–1988
mgr inż. Ewa Pędziwoł	1987–1990

Źródło: materiały archiwalne

Pracownicy Biblioteki Wydziałowej BW-6

Imię i Nazwisko	Lata pracy
mgr Jarosława Szwed-Lorenz	1965–1968
Tadeusz Rohatyński	1968- b.d
mgr Maria Romanów	1968–1972
Aniela Woronowicz	1972–1973
mgr Jolanta Lasota	1973–1981
Dorota Starek	1981–1987
mgr Jerzy Jasiński	1984–1989
Mgr Maria Gudzowska	1989–1997
mgr Sylwestra Juzyszyn	1990–1996
mgr Krystyna Świętach	1993–1996
mgr Krystyna Pietrzela-Mühleisen	1995–2007
mgr Alicja Kalecińska	1997–1998
mgr Dorota Wielkopolska	1998–2000
mgr Beata Starosta	2000–2006
mgr Izabela Radwan	2006–
mgr Kamila Osmólska	2007–

Źródło: materiały archiwalne

Zakończenie

Biblioteka Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii w tym roku obchodzi 43-lecie istnienia. Przez cały ten czas starała się być integralną częścią Wydziału, uzupełniać niejako wiedzę studentów zdobywaną na wykładach. Dla wykładowców z kolei biblioteka, oprócz zadań księżnicy, wykonywała również pracę dokumentacyjną ich dorobku piśmienniczego. Jednocześnie biblioteka pozostawała z ścisłym związkiem z Biblioteką Główną, podlegając jej przez te lata w większym lub mniejszym stopniu. Od niedawna, poprzez zintegrowany system ALEPH, współpraca zacieśniła się jeszcze bardziej.

Przez lata działalności Biblioteka Wydziału W-6 przeszła długą drogę od niewielkiej księżnicy ze skromnym księgozbiorem po nowoczesną placówkę

z wolnym dostępem do pólki i Internetu, gdzie każdy czytelnik otrzyma potrzebną informację. Kilukrotnie zmieniała siedzibę, przenosiła księgozbiór. Przeszła też żmudny i trudny okres automatyzacji zbiorów i wejścia w świat wirtualny. Są to jednak kolejne szczeble w rozwoju i dążeniu do stworzenia ośrodka będącego profesjonalnym wsparciem nauki i informacji.

Jednak, choć świat nauki rozwija się coraz szybciej i szybciej, a wiedza utrwalana jest coraz częściej na nośnikach elektronicznych i w otchłani Internetu, to jednak wciąż kontakt z książką tradycyjną, jej strukturą i zapachem jest jedną z najprzyjemniejszych chwil wielu czytelników. A zadaniem biblioteki jest dbać, aby te miłe chwile zapadły na długo w pamięci.

Bibliografia

1. *40 lat Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej 1968–2008. Księga Pamiątkowa*. 2008
2. Biblioteka Politechniki Wrocławskiej 1946 – 2011 – historia, działalność, organizacja. [online]. Dostęp 16. 09. 2013. Dostępny w WWW: <http://www.dbc.wroc.pl/dlibra/docmetadata?id=13035&from=publication>
3. Kronika Wydziału Górnictwa Odkrywkowego Politechniki Wrocławskiej
4. *Księga XXV-lecia Politechniki Wrocławskiej 1945–1970*. T.1–2 Wrocław 1970
5. *Księga Jubileuszowa 50-lecia Politechniki Wrocławskiej 1945–1995*. Wrocław 1995
6. *Księga pamiątkowa 35-lecia Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej 1968–2003*. Wrocław 2003
7. Matuszak A., Talarczyk-Malcher Ł.: *Organizacja Biblioteki Politechniki Wrocławskiej*. [materiały wewnętrzne] Wrocław 2005
8. Zarządzenie nr 28/15/70 z dnia 02.01.1970 w sprawie utworzenia bibliotek wydziałowych (dydaktycznych) i bibliotek międzyinstytutowych
9. Zarządzenie nr 3/25/72 z dnia 20.12.1971 w sprawie powołania bibliotek instytutowych.
10. Zarządzenie nr 35/39/74 z dnia 12.11.1973 w sprawie zmian organizacyjnych w sieci biblioteczno-informacyjnej
11. Zarządzenie nr 23/90 z dnia 22.05.1990 w sprawie połączenia BiOI Instytutu Górnictwa z Biblioteką Wydziału Górniczego.
12. Zarządzenie 34/2001 w sprawie zmiany przyporządkowania bibliotek wydziałowych i międzywydziałowych
13. Zarządzenie Wewnętrzne 28/2004 w sprawie zmiany nazw bibliotek systemu biblioteczno-informacyjnego PWr.

Kamila Osmólska, Izabela Radwan

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Stopnie i formy kształcenia

Studia na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii są obecnie realizowane według dwóch, kolejno implementowanych systemów.

Od roku akademickiego 2001/2002 wprowadzono nowy program nauczania spełniający wymogi Karty Bolońskiej, zakładającej trójstopniowy system nauczania na uniwersytecie technicznym, oraz wprowadzającej system punktowy w ramach European Credit Transfer System, zapewniający mobilność studentów w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego.

Pierwszym stopniem kształcenia są siedmio- lub ośmiosemestralne studia inżynierskie, kończące się wykonaniem pracy dyplomowej inżynierskiej (projektem inżynierskim) i uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera.

Drugi stopień to trzy lub czterosemestralne studia specjalnościowe, które po wykonaniu pracy dyplomowej umożliwiają uzyskanie stopnia magistra inżyniera. Obecnie w ofercie dydaktycznej Wydziału znajdują się studia w specjalnościach: *eksploatacja podziemna i odkrywkowa złóż, geologa poszukiwawcza i górnicza i geoinżynieria*.

Najzdolniejsi absolwenci studiów magisterskich mają możliwość kontynuowania nauki na stacjonarnych lub niestacjonarnych studiach doktoranckich (trzeci stopień kształcenia) i po wykonaniu pracy doktorskiej – uzyskanie tytułu doktora nauk technicznych.

Program studiów został opracowany z myślą o spełnieniu oczekiwań, jakim powinien sprostać absolwent, sformułowanych w tzw. sylwetce absolwenta. Sylwetka ta wynika z profilu kształcenia, który określają takie czynniki jak:

- techniczno–uniwersytecki charakter studiów na Politechnice Wrocławskiej i związane z tym standardy nauczania sformułowane przez Senat;
- dostosowanie kształcenia na kierunku górnictwo i geologia do wymagań standardów sformułowanych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- profile specjalności prowadzonych w ramach kierunku kształcenia;
- rola i funkcje Uczelni i Wydziału w krajobrazie społeczno–gospodarczym Dolnego Śląska;
- aktualny rynek pracy
- zasoby kadrowe i strategia Wydziału

Kierunek *górnictwo i geologia*

W ramach tych uwarunkowań i prognoz dotyczących rynku pracy, sylwetkę absolwenta kierunku *górnictwo i geologia* ukształtowano w taki sposób, aby był on jednocześnie specjalistą–inżynierem w zakresie ogólnie rozumianej geoinżynierii, tj. gospodarki złożami surowców mineralnych, technologii oraz techniki

ich wydobycia i przeróbki, jak i znawcą teorii zarządzania przedsiębiorstwem (w szczególności górnictwem) w sensie zarządzania informacją, zasobami środowiska i zespołami ludzkimi, z wykorzystaniem najnowszych technik i metod informatycznych i marketingowych.

W roku akademickim 2001/2002, na Uczelni i Wydziale, rozpoczęto prace nad tworzeniem programów i planów studiów spełniających wymogi w zakresie osiągnięcia przez absolwenta odpowiednich kwalifikacji w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, sformułowanych w efektach kształcenia zawartych w Krajowych Ramach Kwalifikacji. Kwalifikacje te określone dla absolwenta kierunku *górnictwo i geologia*, przewidują między innymi, że absolwent studiów I stopnia powinien posiadać ogólną wiedzę z obszaru nauk o Ziemi i nauk matematyczno-technicznych oraz wiedzę specjalistyczną z zakresu górnictwa. Powinien umieć komunikować się z otoczeniem, aktywnie uczestniczyć w pracy grupowej, kierować podległymi sobie pracownikami, podejmować samodzielnie działalność gospodarczą oraz radzić sobie z problematyką ekonomiczną. Absolwent powinien być przygotowany do podjęcia pracy inżynierskiej w przedsiębiorstwach górniczych, geologicznych i geotechnicznych oraz w działach gospodarki, w których występują problemy z zakresu górnictwa i geologii. Absolwent powinien być przygotowany do podjęcia studiów II stopnia. Osiągnięciu tak sformułowanych wymagań ma pomóc precyzyjne określenie efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji. Efekty takie, w powiązaniu z efektami kształcenia sformułowanymi dla obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych opracowała Komisja Wydziałowa, do udziału w której zaproszono również przedstawicieli przemysłu wydobywczego i Okręgowego Urzędu Górniczego. Po zatwierdzeniu przez Senat Politechniki Wrocławskiej efektów kształcenia, programu i planów studiów oraz treści programowych zawartych

Liczba studentów kierunku *górnictwo i geologia* w roku akademickim 2012/2013

Studia	stacjonarne		niestacjonarne (zaoczne)		Łącznie:
	Wrocław	ZOD Legnica	Wrocław	ZOD Legnica	
I stopnia (inżynierskie)	472	109	236	78	
II stopnia I (magisterskie)	72	–	63	–	
jednolite magisterskie	10	–	–	–	
studenci zagraniczni	36	–	–	–	
Razem:	592	109	299	78	1078

w programach poszczególnych przedmiotów, kształcenie według nowego systemu zostało rozpoczęte na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii z początkiem roku akademickiego 2012/2013. Pierwsi absolwenci Wydziału, ukończą więc studia stacjonarne I stopnia z końcem semestru zimowego roku akademickiego 2015/2016.

Studia na kierunku *górnictwo i geologia* są prowadzone na pierwszym i drugim stopniu kształcenia, jako studia stacjonarne i niestacjonarne na Wydziale we Wrocławiu oraz w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Legnicy. W roku akademickim 2012/2013 studiowało 1078 studentów.

W roku akademickim 2012/2013 Wydział ukończyło 140 studentów, w tym 2 zagranicznych.

Stanisław Ślusarczyk

Kierunek geodezja i kartografia

Naturalną konsekwencją dużej aktywności naukowo-badawczej i dydaktycznej Zakładu Geodezji w zakresie geodezji inżynierskiej, miernictwa górniczego i fotogrametrii już od lat 70., jak również znacząca pozycja w środowisku wrocławskim i w kraju w zakresie systemów geoinformacyjnych w ostatnich 20-tu latach, było uruchomienie początkowo specjalności Geoinformatyka na kierunku Górnictwo i Geologia a następnie studiów stacjonarnych na kierunku Geodezja i Kartografia w Politechnice Wrocławskiej. Możliwe było to przy dużym wsparciu i pomocy władz Wydziału i Uczelni. Potwierdzeniem słuszności uruchomienia kierunku było bardzo duże zainteresowanie kandydatów na studia w pierwszych naborach (ponad 10 na jedno miejsce), w tym kilkudziesięciu kandydatów z innych kierunków studiów, wybierając Geodezję i Kartografię jako drugi kierunek studiów. Była to także odpowiedź na zainteresowanie zakładów górnictwa podziemnego i absolwentami geodezji o dobrym przygotowaniu informatycznym i inżynieryjno-technicznym również z zakresu górnictwa i geologii.

Równocześnie sprzyjającym czynnikiem uruchomienia studiów geodezyjnych było rozpoczęcie budowy i oddanie do użytku nowego obiektu dydaktycznego Geocentrum wraz z przyznaniem dużych środków na aparaturę dydaktyczną. Dzięki temu studenci mogą kształcić się na nowoczesnym sprzęcie geodezyjnym takim jak: najnowszej generacji tachimetria cyfrowe, niwelatory cyfrowe i kodowe, skanery laserowe i odbiorniki GPS. Jeszcze przed oddaniem tego budynku do eksploatacji w roku akademickim 2011/2012 rozpoczęto inżynierskie studia geodezyjne w starej siedzibie Wydziału przy pl. Teatralnym 2. Aktualny plan siedmiosemystralnych studiów stacjonarnych I stopnia przedstawiono w tabeli. Program studiów wzbogacają różnorodne praktyki kierunkowe i zawodowe pozwalające na poznanie praktycznych aspektów zawodu geodety.

Plan stacjonarnych studiów I stopnia na kierunku geodezja i kartografia

sem/ godz	1	2	3	4	5	6	7
1	Algebra i geometria analityczna	Analiza matematyczna II	Geodezyjne pomiary szczegółowe II	Geodezja inżynierska II	Geodezja wyższa I	Kartografia I	Prawo geodezyjne i górnicze
2							
3							
4	Analiza matematyczna I	Fizyka I	Fizyka II	Fotogrametria i teledetekcja	Geodezja inżynierska III	Kataster i gospodarka nieruchomości	Kartografia II
5							
6							
7	Przedmioty humanistyczne	Fizyka I	Rachunek wyrównawczy I	Podstawy ekonomii	Systemy informacji geograficznej II	Pomiary deformacji	Seminarium dyplomowe
8							
9							
10	Technologie map numerycznych	Technologia map numerycznych	Geodezja inżynierska I	Rachunek wyrównawczy	Geodezja górnicza	Pomiary deformacji	Przedmiot wybieralny
11							
12							
13	Grafika inżynierska i rys. techniczny	Geodezyjne pomiary szczegółowe I	Język obcy	Systemy informacji geograficznej I	Hydrogeologia	Tektonika z geofizyką	Praca dyplomowa
14							
15							
16	Technologie Informatyczne	Informatyka II	Bazy danych	Język obcy	Geotechnika	Geodezja satelitarna	Praca dyplomowa
18							
19							
20	Podstawy geodezji	Podstawy geologii	WF	Systemy informacji geograficznej I	Hydrogeologia	Tektonika z geofizyką	Praca dyplomowa
21							
22							
23	Geomatyka	Podstawy geologii	Elektroniczne techniki pom.	BHP i ergonomia	Budownictwo ogólne	Ochrona terenów górniczych	Przedmiot wybieralny
24							
24	Informatyka I	Podstawy górnictwa	Elementy statystyki	Ochrona środowiska	Geodezja wyższa II	Geodezja wyższa II	Praca dyplomowa
25							

Inauguracyjny wykład z geodezji poprowadzony przez dra inż. Józefa Woźniaka, jednego z propagatorów uruchomienia kierunku geodezja i kartografia na Wydziale

Ponadto studenci mogą realizować własne zainteresowania badawcze w ramach dwóch działających przy Wydziale studenckich kół naukowo-badawczych, systemów informacji geograficznej oraz geodezji.

O popularności nowoutworzonego kierunku świadczy liczba kandydatów, która w pierwszych dwóch latach wyniosła odpowiednio ponad 1100 i 1300 osób.

Pierwsi absolwenci uzyskają dyplomy po semestrze zimowym w roku akademickim 2014/2015. Duże możliwości ich zatrudnienia rekomenduje następująca sylwetka absolwenta, który zostanie „ (...) wyposażony w wiedzę teoretyczną i umiejętności techniczne potrzebne w wykonywaniu prac geodezyjnych, realizacji zadań stawianych przez innowacyjną gospodarkę przed podmiotami korzystającymi z danych geoinformacyjnych (...). Uzyska także podstawy wiedzy menedżerskiej, niezbędnej do funkcjonowania w środowisku biznesowym. Będzie przygotowany do efektywnego pełnienia ról w ramach zespołów zadaniowych”.

Trzon kadry kształcącej studentów stanowią pracownicy Zakładu Geodezji i Geoinformatyki wspomagani przez nauczycieli akademickich reprezentujących pozostałe zakłady Instytutu Górniczego oraz specjaliści z innych wydziałów naszej Uczelni jak również uczelni wrocławskich i zagranicznych.

Ambicją władz dziekańskich i pracowników jest kontynuowanie studiów geodezyjnych na Wydziale w zakresie II stopnia kształcenia oraz studiów doktoranckich (III stopień). Aktualnie wynikają z niewystarczającej ilościowo kadry naukowo-dydaktycznej, a szczególnie samodzielnych pracowników w dyscyplinie geodezja i kartografia. Trwają jednak prace nad programem kształcenia II stopnia jak również czynione są starania nad spełnieniem kryteriów umożliwiających ich uruchomienie. Potencjalne możliwości w tym zakresie istnieją także w przypadku integracji wrocławskiego środowiska naukowego.

Stefan Cacoń, Józef Woźniak, Jan Blachowski

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Współpraca międzynarodowa Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii oraz Instytutu Górnictwa

Ze swoich studenckich lat – a były to czasy z innej rzeczywistości – pamiętam, że współpraca międzynarodowa Wydziału Górniczego rozwijała się pomimo obiektywnych trudności. Studenci wyjeżdżali na praktyki do ZSRR, NRD, Jugosławii, pracownicy mieli kontakty naukowe w całej „demoludowej” Europie – słowem – współpraca międzynarodowa Wydziału była na miarę tamtych czasów.

Czasy się zmieniły, ze studentki stałam się pracownikiem Wydziału i po latach objęłam funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu Górnictwa do spraw współpracy z zagranicą i dydaktyki. Z biegiem lat wiele się wydarzyło: wielu naszych studentów studiowało za granicą, wielu studentów zagranicznych studiowało u nas, niektórzy nasze dyplomy zabrali do Ameryki, Afryki lub Azji. Nasz Wydział stał się światowy na miarę czasów współczesnych.

Wiele ułatwiły europejskie programy współpracy dla wyższych uczelni: TEMPUS, SOCRATES, ERASMUS, ERASMUS MUNDUS. Programy przyniosły (ograniczone) środki na rozwój współpracy i pewne ułatwienia organizacyjne. Jednak niestety stworzyły też wiele problemów i barier do pokonania, więc bez tzw. koordynatorów, czyli lodołamaczy, którzy podjęli się torowania drogi do świata – nic by z tego nie wyszło. Na Wydziale taką funkcję pełniło kolejno kilka osób: dr inż. Tomasz Dałkowski, prof. Monika Hardygóra, prof. Jadwiga Więckowska i inni.

Szczególną rolę spełniła Pani prof. Hardygóra – nie tylko przełamywała bariery organizacyjne, ale przede wszystkim zachęcała Naszych (pracowników i studentów) do udziału w programach międzynarodowych, a znajomych z zagranicy namawiała do współpracy z nami. Dzięki osobistemu zaangażowaniu Pani Profesor nasi studenci mają możliwość uczestniczyć w górniczych programach międzynarodowych od chwili ich powstania, utworzono też trzeci górniczy program edukacyjny – European Geotechnical and Environmental Course (EGEC), w ramach którego zagraniczni studenci przyjeżdżają do Wrocławia i kształcą się przez pewien czas na naszym Wydziale.

Jeszcze przed kilkunastu laty zachęcenie naszych studentów do wyjazdu na semestr lub rok do jednej z europejskich uczelni partnerskich było zadaniem niełatwym. Studenci słabiej znali języki obce, realia krajów zachodnioeuropejskich i tamtejszego szkolnictwa wyższego. Obawiali się problemów finansowych i nie byli przekonani o korzyściach wynikających ze studiów za granicą. Na miesiąc przed terminem rekrutacji uczelnianej rozpoczynaliśmy więc na Wydziale akcję promocyjną i „łapankę”. Najlepszymi promotorami umiędzynarodowienia studiów okazali się studenci, którzy takie wyjazdy odbyli. Nie zdarzyło się,

żeby ktoś żałował decyzji o podjęciu studiów na semestr lub dwa za granicą. Powoli, z roku na rok, liczba kandydatów rosła. Sytuacja zmieniła się radykalnie, kiedy Polska weszła do Unii Europejskiej i otworzył się dla nas rynek pracy w Wielkiej Brytanii i Irlandii. Znajomość języka angielskiego wśród naszych studentów, z których wielu podejmowało tam wakacyjną pracę, poprawiła się zdecydowanie. „Łapanki” przestały być konieczne – studenci sami przychodzą do koordynatora, często już na początku studiów, pytać o możliwości wyjazdu „na Erasmusa”.

Podobnie, powoli ale konsekwentnie, rozwijała się nasza zdolność przyjmowania studentów zagranicznych. Początkowo, partnerzy zagraniczni bacznie i nieco nieufnie nam się przyglądali. Studenci międzynarodowych grup od początku istnienia tych programów, anonimowo oceniali każde zajęcia, w których uczestniczyli. Na tej podstawie międzynarodowe konsorcjum, po dyskusji i analizie podejmowało decyzje o zmianach i modyfikacjach programu zajęć. Opinie studentów zagranicznych na temat zajęć we Wrocławiu były bardziej lub mniej pozytywne. Pojawiające się czasem problemy staraliśmy się naprawiać i dzięki temu zyskiwaliśmy zaufanie i uznanie naszych partnerów. Wyrazem tego było powierzenie nam w 2007 r. prowadzenia części zajęć w ramach drugiego międzynarodowego górniczego programu European Minerals Engineering Course (EMEC). Zastąpiliśmy w nim Technische Universiteit Delft (Holandia), w którym zabrakło profesorów, którzy mogliby takie zajęcia prowadzić. Zostaliśmy też koordynatorem specjalności geotechnicznej, czyli EGEC.

Konsorcjum – początkowo 11 uczelni europejskich, zmodyfikowane później do 6 (TU Delft, RWTH Aachen, Aalto University, University of Exeter, University of Miskolc i Politechnika Wrocławska), starało się przez cztery kolejne lata o uzyskanie statusu (i finansowania) Europejskich Studiów Magisterskich Erasmus Mundus. Trzy razy eksperci Komisji Europejskiej nasz wniosek odrzucali, aż w końcu w roku 2007 wniosek został zaakceptowany. Rozpoczynając od

fot. Krzysztof Mazur

roku akademickiego 2008/2009 mogliśmy prowadzić studia międzynarodowe o zaszczytnym statusie Erasmus Mundus. Dzięki temu kandydaci spoza Europy mogli uzyskać specjalne stypendia Komisji Europejskiej, by w tych studiach uczestniczyć. W całym pięcioletnim okresie funkcjonowania programu EMMEP (Erasmus Mundus Minerals and Environmental Programme), oprócz studentów europejskich w studiach uczestniczyło ponad 50 studentów reprezentujących 25 krajów na czterech kontynentach (poza Europą). Niektórzy przyjeżdżali do nas z krajów tak egzotycznych, jak Sierra Leone, Nepal, Bangladesz, Namibia czy Filipiny. Dyplomy Politechniki Wrocławskiej otrzymało dotąd 15 studentów. W bieżącym roku akademickim oczekujemy, że liczba ta wzrośnie do 17.

Wśród zagranicznych absolwentów Wydziału jest dwóch, którzy ukończyli studia na anglojęzycznej specjalności Mining and Power Engineering, prowadzonej przez nasz Wydział we współpracy z Wydziałem Mechaniczno-Energetycznym. Kierownikiem merytorycznym specjalności jest prof. Leszek Jurdziak. Jak dotąd zajęcia na tej specjalności uruchomiliśmy tylko raz, powstały jednak materiały dydaktyczne, prezentacje i nawet skrypty w języku angielskim, które mogą zostać ponownie wykorzystane, jeśli pojawi się odpowiednia liczba kandydatów na studentów.

W latach 2008-2013 gościliśmy rocznie po około 40 studentów zagranicznych, zaś przeciętnie 10 studentów polskich wyjeżdżało na studia zagraniczne. Polscy studenci najczęściej uczestniczyli w programach międzynarodowych FEMP, ale niektórzy wyjeżdżali na semestr lub rok w jedno miejsce – najczęściej do RWTH Aachen (Niemcy), Lulea University of Technology (Szwecja), Aalto University (Finlandia), Bergakademie Freiberg (Niemcy), TU Ostrava (Czechy) i NTU Ateny (Grecja). Nasi studenci mieli również możliwość wyjazdu na wakacyjne praktyki zagraniczne i wycieczki techniczne. W bieżącym roku, po raz pierwszy organizatorem zagranicznych praktyk dla naszych studentów stał się KGHM Polska Miedź S.A. oferując praktyki w kopalniach KGHM International w Kanadzie,

USA i Chile. W pierwszej edycji programu „Go Global Internships” uczestniczyło troje naszych studentów.

Programy europejskie ułatwiły również wyjazdy pracownikom. Nawiązaliśmy współpracę z ok 25 uczelniami w Europie i Turcji, a dodatkowo z dwiema uczelniami poza Europą. Rokrocznie – korzystając z funduszy Erasmusa – kilku do kilkunastu pracowników Wydziału mogło wyjeżdżać do uczelni partnerskich w celu nawiązania współpracy naukowej, prowadzenia wykładów lub odbycia szkolenia. Oczywiście wielu pracowników uczestniczyło w konferencjach naukowych i wyjeżdżało za granicę korzystając ze środków z grantów i zleceń zewnętrznych. Od roku 2010 Wydział realizuje 40–50 wyjazdów pracowników i 10-15 wyjazdów doktorantów rocznie. Coraz częściej również pracownicy zagranicznych uczelni partnerskich odwiedzają nas. Niektórzy przyjeżdżają do nas co rok prowadzić zajęcia dydaktyczne (jak prof. Helmut Wolff z TU Berlin) inni – nawet kilkakrotnie w ciągu roku przyjeżdżają na rozmaite spotkania. Wielu gości zagranicznych przyjeżdża do nas na konferencje naukowe. Wydział organizuje lub współorganizuje 10 cyklicznych konferencji – większość o zasięgu międzynarodowym.

Niespotykanym wydarzeniem w skali Uczelni była organizacja FEMP Reunion we Wrocławiu w roku 2008. Nasz Wydział gościł wtedy 160 gości zagranicznych, w tym przedstawiciele przemysłu górniczego, uczelni, absolwentów i studentów programów międzynarodowych. Spotkania takie odbywają się rokrocznie, najczęściej w Niemczech lub Holandii, jednak uczestnicy wrocławskiej „Reunion” – sponsorowanej przez koncern górniczy Rio Tinto – do dziś wspominają to jako wydarzenie wyjątkowe.

O tym, że pobyt we Wrocławiu nasi zagraniczni goście miło wspominają świadczą ich kolejne przyjazdy lub krótkie wizyty na Wydziale, gdy tylko pojawiają się w naszym mieście. Wielu z nich utrzymuje z nami kontakt mailowy. Może należałoby więc pomyśleć o powołaniu międzynarodowych Kół Przyjaciół Wydziału GGG? Nikogo nie trzeba przekonywać, że utrzymywanie przez Wydział kontaktu z obcokrajowcami, którzy krócej lub dłużej gościli u nas może być dla wszystkich korzystne. Do grupy obcokrajowców związanych z naszym Wydziałem powinni dołączyć polscy absolwenci, których losy rzuciły w różne strony świata. W ten sposób powstałaby światowa sieć wrocławskich górników, którzy mogliby wzajemnie wspierać się w różnych stronach świata i utrzymywać kontakt z Uczelnią. Wtedy nasz Wydział stałby się światowy również na miarę przysłych czasów!

Gabriela Paszkowska

Międzynarodowe studiowanie w oczach absolwentki

Studia na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej oferują wiele możliwości zdobywania doświadczeń zagranicznych.

Szeroka oferta studiów zagranicznych, a także niedawno nawiązana współpraca z KGHM International w ramach programu „Go Global” umożliwiła poszerzenie naszych horyzontów. Podczas tych doświadczeń wiedza teoretyczna zdobyta na uczelni mogła być zastosowana w praktyce. Działo to też w drugą stronę – umiejętności nabyte podczas programów zagranicznych pomogły nam spojrzeć na naszą uczelnię z innej perspektywy.

Jedną z bardziej interesujących możliwości oferowanych przez nasz Wydział są studia zagraniczne. Można wyjechać w ramach jednego z trzech programów: górniczego, geotechnicznego oraz przeróbki minerałów. Międzynarodowe programy edukacyjne, w okresie moich studiów, polegały na tym, że nauka odbywała się w czterech państwach. Program górniczy (EMC), w którym miałam okazję uczestniczyć w roku akademickim 2010/2011 (byłam wtedy studentką 3 roku studiów pierwszego stopnia), odbywał się na Uniwersytecie Aalto w Helsinkach (Finlandia), RWTH Aachen w Akwizgranie (Niemcy), Szkole Górniczej w Camborne (Wlk. Brytania) oraz na Uniwersytecie Technicznym w Delft (Holandia). Pobyt w każdym z miejsc trwał około dwóch miesięcy. Każda z tych uczelni prezentowała inny profil programu nauczania, zgodnie z tradycjami górniczymi obowiązującymi w danym państwie. W Finlandii popularną metodą górniczą jest podziemna eksploatacja, dlatego też wiele kursów było właśnie z nią związanych. Ponadto mieliśmy okazję odwiedzić różne kopalnie w Finlandii, m.in. Pyhasalmi, która jest jedną z najgłębszych kopalń w Europie (ok. 1440 m głębokości). Dzięki temu poznaliśmy sposoby eksploatacji, które nie są stosowane w Polsce. W Niemczech tematem przewodnim programu było górnictwo węgla brunatnego. Wycieczki do kopalni Garzweiler pokazały nam w praktyce, jak działa ciągły system urabiania węgla brunatnego, a wykłady z szeregu dziedzin dedykowanych temu zagadnieniu zapoznały nas z zagrożeniami oraz korzyściami stosowania tej kopaliny. W Wielkiej Brytanii kursy miały charakter bardziej menedżerski. Zajęcia z zarządzania projektami oraz geotechniki pokazały nam inne spojrzenie na branżę górniczą. W Holandii z kolei, nasza uwaga została skupiona na surowcach skalnych, gdyż to znajduje się w kręgu zainteresowania holenderskiej gospodarki.

Wiedza zdobyta na Politechnice Wrocławskiej była bardzo przydatna, gdyż większość z wymienionych kursów wzbogaciła i poszerzyła naszą wiedzę. Liczność zajęć praktycznych oraz wycieczek udowodniła nam, że nie wszystko jest w książkach, a sytuacja w kopalniach zmienia się bardzo dynamicznie. Jednym z podstawowych zadań dla inżyniera górnika jest więc umiejętność radzenia sobie z tymi problemami oraz zdolność szybkiego na nie reagowania.

Wniosek ten okazał się szczególnie przydatny podczas praktyk zorganizowanych przez KGHM International latem 2013 roku. W ramach projektu „Go Global Internships” kolega i ja mieliśmy możliwość wyjazdu do Chile, do kopalni Sierra Gorda. Nasz pobyt trwał miesiąc. Praktyka pokazała nam jak funkcjonuje projekt górniczy na etapie zdejmowania nadkładu. Kopalnia do-

piero była na etapie przygotowania produkcji, co również było dla nas bardzo istotną kwestią. Praktyka miała miejsce w trzech działach: operacji górniczych, planowania krótkoterminowego i planowania długoterminowego. W ramach działu zajmującego się operacjami górniczymi oglądaliśmy pracę kopalni „od środka”. Składało się na to nadzorowanie maszyn pracujących na terenie odkrywkowej. W dziale planowania długoterminowego naszymi głównymi zadaniami było przeprowadzanie analiz ekonomicznych oraz nauka korzystania z oprogramowania komputerowego wspomagającego projektowanie kopalni. Z kolei w dziale planowania krótkoterminowego naszym zadaniem było przygotowywanie planów postępu kopalni w okresie do trzech miesięcy. W przeciwieństwie do działu długoterminowego, plany na krótszy okres należało często modyfikować, gdyż sytuacja w kopalni zmienia się dynamicznie i należy na te zmiany elastycznie reagować.

Inne firmy również organizują staże (internships), na które można pojechać w okresie studiów na Politechnice Wrocławskiej. Jedną z takich firm jest Lhoist. Staż w tej firmie odbyłam podczas wakacji w 2012 r., trwał dwa miesiące. Miał miejsce w samym sercu Belgii, we frankońskiej Brabancji Walońskiej. Nie wspominając o aspektach zawodowych, sama lokalizacja zakładu stwarzała spore wyzwania. W celach komunikacyjnych, należało władać trzema różnymi językami, używanymi tam na bieżąco.

Firma Lhoist zajmuje się wydobywaniem i produkcją wapieni dla szeregu różnych zastosowań. Firma działa na czterech kontynentach, prowadząc eksploatację w około 80 kamieniołomach. Moim zadaniem, jako stażystki w dziale górniczym, było przygotowanie ankiety dotyczącej benchmarkingu. Porównanie parametrów operacji górniczych we wszystkich kamieniołomach w celu ich optymalizacji wymagało dużej wiedzy na temat górnictwa skalnego. Tutaj ponownie przydała się wiedza zdobyta na uczelni. Ponadto, stawiano przede mną wiele innych zadań, często bardzo zróżnicowanych tematycznie – od udziału w projektowaniu kopalni po analizę przyczyn szybszego zużywania się opon. To pokazało mi, jak interdyscyplinarną dziedziną jest górnictwo, a także, że nigdy nie wiemy, jakie zadania zostaną przed nami postawione na naszej ścieżce zawodowej.

Politechnika Wroclawska jest uczelnią dającą wiele możliwości rozwoju. Doświadczenia zagraniczne nie tylko poszerzyły naszą wiedzę, ale także pokazały nam branżę górniczą z bardziej praktycznego punktu widzenia. Praca z ludźmi wywodzącymi się z różnorodnych kultur i środowisk sprawiła, że jesteśmy bardziej otwarci na innych, a także, że potrafimy odnaleźć się w rozmaitych warunkach.

Joanna Małgorzata Świtoń
(absolwentka studiów II stopnia o specjalności:
eksploatacja podziemna i odkrywkowa złóż – rocznik 2013)

Międzynarodowy wymiar studiów z perspektywy studentki

Swoje doświadczenia zagraniczne rozpoczęłam w 2011 roku wyjazdem na program europejski Przeróbka Kopaliny w ramach FEMP (Federation of European Mineral Programs). Program odbywał się tak, jak normalne zajęcia na uczelni, tylko był wzbogacony o większą liczbę godzin laboratoriów oraz wyjazdów do zakładów górniczych i innych przedsiębiorstw. Zdecydowałam się na studia za granicą, ponieważ chciałam się przekonać, jak wygląda nauka na innych uczelniach, czy pomiędzy programami nauczania są duże różnice, ale najważniejsze było dla mnie to, że zdobędę doświadczenie, które może być bardzo przydatne w przyszłości.

Kurs rozpoczął się we wrześniu 2011 r. w Wielkiej Brytanii, w grupie było 12 osób, w tym ja, jako jedyna dziewczyna, co było dla mnie dużym wyzwaniem, na dodatek nie miałam w grupie nikogo z Polski. Z perspektywy czasu, uważam, że to jest najlepsze rozwiązanie, gdyż nie używa się swojego języka na co dzień, przez co rozwinęłam szybciej swój techniczny angielski. Zajęcia w Exeter University były wstępem do przeróbki kopaliny, na wykładach uczyliśmy się o maszynach i technologiach stosowanych do wzbogacania rudy, a na laboratoriach mogliśmy wykorzystać wszystko w praktyce.

Następnym krajem w którym również spędziliśmy dwa miesiące była Polska, w której mieliśmy najwięcej zajęć, ale również dużo wycieczek. Program był tak zorganizowany, że mogliśmy zobaczyć od początku do końca cały proces produkcji miedzi, dzięki wizytom w kopalni, zakładzie przerobczym i hucie. Czyli kolejny dowód, że łatwiej jest się czegoś nauczyć i zrozumieć, jeśli można to dotknąć i zobaczyć.

Kolejnym uniwersytetem, na którym odbywaliśmy zajęcia było RWTH Aachen. Główną formą zajęć były tam laboratoria. Moim zdaniem program był idealnie ułożony, bo na Politechnice Wrocławskiej mieliśmy bardzo dużo teorii, którą potem wykorzystywaliśmy w niemieckich laboratoriach. Najciekawsze były zajęcia z recyklingu, hydrometalurgii i pirometalurgii.

Ostatnim etapem całego programu był pobyt w Aalto University w Finlandii. Mimo, że Finlandia jest dość zimnym krajem, wspominam ją najcieplej z całej wymiany, ponieważ mogliśmy się tam najwięcej nauczyć. Pobyt rozpoczęliśmy od podróży po zakładach górniczych, przede wszystkim po zakładach przerobczych, żebyśmy mogli zobaczyć, jakie tam stosują technologie, jak sobie radzą z różnego rodzaju problemami, jaki sprzęt posiadają. Po każdej wizycie pisaliśmy sprawozdanie i dyskutowaliśmy z naszym opiekunem co można udoskonalić, żeby zakład lepiej funkcjonował, jakie nowoczesne rozwiązania można zastosować. Cały program kończył się projektem, który musieliśmy sami od początku do końca przygotować i przedstawić w formie prezentacji. Dostaliśmy od prowadzących tylko wybiórcze dane, dotyczące wydobywanego złoża i naszym zadaniem, było zaprojektowanie zakładu przerobczego, który będzie rentowny i efektywny w swojej pracy. W związku z tym, że wszystkie

informacje trzeba było znajdować samemu (na temat parametrów urządzeń, itp.) było to duże wyzwanie i cenne doświadczenie. Uważam że jest to kolejny sposób, by studenci się dużo nauczyli i zapamiętali.

Program, który zakończył się po ośmiu miesiącach w maju 2012, był dla mnie niesamowitym doświadczeniem i pozwolił mi spojrzeć na naukę nie tylko z perspektywy teorii, ale bardziej praktycznie. Dzięki programowi zagranicznemu, po powrocie na swoją uczelnię, zaczęłam się jeszcze bardziej interesować górnictwem, a szczególnie przeróbką kopalin. Ważnym elementem programów FEMP-u są również corocznie organizowane spotkania dla aktualnych studentów, absolwentów, wykładowców, przedstawicieli firm, za każdym razem jest to okazja do nawiązania nowych zagranicznych kontaktów.

Kolejnym zagranicznym wyjazdem był w 2013 r. wyjazd na Ukrainę do Dniepropietrowska. Praktyki na Ukrainę są co roku organizowane przez Wydział Górnictwa, Geologii i Geoinżynierii oraz Wydział Elektryczny naszej Politechniki przy współpracy z Narodowym Uniwersytetem Górniczym w Dniepropietrowsku. Całość pobytu łącznie z dojazdami, trwała około osiemnaście dni, podczas których mogłam zdobyć kolejne doświadczenia. Uniwersytet w Dniepropietrowsku posiada bogato wyposażone laboratoria, największym zaskoczeniem było dla mnie koło wyciągowe w skali 1:1, które mogliśmy włączyć i z bliska zaobserwować, na jakiej zasadzie pracuje. Posiadają tam również nowoczesnie wyposażone laboratoria elektryczne, sponsorowane przez firmę „Schneider”. Podczas całego pobytu mieliśmy jedno- lub dwudniowe wycieczki do różnych zakładów technologicznych, niektóre wycieczki były wyjątkowe – zwiedzaliśmy zakłady, do których bardzo trudno jest wejść nawet za pośrednictwem uniwersytetu. Dla mnie najciekawszym przeżyciem była wizyta w największej elektrowni atomowej w Europie. Elektrownia w Enorhodarze, posiada 6 reaktorów, każdy o mocy 950 MW, my byliśmy w bloku numer cztery i mogliśmy zapoznać się z pracą transformatora i generatora prądu. Bloki dostarczają 1/5 energii produkowanej na Ukrainie. Poza tym zwiedzaliśmy podziemną kopalnię węgla, żelaza, byliśmy w nowoczesnych fabrykach akumulatorów i rur stalowych. Ważnym strategicznym obiektem, który mieliśmy okazję zwiedzać była również tama na Dnieprze w Zaporozżu. Tama została zbudowana w latach 20.–30. XX w. i obecnie jest jedną z największych elektrowni wodnych w Europie o mocy 1581 MW.

Do swoich największych osiągnięć zaliczam wyjazd również w 2013 r. na praktyki do Robinson Nevada Mining (RNMC) w USA. Kopalnia należy do spółki KGHM International, jest położona 13 km od miejscowości Ely we wschodniej Nevadzie. Głównym produktem kopalni jest koncentrat miedzi, produkują tam także koncentrat molibdenu i złota. Praktyki trwały 3 tygodnie, odbywała je ze mną jeszcze jedna studentka z AGH. Największym wyzwaniem na początku było życie w tak odludnym (350 km do najbliższego miasta) i wysoko położonym miejscu; kopalnia znajduje się na wysokości 2000 m n.p.m. Głównym założeniem praktyki w zakładzie było zapoznanie się ze strukturą kopalni, jej funkcjonowaniem i stosowanymi technologiami. RNMC składa się

z trzech odkrywek: Ruth, Liberty i Tripp, prace wydobywcze są prowadzone od ponad stu lat, a zawartość miedzi wynosi około 0,27%. Mimo tego, że większość pracowników zna już bardzo dobrze kopalnię, wydobywanie stwarza wiele problemów, ponieważ kopalnia posiada bardzo skomplikowaną strukturę geologiczną. Eksploatacja odbywa się za pomocą robót strzałowych, strzelanie odbywa się sześć razy w tygodniu, jeżeli pogoda na to pozwala. Następnie urobek za pomocą koparek hydraulicznych, elektrycznych lub ładowarek jest ładowany na wozidła o pojemności 250 ton. Zależnie od tego czy wozidła transportują rudę czy nadkład, transport odbywa się albo do kruszarki, albo na zwałowisko. Zakład przeróbczy ma jedną kruszarkę stożkową, trzy młyny, a główny proces wzbogacania rudy opiera się na flotacji. Gotowy koncentrat jest transportowany do Kanady, a następnie drogą morską do Chin, gdzie jest przetapiany w hutach. Roczna produkcja wynosi około 42 tys. ton miedzi i około 35 uncji złota. Pracownicy wykorzystują program MineSight do tworzenia map i planów eksploatacji. Miałam okazję prześledzić cały proces technologiczny kopalni, od pobierania próbek geologicznych, tworzenia map, planowania krótko- i długoterminowego, tworzenia planów robót strzałowych, przez cały proces eksploatacji, a wreszcie wzbogacanie rudy i wytworzenie koncentratu.

Praktyki w USA cenię sobie najbardziej, ponieważ tam miałam okazję poznać prawdziwe życie kopalni i jej funkcjonowanie. Mogłam zobaczyć, jak realizowany jest plan wydobywania, przez co mogłam lepiej zrozumieć górnictwo odkrywkowe.

Wszystkie zagraniczne wyjazdy pozwoliły mi się zapoznać z innymi kulturami i obyczajami, jestem teraz na pewno bardziej otwartą i odważną osobą, nie boję się nowych wyzwań. Ważnym elementem każdych praktyk jest nawiązywanie kontaktów zagranicznych, które w przyszłości mogą się okazać bardzo cenne. Dzięki odbytym praktykom, jeszcze bardziej utwierdzam się w przekonaniu, że górnictwo jest interesującą i ciągle rozwijającą się dziedziną nauki, która ma jeszcze długą przyszłość przed sobą. Z tego powodu chcę rozwijać swoją wiedzę i umiejętności, aby w przyszłości móc zastosować nowe technologie w Polsce i rozwinąć tak ważną dla nas dziedzinę gospodarki.

Anna Rothkegel
(4 rok studiów I stopnia, kierunek górnictwo i geologia)

KONFERENCJE

Wizytówką Wydziału są organizowane i współorganizowane cykliczne konferencje naukowe:

- Podstawowe Problemy Transportu Taśmowego (XIX edycja),
- Konferencja Naukowa Doktorantów - Zagadnienia interdyscyplinarne w górnictwie i geologii (VIII edycja),

- Dziedzictwo i historia górnictwa oraz możliwości wykorzystania pozostałości dawnych robót górniczych (IX edycja), *Kruszywa Mineralne* (XIII edycja),
 - Diagnostowanie stanu maszyn w niestacjonarnych warunkach eksploatacyjnych (International Conference Condition Monitoring of Machinery in Non-Stationary Operations; III edycja),
 - Fizykochemiczne Problemy Mineralurgii (Mineral Engineering Conference; XVIII edycja),
 - Zimowa Szkoła Mechaniki Górnotworu.
- Trzy z tych konferencji zostały przedstawione bardziej szczegółowo.

Kruszywa Mineralne – konferencja ze znaczącym zaangażowaniem absolwentów

Konferencje, seminaria, sympozja, kongresy, zjazdy to główna forma wymiany wiedzy i doświadczeń oraz integracji środowiska górniczego wokół istotnych problemów branży. Stały się głównym sposobem kontaktów oraz pozwalają Wydziałowi i Instytutowi Górnictwa dotrzeć do wielu osób i firm, które często pozbawione zostały możliwości dostępu do wyników badań naukowych i nowoczesnych technologii. Szczególną rolę odegrała w tym zakresie współpraca między Instytutem Górnictwa Politechniki Wrocławskiej a Oddziałem SITG we Wrocławiu. Już 20 lat temu na Wydziale i w Oddziale we Wrocławiu zrodziła się idea organizowania konferencji z zakresu górnictwa skalnego. Tu zapoczątkowano międzynarodowe kongresy „Górnictwo węgla brunatnego”.

Od roku 2001, tj. od trzynastu lat najważniejszą imprezą naukowo-techniczną organizowaną wspólnie przez Oddział Wrocławski SITG i Instytut Górnictwa jest konferencja „Kruszywa mineralne. Surowce – Rynek – Technologie – Jakość”. Jej idea i sposób organizacji sprawiły, że jest to obecnie chyba najważniejsza konferencja w branży kruszywowej w Polsce. Stałym współorganizatorem tego forum wymiany wiedzy i myśli jest Instytut Górnictwa Politechniki Wrocławskiej. „Kruszywa mineralne” to okazja do spotkań górników, producentów maszyn i urządzeń oraz naukowców, którzy współpracują w górnictwie skalnym. W roku 2010 *Kruszywa Mineralne* obchodziły jubileusz 10-lecia. Przy organizacji Konferencji współpracują z SITG Polski Związek Pracodawców i Producentów Kruszyw oraz Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego.³⁷

Pracami Komitetu Organizacyjnego Konferencji „Kruszywa mineralne” od początku kieruje jego przewodnicząca, kol. Mariola Stefanicka absolwentka Wydziału i aktualnie nauczyciel akademicki na Wydziale. Komitet organizacyjny składa się w zasadzie z absolwentów Wydziału.

Konferencje „Kruszywa mineralne” w ostatnich latach były organizowane we współpracy z Przedsiębiorstwami:

2008 Metso Minerals (Poland) Sp. z o.o.,

2009 Dolnośląskie Surowce Skalne SA,

2010 Łużycka Kopalnia Bazaltu KSIĘGINKI SA,

2012 Bergerat Monnoyeur, Sandvik Construction, Kopalnia Melafiru Tłumaczów.

W dniach 24-26 kwietnia 2013 r. odbyła się w Kudowie Zdroju po raz trzy-nasty konferencja nt. Kruszywa Mineralne. Jej uroczysty charakter zbiegł się z obchodami 45-lecia Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej. Zgodnie z dotychczasową formułą corocznych spotkań nadesłane referaty opublikowano w Pracach Naukowych Instytutu Górnictwa. Obejmowały one szeroką problematykę zagadnień normalizacji, badań surowców i produktów, przeróbki kruszyw, eksploatacji kopalni skalnych z uwzględnieniem aktualnych uwarunkowań krajowego rynku surowcowego. W trzecim dniu konferencji, po przejechaniu przez Park Narodowy Gór Stołowych, uczestnicy zapoznali się z innowacyjnymi rozwiązaniami eksploatacji kopalni skalnych w Kopalni Gabra Słupiec k. Nowej Rudy.

Do najliczniej reprezentowanych wśród uczestników należą absolwenci Wydziału, których szerokie grono pracuje w górnictwie kruszyw i zajmuje tam znaczące stanowiska.

Marek Sikora, Mariola Stefanicka

International Conference on Condition Monitoring of Machinery in Non-Stationary Operations

Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii był organizatorem lub współorganizatorem międzynarodowych konferencji na temat diagnozowania stanu maszyn w niestacjonarnych warunkach eksploatacyjnych (International Conference on Condition Monitoring of Machinery in Non-Stationary Operations CMMNO).

Pierwsza konferencja z tego zakresu odbyła się w Wrocławiu 7 marca 2011 r. i związana była z 70. rocznicą urodzin profesora Waltera Bartelmusa. W konferencji uczestniczyli przedstawiciele różnych uczelni z kraju i zagranicy oraz przedstawiciele przemysłu. Na tej konferencji powstała idea organizowania dalszych konferencji w różnych krajach Europy przy współpracy uniwersytetów zagranicznych.

Druga konferencja, oznaczona jako CMMNO 2012 odbyła się w Hammamet, w Tunezji w dniach 26-28 marca 2012 r. Prof. W. Bartelmus był współprzewodniczącym komitetu organizacyjnego, a członkami komitetu organizacyjnego byli prof. R. Zimroz, dr W. Kawalec i dr G. Paszkowska. Członkami komitetu naukowego byli profesorowie W. Bartelmus i R. Zimroz.

Trzecia konferencja, pod nazwą CMMNO 2013, odbyła się w Ferrarze we Włoszech, w okresie od 8 do 10 maja 2013 r.. Prof. W. Bartelmus był współ-

przewodniczącym komitetu naukowego, a prof. Radosław Zimroz – członkiem komitetu organizacyjnego.

Czwarta konferencja – CMMNO 2014 odbędzie się w Lyonie we Francji.

Podczas konferencji we Wrocławiu powstała również idea wydania specjalnego zeszytu naukowego w ramach wysoko punktowanego czasopisma MSSP (Mechanical Systems and Signal Processing), o tematyce związanej z konferencją, do którego zaproszono autorów z całego świata a redaktorem został prof. W. Bartelmus. Zeszyt został wydany przez Wydawnictwo Naukowe Elsevier. Z wydaniem tego zeszytu związane jest uhonorowanie jego redaktora medalem im. prof. Stefana Ziemby „za szczególne osiągnięcia naukowe i organizacyjne w zakresie eksploatacji maszyn i systemów technicznych, a w szczególności za zaangażowanie w roku 2012 w rozwój młodej kadry naukowej”.

Walter Bartelmus

Konferencja „Dziedzictwo i historia górnictwa oraz możliwości wykorzystania pozostałości dawnych robót górniczych”

Od 2005 r. odbywają się w kwietniu coroczne interdyscyplinarne konferencje Dziedzictwo i historia górnictwa oraz możliwości wykorzystania pozostałości dawnych robót górniczych. Biorą w nich udział zarówno naukowcy i praktycy ze środowiska górniczego, historycy oraz archeolodzy, jak i osoby spoza tych środowisk zajmujące się dawnymi obiektami górniczymi i metodami ich badań. Poza prezentacją referatów integralną częścią konferencji jest zwiedzanie najciekawszych obiektów dawnego górnictwa, zwłaszcza w aspekcie udostępnienia do ruchu turystycznego lub nadania mu nowych funkcji. W 2011 r. konferencja wyjątkowo odbyła się jesienią, wspólnie z Alterbergbau Kolloquium, prestiżową międzynarodową imprezą o podobnej tematyce. Uczestnicy konferencji mieli rzadką okazję obserwowania działań podczas tworzenia ścieżki dydaktycznej wraz z trasą podziemną w okolicach Gierczyna i Krobicy. Podczas kolejnych konferencji poznawali różne etapy prac, od poszukiwań obiektów w terenie, przez roboty udostępniające po gotowy obiekt, otwarty dla turystów w 2013 roku.

Marek J. Battek

CZASOPISMA

W bieżącej kadencji władz Wydziału i Instytutu nastąpiły istotne zmiany w filozofii funkcjonowania wydawnictw ciągłych i incydentalnych. Funkcję redaktora wydawnictw Dziekan powierzył piszącemu te słowa. Po krótkich konsultacjach z redaktorami naczelnymi czasopism wydawanych na Wydziale podjęta została decyzja o rezygnacji z usług Oficyny Wydawniczej i podjęcia

się trudu samodzielnego wydawania czasopism i książek. W tym celu do pracy w administracji Instytutu, na stanowisku asystenta redaktora wydawnictw, został zatrudniony redaktor techniczny Pan mgr inż. Marek Battek. Ze względu na istniejącą jeszcze przez najbliższe kilka lat konieczność wydawania czasopism drukiem Wydział swoje wydawnictwa będzie drukował w drukarni Politechniki Wrocławskiej. W celu zmniejszenia kosztów całością prac redakcyjnych będzie zajmował się redaktor wydawnictw przy decydującym zaangażowaniu redakcji poszczególnych czasopism oraz asystent redaktora wydawnictw.

Obecnie trwają prace związane z zarejestrowaniem w sądzie wszystkich czasopism wydawanych przez Wydział, jako wydawcę oraz prace mające na celu dopełnienie formalności w Bibliotece Narodowej związane z otrzymaniem lub zmianami zapisów dotyczących numerów ISSN (oraz e-ISSN). W efekcie Wydział obecnie jest wydawcą trzech czasopism naukowych:

1. Physicochemical Problems of Mineral Processing,
2. Meteorites,
3. Mining Science,

oraz wydawnictw seryjnych: *Prace Naukowe Instytutu Górnictwa – Seria Monografie* oraz *Seria Konferencje*.

W ramach Serii Monografie Prac Naukowych Instytutu Górnictwa będą wydawane kolejne tomy z cyklu „Kruszywa Mineralne”, a także „Zagadnienia interdyscyplinarne w górnictwie i geologii” oraz inne nieregularne wydawnictwa. Natomiast Seria Konferencje ulega czasowemu zawieszeniu. Czasopismo Mining Science jest kontynuacją czasopisma Prace Naukowe Instytutu Górnictwa – Seria Studia i Materiały. Zmiana tytułu oraz filozofii wydawania tego czasopisma ma doprowadzić w efekcie do umieszczenia tego czasopisma na tzw. liście filadelfijskiej. Redaktorem Naczelnym Mining Science zgodziła się zostać Pani Profesor Monika Hardygóra. Sekretarzem Redakcji jest Pani dr inż. Danuta Szyszka.

Mamy nadzieję także, że w przyszłym roku zamiast dotychczasowej cyklicznej monografii *Dzieje górnictwa – element europejskiego dziedzictwa kultury*, pojawi się kolejne czasopismo – rocznik *Dzieje Górnictwa*, którego Redaktorem Naczelnym pozostanie Pan dr Paweł Zagożdżon.

W chwili obecnej nadal trwają prace nad przystosowaniem i dopasowaniem wydawanych przez Wydział tytułów do światowych trendów i naszych możliwości „ludzkich” i finansowych, gdyż z trudem możemy utworzyć i zarządzać kilkoma redakcjami czasopism, które mają sprawnie funkcjonować. Aby zwiększyć sprawność działania planujemy od roku 2014 lub 2015 wprowadzić jednolity system zarządzania na Wydziale (za pomocą odpowiedniego oprogramowania stron internetowych) obiegiem manuskryptów, w ramach wszystkich redakcji, pomiędzy autorami, redaktorami i recenzentami.

Jeśli uda się kontynuować tę politykę wydawniczą, to niewątpliwie Wydział stanie się naukowym potentatem wydawniczym, czego sobie życzymy.

Meteorites

Czasopismo *Meteorites* rodziło się dobrych kilka lat. Pomysł na wydawanie czasopisma naukowego poświęconego meteorytom zrodził się w głowie redaktora naczelnego gdy okazało się, że czasopism międzynarodowych, w których można publikować wyniki rzetelnych badań meteorytów, ale odległe od wiodących nurtów badań we współczesnej meteorytyce, jest bardzo mało. Naturalnie wydawało się, aby wydawcą nowego czasopisma poświęconego tematyce meteorytowej zostało prężnie działające Polskie Towarzystwo Meteorytowe. Pomysł ten zaprezentowany we Wrocławiu w 2008 roku, w czasie V Konferencji Meteorytowej został jednak przyjęty przez Towarzystwo raczej sceptycznie. Wobec małej liczby naukowców, którzy w Polsce mogliby utworzyć redakcję takiego czasopisma prace organizacyjne straciły na tempie. Dopiero w roku 2010 dzięki zaangażowaniu się w projekt kolegi dr. Tomasza Jakubowskiego udało się zebrać wokół pomysłu czasopisma odpowiednią liczbę osób, aby można było utworzyć zręby redakcji. Tytuł czasopisma, który wydawał się oczywisty – *Meteorites* – ku zdziwieniu redaktorów okazał się „wolny” w świecie. W związku z tym zorganizowaliśmy błyskawiczną rejestrację tytułu w sądzie, aby nikt nas nie uprzedził. Wiadomo, że krótkie i wymowne tytuły najlepiej wpływają na promocję czasopisma. Wobec zbyt małych środków, jakimi dysponuje PTMet, wydawcą czasopisma został Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej przy udziale Polskiego Towarzystwa Meteorytowego. Potem nastąpiły trudne prace związane z wydaniem tzw. numeru „zerowego”, którym do współpracy chcieliśmy zachęcić autorów, recenzentów i potencjalnych redaktorów spoza Polski. Mimo wielu trudności wysiłki się opłaciły, gdyż bez dużych problemów przekonaliśmy do pracy w redakcji pięć osób (trzy z Europy i dwie spoza Europy), a także otrzymaliśmy pierwsze cztery artykuły, które wypełniły pierwszy regularny wolumen *Meteorites* za 2011 rok. Niestety decyzja redaktora naczelnego o poświęceniu kolejnego numeru obserwowanemu polskiemu spadkowi meteorytu Sołtmany z kwietnia 2011 roku z jednej strony przyczyniła się do pozyskania „wielkich” i „znaczących” nazwisk meteorytyki, jako autorów i recenzentów, z drugiej jednak opóźniła wydanie wolumenu 2 za rok 2012, który ukaże się dopiero na przełomie października i listopada 2013 r. Mamy nadzieję, że po jego wydaniu *Meteorites* rozwinie skrzydła i stanie się kolejnym czasopismem naszego Wydziału na tzw. liście filadelfijskiej, a także dołączy do najlepszych w świecie czasopism naukowych w dziedzinie meteorytyki. Rozwój wydawanego w formule open access czasopisma można na bieżąco śledzić i korzystać z publikowanych w nim artykułów, które dostępne są bezpłatnie, na stronie czasopisma: www.meteorites.pwr.wroc.pl. *Meteorites* otwierają swoje łamy, ze względu na wydawców, również na artykuły dotyczące zagadnień surowców pozaziemskich i ich przyszłej eksploatacji. Takiej tematyki nie eksponuje i nie oferuje autorom obecnie żadne czasopismo naukowe w świecie.

Tadeusz Przylibski

KOŁA NAUKOWE

Studenckie koło naukowo-badawcze GIS

Studenckie Koło Naukowo-Badawcze GIS zostało założone 6 grudnia 2001 roku jako wspólny prezent mikołajowy Władz Uczelni, Prorektora profesora Jerzego Świątka oraz najaktywniejszej grupy studentów wykazujących zainteresowanie systemami informacji geograficznej, z Ewelina Pawłowicz pierwszą przewodniczącą Koła. Sztandarowymi formami aktywności Koła, od początku jego działalności, są obchody Światowego Dnia GIS – GISDay oraz Rajdy Geomajowe, a od kilku lat także pokazy w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki i inne formy aktywności. Od początku działalności opiekę nad Kołem sprawował dr inż. Józef Woźniak

Światowy Dzień GIS na Politechnice Wrocławskiej organizowany jest przez Koło corocznie od 2003 z inicjatywy ESRI, światowego lidera rozwiązań geoinformacyjnych. Atmosferę tych spotkań dobrze ilustruje artykuł w Przymacie, który ukazał się po pierwszym we Wrocławiu GISDay-u w 2003. Roku, „... Tak jak w kilku innych uczelniach w kraju, 19.11.2003 we Wrocławiu Światowy Dzień GIS-u został zorganizowany przez studentów koła naukowego GIS przy Wydziale Geoinżynierii Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej. Członkami koła są nie tylko studenci specjalności Geoinformatyka, ale również studenci Uniwersytetu Wrocławskiego i Akademii Rolniczej. Bardzo duże poparcie władz uczelni w popularyzacji i rozwoju kształcenia w zakresie informatyki, telekomunikacji i geoinformatyki miało swój wyraz w udziale podczas uroczystości JM Rektora Prof. Tadeusza Lutego oraz Prorektora ds. nauczania Prof. Jerzego Świątka, który wygłosił wykład dotyczący rozwoju kształcenia z informatyki (w tym również geoinformatyki). Zarówno JM Rektor jak i Prorektor bardzo wysoko ocenili aktywność studentów i pracowników wydziału w budowie nowego wizerunku uczelni, w którym szczególnie ważną rolę spełnia integracja i współpraca międzywydziałowa i środowiskowa, z coraz większym udziałem studentów. Szczególnym zaproszonym gościem był znany nie tylko w kraju największy autorytet Systemów Informacji Przestrzennej w Polsce, Prezes Polskiego Towarzystwa Informacji Przestrzennej, Prof. Jerzy Gaździcki, który wygłosił wykład nt. Aktualne problemy rozwoju infrastruktury geoinformacyjnej...”. W trakcie ostatnim zaproszeni goście m.in. zastępca dyrektora powiatowego zakładu katastralnego we Wrocławiu Maciej Tobiasz oraz zastępca dyrektora Wojewódzkiego Biura Urbanistycznego we Wrocławiu Przemysław Malczewski zaznajamiali uczestników z zagadnieniami budowy krajowej infrastruktury informacji przestrzennej a przedstawiciel firmy ESRI Polska Krzysztof Borkowski przedstawiał możliwości WebGIS, równolegle odbywały się seminaria i warsztaty prowadzone przez pracowników PWr m.in. prof. Jacka Kościuka prezentującego modelowanie obiektów z zastosowaniem skanowania laserowego 3D, pokazy sprzętu geodezyjnego oraz zabawy.

FZebranie założycielskie Koła GIS 06.12.2001. fot Jacek Rejman

Uczestnicy Rajdu Geomajowego w 2012 roku w Borowicach

Dużą popularność na Uczelni i w środowisku akademickim Wrocławia zyskało sobie również Koło organizacją corocznych Rajdów Geomajowych (fot. 2). Inicjatorem i głównym organizatorem pierwszych rajdów, wraz z Zarządem

Koła, był mgr inż. Paweł Zając. Ostatnie dwa Rajdy odbyły się w Borowicach. Rajdy Gemajowe to nie tylko górskie wyprawy, wspólne ognisko i taneczna zabawa, ale także Geoolimpiady, w trakcie których podzieleni na zespoły studenci w duchu sportowej rywalizacji muszą wykazać się wiedzą i sprawnością geodety w terenie.

Władze Uczelni i Wydziału z prof. Jerzym Gaździckim prezesem PTIP w trakcie GISDay w 2003 roku

Impreza „Zabaw się Światem” w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki (21-22.09.2013 r.)

Geocaching w trakcie Dolnośląskiego Festiwalu Nauki

Zarówno GISDay jak i Rajdy Geomajowe były od początku wspierane przez władze Uczelni i Wydziału, również przez aktywny w nich udział.

Od kilku lat pod opieką dra inż. Jana Blachowskiego Koło organizuje imprezy w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki popularyzując idee GIS oraz geocaching'u wśród młodzieży szkolnej i najmłodszych uczestników Festiwalu. Geocaching to popularna na całym świecie zabawa polegająca na odnalezieniu ukrytego wcześniej w terenie pojemnika („skarbu”), nazywanego „geocache” i odnotowanie tego faktu na specjalnej stronie internetowej. Zlokalizowanie pojemnika jest możliwe dzięki posiadaniu współrzędnych geograficznych jego położenia, które możemy wprowadzić do odbiornika GPS (i z jego pomocą wyruszyć na poszukiwania skrytki). Aby zdobyć współrzędne schowka często trzeba rozwiązać zagadki, zadania logiczne lub zebrać dodatkowe informacje.

W ostatnich latach działalność Koła obejmuje także organizację imprez w ramach Juwenaliów na Politechnice Wrocławskiej, udział w Forum Aktywności Studenckiej PWr. oraz ogólnopolskiej Konferencji Studentów Geoinformatyki jak również organizacji zajęć GIS dla studentów Politechniki Wrocławskiej. Najnowszą formą aktywności Koła jest udział w programie *Community Maps* w ramach, którego powstają internetowe mapy kampusów uczelni na całym świecie.

Jan Blachowski

Koło Naukowe GÓRNIK

Studenckie Koło Naukowe „Górnik”, w obecnej formie działa od 1998 roku. Zostało powołane przez dr inż. Macieja Madziarza i dr inż. Elżbietę Liber-Markowską. Grupa młodych zapaleńców pod ich kierownictwem z chęcią rozpoczęła zdobywanie Sudetów. Zapał ten w późniejszych latach wszczepiał w żaków dr Paweł Zagożdżon.

Dużą popularnością wśród adeptów sztuki górniczej cieszyły się rajdy, które prowadziły szlakami historycznych ośrodków górnictwa. Oprócz zabawy i wysiłku, nie tylko fizycznego, młodzież zapoznawała się także z historią tego pięknego zawodu – na szlaku wędrówek znalazł się Złoty Stok, Miedzianka, Kowary, Czarnów, a nawet Wieliczka. Ważnym wydarzeniem w wędrówkach historycznych był wyjazd do Akademii Górniczej we Freibergu – jednej z najstarszych uczelni górniczych w Europie.

Historia jest częścią życia każdego z nas, ale młodzi pytali często o swoją przyszłość. Odpowiedzi mogli znaleźć na spotkaniach z przedstawicielami firm wydobywczo-produkcyjnych, m.in. Lafarge, Góraźdże, czy też w czasie wyjazdów do czynnych kopalń KS Kłodawa, KWB Bełchatów, KWB Turossów, kopalni cynku i ołowiu „Pomorzany”, jak również ZG Rudna, ZG Lubin czy ZG Polkowice-Sieroszowice. Uczestnicząc w Turnieju Wiedzy Górniczej organizowanym przez Szkołę Eksploatacji Podziemnej mogli zrewidować wiedzę jaką posiadają o swoim przyszłym zawodzie.

Wielu członków Koła chętnie uczestniczyło w pracach związanych ze starymi wyrobiskami pogórnymi – z ich odnajdywaniem, eksploracją i kartowaniem. Swoją działalność zaznaczyli w okolicach Kowar, Kletna, Złotego Stoku, gdzie odkopywali wejścia do starych kopalń, ponadto jako pierwsi opisali sztolnię „Gesellen Glück” w Ciechanowicach – stało się to podwaliną do kolejnych badań prowadzonych już przez pracowników Wydziału. W ramach tych zainteresowań został zrealizowany we współpracy z Podziemną Trasą Turystyczną „Kopalnia Złota” w Złotym Stoku projekt pt. „Inwentaryzacja relikwów górniczych w Złotym Stoku”.

Członkowie Koła Naukowego aktywnie uczestniczyli w pracach naukowo-badawczych prowadzonych na Wydziale Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii poprzez udział w konferencjach krajowych i międzynarodowych: „Dziedzictwo i historia górnictwa oraz możliwości wykorzystania pozostałości dawnych robót górniczych”. „11. Altbergbau-Kolloquium”. Studenci SKN „Górniki” byli zaangażowani także w realizację projektów badawczych, m.in. dotyczącego społecznego odbioru sposobów zagospodarowywania zwałowiska przy KWB „Bełchatów” przez mieszkańców okolicznych miejscowości oraz „Radon in groundwaters of the Sudety Mountains” etap II „Lazne Libverda/Świeradów-Zdrój region in the Izerskie Range”, który był realizowany w ramach umowy międzynarodowej pomiędzy Republiką Czeską a Polską. Zwieńczeniem zaangażowania w projekty naukowo-badawcze były artykuły i opracowania naukowe: „Wyniki kartowania hydrogeologicznego oraz oznaczenia aktywności stężenia radonu (^{222}Rn) w wodach podziemnych rejonu Świeradów Zdrój w Górach Izerskich”, „Relics of mining industry in Głuchołazy-Złote Hory”,

„Opracowanie systemu obserwacji górotworu umożliwiającego prognozowanie jego stanu naprężeń i zagrożenia tąpnięciami” wykonane dla KGHM.

W ciągu tych kilkunastu lat działalności członkowie SKN „Górnik” brali czynny udział w wielu imprezach promujących rodzimy Wydział. Systematycznie pomagają w inauguracji roku akademickiego, chętnie służą pomocą w przygotowaniach obchodów Barbórki. Przez wiele lat byli obecni na targach edukacyjnych TARED odbywający się we wrocławskiej Hali Stulecia. Za zaangażowanie w przygotowanie wystawy i prezentacji w roku 2003 odebrali główną nagrodę – „Taredzik”. Dużą atrakcją dla odwiedzających targi były pokazy Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego z KGHM – możliwe dzięki współpracy, jaka została zawiązana między Kołem a zakładami górniczymi z Lubina. Medialnym epizodem były nagrania telewizyjne reklamujące Wydział w 2007 roku w Telewizji Dolnośląskiej TEDE.

W ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki studenci z Koła wraz z opiekunami prowadzili warsztaty dla dzieci i młodzieży z zakresu historii górnictwa („Praca średniowiecznego górnika”, „Płukanie złota”), w czasie których przebrani w rekonstrukcje strojów gwarków z przełomu XV i XVI wieku zapoznawali uczestników imprezy ze specyfiką pracy średniowiecznego górnika oraz z przeszkodami jakie napotykał na co dzień. Oprócz zagadnień historycznych zainteresowanym przedstawiali także problemy współczesnego górnictwa – „Nowoczesne maszyny górnicze”, „Stalowe olbrzymy w górnictwie – największe maszyny na świecie”.

Ciekawość świata spowodowała, że w 2003, 2004 roku zostały zorganizowane wyprawy naukowe nad Bajkał i w góry Ałtaj, na których adepci górnictwa mogli poszerzyć wiedzę z zakresu geologii i górnictwa.

Obecnie SKN „Górnik” w nowym składzie i w nowej siedzibie rozpoczyna kolejny jubileuszowy, 15 rok działalności. Mam nadzieję, że zapał młodych ludzi i doświadczenie naukowców, z którymi będą współpracowali zaowocują szeregiem nowych osiągnięć.

*Opiekun naukowy
Katarzyna D. Zagożdżon*

WSPOMNIENIA

Mirosław Laskowski

Dyrektor O/ZG „Rudna” absolwent Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej (lata 1979–1985) specjalność: technologia eksploatacji złóż

Początki

Moja przygoda z Wydziałem Górniczym zaczęła się w roku 1979. Po zdanym egzaminie maturalnym w II Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu zaproponowano mi, z uwagi na dobry wynik, możliwość podjęcia studiowania bez egzaminów wstępnych na jednym z tak zwanych kierunków deficytowych, a takim kierunkiem wówczas było między innymi górnictwo. Po krótkiej analizie i rozmowie z kolegą Jankiem Czają, wówczas już studentem Wydziału Górniczego, zdecydowałem się na taki krok. Jak się okazało później takich „typowanych” osób na moim roku było bardzo dużo zarówno po liceach ogólnokształcącym, jak i technikach. I tak rozpoczęła się moja przygoda z górnictwem, która trwa do dziś.

Atmosfera

Studiowanie na Wydziale Górniczym kojarzy mi się z niepowtarzalną atmosferą, która tworzyła naszą odrębność, mundury górnicze - także dla studentów, niewielkie dwugrupowe roczniki, a także budynek NOT-u z krążgankami, gdzie na przerwach w zajęciach spotykaliśmy się z kolegami i koleżankami, znaleźmy się praktycznie wszyscy.

Chór

Nie sposób pominąć mojej przygody z chórem Politechniki Wrocławskiej, w latach 80. prowadzonym przy Wydziale i noszącym nazwę Chór Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej. Zresztą wszystkie osoby z pierwszego roku przechodziły przez obowiązkowy egzamin ze śpiewu przed dyrygentem Piotrem Ferensowiczem. Wielkim przyjacielem i osobą wspierającą chór był wieloletni prodziekan do spraw studenckich Wydziału docent Mieczysław Jokiel. Przygoda z chórem ma dla mnie także inny wymiar, tutaj poznałem swoją żonę, wówczas także studentkę naszego Wydziału

Studia

Same studia to stopniowe przejście od przedmiotów ogólnych, tj. algebra z dr. Tadeuszem Ingłotem, analiza matematyczna z dr. Mieczysławem Wojtasem, fizyka (wielu z nas ją pamięta) z dr. Eugeniuszem Wnuczakiem, poprzez zajęcia z mechaniki i wytrzymałości materiałów z doc. Mieczysławem Jokielem, geologię z doc. Janem Tomaszewskim, aż po specjalistyczne zajęcia z górnictwa,

wentylacji, mechaniki górotworu, transportu, budowy kopalń, czy też przeróbki kopalin z wieloma niezapomnianymi wykładowcami.

Praca

Sześć lat nauki minęło bardzo szybko, i tak jak przed moimi koleżankami i kolegami decyzyja co dalej ?

Oczywiście jeszcze obowiązkowo jeden rok wojska i znowu po rozmowie z Jankiem Czają, wówczas już pracownikiem „Rudnej”, decyzja o podjęciu pracy w KGHM. Tutaj jestem od 1987 roku, w ZG „Rudna” i „Polkowicach-Sieroszowice” przeszedłem wszystkie szczeble kariery zawodowej - od stażysty do dyrektora kopalni.

Kontakty

Drogi zawodowe moich koleżanek i kolegów z roku potoczyły się bardzo różnie, tylko część z nich podjęła i kontynuuje pracę w górnictwie. Spora grupa pracuje w KGHM - wspominany już wcześniej Janek Czaja, Zbyszek Porębski, Mirek Suszko, Zbyszek Łyczko, w KGHM CUPRUM: Maciek Olchawa, Sławek Fabich, Grzegorz Kondratowicz, w OUG we Wrocławiu – Darek Czarnecki, czy też na Górnym Śląsku w KWK Ziemowit – Naczelnny Inżynier Ryszard Stefaniak.

Współpraca z Wydziałem

Stałe kontakty zawodowe z Wydziałem to przede wszystkim współpraca przy rozwiązywaniu wielu technicznych problemów np. z wentylacji, transportu taśmowego itd., pomoc w organizowaniu praktyk studenckich, czy też nieco bardziej swobodna - w ramach Stowarzyszenia Absolwentów.

Przyszłość

Górnictwo to nie kierunek deficytowy, to podstawa stabilnego i bezpiecznego rozwoju każdej gospodarki.

Andrzej Przyborowski

Absolwent rocznik 1972

Centrum Projektowe Miedzi „CUPRUM-PROJEKT” Sp.zo.o.

Jubileusze są najczęściej okazją do refleksji, a jubileusze zawierające duże liczby, przywodzą na myśl patetyczne uroczystości, odbywające się w szacownym gronie, podsumowujące osiągnięcia – zwłaszcza te, które były źródłem satysfakcji uczestniczących w nich osób, a także snujące plany pełne spodziewanych sukcesów.

45 lat istnienia Wydziału to niewątpliwie taka okazja, przy czym dla mnie jest to okazja do refleksji związanych z upływem czasu. 41 lat minęło od chwili opuszczenia murów uczelni i rozpoczęcia „dojrzałego życia”, a wydaje się, że minęła chwila. Może to efekt utrzymywania stałych kontaktów z kolegami działającymi na tym samym terenie? Ale zacznijmy od początku, patrząc na przeszłość z przymrużeniem oka, bo powagę będzie trzeba zachować w trakcie niektórych uroczystości.

No to coś o sobie – bo na początek trzeba powspominać

Moja przygoda z górnictwem zaczęła się dość nieoczekiwanie. Od dziecka marzyłem o morzu, bawiłem się w żeglarstwo i koniecznie chciałem być marynarzem. Gdy zdawałem maturę i trzeba było podjąć decyzję co dalej, szanse dostania się do Szkoły Morskiej ocenilem jako znikome i doszedłem do wniosku, że drogą na morze może być łączność – a taki wydział funkcjonował na Politechnice Wrocławskiej. O dziwo dostałem się za pierwszym podejściem (wtedy trzeba było zdać egzamin wstępny z trzech przedmiotów) mimo dużej konkurencji (chyba 6 kandydatów na jedno miejsce - o ile dobrze pamiętam). Studiowałem sobie na pierwszym roku, gdy przyjaciel rodziny zaczął roztaczać przede mną wizję budującego się właśnie przemysłu miedziowego, a także rozwoju górnictwa węgla brunatnego – bazy polskiej energetyki. Co tam będziesz zajmował się drucikami - mówił, przenieś się na górnictwo będziesz miał „męski zawód”, no i jakie perspektywy, o mundurze i czapce z pióropuszem nie wspominając.

Uległem i znalazłem się na górnictwie. Wprawdzie w indeksie napisano Wydział Budownictwa Oddział Górnictwa Odkrywkowego, ale przecież GÓRNICTWA!

No i tak to się zaczęło, a wkrótce uruchomiono kierunek podziemny, którego powstanie podyktowane było potrzebami budowy pierwszych kopalń rud miedzi nowego Zagłębia w Lubinie i Polkowicach. Na nowy kierunek trafiłem wraz trzynastoma kolegami. Bardzo szybko stworzyliśmy zgrany zespół, dzieląc czas pomiędzy rozliczne przyjemności studenckiego życia i w miarę potrzeb - naukę, bo przecież po to „poszliśmy na studia”. Z tymi przyjemnościami bywało różnie, bo czasy były siermiężne - nie to co teraz, ale i wymagania nie były zbyt wysokie, bo co najważniejsze - byliśmy młodzi.

Generalnie było fajnie, a najwięcej radochy mieliśmy w czasie wakacyjnych praktyk, które „przebijały” tylko obozy wojskowe. Żarty żartami, ale na praktykach zwłaszcza tych w kopalniach, zobaczyliśmy, co nas czeka po studiach. W kopalniach węgla to był horror i średniowiecze, ale w Lubinie i w Polkowicach (Rudna była dopiero w planie) to ekstra – wysoka kultura, duże przekroje wyrobisk, wszędzie maszyny samojezdne, żyć nie umierać.

Ci, co teraz kończą studia i idą pracować do kopalń KGHM, na pewno stukają się w głowę, co ten facet wypisuje, teraz to jest elegancko w kopalniach, a na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych, to było średniowiecze. My wtedy widzieliśmy to inaczej, bo poziom techniki mimo, że znacznie niższy od obecnego, był „światowy” i godny pozazdroszczenia przez węglarzy i inne czynne wtedy działalności górnicze. A i pracowało się wtedy inaczej. Nikt nie marudził, „szła inwestycja”, a jak się trafiły dwie niedziele wolne w miesiącu, to człowiek nie wiedział, co robić z czasem.

We wrześniu 1972 r. zacząłem pracować w Instytucie Górnictwa naszej kochanej Uczelni. Stanowisko miałem, że w jednej linijce na drzwiach się nie mieściło: „ASYSTENT ZASTĘPCY DYREKTORA INSTYTUTU DO SPRAW BADAŃ NAUKOWYCH I WSPÓŁPRACY Z PRZEMYSŁEM”, a zarobki „cieniutkie”, z „dodatkiem gierkowskim” dla najniżej zarabiających. Wytrzymałem 3 miesiące, i czmychnąłem do kopalni, gdzie moi koledzy już się zadomowili, o ile można zadomowić się w hotelu robotniczym o ówczesnym standardzie. Ale co tam, od 1 grudnia staż 3 miesiące (skrótowy) i do roboty na 5 oddział wydobywczy ZG „Lubin”. Pracowało nas wtedy „na tej kopalni” sześciu z grupy (nazwisk nie wymieniam ze strachu przed Ustawą o ochronie danych osobowych), pracowaliśmy na różnych oddziałach, w różnych rejonach, ale mieszkaliśmy w jednym hotelu D-25 (teraz „Baron”), no a jak zmiany „zagrały”, to imprezowaliśmy ile się dało (bo i robić wtedy w Lubinie, w czasie wolnym, nie było za bardzo co). Nie wiem czy ktoś jeszcze pomyślał jak nazywał się wspaniały lokal „Pod Trupkiem” (to oczywiście ksywa z racji lokalizacji w sąsiedztwie cementarza), a jak otworzyli „Lutnię” to dopiero zawiało Europą.

Ale tak czy inaczej, robota zajmowała nam najwięcej czasu, no i była najważniejsza (to chyba skutek indoktrynacji na temat służby Ojczyźnie, którą w tych „słusznie minionych czasach” byliśmy karmieni dla ogólnego dobra), a i kasa była nie do pogardzenia. Pracowaliśmy wytrwale wspinając się po szczeblach zawodowej kariery, niektórzy osiągając stanowiska dyrektorów kopalń. Ja wytrzymałem niecałe 2 lata, bo od jakiegoś czasu marzyła mi się praca w projektowaniu, a zobaczyłem już z bliska jak wygląda kopalnia. Gdy w 1973 r. ruszyła kopalnia Rudna i jesienią część załogi przeszła tam z kopalni Lubin i Polkowice „rozkrecać wydobyć”, zostało nas na oddziale dwóch sztygarów zmianowych i kierownik. Ze względu na Urząd Górniczy i kontakt z Dyrekcją, kierownik chodził na pierwszą zmianę, a my dwaj – na drugą i nockę. Akurat dni stały się

krótkie tak, że przez całą zimę nie widzieliśmy słońca (z wyjątkiem przejazdu na drugą zmianę).

Na prima aprilis w 1974 r. (nomen omen) zacząłem pracować w wymarzo-
nym „CUPRUM”. Okazały nowoczesny biurowiec na placu 1-go Maja, pre-
zentował się wspaniale, a i zawartość miał imponującą, bo w 1970 r. z oddziału
zamięscowego „Biprometu”, który był przedsiębiorstwem państwowym, firma
przekształciła się, z inicjatywy dyr. Tadeusza Zastawnika, w Zakłady Badawcze
i Projektowe Miedzi CUPRUM, wchodząc w skład wielozakładowego Kombi-
natu Górniczo Hutniczego Miedzi w Lubinie, a co za tym idzie wzbogacona
została o Pion Badawczy, który dodał jej niewątpliwie splendoru, podnosząc
rangę dotychczasowego biura projektów.

Tak więc ze stanowiska sztygara zmianowego awansowałem na starszego
asystenta projektanta w pracowni górniczej, tracąc jakiś 30% miesięcznych za-
robków. No, ale nie ma nic za darmo i jak się nie chce „robić za fizola”, to trzeba
zapłacić „frycowe”, tym bardziej, że projektanci w tamtych czasach nie tylko
byli traktowani z szacunkiem, ale i zarabiali nieźle.

Kariere w Cuprum rozpocząłem od strugania ołówków i nauki rysunku tech-
nicznego (teraz takie umiejętności nie są nikomu potrzebne, bo komputer rysuje
zadane grubości linii bez problemu, a w 3D nawet bez wyobraźni i geometrii
wykreślnej widzi się wszystko jak na dłoni). Ciekawość, w parze z przyzwyczaje-
niami nabytymi w kopalni w kwestii wywiązywania się z powierzonych
obowiązków i dostatecznymi zdolnościami, zaowocowały szybkim awansem
- udało mi się „wyzwolić” i zostać projektantem, a wkrótce generalnym projek-
tantem kopalni „Sieroszowice”, która właśnie wchodziła w etap budowy.

W roku 1990 wygrałem konkurs na stanowisko dyrektora i przejąłem schedę
po dyrektorze Zastawniku (obaj byliśmy bezpartyjni, co w tamtych czasach było
rzadkością, ale nowe już pukało do drzwi).

W 1992 trwały przygotowania do komercjalizacji Kombinatu i dyskutowa-
liśmy zawzięcie nad nowym kształtem organizacyjnym przyszłej spółki, a
wynajęta renomowana firma przygotowywała prospekt emisyjny. Przejście z
systemu nakazowo-rozdzielczego na wolnorynkowy był wtedy czymś zupełnie
niespotykanym w historii gospodarki, bo nikt na świecie jeszcze tego nie przera-
biał, a tak naprawdę nie bardzo było wiadomo do czego to doprowadzi – teraz
już wiemy. Poza tym braliśmy się za coś, czego nikt nas nie uczył, bo lekcje w
czasie studiów z ekonomii (socjalizmu i kapitalizmu) z życiem, a zwłaszcza z
aktualnymi wyzwaniami, niewiele miały wspólnego. No ale jakoś to poszło i
od 1.01.1993 r. Kombinat stał się KGHM Polska Miedź S.A., a my spółką córką
z o.o., pod firmą Centrum Badawczo-Projektowe Miedzi. Cuprum, z nowym
Zarządem, do którego załapałem się jako członek do spraw projektowych. Le-
piej lub gorzej, funkcjonowaliśmy w tej organizacji do 1996 r., kiedy to w szale
trwającej restrukturyzacji, postanowiono sprywatyzować działalność projek-
tową, jako typowo komercyjną. Nie wdając się w szczegóły, dyskutowaliśmy

zażarcie, jak też ta prywatyzacja miałyby wyglądać, aż z góry przyszła decyzja o restrukturyzacji firmy, przez likwidację pionu projektowego, co fizycznie nastąpiło w lutym 2007 r. No i w ten sposób około 120 osób, w ramach zwolnienia grupowego, znalazło się na ulicy. Ponieważ szkoda było „rozgonić” taki potencjał, a i o robotę w branży na terenie Wrocławia nie było znów tak łatwo, skrzyknęliśmy się i z błogosławieństwem Zarządu KGHM stworzyliśmy Centrum Projektowe Miedzi Cuprum-Projekt Sp. z o.o.

A teraz co nieco o Firmie, która drenuje mózg i zdrowie, ale daje satysfakcję

Do działania w nowo tworzonej firmie zagrzewało nas hasło, że jesteśmy wszyscy „wielką miedziową rodziną” i robota dla nas się zawsze znajdzie, a na „dogodnych warunkach” możemy wynająć sobie piętérko w biurowcu (który wybudowany został nie bez naszego udziału), no i komputery też sobie możemy wydzierżawić, o meblach nie wspominając. Fakt cesji zleceń, które były w trakcie realizacji i napłynęły w międzyczasie, osłodził nam trochę gorycz rozstania z firmą, w której przepracowaliśmy kawał życia, ale podwyżki czynszów szybko ściągnęły nas na ziemię.

Zaczeliliśmy szukać sobie siedziby. Dzierżawa, jak już nas życie nauczyło, nie była szczytem marzeń, a już na pewno na dłuższą metę była wyrzucaniem pieniędzy w błoto. Pozostał więc zakup nieruchomości na kredyt. Zdolność kredytową mieliśmy cieniutką, bo majątek stanowił kapitał założycielski, na który zrzuciliśmy się z odpraw, a firma formalnie istniała od roku. Jedynym wyjściem pozostał kredyt hipoteczny. Jak już znaleźliśmy nieruchomość na siedzibę, okazało się, że kredyty hipoteczne dla firm nie są popularne i kilka banków „wysłało nas na drzewo”. W końcu udało się, i po karkołomnych zabiegach, wylądowaliśmy we wspaniałym obiekcie przy ulicy Wietrznej we Wrocławiu, gdzie do dziś znajduje się siedziba Spółki. Pozostało tylko kupienie komputerów, oprogramowania, zbudowanie sieci, kupienie mebli i jeszcze kilku drobiazgów, ale człowiek w potrzebie zdolny jest przejść samego siebie.

Tak więc mamy firmę, siedzibę, wyposażenie i udało nam się utrzymać na rynku. Mieliśmy jeszcze jedną drobną rzecz – głowy i zgromadzony w nich kapitał - wieloletnie doświadczenie. Najcenniejszym aktywem Firmy są pracownicy, w większości udziałowcy, których umiejętności i determinacja (zwłaszcza w początkowym okresie), były źródłem sukcesu, i przetrwania trudnego okresu, w którym spłacaliśmy kredyt. Na szczęście byliśmy potrzebni, bo restrukturyzacja KGHM wiązała się z inwestycjami, a na rynku konkurencja biur projektów była ograniczona (górnictwo węglowe skutecznie wykończyło swój potencjał w zakresie projektowania).

Obecnie CPM „CUPRUM-PROJEKT” zatrudnia około 70 osób na etatach i w miarę potrzeb wspomaga się własnymi emerytami. Prowadzimy działalność projektową w 13 branżach. Oprócz branż ogólnych, takich jak architektura, kon-

strukcje, instalacje elektryczne, sanitarne i niskoprądowe, automatyka i łączność, obsługujemy też branże specjalistyczne, takie jak transport kopalniany poziomy i szybowy, przeróbka kopalin, hydrotransport i hydrotechnika. Dokumentacja wykonywana jest wyłącznie w formie elektronicznej na stanowiskach komputerowych wyposażonych w specjalistyczne oprogramowanie. Prowadzimy kompleksową obsługę projektową inwestycji na wszystkich etapach realizacji - od koncepcji programowo-przestrzennych, studiów opłacalności i wykonalności, zbiorczych zestawień nakładów, przez projekty budowlane, wykonawcze i techniczne, do nadzoru i kompletacji dostaw. Działamy w obszarze górnictwa, przeróbki i hutnictwa metali nieżelaznych, górnictwa węgla kamiennego, budownictwa przemysłowego, specjalistycznego oraz ogólnego.

Współpracujemy z KGHM CUPRUM Centrum Badawczo-Rozwojowym we Wrocławiu, Instytutem Metali Nieżelaznych w Gliwicach, licznymi firmami wykonawczymi oraz producentami maszyn i urządzeń, no i co najważniejsze - z Wydziałem Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii Politechniki Wrocławskiej.

Pierwsza siedziba wydziału – budynek NOT

Jan Urbański

Moje wspomnienia z KWB Konin

Pracę w Kopalni Węgla Brunatnego Konin rozpocząłem 17 maja 1980 roku. Przyjechałem na dwa lata tylko po to, żeby odpracować stypendium fundowane, które otrzymałem z kopalni. Nigdy nie zamierzałem wiązać się z Koninem. Nigdy nie zamierzałem wiązać się z kopalnią. Moim celem była praca we Wrocławiu. Przez całe studia marzyłem o pracy w biurze projektowym. Zostałem jednak w Koninie. Z tym miastem związałem swój los, los mojej rodziny. Niech wspomnienia wyjaśniają, dlaczego zostałem i kiedy zapadła decyzja o pozostaniu.

Początki

W 1980 roku do Konina przyjechało nas czterech: ja w maju, Leszek Gryczman, Grzesiu Kusiński i Jurek Pawliński w czerwcu. Otrzymaliśmy mieszkania w hotelu górniczym. Początkowo mieszkaliśmy wspólnie. Mieliliśmy wielkie plany. Plany, które stopniowo zmieniała szara rzeczywistość. Grzesiu trafił na oddział węglowy odkrywki Józwin. Miał pecha. Pierwszy kontakt z kierownikiem oddziału miał fatalny. Usłyszał na powitanie takie słowa „a co ty tu ... inżynierku chcesz, przyszedłeś mnie wygryźć?” i zaczęło się sukcesywne łamanie charakteru. Grzesiu po kilku miesiącach wrócił do Wrocławia. Jurek trafił na odkrywkę Kazimierz. Do Wrocławia wrócił po pół roku. Mnie i Leszka przydzielono na nowo budowaną odkrywkę Lubstów. Zostaliśmy.

Brzmi mi do dzisiaj w uszach pierwsza krótka rozmowa z moim pierwszym zawiadowcą inż. Cholewą, którego zawsze traktowaliśmy jak ojca. „Musisz wiedzieć, synku, że odkrywka i górnictwo to ciągła walka, to walka z żywiołem i wielkimi wyzwaniem, tę walkę musisz nauczyć się wygrywać. Jak się nie nauczysz, to nigdy nie będziesz górnikiem. A powiedz mi, synku, czy ty rozumiesz, co ci powiedziałem i czy lubisz błoto?” Odpowiedź mogła być tylko jedna. Oczywiście, panie zawiadowco, rozumiem i lubię. „No to się, synku, nadasz, zgłoś się do inż. Kobla i powiedz, że ma nowego pracownika.” Rozmowa krótka, a jakże mobilizująca, męska i pouczająca. I to był pierwszy z elementów, który zadecydował o moim pozostaniu w Koninie. Myślę, że gdyby Jurek i Grzesiu odbyli z kimś taką rozmowę, również pozostaliby w Koninie. Bo studia na Wydziale Górniczym nauczyły nas podejmowania ryzyka i nowych wyzwań.

Z Leszkiem trafiliśmy na oddział górniczy, którym kierował nieżyjący już Edmund Kobel. Mundek skończył Wydział Górniczy sześć lat przed nami. Był na Lubstowie pierwszy, miał uruchomić odkrywkę i zaczął właśnie tworzyć oddział zdejmowania i zwałowania nadkładu. Wcześniej pracował na odkrywce

Józwin. To był tytan pracy, niesamowita osobowość, poświęcająca się całkowicie odkrywce. O Mundku mówiło się, że z pracy zabierał mapy do domu, rozkładał na podłodze i potrafił je analizować godzinami. Zdarzało się, że spał w kopalni. (Mundek odszedł nagle na wieczną szychbę w 1994 roku, już jako kierownik robót górniczych odkrywki Pątnów).

Lubstów w 1980 roku to był początek budowy wkopu udostępniającego, trzy przenośniki, koparka SRs1200 i zwałowarka szynowa As1120. Budowa wkopu zupełnie nieprzygotowana. Brak odwodnienia. Dziewiczy teren. Niewyłączane gospodarstwa, przenośniki między zabudowaniami. Brak sprzętu pomocniczego. Na początku mieliśmy do dyspozycji tylko Stalińca S100 i DET-a 250, a także dźwig Mewa. Załogę odkrywki stanowili ludzie wysłani do budowy Lubstowa z innych odkrywek. Najczęściej za karę. I nie byli to najlepsi fachowcy. Bo z drugiej strony, kto na funkcjonujących odkrywkach pozbywał się fachowców? Lubstów nosił miano oddziału karnego kopalni Konin.

Studiując nigdy nie mieliśmy do czynienia z odkrywką na etapie budowy wkopu udostępniającego. Praktyki odbywaliśmy w już funkcjonujących kopalniach. Tymczasem to, co tu zastaliśmy, było dla nas wcześniej niewyobrażalne. Błoto, błoto, jeszcze raz błoto. A w tym błocie my i maszyny, które musiały pracować. I niezależnie od wszystkiego, błoto trzeba było pokochać. Musieliśmy jak najszybciej na Lubstowie udostępnić węgiel. Węgiel, którego wtedy w Koninie brakowało. Był to okres, w którym węgiel do konińskich elektrowni był dowożony z Turowa. Po paru tygodniach pracy zrozumiałem, co miał na myśli mój zawiadowca mówiąc, że odkrywka to jest walka, którą musimy wygrywać. Rozumiałem to również później, kiedy już samodzielnie kierowałem oddziałami czy odkrywkami. I tę mądrość staram się zawsze przekazywać młodszym pokoleniom.

Przez pierwsze pół roku razem z Leszkiem pracowaliśmy na stanowiskach fizycznych. Takie były wtedy realia. Pracownik fizyczny miał w tych czasach o wiele wyższe wynagrodzenie niż inżynier na stażu. Dostaliśmy angaże ślusarzy i robiliśmy wszystko - przestawianie pomp, kopanie rowów odwadniających, czyszczenie przenośników, przenoszenie kabli i tak dalej. Woda z poziomu roboczego SRs 1200 była wypompowywana do rowów zewnętrznych, a wywłaszczani mieszkańcy byli tak złośliwi, że w nocy przekopywali rowek i ta woda wracała na odkrywkę. Pamiętam, jak pływalimy z Mundkiem Koble, na łódce pospawanej z blach, przestawialiśmy pompy. Nieraz człowiek wskakiwał do tej wody, żeby pompę przestawić. Woda i błoto było wszędzie. Na początku Leszek nie miał butów rybackich, o duże numery było wtedy niezwykle trudno. Wizyta na odkrywce naszego opiekuna stażu, zakończyła się mniej więcej takim raportem, skierowanym do zawiadowcy: Inżynier Urbański brodzi z pracownikami w błocie przy przestawianiu pomp, a inżynier Gryczman stoi na szynie oparty o przenośnik i się przygląda. Później wielokrotnie się z tego raportu śmiałyśmy.

Czas do wymaganych pierwszych zatwierdzeń górniczych wynosił około 8 miesięcy, potem dopiero otrzymywaliśmy zatwierdzenia osoby dozoru niższego i przechodziliśmy na stanowiska umysłowe. Ten pierwszy okres pracy, to była krótka, ale jakże ważna szkoła życia. To ciężka fizyczna praca, nieraz w błocie po pas. Praca, w której człowiek uczył się twardego życia górniczego. Dzisiaj wspominam ten czas z dużym sentymentem. Bo była to świetna męska przygoda, uczyła pokory, szacunku do przyrody i żywiołu. Nauczyła nas, czego możemy wymagać od pracowników - to później procentowało. W październiku 1980 roku dołączył do nas Michał Smorąg, ukończył naszą uczelnię w 1978 roku. Wcześniej dwa lata pracował w KWK „Wałbrzych” w Wałbrzychu.

Od tego czasu zaczęliśmy się trzymać razem. Wszyscy trzej byliśmy już znanymi. Dostaliśmy samodzielne mieszkania w hotelu pracowniczym. Tworzyliśmy na odkrywcę bardzo zgraną załogę. To były trochę inne czasy niż w tej chwili: człowiek człowiekowi nie był wilkiem, wszyscy sobie pomagali. To była przyjaźń i w tej przyjaźni mieliśmy cel, tworzyliśmy nową odkrywkę, to była męska walka. Wprowadzaliśmy świeże pomysły i rozwiązania wyciągnięte z uczelni. Cały czas również się uczyliśmy i doksztalaliśmy. Nasza praca była doceniana. Szybko awansowaliśmy. Zaraz po zatwierdzeniach na sztygara zmianowego w 1981 roku zostałem zastępcą kierownika oddziału zwałowania, Michał zbierania nadkładu. Leszka przed samym stanem wojennym powołałi do wojska.

Jednak te pierwsze lata do czasu uruchomienia pełnego odwodnienia i udostępnienia węgla, a tym samym rozpoczęcia pełnego finansowania odkrywki, to była ciągła walka z brakiem pieniędzy, brakiem sprzętu, z wodą i miejscową ludnością, która pomimo tego, że otrzymała odszkodowania za swoje mienie, w dalszym ciągu walczyła o swoją ojcowiznę. Zatarci z miejscową ludnością były wywoływane również często przez naszych pracowników.

Pamiętam jak któregoś dnia przed samym końcem zmiany, przez szum pracujących przenośników przebił się rozpaczliwy krzyk człowieka. Myślałem, że to jakiś wypadek. Kiedy wszyscy wyskoczyliśmy przed biuro, naszym oczom ukazało się niezwykle zjawisko - środkiem drogi wzdłuż przenośnika biegł głośno wzywając pomocy Mundek Kobel, a za nim ryczący z wściekłości facet z kosą. Okazało się, że operator sprzętu, który miał podciągnąć szyny spycharką na zwałowisko tak pojechał, że swojemu sąsiadowi, którego nie lubił, przejechał przez środek zboża. Rolnik tak się wkurzył, że złapał za kosę i pogonił za tym, który stał najbliżej. W ten sposób mojego kierownika przypędził do biura.

Duże problemy sprawiali ludzie już wywłaszczeni, nie chcący jednak opuścić swoich zabudowań. Wielokrotnie w związku z tym zdarzały się różne mniej lub bardziej zabawne przypadki. Pamiętam, jak swego czasu przesunęliśmy front roboczy na zwałowisku. Niestety okazało się, że nie możemy ruszyć zwałowarką, ponieważ dach zabudowania, które stało obok zwału, przeszkadza wózkowi zrzutowemu. Te budynki już wcześniej wywłaszczone były zamieszkiwane przez właścicielkę, która choć miała już nowe mieszkanie, nie miała zamiaru się

wyprowadzić. Milicja wielokrotnie ją wywoziła do nowego miejsca zamieszkania. Ona jednak zawsze wracała. Po tym przesuwaniu nie mieliśmy już jednak wyboru. Właścicielkę upilnowaliśmy, kiedy wyszła do sklepu. W ciągu 20 minut rozebraliśmy całą chałupę, a na dodatek całą wodę z przenośników spuściliśmy jej do studni. To zupełny przypadek. Końcówka przenośnika zwałującego była ustawiona akurat nad studnią, a przy rozruchu cała woda z ciągu przenośników trafiła do studni. Właścicielka po powrocie ze sklepu głośno złożyć rzuciła na nas klątwę. Było to od tej pory miejsce przeklęte, przez długi okres, zawsze tam, gdzie wisiała czarna flaga topiła się nam zwałowarka.

- Bywało też tak - wspomina inż. Leszek Gryczman. - Na początku lat 80. o mało nie nasypaliśmy ziemi przez komin do chałupy. W pobliżu zwałowania, u podnóża stopy zwałowiska, mieszkali ludzie jeszcze niewyłączeni. Około trzeciej nad ranem operator 8800-tki po prostu przysnął, pojechał obrotom w stronę zabudowań tak, że urobek - nadkład, zaczął spadać na podwórko koło chałupy. Oczywiście mieszkańcy się obudzili i w piżamach, w kalesonach wybiegli patrząc do góry, co się dzieje. Na szczęście obyło się bez szkód, jeśli chodzi o budynek, a te szkody, które powstały na podwórku, następnego dnia na pierwszej zmianie usunęliśmy.

Rok 1982

W listopadzie 1982 roku z odkrywki Lubstów ruszył pierwszy węgiel. Michał Smorąg został kierownikiem oddziału zbierania nadkładu, ja zwałowania nadkładu. Leszek Gryczman po powrocie z wojska został zastępcą kierownika oddziału zbierania nadkładu. Nasz zawiadowca awansował na dyrektora kopalni, a kierownik robót górniczych - Zygmunt Kundera - na zawiadowcę. Na jego miejsce przyszedł kolejny absolwent Wydziału Górniczego Zbigniew Bajcar.

Zbyszek ukończył studia w roku 1970. Przed przejściem na Lubstów pracował na odkrywce Józwin, gdzie od 1975 roku był kierownikiem oddziału górniczego. Zbyszek też nie zamierzał nigdy wiązać się z Koninem. W swoich wspomnieniach pisał: Do pracy w Koninie przyjechałem w maju 1970 r. Zakładałem na początku, że popracuję trzy lata i wracam do Wrocławia. Poltegor w tym czasie przyjmował inżynierów z takim doświadczeniem. W lipcu ożeniłem się z Alicją, studentką trzeciego roku polonistyki UW i złożyłem podanie o mieszkanie w Koninie. W sierpniu już miałem je przydzielone, a w październiku było do odbioru. Wahałem się czy odebrać, bo było na parterze. W listopadzie postawiono mi warunek: jeśli pan nie odbierze teraz, to dostanie pan dopiero za rok. Po trzech latach dostałem zgodę na przeniesienie się do Poltegoru, żona załatwiała zamianę mieszkania, niektóre koleżanki i koledzy z Wrocławia odeszli z kopalni. Mnie natomiast zawiadowca odkrywki Józwin podniósł pensję o dwie stawki wyżej - zarabiałem trzy razy więcej niż asystent na uczelni i tym sposobem zostałem na zawsze w Koninie.

Zbyszek Bajcar wspominał również: Pierwszym absolwentem Wydziału Górniczego, który przyszedł do KWB Konin już w 1968 roku był Roman Kowalak. W roku 1970 studia na Wydziale Górniczym ukończyły dwa roczniki. Ci, którzy zaczynali studia w 1964 roku i mieli 11 semestrów oraz ci, którzy mieli 10 semestrów zaczynając studia w 1965 roku. Do KWB Konin przyszło wtedy około 12 osób, a w ciągu czterech następnych lat około 10. Jak sobie przypominam, w pewnym momencie było nas około 23 absolwentów, a wśród nich pięć absolwentek – ostatecznie w Koninie została tylko jedna. Spośród panów część odbyła tylko roczny staż i wróciła na uczelnię, a część po trzech latach wróciła do Wrocławia, najwięcej do Poltegoru. W kopalni pozostało kilku najbardziej wytrwałych, przetrzymując ciężkie lata 70. Te ciężkie lata wynikały z braku węgla po zamknięciu eksploatacji na odkrywce Gosławice i jednoczesnym zwiększeniu zapotrzebowania węgla przez elektrownię.

Odkrywka Józwin ze względu na ciężkie warunki geologiczne nie mogła osiągnąć założonej zdolności wydobywczej. Na przedpolu Józwina zalegały duże pokłady gytii i torfu, które urabiano hydromonitorami, tym samym nawadniając pozostałą część nadkładu piaszczystego, a w szczególności mułki zalegające niżej. Odwodnienie złoża prowadzone było chodnikami i w rezultacie pierwsza i druga warstwa nie była odwodniona więc brnęliśmy niejednokrotnie w błocie po pas. Młodzi inżynierowie przeważnie tam byli kierowani. Kierownicy oddziałów zmieniali się jak rękawiczki, można było szybko awansować, albo spaść niżej. Nic też dziwnego, że większość naszych absolwentów odeszła. Wśród tych wytrwałych, którzy przetrzymali lata 70 do czasu podjęcia decyzji o budowie odkrywki Lubstów byli: Roman Kowalak, Zbigniew Bajcar, Bronisław Włodarczyk, Marek Rusek-Wolski, Edmund Kobel, Zdzisław Pokora, Ryszard Gorzelańczyk. Dla mnie od momentu uruchomienia odkrywki Lubstów do jej zakończenia praca w kopalni była przyjemnością.

Wraz z uruchomieniem eksploatacji węgla rozpoczął się dynamiczny rozwój Lubstowa. Zwiększone finansowanie, nowy sprzęt, nowe pomysły i rozwiązania. W krótkim czasie o Lubstowie zaczęto mówić, że jest to „państwo w państwie”. Lubstów stawał się odkrywką, na której wszyscy chcieli pracować.

– Lubstów od chwili oddania stał się najlepszą, najnowocześniejszą odkrywką - wspomina inż. Jan Cholewa, jej pierwszy zawiadowca. Ale też dostał zastrzyk młodych ludzi, prosto z uczelni. Zrobiła się tam taka ekipa, która wprowadzała nowości. Byli tam zdolni ludzie, inżynier Urbański przyszedł po szkole, bardzo szybko wprowadził się w temat i bardzo szybko awansował. Młoda gwardia przyszła po technikum na koparki. Załoga trzymała się razem. Ja próbowałem ich zintegrować. Tych, co rozrabiali, to kiedy zostałem dyrektorem zabrałem, i zostałem tam rzeczywiście taki trzon, który się razem trzymał. Czy to było państwo w państwie? Nie wiem, trochę może odkrywka Lubstów była odseparowana, bo jednak nie tak blisko współdziałała z innymi odkrywkami. Dojechanie do samego biurowca kopalni to już była wyprawa.

Rzeczywiście, mnóstwo świetnych ludzi - potwierdza inż. Zygmunt Kundera. Na Lubstowie byli sami swoi. Kadra inżynierską muszę się pochwalić: udało mi się stworzyć zespół ludzi młodych, chętnych do pracy. Śmiem twierdzić, że w latach 90-tych na kopalni, praktycznie w głównej kadrze, rządzą ludzie z Lubstowa, bo i Jarecki, Jaszczak, Lisiak, Kruszyński i Smorań, Urbański, Gryczman. To są ludzie z Lubstowa. Miałem dość spore doświadczenie zawodowe, łatwiej mi było dogadać się z młodym pracownikiem, niż starszym, ze skrzywieniami zawodowymi, z naleciałościami. Generalnie kierownicy działów mieli swobodę kadrową. Ani dyrektor Cholewa, ani ja nie wtrącaliśmy się w te rzeczy. Rządziła zasada: jak sobie pościelisz, tak będziesz miał. I każdy miał wolną rękę, jeżeli chodzi o dobór pracowników.

W roku 1982 nastąpił kolejny przełom, który zdecydował o moim pozostaniu w Koninie. Urodziła nam się córeczka. Moją żonę ciągle ciągnęło do Wrocławia. Mnie również. Jednak umowa stypendialna obowiązywała. Ponieważ jednak przewidywała ona, że w ciągu dwóch lat otrzymam mieszkanie, a kopalnia jakoś nie kwapiła się z jej realizacją, postanowiłem wykorzystać okazję. Poszedłem do ówczesnego dyrektora kopalni i prosto z mostu wygarnąłem: Panie dyrektorze, zgodnie z umową stypendialną powinienem otrzymać mieszkanie, kopalnia łamie warunki tej umowy. Dyrektora aż poniosło z za biurka - Coooo, mieszkanie!? Inżynierów to my mamy potąd - krzyczał. Mieszkania pan nie dostanie! Na to ja spokojnie: Tak? Wobec tego zabieram swoich kolegów inżynierów, których tu przywiozłem i namówiłem do pracy w kopalni, i umowę stypendialną uważam za rozwiązaną, wracamy wszyscy do Wrocławia. I poszedłem sobie. Zanim dojechałem na odkrywkę, mój zawiadowca już otrzymał telefon. Wszyscy dostaliśmy nowe mieszkania.

Rok 1986

Styczeń 1986 r. Okrutne mrozy, zamroziliśmy załadownię węgla na Lubstowie, dostawy spadły praktycznie do zera. Elektrownia zaczęła stopniowo wygaszać bloki. Na odkrywkę przyjeżdżali pierwsi sekretarze i różne władze wojewódzkie. Sytuacja była dramatyczna. Wszystkie siły były rzucone na odkuwanie zamrożonej załadowni. Daliśmy radę, umieliśmy wygrywać. Dostawy zostały przywrócone. Jednak sytuacja przyniosła kolejne zmiany kadrowe. Kierownika węgla przeniesiono karnie na inną odkrywkę. Ja w jego miejsce zostałem kierownikiem oddziału wydobywania węgla, a Leszek kierownikiem nadkładu. Michał został nadsztygarem. Na zwałowanie w moje miejsce trafił na krótko Marek Korczakowski, a zaraz po nim, kolejny absolwent Wydziału Górniczego z rocznika 1979 - Ryszard Gorzelańczyk. Wcześniej pracował na odkrywce Józwin.

Swoje początki na Lubstowie Rysiu wspominał w ten sposób: Na początku mojej pracy na Lubstowie miałem naleciałości jeszcze z Józwin. Któregoś dnia wezwał mnie inżynier Kundera do siebie i mówi: - Słuchaj no, Gorzelańczyk, to

jest Lubstów. Tu sobie wszyscy pomagają, nie ma tak, że ty masz coś i nie chcesz dać. Chodziło o to, że nie chciałem sprzętu dać, bo uważałem, że to moje. Nie rób mi tak - mówi - tu jest Lubstów. Następnym kolegom, którzy przychodzili po mnie, zawsze mówiłem: Pamiętajcie, musicie się wyzbyć przyzwyczajenia z tego środowiska, w którym pracowaliście, bo tu jest inaczej.

Rysiu Gorzelańczyk po latach pracy na odkrywce zanotował: Zachwyliłem się tym, że współpraca, zwłaszcza dozoru, kierowników oddziałów, była wspólna. Zawiadowcy, kierownicy i nadsztygarzy, którzy do dzisiaj są wspomniani z szacunkiem - to była jedna rodzina. Jak coś tam się źle działo, to zawiadowca, jak tata nas zbierał, porządnie objechał i nie wychodziło to na zewnątrz, jeśli nie były to awarie, które musiały być zgłaszane. Po kilku latach od żadnej osoby dozoru średniego i wyższego, która odchodziła z Lubstowa (najczęściej awansując) nie słyszałem: fajnie, nareszcie opuszczam Lubstów. Wprost przeciwnie, zawsze był to ogromny żal, że musi z tej odkrywki odejść. Awansowali, bo to była kuźnia kadr, ale wszyscy odchodzili z rozpaczą w oczach.

Rok 1986 to kolejny przełom w moim życiu prywatnym. Urodziła mi się druga córka. Ale Wrocław nas cały czas pociągał. Miałem tam założoną książeczkę mieszkaniową. Pojechałem sprawdzić, kiedy mogę otrzymać mieszkanie. Informacje nie były pocieszające, mieszkanie mogłem otrzymać we Wrocławiu za 10 lat. Pokusiło mnie jednak, żeby udać się do spółdzielni mieszkaniowej w Koninie z moją wrocławską książeczką. Tam złapali się za głowę: Panie Janie, ludzie, którzy mieli książeczki z tego roku, mieszkania otrzymali rok wcześniej. Proszę przenieść członkostwo do naszej spółdzielni, to otrzyma pan mieszkanie od razu. I tak się stało. Nowe czteropokojowe mieszkanie przeważało. Decyzja zapadła. Zostajemy w Koninie.

Rok 1990

Rok 1990 - kolejne zmiany. Odkrywka Lubstów w pełnym rozkwicie. Wszystko funkcjonuje jak w książeczce. Nowym zawiadowcą odkrywki zostaje Bronisław Włodarczyk. Absolwent Wydziału Górniczego z rocznika 1970. Broniek odkrywką kierował przez rok, później został dyrektorem i prezesem kopalni. Zanim odszedł, awansował mnie na kierownika robót górniczych odkrywki Pątnów. To było kolejne wyzwanie. Odkrywka zupełnie inna niż Lubstów. Stare przyzwyczajenia i nawyki załogi powodowały wiele niepotrzebnych przestojów. Stopniowo zacząłem wdrażać nowe porządki. Trwało to cztery lata.

Rok 1994

W roku 1994 otrzymałem kolejny awans. Wracam na odkrywkę Lubstów, już jako zawiadowca. Zbyszek Bajcar, który objął stanowisko zawiadowcy po Bronku Włodarczyku, awansuje na naczelnego inżyniera górniczego. Rok wcześniej na wysokie stanowisko na odkrywce Kazimierz awansuje również Michał Smorąg.

Ten okres we wspomnieniach Ryszarda Gorzelańczyka wygląda następująco: Później przyszedł Jasio Urbański z Marianem Gałką. Ja zostałem zastępcą, pierwszym nadsztygarem. To był wspaniały okres, najlepszy czas odkrywki, ze względu na ilość wydobywanego węgla, ilość przebudów i udoskonalień. Janek dawał popracować, stwarzał możliwości wykazania się. To było bardzo ważne. Marian - doskonały fachowiec, można było do niego iść z każdym pytaniem, zawsze udzielił odpowiedzi i rady. To był czas największego rozmachu i zarazem doprowadziliśmy do momentu, kiedy przyszło otwierać tzw. pole północne. Zaczęliśmy się zbliżać ku końcowi wydobywania z pola centralnego. Ja osobiście ten czas pracy na Lubstowie wspominam cudownie. Dostawałem duże, poważne zadania i myślę, że się z nich dobrze wywiązałem, skoro awansowano mnie na kierownika robót górniczych.

W roku 1994 rozpoczęliśmy najciekawszą operację, która na tej odkrywce była prowadzona - schodzenie z wydobywaniem węgla na poziom depresji, aż do -55 metrów poniżej poziomu morza. Poziom wierzchołki wynosił +103 m n.p.m., całkowita różnica poziomów wynosiła więc 158 metrów. To była wtedy najgłębsza odkrywka w Polsce. Jakie kłopoty z tym były związane, każdy może sobie wyobrazić. Zejście odbywało się na krótkim odcinku. To były czasy dosyć nerwowe, ryzykowne. Najgorszy był wyjazd. Koparka nam sama zjeżdżała. Wyjeżdżaliśmy, ona się zsuwała z powrotem. Ale powoli, drobnymi krokami zmierzaliśmy do zwycięstwa. Umieliśmy wygrywać.

W tym czasie zaczęliśmy również wprowadzać różne nowinki techniczne. Nasza odkrywka jako pierwsza już w roku 1994 wprowadziła systemy komputerowe. Byliśmy jedyną odkrywką, w której wszystkie oddziały były wyposażone w komputery, dzięki nim można było prowadzić pełną dokumentację i znacznie ułatwić pracę górniczą. Inżynier Gałka, jako pierwszy z kierowników robót górniczych, korzystał z komputerowego systemu projektowania górniczego. Zdobycie komputera dla odkrywki graniczyło wtedy z cudem. To, jak my zdobyliśmy komputery, których wszyscy nam zazdrościli, niech pozostanie naszą słodką tajemnicą.... Taka komputeryzacja w innych odkrywkach rozwijała się znacznie później. Potem przyszedł czas na kolejne nowinki techniczne. Wprowadziliśmy na przykład niwelatory laserowe. Od tej pory koparki nadkładowe wykonywały tak idealne poziomy robocze, że w zasadzie zbędne okazywało się kopanie rowów odwadniających na poziomach. Odkrywka Lubstów stała się obiektem marzeń i westchnień wszystkich pracowników innych odkrywek.

Ten okres mojej pracy to również zmiany prywatyzacyjne. Nowe wyzwania, procesy restrukturyzacyjne, radziliśmy sobie z tym tematem znakomicie. Stopniowo zaczęliśmy ograniczać zatrudnienie. Łączyć stanowiska, oddziały. Doprowadziliśmy do takiej automatyki w sterowaniu przenośników, że obsługa ich stała się zbędna. Przenośniki były sterowane centralnie z pulpitu dyspozytorskiego. Byliśmy otwarci na wszystkie rozwiązania, które zmniejszały koszty. Wprowadziliśmy zarządzanie przez określenie celów. Wprowadziliśmy

budżetowanie. I cały czas dbaliśmy o rozwój kadry. Bo Lubstów to była od samego początku kuznia kadr dla całej kopalni. A co najważniejsze, ta kadra była złożona w głównej mierze z absolwentów Wydział Górniczego Politechniki Wrocławskiej. Znamienne jest to, że ostatnim zawiadowcą Lubstowa, który zamykał odkrywkę, był Leszek Gryczman. A spośród sześciu wcześniejszych zawiadowców czterech ukończyło Wydział Górniczy.

Dalsze lata rzucały przed nami kolejne wyzwania. Zmiany stanowisk i miejsc pracy. Pojawili się nowi absolwenci Wydziału Górniczego. I znów trafiali na najbardziej odpowiedzialne stanowiska w kopalni.

Do najważniejszych funkcji w Kopalni Konin doszli jednak m.in. Bronisław Włodarczyk, który został pierwszym prezesem sprywatyzowanej KWB Konin SA, Krzysiu Buszko - wieloletni członek zarządu, absolwent Wydziału Górniczego z rocznika 1975, a także Michał Smorąg, który w latach 2008-2010 był członkiem zarządu ds. rozwoju.

Rok 2013

Rok 2013 – Kopalnia Konin ma nowego właściciela. Nowy Prezes - Zbyszek Bryja, to też absolwent naszego Wydziału Górniczego, z rocznika 1982. Przed nami kolejne, wielkie, bardzo trudne wyzwania, dalsza walka. Ale tę walkę również wygramy. Bo potrafimy wygrywać. Tego nauczyła nas nasza Alma Mater, nasz kochany Wydział Górniczy Politechniki Wrocławskiej.

* * *

O kopalni Konin można pisać książki. Wiele takich książek zostało napisanych. Zresztą część cytowanych fragmentów tego opracowania pochodzi m.in. z książki „Wyimki. 65 lat KWB Konin”. Tu tworzyła się historia, historia współczesnego górnictwa węgla brunatnego. A historię tę tworzyli i tworzą przede wszystkim absolwenci Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej. To właśnie oni w kopalni obejmowali różne odpowiedzialne funkcje, byli i są zawsze na pierwszej linii.

ABSOLWENCI

**ABSOLWENCI WYRÓŻNIENI
HONOROWĄ SZPADĄ GÓRNICZĄ
PRZEZ MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI**

Wojciech Glapa	1968
Jerzy Broniewski	1969
Henryk Wojtkiewicz	1969
Andrzej Baranowski	1970
Tadeusz Chrzan	1970
Tomasz B. Dańkowski	1972
Franciszek Rosiek	1972
Jan Mazur	1974
Zdzisław Mykietiuł	1974
Eugeniusz Kasprzyk	1974
Roman Grabowski	1974
Henryk Semenowicz	1974
Janusz Fiszer	1975
Ryszard Kabat	1975
Wiesław Miłek	1975

LISTA HONOROWYCH WYRÓŻNIEŃ SAWG

nr 1	Krzysztof Soroko	1995 – szpada
nr 2	Przemysław Zgrzebski	1996 – szpada
nr 3	Marek Skrzydeł	1997 – szpada
nr 4	Małgorzata Milkowska	1998 – kordzik
nr 5	Adam Papuga	1999 – szpada
nr 6	Monika Derkowska	2000 – kordzik
nr 7	Marcin Szumny	2001 – szpada
nr 8	Magdalena Ciuman	2002 – kordzik
nr 9	Dominik Kopeć	2003 – szpada
nr 10	Marcin Olejnik	2004 – szpada
nr 11	Jarosław Sobczak	2005 – szpada
nr 12	Justyna Wiktorowicz	2006 – kordzik
nr 13	Elżbieta Hasiec	2007 – kordzik
nr 14	Sławomir Świtoń	2008 – szpada
nr 15	Joanna Sokółka	2009 – kordzik
nr 16	Karolina Adach	2010 – kordzik
nr 17	Szczepan Bodek	2011 – szpada
nr 18	Wojciech Sygnatowicz	2012 – szpada
nr 19	Bogusz Błaszowski	2013 – szpada

**UHONOROWANI ODZNAKĄ
„WYRÓŻNIONY ABSOLWENT POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ”**

2012

Wojciech Kędzia – absolwent 1992

Jarosław Kuźniar – 1990

Mirosław Laskowski – 1985

2011

Andrzej Zabłocki – 1967

2010

Witold Bugajski -1980

2009

Stefan Laskownicki – 1991

Piotr Walczak – 1985

Zbigniew Bryja – 1982

2008

Salata Romuald – 2005

2007

Dziuba Andrzej – 1980

2006

Markowski Paweł – 1986

STUDIA DZIENNE

Rok 1967

nr dypl.

1. Władysław Czyż
2. Bolesław Doliński
3. Wojciech Glapa
4. Ryszard Kazmierczak
5. Roman Kowalak
6. Kazimierz Tęcza
7. Jerzy Dobrowolski
8. Adam Grzelak
9. Andrzej Jasiński

nr dypl.

10. Wiesław Laska ... 22.05.2001
11. Ryszard Lewko
12. Jerzy Malewski
13. Andrzej Saj
14. Andrzej Zabłocki
15. Tadeusz Nowak
16. Stanisław Sroka ... 13.06.2008
17. Zbigniew Seniów
18. Zdzisław Tarasewicz

Rok 1969

nr dypl.

19. Janusz Piątkowski
20. Krystyna Sikora-Pasiek
21. Zbigniew Porowski
22. Michał Zachodni
23. Mirosław Dziura
24. Józef Waniewski
25. Jerzy Broniewski

nr dypl.

26. Tadeusz Krzemiński
27. Henryk Krawczyk
28. Janusz Lipiński
29. Jerzy Obrzut
30. Andrzej Pawlik
31. Jerzy Waluga
32. Henryk Wojtkiewicz

Rok 1970

nr dypl.

33. Andrzej Adamek
34. Janusz Misiewicz
35. Anna Namysłowska
36. Mieczysław Szafer
37. Irena Szwejk
38. Jan Świdorski
39. Andrzej Wajda
40. Kazimierz Ziętek
41. Romuald Aniśkiewicz
42. Tadeusz Chojnacki
43. Elżbieta Kaczorowska-
-Piątkowska
44. Tadeusz Królik
45. Jan Krupa
46. Bronisław Świąder
47. Andrzej Wojtaszek

nr dypl.

88. Aleksandra Kulka
89. Halina Zabłocka-Jarmużek
90. Ewa Kuśnieruk-Lis
91. Ryszard Majda
92. Łucja Miłto-Wojtkiewicz
93. Bronisław Włodarczyk
94. Mirosława Andrzejewska-
-Rusek-Wolska
95. Ewa Lipińska-Burkacka
96. Adolf Mikrut
97. Gwidon Hutyra
98. Krystyna Styszyńska-Nowak
99. Józef Brylowski
100. Ryszard Cisoń
101. Krystyna Pazdyka
102. Tomira Celewicz-Bohdanowicz

48.	Piotr Adamowski	103.	Józef Kobel
49.	Jadwiga Kostanowicz	104.	Romuald Lipiński
50.	Wiesław Kotarba	105.	Adam Drożdż
51.	Maria Olech-Wasilewicz	106.	Jan Michalowski
52.	Wacław Piątkowski	107.	Jan Szyłko
53.	Kazimierz Baraniecki	108.	Stanisław Gmitrowski
54.	Jerzy Dobski	109.	Jerzy Gwiazda
55.	Robert Litwa	110.	Piotr Lubieniecki
56.	Benedykt Majda	111.	Bogdan Długosz
57.	Tadeusz Maskulanis	112.	Lech Jaroń
58.	Krzysztof Nowak	113.	Sylwester Andrzejczak
59.	Roman Orzeszko	114.	Jerzy Biliński
60.	Halina Budacz	115.	Zbigniew Demczyszak
61.	Tadeusz Chrzan	116.	Wojciech Grajewski
62.	Ryszard Dobień	117.	Wojciech Oleszkiewicz
63.	Romuald Jędrzejczyk	118.	Jan Uniatowicz
64.	Alina Podgórska	119.	Andrzej Struzik
65.	Adam Rakowski	120.	Halina Stolarska-Balicka
66.	Marian Soja	121.	Szymon Choma
67.	Stanisław Szymański	122.	Krystyna Glapa
68.	Marek Szlęzak	123.	Zygmunt Hernik
69.	Jerzy Kławsuć	124.	Halina Mendelska
70.	Jerzy Blumes	125.	Zygmunt Ruda
71.	Andrzej Baranowski	126.	Krzysztof Szaniawski
72.	Szymon Modrzejewski	127.	Anna Sulwińska
73.	Krystyna Górską	128.	Zbigniew Walter
74.	Jerzy Dudek	129.	Grażyna Szumowska
75.	Szymon Jędrzejewski	130.	Tadeusz Rohatyński
76.	Zbigniew Bajcar	131.	Andrzej Hadław
77.	Ryszard Borys	132.	Wiesława Parzyjała
78.	Jerzy Kozakiewicz	133.	Danuta Prządo-Szaniawska
79.	Adam Marek	134.	Marek Siedlecki
80.	Wit Patucha	135.	Izabela Zakrzewska-Lis
81.	Marek Rusek-Wolski	136.	Teresa Kilian
82.	Anna Janik	137.	Jerzy Kostanowicz
83.	Barbara Kielar	138.	Jerzy Jarmużek
84.	Stanisław Kurpiński	139.	Stanisław Paszczyk
85.	Anna Florczyk-Dziura	140.	Leszek Stryja
86.	Krystyna Chrobot-Krukowska	141.	Władysław Włodyka
87.	Marek Krukowski	142.	Marian Kornak

Rok 1971

nr dypl. nr dypl.

143.	Grażyna Benesz	173.	Jan Marciniak
144.	Krystyna Bojko	174.	Janusz Mazurkiewicz

145. Jerzy Boryło	175. Joanna Migoń
146. Ryszard Chmist	176. Andrzej Mikołajczyk
147. Paweł Czajkowski	177. Tadeusz Mostowski
148. Zdzisław Czapla	178. Janusz Nowak
149. Bogumił Datkowski	179. Jan Osiecki
150. Jacek Dulębowski	180. Edward Pawełek
151. Barbara Dymnicka	181. Jacek Pelc
152. Andrzej Galiński	182. Andrzej Pendziaków
153. Zbigniew Gola	183. Janusz Piotrowski
154. Luba Goldfarb	184. Ryszard Plewiński
155. Aleksandra Gutman	185. Zygmunt Romaszekiewicz
156. Stanisław Hapel	186. Franciszek Rosiek
157. Maciej Hawrysz	187. Wiesława Ryncarz-Kryśka
158. Tadeusz Hen	188. Walery Sieklucki
159. Jacek Jabłoński	189. Zbigniew Stachurski
160. Andrzej Janowski	190. Andrzej Staniszewski
161. Sławomir Jerzak ... 25.11.2006	191. Andrzej Stasiński
162. Zdzisława Jezierska	192. Józef Szymański
163. Ryszard Kamiński	193. Andrzej Tabaczkiewicz
164. Henryk Karaś	194. Janina Telicka
165. Henryk Kasza	195. Aleksander Templin
166. Maria Kornaszewska-Drozd	196. Andrzej Terlecki
167. Maria Kociołek-Krempa	197. Władysław Turkiewicz
168. Stanisław Krempa	198. Stanisław Wisłowski
169. Zbigniew Krzyżosiak	199. Grażyna Wojtasik
170. Adam Kuźniar	200. Barbara Wojtowicz
171. Alicja Majko	201. Stanisław Żak
172. Krzysztof Marchewka	202. Jan Żyżyński

Rok 1972

nr dypl.

203. Teresa Ignut
 204. Barbara Lutkiewicz
 205. Lucyna Mazur
 206. Maciej Kosmański
 207. Marek Sikora
 208. Józef Śnieżek
 209. Wiesław Wierzański
 210. Henryk Sztuk
 211. Jacek Urbański
 212. Grażyna Barańska
 213. Stanisław Bartak
 214. Andrzej Berezowski
 215. Wanda Bębenek
 216. Jerzy Berus

nr dypl.

236. Lech Kostrzewa
 237. Michał Kozimor
 238. Urszula Kopińska
 239. Jerzy Mazur
 240. Henryk Michałowski
 241. Donat Milkowski
 242. Krystyna Mytyk
 243. Jacek Nabielec
 244. Ewa Jędrzejewska
 245. Wojciech Ożga
 246. Leszek Pikuła
 247. Mieczysław Piętka
 248. Jerzy Pioruński
 249. Witold Polak

217.	Wiesław Biernacki	250.	Maria Prószyńska
218.	Zdzisław Brzyk	251.	Alicja Puć
219.	Danuta Czarnecka	252.	Ryszard Rekowski
220.	Tomasz Cieszkowski	253.	Jerzy Rosiński
221.	Stanisław Czyżewski	254.	Tadeusz Sagan
222.	Elżbieta Kunysz-Czyżewska	255.	Tadeusz Skuza
223.	Grzegorz Domagała	256.	Bogusław Solima
224.	Elżbieta Paśnik-Fijak	257.	Ryszard Szermer
225.	Jerzy Fijak	258.	Jacek Szymański
226.	Wiesław Frankiewicz	259.	Lucyna Ślusarczyk
227.	Jerzy Grządka	260.	Danuta Walczak
228.	Konstanty Górski	261.	Aniela Wojciechowska
229.	Jan Hojeński	262.	Urszula Woźniak
230.	Waldemar Jankowski	263.	Kazimierz Woźniak
231.	Jerzy Juskiewicz	264.	Bogusław Wojtkowiak
232.	Andrzej Kaczor	265.	Andrzej Przyborowski
233.	Jan Kłębek	266.	Lesław Zabuski
234.	Władysław Kiczko	267.	Zbigniew Ślusarski
235.	Longin Kicia		

Rok 1973

nr dypl.

268. Zbigniew Dżugaj
 269. Teresa Haberka
 270. Danuta Kwiatkowska
 271. Antoni Jędrzejowski
 272. Zbigniew Związek
 273. Witold Niedbała
 274. Tadeusz Oskroba
 275. Stefan Płaneta
 276. Władysław Rzepecki
 277. Henryk Soroczyński
 278. Leszek Wojno
 279. Leszek Napiórkowski
 280. Zdzisław Piętka
 281. Ryszard Bawiec
 282. Teresa Dolińska
 283. Krzysztof Kłobukowski
 284. Marek Maj
 285. Krystyna Mazurkiewicz
 286. Waldemar Pohorecki
 287. Barbara Sęga
 288. Jan Skotnicki
 289. Tadeusz Stefanicki
 290. Waldemar Szumniak

nr dypl.

298. Andrzej Szwarnowski
 299. Jacek Dubrawski
 300. Bogusław Jarema
 301. Cezary Wójcik
 302. Jerzy Cieślak
 303. Irena Gawęł
 304. Edwin Grygorcewicz
 305. Marian Koń
 306. Elżbieta Kubiak
 307. Stanisław Odwaga
 308. Adam Piesik
 309. Jan Surma
 310. Andrzej Zawada
 311. Maria Dorosz
 312. Jerzy Kiełebaj
 313. Nina Omelczenko
 314. Magdalena Surowiec
 315. Zbigniew Kulik
 316. Jolanta Ludwicka
 317. Wiesław Sławiński
 318. Marek Korczakowski
 319. Waldemar Landsberg
 320. Andrzej Sroga

291. Andrzej Gąsior	321. Andrzej Dłużak
292. Stanisław Smusz	322. Wojciech Furmanek
293. Stanisław Zwolan	323. Wiesław Paluch
294. Marek Kamiński	324. Stanisław Tymecki
295. Grażyna Madejska	325. Zdzisław Walicki
296. Andrzej Rabiej	326. Zdzisław Gorgol
297. Felicjan Sobczyk	

Rok 1974

nr dypl.

327. Janusz Kazienko
 328. Jan Mazur
 329. Zdzisław Mykietiuł
 330. Janusz Jankowski
 331. Wojciech Ciężkowski
 332. Andrzej Doliński
 333. Monika Hardygóra
 334. Andrzej Kwaśny
 335. Jan Piech
 336. Barbara Rajkowska
 337. Zofia Składzień
 338. Małgorzata Smołuca
 339. Mieczysław Spychała
 340. Gabriel Szafranec
 341. Piotr Duszc
 342. Maciej Piotrowski
 343. Jerzy Różycki
 344. Edmund Kobel
 345. Andrzej Szklarecki
 346. Stanisław Kulesz
 347. Andrzej Gisges
 348. Roman Grabowski
 349. Maria Lisiecka

nr dypl.

350. Hanna Łuczkiewicz
 351. Elżbieta Pietraszewska
 352. Zdzisław Pokora
 353. Henryk Semenowicz
 354. Zbigniew Olejnik
 355. Bogusław Pietrzak
 356. Andrzej Gąbka
 357. Janusz Kaczmarek
 358. Wojciech Ostiadł
 359. Robert Podolski
 360. Jan Skowronek
 361. Bożena Bautrel
 362. Małgorzata Szczepańska
 363. Kazimierz Ferenc
 364. Wojciech Król
 365. Andrzej Pomorski
 366. Eugeniusz Kasprzyk
 367. Władysław Kielbasa
 368. Waldemar Sidorowicz
 369. Jacek Składzień
 370. Włodzimierz Truszkowska
 371. Zdzisław Kramarczyk
 372. Ewa Wiśniewska-Furmanek

Rok 1975

nr dypl.

373. Leszek Kubiak
 374. Jerzy Jankowski
 375. Krzysztof Buszko
 376. Ryszard Domadzierski
 377. Roman Drab
 378. Georgios Dumas
 379. Jan Kudęłko
 380. Stanisław Lembas

nr dypl.

392. Halina Pawlik
 393. Krzysztof Pilecki
 394. Mieczysław Ryglewski
 395. Mieczysław Witas
 396. Zbigniew Woźny
 397. Marian Danielewski
 398. Wojciech Jęczewski
 399. Teresa Kowalska-Kucharczyk

381.	Michał Lesiak	400.	Leszek Lukjan
382.	Bogdan Montana	401.	Adam Pędziwol
383.	Andrzej Wais	402.	Ryszard Rasiukiewicz
384.	Tadeusz Zaniewski	403.	Wacław Rapała
385.	Miłowit Borysow	404.	Eugeniusz Wilczyński
386.	Małgorzata Żak-Brzoza	405.	Andrzej Witt
387.	Zdzisław Brzoza	406.	Stanisław Wachelka
388.	Edward Chołuj	407.	Henryk Gonczarek
389.	Janusz Fiszer	408.	Jacek Mathauser
390.	Ryszard Kabat	409.	Maria Smolińska
391.	Wiesław Miłek	410.	Ewa Świstak

Rok 1976

nr dypl.

411. Danuta Filimoniuk
 412. Piotr Link
 413. Anna Moderska
 412. Lidia Repczyńska
 415. Henryka Trzaskacz
 416. Jerzy Wąsowicz
 417. Tomasz Zawadzki
 418. Leszek Bączyński
 419. Zbigniew Gotębiewicz
 420. Marek Michał
 421. Leszek Niechciał
 422. Jerzy Orłowski
 423. Lech Szpaczyński
 424. Seweryn Zawadzki
 425. Andrzej Baranowski
 426. Janusz Bielecki
 427. Stanisław Bobiec
 428. Ryszard Hryczuk

nr dypl.

429. Henryk Nita
 430. Janusz Wojtasik
 431. Piotr Bazan
 432. Henryk Chalecki
 433. Włodzimierz Dąbrowski
 434. Jerzy Gryc
 435. Aleksander Kasielski
 436. Janina Kolacz
 437. Henryk Krawiec
 438. Witold Płoński
 439. Bohdan Pretorius
 440. Franciszek Szmigiel
 441. Adam Ciężczyk
 442. Janusz Gabrielski
 443. Janina Machaczka
 444. Józefa Waleń
 445. Piotr Musioł

Rok 1977

nr dypl.

446. Józef Grzesiak
 447. Alicja Jackowska
 448. Adam Jankowski
 449. Grażyna Lara
 450. Marek Skrajnowski
 451. Marek Prauzner
 452. Roman Traczyk
 453. Henryk Borek-Prek
 454. Krzysztof Biegaj

nr dypl.

481. Alicja Tułeczka
 482. Barbara Wiszniewska
 483. Jacek Zatryb
 484. Donat Zieliński
 485. Anna Malinowska
 486. Jerzy Lenartowicz
 487. Paweł Golusik
 488. Urszula Cholewińska
 489. Bożena Czwietak

455. Leszek Enzinger	490. Zbigniew Długosz
456. Krzysztof Grabowski	491. Andrzej Grzych
457. Andrzej Grochowski	492. Wanda Grzych
458. Michał Jarząbek	493. Bożena Kaczmarek
459. Stanisław Juniewicz	494. Zbigniew Kaczmarek
460. Aleksander Mucha	495. Bogumiła Kudełko
461. Stanisław Paluch	496. Małgorzata Lenkiewicz
462. Stefan Sajkiewicz	497. Halina Mendelowska
463. Adam Skrzypczak	498. Andrzej Mularczuk
464. Eugeniusz Walski	499. Anna Pająk
465. Zenon Widacki	500. Wojciech Filipiak
466. Janusz Zacharewicz	501. Ewa Paszkiewicz
467. Adam Adamski	502. Kazimierz Radzin
468. Jadwiga Kusy	503. Irena Zimmer-Raducka
469. Irena Ruchała	504. Marek Belof
470. Zbigniew Skórecki	505. Aleksander Cholewiński
471. Jan Symonowicz	506. Tomasz Dąbrowski
472. Zdzisław Szklarczyk	507. Zbigniew Gruber
473. Leszek Zajączkowski	508. Marek Grudziński
474. Jacek Gruszecki	509. Andrzej Karwat
475. Marcin Klemczak	510. Mirosław Koza
476. Zdzisław Maret	511. Stanisław Michniewicz
477. Hanna Mrówczyńska	512. Antoni Pająk
478. Andrzej Strempek	513. Marek Popiel
479. Bogdan Śledziński	514. Maciej Ptaszyński
480. Ryszard Pierzchała	515. Jerzy Raducki

Rok 1977

nr dypl.

516. Janusz Struk
 517. Zbigniew Andruchów
 518. Zdzisław Augustyniak
 519. Jan Butra
 520. Roman Diduch
 521. Andrzej Janiak
 522. Julian Kołodziej
 523. Henryk Mangold
 524. Janusz Niechwiadowicz
 525. Wojciech Niementowski
 526. Przemysław Piotrowski
 527. Zbigniew Podosek
 528. Michał Smorağ
 529. Edmund Trzęsicki
 530. Tadeusz Wójcik
 531. Halina Borowik-Jasińska

nr dypl.

538. Longina Kawalec
 539. Maria Kloska
 540. Lucyna Kmita
 541. Wojciech Kowalczyk
 542. Ireneusz Łabuda
 543. Grażyna Maziarz
 544. Maciej Orłowski
 545. Jerzy Palus
 546. Leszek Szenajch
 547. Grzegorz Zięba
 548. Bogusław Barzycki
 549. Rafał Dębkowski
 550. Tadeusz Dobosiewicz
 551. Waldemar Porawski
 552. Jan Syrewicz
 553. Józef Wiśniowski

532. Grzegorz Górski	554. Teresa Błądek
533. Grażyna Jachna-Filipczuk	555. Anna Mrowicka
534. Jerzy Jarosz	556. Maciej Piotrowski
535. Józef Kaczkowski	557. Arkadiusz Skoropada
536. Marek Kamiński	558. Tadeusz Bielański
537. Włodzimierz Kaniak	

Rok 1979

nr dypl.

559. Jerzy Bajorski
 560. Małgorzata Bober
 561. Janusz Fijewski
 562. Ryszard Gaj
 563. Ryszard Grubiak
 564. Andrzej Jeznach
 565. Ryszard Kaźmierczak
 566. Edward Kwiatkowski
 567. Marek Marciniak
 568. Henryk Mitek
 569. Tadeusz Ruta
 570. Ernest Sabasz
 571. Ryszard Serwa
 572. Zygmunt Sokołowski
 573. Adam Sopala
 574. Włodzimierz Szaniec
 575. Bogusław Szczepanek
 576. Krystian Tunk
 577. Seweryn Wierzbowski
 578. Wojciech Witkowski
 579. Wojciech Wyporski
 580. Zdzisław Zając
 581. Kajetan Bargieł
 582. Marek Barycki
 583. Tomasz Cichoń
 584. Bolesław Czerski
 585. Grzegorz Danielski
 586. Jerzy Fijałkowski
 587. Jan Filipczuk
 588. Małgorzata Gajderowicz
 589. Ryszard Gorzelańczyk
 590. Krzysztof Janik
 591. Henryk Juszkiewicz
 592. Józef Kohut
 593. Jerzy Kolasa

nr dypl.

594. Stanisław Komarzyński
 595. Maria Kowalska
 596. Jarosław Koziorowski
 597. Stanisław Mackiewicz
 598. Adam Maj
 599. Wojciech Maślanka
 600. Andrzej Mikołajczyk
 601. Jerzy Owczarski
 602. Wiesław Sadowski
 603. Krystyna Sicińska
 604. Grażyna Sikora
 605. Danuta Skwirowska
 606. Janusz Supel
 607. Ryszard Wołek
 608. Bogdan Zamana
 609. Adam Zdrojewski
 610. Tadeusz Ziętecki
 611. Wiesław Zoga
 612. Stanisława Jagacka-Mafolepsza
 613. Jerzy Darski
 614. Jacek Dołgan
 615. Marek Grabowski
 616. Marek Dworakowski
 617. Elżbieta Korzeb
 618. Andrzej Teodorowski
 619. Lech Urban
 620. Daniel Gorzkowski
 621. Krzysztof Misztal
 622. Zdzisław Sekular
 623. Janusz Zalewski
 624. Zbigniew Brejer
 625. Marek Czapłuk
 626. Henryk Dobrowolski
 627. Waldemar Siadak
 628. Maria Laszczyńska-Zych

Rok 1980

nr dypl.

- 629. Elżbieta Bazan
- 630. Edward Boczuła
- 631. Ireneusz Brzeziński
- 632. Ryszard Choroszy
- 633. Jerzy Czechowicz
- 634. Tadeusz Doliński
- 635. Leszek Gryczman
- 636. Bogusław Kliś
- 637. Marek Kłodziński
- 638. Leszek Krówka
- 639. Jerzy Małkiński
- 640. Jerzy Sobczyk
- 641. Jan Urbański
- 642. Stefan Adamski
- 643. Romuald Bielecki
- 644. Halina Chwesiuk
- 645. Jerzy Czyż
- 646. Teresa Czyż
- 647. Ewa Gieworska
- 648. Gabriela Gołosińska
- 649. Sławomir Hunek
- 650. Jolanta Marek
- 651. Zbigniew Merwart
- 652. Małgorzata Podsiadło
- 653. Mariola Stefanicka
- 654. Irena Strzelczyk
- 655. Marta Szymańska
- 656. Zbigniew Kaczmarek
- 657. Grzegorz Kusiński
- 658. Zbigniew Lis
- 659. Wiesław Nowak
- 660. Krzysztof Pająk
- 661. Jerzy Pawliński
- 662. Mariusz Urban
- 663. Ryszard Wesół
- 664. Sławomir Zieliński
- 665. Witold Bugajski
- 666. Andrzej Cader

nr dypl.

- 667. Zbigniew Szulc
- 668. Edward Stefanicki
- 669. Ewa Suszko
- 670. Jan Zimroz
- 671. Urszula Dutkowska
- 672. Zofia Głuszczyk
- 673. Witold Krochmal
- 674. Jerzy Leszczyński
- 675. Krzysztof Lubański
- 676. Teresa Mączkowska-Marszałek
- 677. Andrzej Mądrzak
- 678. Teresa Motyka
- 679. Halina Niemczyk
- 680. Grzegorz Pęczynski
- 681. Jerzy Podpora
- 682. Arkadiusz Siwczyński
- 683. Lech Skopiak
- 684. Andrzej Skowroński
- 685. Maria Zawierucha
- 686. Urszula Zmora
- 687. Jerzy Bańcerk
- 688. Anna Bujnicka
- 689. Zdzisław Hołub
- 690. Zbigniew Michałowski
- 691. Kazimierz Nowiński
- 692. Andrzej Raś
- 693. Wiesław Durbajło
- 694. Andrzej Dziuba
- 695. Janusz Giziński
- 696. Janusz Kaczmarczyk
- 697. Waldemar Piotrowicz
- 698. Irena Skibicka
- 699. Zbigniew Tuliński
- 700. Andrzej Walkowski
- 701. Anna Tulińska
- 702. Aleksander Wiorek
- 703. Ireneusz Wewióra

Rok 1981

nr dypl.

- 704. Mariusz Bilikowski

nr dypl.

- 726. Andrzej Gajda

705.	Roman Chaboc	727.	Stanisław Pielech
706.	Wiesława Desperat	728.	Wojciech Chyła
707.	Marek Główny	729.	Narczyż Kielan
708.	Danuta Jabłońska	730.	Marek Kolodziej
709.	Jan Kawa	731.	Tadeusz Kopczyński
710.	Mirosław Kaźmierczak	732.	Roman Kuczyński
711.	Jolanta Kopcińska	733.	Andrzej Kupczak
712.	Waldemar Matuszyński	734.	Włodzimierz Mardausz
713.	Cezary Mirecki	735.	Waldemar Mazur
714.	Tomasz Olszewski	736.	Lidia Paż
715.	Zbigniew Orzelski	737.	Mirosław Pomian
716.	Zbigniew Puzanow	738.	Jolanta Sobieraj
717.	Jan Romanowski	739.	Bogusław Szczodrak
718.	Leszek Sztogryn	740.	Janusz Wilczewski
719.	Adam Światoń	741.	Stanisław Zieliński
720.	Zbigniew Barańczuk	742.	Sławomir Żyliński
721.	Zbigniew Bujakiewicz	743.	Włodzimierz Bem
722.	Jan Kobziński	744.	Marek Jamroz
723.	Elżbieta Muszyńska	745.	Dariusz Danilewicz
724.	Andrzej Szmał	746.	Tomasz Gutkowski
725.	Grzegorz Wowczuk	747.	William Dickman

Rok 1982

nr dypl.

748. Zbigniew Bryja
 749. Jerzy Czuba
 750. Maria Drabik
 751. Wojciech Drożdżał
 752. Mieczysław Feier
 753. Piotr Jurasz
 754. Małgorzata Kaczmarz
 755. Krzysztof Kalitka
 756. Bożena Kluczek
 757. Andrzej Kmiecik
 758. Henryk Kowalczyk
 759. Jan Krzywicki
 760. Marek Lewandowski
 761. Dorota Mazur
 762. Maria Mądrza
 763. Leszek Mielecki
 764. Sidiki Moriba
 765. Arkadiusz Mrokwa
 766. Maria Piaskowska

nr dypl.

767. Zbigniew Pokryszka
 768. Beata Skorodecka
 769. Wiesław Suszko
 770. Tadeusz Szewczyk
 771. Anna Wiśniewska
 772. Mirosław Wtodarczyk
 773. Jerzy Wójcik
 774. Urszula Wójcik
 775. Marek Zarodkiewicz
 776. Barbara Zielińska
 777. Józef Gdeczyk
 778. Maria Lubicz-Stabińska
 779. Józef Maćków
 780. Jarosław Biegański
 781. Maksymilian Śledź
 782. Janusz Czarnecki
 783. Zbigniew Koziółek
 784. Stanisław Barabaś

Rok 1983

nr dypl.

785. Monika Aksak-Misior
786. Elżbieta Barabaś
787. Jacek Fischer
788. Jolanta Galaszewska
789. Dariusz Karwat
790. Janusz Matuszyński
791. Sławomir Mokrzyśz
792. Dariusz Mróz
793. Krzysztof Mucha
794. Franciszek Naranecki
795. Mirosław Rymowicz
796. Krzysztof Popiel
797. Jadwiga Bogacka
798. Roman Kryczka
799. Marek Misior
800. Waldemar Rataj
801. Alina Wcisło
802. Jolanta Wilewska
803. Ewa Kozłowska-Zarodkiewicz
804. Krzysztof Kotarba
805. Jan Sokołowski
806. Aleksander Stachnik
807. Wojciech Starzyk
808. Jerzy Amerek
809. Sławomir Bartczak

nr dypl.

810. Zbigniew Hochół
811. Tadeusz Nieśpiałowski
812. Kazimierz Rutka
813. Marek Ryba
814. Jerzy Łyskawa
815. Andrzej Tatar
816. Leszek Tłałka
817. Mirosław Bilat
818. Janusz Kiszczak
819. Jan Skorodecki
820. Andrzej Szkopiak
821. Aleksander Bisaga
822. Andrzej Depczyński
823. Janusz Król
824. Zbigniew Stokłosa
825. Danuta Szatkowska
826. Janusz Wojciechowicz
827. Janusz Bobowski
828. Krzysztof Piechura
829. Jacek Witkowski
830. Iwona Bobowska
831. Adam Miałkowski
832. Bronisław Rodziewicz
833. Jerzy Wróbel
834. Henryka Staciukiewicz

Rok 1984

nr dypl.

835. Bogdan Jaremczak
836. Wiesław Bukowski
837. Ireneusz Sikora
838. Ryszard Stefaniak
839. Zbigniew Więckowski
840. Sławomir Zakrzewski
841. Sławomir Fabich
842. Andrzej Poliński
843. Ryszard Szwed
844. Lech Zuchowski
845. Adam Stangret
846. Roman Świst
847. Marek Twardowski
848. Sławomir Ciupiński

nr dypl.

851. Grzegorz Kondratowicz
852. Witold Kozłowski
853. Adam Milewski
854. Ludwik Musz
855. Robert Niewiadomski
856. Maciej Olchawa
857. Krzysztof Skalski
858. Marek Czarnecki
859. Andrzej Hreczuch
860. Lesław Krysiak
861. Grażyna Włodarczyk
862. Iwona Juskiewicz
863. Andrzej Matłowski
864. Włodzimierz Sarnecki

849. Norbert Jasyk
850. Dariusz Jutel

865. Franciszek Grabowski
866. Krzysztof Kida

Rok 1985

nr dypl.

867. Zdzisław Moszczyński
868. Sławomir Sroczyński
869. Mirosław Biliński
870. Jan Czaja
871. Wojciech Czerkawski
872. Marek Leszczyński
873. Piotr Walczak
874. Krzysztof Kolada
875. Ryszard Olbromski
876. Jolanta Myszka
877. Elżbieta Polak
878. Teresa Walczak
879. Dariusz Czarnecki
880. Danuta Klim
881. Sławomir Kokot
882. Marcin Kołbik
883. Andrzej Niechwiej

nr dypl.

884. Małgorzata Podhorska-Okofów
885. Zbigniew Porębski
886. Władysław Stępak
887. Stanisław Widełko
888. Krzysztof Debich
889. Andrzej Józwiak
890. Mirosław Laskowski
891. Wiesław Koziara
892. Marek Sawicki
893. Paweł Ziętecki
894. Tadeusz Dulko
895. Zbigniew Frąckowiak
896. Mirosław Persz
897. Andrzej Rapacz
898. Mirosław Suszko
899. Longin Bartnik
900. Bogdan Hajdamowicz

Rok 1986

nr dypl.

901. Elżbieta Piechura
902. Małgorzata Jasek
903. Zbigniew Łyczko
904. Ryszard Paluszkiewicz
905. Paweł Markowski
906. Małgorzata Stępak
907. Jarosław Bocheński
908. Anna Gruszka
909. Janusz Gruszka
910. Janusz Tchórzewski
911. Mirosław Majewski
912. Wiesław Jakubski
913. Paweł Króliczek
914. Jarosław Zyzek
915. Zbigniew Kulewicz
916. Piotr Hawryszczuk
917. Roman Barańczyk
918. Katarzyna Cholest
919. Witold Chołast

nr dypl.

920. Emil Gajda
921. Grzegorz Jakubowski
922. Piotr Kondoł
923. Roman Łobaza
924. Roman Olakowski
925. Krzysztof Porębski
926. Jarosław Balicki
927. Bogusław Guzik
928. Tomasz Tamulewicz
929. Wojciech Raczyński
930. Dorota Ziętecka
931. Iwona Czajkowska
932. Tadeusz Kochański
933. Jarosław Komorowski
934. Janusz Pawelec
935. Jerzy Zembroński
936. Paweł Rzeszowski
937. Elżbieta Dwornik

Rok 1987

nr dypl.

- 938. Roman Czupryn
- 939. Andrzej Sienkiewicz
- 940. Mirosław Skoźubowicz
- 941. Marek Szymański
- 942. Dariusz Idzi
- 943. Dorota Kacik
- 944. Leszek Wiszowaty
- 945. Andrzej Rybczak
- 946. Bogdan Bajaczyk
- 947. Piotr Ek
- 948. Waldemar Stępień
- 949. Leszek Szczudłowski
- 950. Marian Zięba
- 951. Wojciech Adamiec
- 952. Jacek Kowalewski
- 953. Jerzy Małaczyński
- 954. Maciej Nowysz

nr dypl.

- 955. Maciej Ukleja
- 956. Andrzej Hałupka
- 957. Robert Daniszewski
- 958. Marek Sochacki
- 959. Andrzej Caliński
- 960. Remigiusz Jurek
- 961. Marek Mytych
- 962. Wojciech Pawłowicz
- 963. Joanna Kapturek
- 964. Roman Kolar
- 965. Roman Szatkowski
- 966. Wiesław Wołoszyn
- 967. Piotr Johan
- 968. Artur Wasilewski
- 969. Piotr Michałowski
- 970. Anna Popielarz

Rok 1988

nr dypl.

- 971. Dariusz Dregan
- 972. Piotr Fric
- 973. Jacek Ganczarek
- 974. Krzysztof Jakimowicz
- 975. Bogusław Jankowski
- 976. Waldemar Jaworski
- 977. Mirosław Majda
- 978. Marek Marzec
- 979. Mirosław Maź
- 980. Jarosław Nowak
- 981. Waldemar Sałaga
- 982. Andrzej Stanuch
- 983. Andrzej Student
- 984. Marek Szczepanowski
- 985. Sylwester Jachym
- 986. Roman Głowacki
- 987. Jacek Piekarski
- 988. Lesław Szałapski
- 989. Kazimierz Ubowski
- 990. Sławomir Zaczek
- 991. Grzegorz Maciejewski
- 992. Andrzej Merwat

nr dypl.

- 995. Waldemar Wyglądacz
- 996. Wiesław Berdzik
- 997. Piotr Gawroński
- 998. Lech Skulima
- 999. Jacek Jakubowski
- 1000. Jarosław Jędrasiak
- 1001. Mirosław Kuczer
- 1002. Kongpheth Vongsay
- 1003. Jan Brylski
- 1004. Dorota Frąckowiak
- 1005. Ewa Makowska
- 1006. Mariusz Ogórek
- 1007. Sławomir Dłużniewski
- 1008. Leszek Piekarski
- 1009. Marek Ziarko
- 1010. Krzysztof Bieliński
- 1011. Jarosław Frydrych
- 1012. Bernard Korytkowski
- 1013. Wojciech Wąs
- 1014. Przemysław Morawski
- 1015. Jarosław Żółty
- 1016. Bożena Stępkowska

993. Maciej Milczarek
994. Grzegorz Nużka

1017. Elżbieta Ponarad
1018. Janusz Karski

Rok 1989

nr dypl.

1019. Mirosław Bagiński
1020. Jarosław Grzyb
1021. Piotr Korościk
1022. Jarosław Kulik
1023. Krzysztof Krypel
1024. Marek Łekawski
1025. Marek Sitek
1026. Witold Szczelina
1027. Ireneusz Sznel
1028. Jarosław Waszkowiak
1029. Stanisław Nicpoń
1030. Roman Szewczyk
1031. Piotr Urban

nr dypl.

1032. Dariusz Wójcik
1033. Piotr Majkut
1034. Jakub Kardyś
1035. Sławomir Klecha
1036. Konstanty Ślązak
1037. Robert Zwoliński
1038. Jakub Gumowski
1039. Roman Piechota
1040. Dariusz Zalewski
1041. Bogusław Kocielowicz
1042. Waldemar Pacholik
1043. Janina Rakowiecka
1044. Ewa Witkowska

Rok 1990

nr dypl.

1045. Cezary Bednarski
1046. Maciej Czarnecki
1047. Małgorzata Kędzior
1048. Elżbieta Zaremba
1049. Dariusz Zaremba
1050. Mariola Bielecka
1051. Katarzyna Smektała
1052. Andrzej Kukliński
1053. Jarosław Kuźniar
1054. Dariusz Rogala
1055. Zbigniew Maliszewski
1056. Ryszard Stanejko
1057. Bogdan Szczepański
1058. Grzegorz Szpilarewicz
1059. Dariusz Woźniak

nr dypl.

1060. Krzysztof Wójcik
1061. Jacek Babiński
1062. Bogumił Cenian
1063. Witold Czerwień
1064. Bogdan Dzik
1065. Dariusz Gontarski
1066. Artur Sawrycz
1067. Mariola Stanisławczyk
1068. Krzysztof Stanisławczyk
1069. Waldemar Szczepaniak
1070. Krzysztof Szeptun
1071. Jan Szłykowiec
1072. Marek Żywień
1073. Ryszard Gersendorf

Rok 1991

nr dypl.

1074. Renata Wasąg
1075. Roman Bugła
1076. Leszek Duda
1077. Artur Gancarz

nr dypl.

1093. Marek Śliwiński
1094. Dariusz Osuch
1095. Andrzej Gajda
1096. Grzegorz Bartolik

1078.	Jerzy Kaczmarczyk	1097.	Marek Akerman
1079.	Mirosław Czupak	1098.	Andrzej Cybulski
1080.	Krystian Andrzejewski	1099.	Dariusz Kica
1081.	Bronisław Bołuńdz	1100.	Krzysztof Lewandowski
1082.	Dariusz Cybura	1101.	Bogusław Liczek
1083.	Artur Góra	1102.	Dariusz Łapicz
1084.	Wojciech Grzyb	1103.	Artur Mach
1085.	Ryszard Kijanka	1104.	Wojciech Rosiński
1086.	Tomasz Nowakowski	1105.	Dariusz Roszak
1087.	Karol Mofina	1106.	Artur Stach
1088.	Mariusz Kociołek	1107.	Wiesław Szczyrba
1089.	Stefan Laskownicki	1108.	Krzysztof Szpakiewicz
1090.	Dariusz Żywień	1109.	Grzegorz Urban
1091.	Halina Zwolińska	1110.	Daniel Wilk
1092.	Barbara Szulz	1111.	Robert Szulz

Rok 1992

nr dypl.		nr dypl.	
1112.	Dariusz Kowalczyk	1122.	Wojciech Kędzia
1113.	Małgorzata Osińska	1123.	Elżbieta Liber
1114.	Beata Wojnarowska	1124.	Wojciech Matuszewicz
1115.	Maciej Madziarz	1125.	Andrzej Kolada
1116.	Ryszard Poleszak	1126.	Grzegorz Krakowski
1117.	Krzysztof Szczerbiński	1127.	Dariusz Rakowski
1118.	Rafał Wiciak	1128.	Artur Sejda
1119.	Wojciech Zajac	1129.	Waldemar Skwarek
1120.	Maciej Kmiołek	1130.	Przemysław Szydłowski
1121.	Sławomir Derlatko	1131.	Jarosław Hryniuk

Rok 1993

nr dypl.		nr dypl.	
1132.	Krzysztof Pradel	1149.	Dariusz Teodorski
1133.	Andrzej Zajczkowski	1150.	Marzena Renata Lechert
1134.	Hong Wang	1151.	Krzysztof Woś
1135.	Dariusz Wieczorek	1152.	Jarosław Zięba
1136.	Ireneusz Czajkowski	1153.	Krzysztof Płatek
1137.	Sylwester Dąbrowa	1154.	Robert Żywicki
1138.	Jacek Heral	1155.	Piotr Czechowski
1139.	Mieczysław Mikiszewski	1156.	Piotr Koziara
1140.	Dariusz Pantol	1157.	Marek Bęben
1141.	Mirosław Paprota	1158.	Tomasz Martynowski
1142.	Dariusz Sikiewicz	1159.	Andrzej Mazur
1143.	Robert Czajęcki	1160.	Robert Mosak
1144.	Robert Gronowski	1161.	Mariusz Podolak

1145. Wojciech Kaźmierczak	1162. Jarosław Sikorski
1146. Roman Fedorczyk	1163. Grzegorz Szkodziński
1147. Sławomir Kantor	1164. Dariusz Wasiek
1148. Witold Kubik	1165. Robert Krężałek

Rok 1994

nr dypl.	nr dypl.
1166. Jarosław Brzoza	1173. Waldemar Blicharski
1167. Małgorzata Wiciak	1174. Ryszard Błażej
1168. Piotr Stawiarz	1175. Agata Kubik
1169. Arkadiusz Grzeškowiak	1176. Kazimierz Zwoliński
1170. Małgorzata Kowalczyk	1177. Robert Banasik
1171. Robert Nowak	1178. Wojciech Baran
1172. Paweł Pietkiewicz	1179. Andrzej Kawaler

Rok 1995

nr dypl.	nr dypl.
1180. Maciej Rokitka	1187. Adam Depa
1181. Robert Retkiewicz	1188. Piotr Jakubowski
1182. Maciej Sobina	1189. Andrzej Muzia
1183. Krzysztof Dariusz Soroko	1190. Krzysztof Janowicz
1184. Grzegorz Tekieli	1191. Tomasz Kaczmarek
1185. Robert Piątek	1192. Piotr Belka
1186. Agnieszka Brożek	1193. Hubert Dziubich

Rok 1996

nr dypl.	nr dypl.
1194. Wojciech Tomasz Gajewski	1220. Paweł Jankowiak
1195. Adam Olaczek	1221. Krzysztof Nowak
1196. Paweł Kania	1222. Marek Pustelnik
1197. Jacek Zięba	1223. Dariusz Skaliński
1198. Janusz Michalski	1224. Małgorzata Kochanowska
1199. Robert Pietruszka	1225. Sławomir Brzostowski
1200. Waldemar Kobiałka	1226. Paweł Marek
1201. Andrzej Górowicz	1227. Jan Wołczański
1202. Piotr Wróblewski	1228. Robert Przygoda
1203. Przemysław Zgrzebski	1229. Artur Gawlik
1204. Bernard Kowalewski	1230. Marek Świder
1205. Bogusław Wojnar	1231. Arkadiusz Kocharński
1206. Marcin Danis	1232. Zbigniew Kłos
1207. Bartłomiej Młodawski	1233. Sebastian Rakowiecki
1208. Wojciech Spychalski	1234. Artur Kochanowski
1209. Robert Tokarz	1235. Paweł Maryniak

1210. Przemysław Wesoły	1236. Dariusz Włosek
1211. Rafał Wittmann	1237. Sławomir Jaworski
1212. Hanna Maryniak	1238. Roman Borkowski
1213. Grzegorz Chęciński	1239. Leszek Grabarczyk
1214. Jarosław Jessa	1240. Tomasz Palczyński
1215. Marcin Miszkiewicz	1241. Robert Paruch
1216. Iwona Grychnik	1242. Robert Perliński
1217. Alina Hącel	1243. Paweł Rosoliński
1218. Marek Obiedziński	1244. Krzysztof Tim
1219. Robert Flak	

Rok 1997

nr dypl.	nr dypl.
1245. Mariusz Szafraniec	1266. Jacek Cukierman
1246. Jolanta Pierzak	1267. Adrian Wójcik
1247. Piotr Urbański	1268. Sławomir Mamzer
1248. Urszula Czarniecka	1269. Arkadiusz Gajda
1249. Katarzyna Moczulska	1270. Leszek Sondaj
1250. Wojciech Niewiadomski	1271. Rajmund Kaliszak
1251. Grzegorz Tomkiewicz	1272. Anna Majorczyk
1252. Piotr Kwiatkowski	1273. Waldemar Kaźmierczak
1253. Marek Jasak	1274. Piotr Micewicz
1254. Jarosław Maślej	1275. Marcin Głodowski
1255. Mirosław Wyrwa	1276. Sebastian Gola
1256. Sebastian Woźny	1277. Jacek Nisiewicz
1257. Marek Kaśków	1278. Krzysztof Sosnowski
1258. Anita Zielińska	1279. Tomasz Wojtaszek
1259. Marek Sydor	1280. Kordiana Maciączyk
1260. Grzegorz Piasecki	1281. Piotr Maciączyk
1261. Przemysław Szczupak	1282. Margota Wesoły
1262. Marek Skrzydeł	1283. Krzysztof Złoch
1263. Bartosz Mazur	1284. Robert Ziółkowski
1264. Magdalena Żółty	1285. Agata Tracz
1265. Marcin Jabłoński	1286. Artur Cichoń

Rok 1998

nr dypl.	nr dypl.
1287. Joanna Duchiewicz	1306. Zbigniew Ławrynowicz
1288. Andrzej Gierczak	1307. Bernard Weryszko
1289. Stanisław Spisak	1308. Małgorzata Milkowska
1290. Krzysztof Feruś	1309. Marcin Gurdziel
1291. Katarzyna Meisinger	1310. Rafał Skorupiński
1292. Robert Zynkowski	1311. Emilian Janusz
1293. Irena Łukaszewska	1312. Daniel Patrzalek

1294. Dariusz Szott	1313. Arkadiusz Sambor
1295. Aneta Jaroszevska	1314. Aleksandra Sachadel
1296. Joanna Krajewska	1315. Anna Karwacka
1297. Tomasz Mielnik	1316. Andrzej Lniak
1298. Lilla Skorupińska	1317. Piotr Łukasiewicz
1299. Maciej Jucha	1318. Piotr Skubiński
1300. Tomasz Ratajczak	1319. Robert Czajka
1301. Dorota Kwiatkowska	1320. Jacek Ostreęga
1302. Katarzyna Soja	1321. Robert Skraba
1303. Mariusz Garbac	1322. Sławomir Rosiek
1304. Robert Niemczyk	1323. Janusz Napiórkowski
1305. Dariusz Dudziak	1324. Agnieszka Hrycak
1325. Krzysztof Materna	

Rok 1999

nr dypl.	nr dypl.
1326. Katarzyna Gościk	1363. Agnieszka Hałas
1327. Marta Tyszka	1364. Sebastian Krajewski
1328. Wojciech Zych	1365. Marcin Domagała
1329. Jan Blachowski	1366. Artur Antczak
1330. Bernadeta Nowak	1367. Grzegorz Dygudaj
1331. Grzegorz Sawicki	1368. Daniel Bitel
1332. Wilhelm Bernaszuk	1369. Dariusz Żurek
1333. Agnieszka Małek-Bernaszuk	1370. Wojciech Skowroński
1334. Waldemar Michalec	1371. Krzysztof Hojdeczko
1335. Tomasz Kukuć	1372. Piotr Zdril
1336. Rafał Adamarczuk	1373. Marcin Tutak
1337. Rafał Kołodyński	1374. Żaklina Konopacka
1338. Krystian Mroczkowski	1375. Magdalena Zych
1339. Daniel Grzegorzewski	1376. Marzena Litwin
1340. Magdalena Kozik	1377. Krzysztof Klich
1341. Grażyna Myjkowska	1378. Agnieszka Kuncewicz
1342. Irena Koleśnik	1379. Aneta Zalas
1343. Arkadiusz Koleśnik	1380. Katarzyna Bąk
1344. Anna Szumowska	1381. Kinga Ochęduszko
1345. Edward Hrycyna	1382. Aldona Stajer
1346. Tomasz Bednarkiewicz	1383. Karolina Żołnacz
1347. Krzysztof Klasa	1384. Renata Pawlicka
1348. Robert Franczyk	1385. Marcin Cimek
1349. Adam Myjkowski	1386. Albert Jurdziński
1350. Tomasz żwirski	1387. Paweł Pawlik
1351. Dariusz Obrok	1388. Grzegorz Pyziak
1352. Andrzej Witowski	1389. Tomasz Stawarz
1353. Daniel Szatkowski	1390. Marek Mindziul
1354. Robert Król	1391. Grzegorz Pietkiewicz

1355. Maciej Gapiński	1392. Edyta Bugajna
1356. Piotr Tuzel	1393. Edyta Kłodowska
1357. Piotr Wachowiak	1394. Kinga Kurasz
1358. Adam Papuga	1395. Jacek Frąckowiak
1359. Norbert Uchryńczuk	1396. Dagmara Lis
1360. Dorota Sobczyk	1397. Adam Słężakowski
1361. Bogusława Sempruch	1398. Teresa Janiszewska
1362. Agnieszka Narkun	

Rok 2000

nr dypl.	nr dypl.
1399. Tomasz Bojnowski	1447. Rafał Rosiak
1400. Magdalena Brejwo	1448. Bogumiła Skolimowska
1401. Marcin Broniarz	1449. Marta Sobek
1402. Andrzej Cieśla	1450. Barbara Skupień
1403. Lubomir Czerniak	1451. Lech Stolecki
1404. Marta Ćwikowska	1452. Artur Turbak
1405. Monika Derkowska	1453. Dariusz Waluk
1406. Joanna Domańska	1454. Agnieszka Waniewska
1407. Sławomir Hanzel	1455. Kamil Baczyński
1408. Joanna Jasiak	1456. Małgorzata Dębińska
1409. Grzegorz Kolan	1457. Barbara Fusińska
1410. Ewa Kołakowska	1458. Dagmara Herbec
1411. Wioletta Książek	1459. Dorota Kiełebaj
1412. Maciej Leciejewski	1460. Monika Koniecznyńska
1413. Grzegorz Łatka	1461. Hororata Korda
1414. Dariusz Michaluk	1462. Paweł Nowacki
1415. Dagmara Mikutel	1463. Wojciech Pawłowski
1416. Tomasz Miszczuk	1464. Tomasz Pirga
1417. Sobiesław Mularczyk	1465. Grzegorz Sidorowicz
1418. Marcin Pypeć	1466. Justyna Sieradzka
1419. Beata Rogowska	1467. Agnieszka Szałecka
1420. Cezary Sobociński	1468. Izabela Winiarska
1421. Grzegorz Stabryn	1469. Tomasz Jeger
1422. Magdalena Stanaszek	1470. Bartosz Kurdziel
1423. Joanna Stempin	1471. Piotr Nowak
1424. Dariusz Szlakiewicz	1472. Norbert Ośmiałowski
1425. Tomasz Ślężak	1473. Wojciech Trzaskoś
1426. Małgorzata Wójcicka-Milewska	1474. Mariusz Gorgoń
1427. Adam Bajcar	1475. Mariusz Matras
1428. Anna Bilmon	1476. Krzysztof Adamkiewicz
1429. Łukasz Biniasz	1477. Janusz Marcinów
1430. Andrzej Dziubak	1478. Daniel Marnicki
1431. Katarzyna Dwojewska	1479. Robert Grabowski
1432. Rafał Gawron	1480. Roman Hubner

1433. Mariusz Górecki	1481. Krzysztof Zembrón
1434. Robert Halusiak	1482. Mirosław Wierzbicki
1435. Anna Jackowiak	1483. Rafał Ziętek
1436. Anna Jakubowska	1484. Arkadiusz Cwalina
1437. Katarzyna Kapuścińska	1485. Karolina Kaminiarz
1438. Albert Kochan	1486. Anna Kostek
1439. Alicja Kopalska	1487. Wojciech Kulicki
1440. Piotr Koszulański	1488. Arkadiusz Rzepka
1441. Agnieszka Kozimor	1489. Monika Skupień
1442. Andrzej Majocho	1490. Artur Drozdek
1443. Robert Mglej	1491. Robert Kuźnicki
1444. Jakub Moszczyński	1492. Paweł Opiłowski
1445. Robert Myka	1493. Jacek Poręba
1446. Artur Przybyłek	1494. Arkadiusz Snopkowski

Rok 2001

nr dypl.	nr dypl.
1495. Ernest Antosik	1527. Magdalena Stankiewicz
1496. Monika Budzyń	1528. Marcin Szumny
1497. Rafał Franczuk	1529. Joanna Tichaczek
1498. Przemysław Ignys	1530. Grzegorz Tochaczek
1499. Iwona Karpińska	1531. Anna Buczyńska
1500. Andrzej Kasprzyk	1532. Jarosław Domieniuk
1501. Ryszard Malik	1533. Krzysztof Downar
1502. Anna Weryszko	1534. Michał Dziedzic
1503. Marcin Barzycki	1535. Mirosław Grzyb
1504. Mariusz Chrzęszcz	1536. Arkadiusz Iskrzyński
1505. Irena Huntowska	1537. Maciej Jaślan
1506. Magdalena Kowalak	1538. Lidia Jędras
1507. Radosław Maciejewski	1539. Beata Kandzia
1508. Maciej Majewski	1540. Urszula Król
1509. Marcin Makowiecki	1541. Tomasz Kułyk
1510. Agnieszka Pukacz	1542. Daniel Polański
1511. Helena Szczepanik	1543. Dariusz Pukacz
1512. Marcin Szlązak	1544. Rafał Zieliński
1513. Liliana Trzeciak	1545. Robert Chałupka
1514. Agnieszka Wąsowicz	1546. Barbara Jurewicz
1515. Krzysztof Wilk	1547. Marcin Mrowiec
1516. Patrycja Żuchowska	1548. Piotr Szmigiel
1517. Tomasz Bolek	1549. Jacek Listkiewicz
1518. Mariusz Ciechacki	1550. Dorota Maskulanis
1519. Grzegorz Cieliczka	1551. Bernard Michalski
1520. Sylwia Drozdek	1552. Jerzy Salski
1521. Roman Hyski	1553. Tadeusz Szkolnicki
1522. Dariusz Jach	1554. Arkadiusz Ulita

1523.	Katarzyna Kondyra	1555.	Anna Czajka
1524.	Łukasz Maliszkievicz	1556.	Michał Janiak
1525.	Róża Miklis	1557.	Andrzej Wawrzeszewicz
1526.	Tomasz Omiński	1558.	Andrzej Zagrodny

Rok 2002

nr dypl.		nr dypl.	
1559.	Magdalena Ciuman	1597.	Emilian Dobrowolski
1560.	Krzysztof Berhel	1598.	Eliza Drozd
1561.	Ewa Filas	1599.	Ewa Górak
1562.	Łukasz Filipowski	1600.	Maurycy Koremba
1563.	Dawid Fras	1601.	Edyta Krzemińska
1564.	Dawid Graff	1602.	Mariusz Makowski
1565.	Marek Hornung	1603.	Michał Mech
1566.	Jarosław Janczyński	1604.	Anna Mróz
1567.	Ireneusz Kulik	1605.	Adam Skubiszewski
1568.	Andrzej Latawiec	1606.	Mariusz Szczudło
1569.	Przemysław Łuc	1607.	Anna Szwarc
1570.	Andrzej Malik	1608.	Mariusz Żoch
1571.	Dawid Marciniak	1609.	Joanna Fydrych
1572.	Bartłomiej Sęga	1610.	Jarosław Gadulski
1573.	Damian Szczepanowski	1611.	Mirosław Kuliński
1574.	Anna Szczerbińska	1612.	Magdalena Matoliniec
1575.	Wojciech Szyłko	1613.	Krzystian Mioduszewski
1576.	Krzysztof Walczak	1614.	Robert Sobolewski
1577.	Robert Warchoń	1615.	Grzegorz Sodo
1578.	Wojciech Wiernicki	1616.	Tomasz Szmuc
1579.	Tomasz Wojdyło	1617.	Andrzej Szot
1580.	Anna Adamczyk	1618.	Daniel Wolski
1581.	Katarzyna Bajda	1619.	Łukasz Wykocki
1582.	Daniel Erd	1620.	Sławomir Bartczak
1583.	Magdalena Iwańczuk	1621.	Małgorzata Berbec
1584.	Justyna Kucal	1622.	Józefa Brożyna
1585.	Anna Kuich	1623.	Monika Gadzińska-Dittrich
1586.	Iwona Michalska	1624.	Barbara Jarząbek
1587.	Piotr Nosal	1625.	Paweł Krześniak
1588.	Karolina Smoter	1626.	Anna Łuc
1589.	Mariusz Szponer	1627.	Aneta Piwońska
1590.	Dominik Świerbutowicz	1628.	Piotr Rakowski
1591.	Marcin Pakuła	1629.	Anna Rzeźwicka
1592.	Piotr Paradisz	1630.	Krzysztof Symonowicz
1593.	Przemysław Pojmann	1631.	Paweł Ziemia
1594.	Łukasz Szlichciński	1632.	Gabriela Jankowiak
1595.	Arkadiusz Woźniak	1633.	Ewa Wójcik
1596.	Damian Baranowski		

Rok 2003

nr dypl.	nr dypl.
1634. Ewa Chmielowska	1679. Jarosław Waczur
1635. Łukasz Majewski	1680. Łukasz Ptak
1636. Barbara Najdzińska	1681. Maciej Kanik
1637. Ewa Sroka	1682. Magdalena Zawisza
1638. Rafał Kowal	1683. Iwona Suchodolska
1640. Joanna Baran	1684. Kamil Długosz
1641. Izabela Chrzan	1685. Jarosław Borowiec
1642. Joanna Dereń	1686. Grzegorz Groch
1643. Aneta Florek	1687. Radosław Pełka
1644. Ewa Glapiak	1688. Mirosław Hałdys
1645. Agata Grudzińska	1689. Aneta Bereźnicka
1646. Anna Górecka	1690. Krzysztof Całko
1647. Michał Menżyk	1691. Tomasz Chowański
1648. Aleksandra Potulska	1692. Katarzyna Keller
1649. Dariusz Socha	1693. Robert Korolewicz
1650. Marcin Suszko	1694. Justyna Krawczyk
1651. Krzysztof Szmorąg	1695. Tomasz Lewandowski
1652. Michał Szymani	1696. Robert Lignar
1653. Paweł Ślusarczyk	1697. Piotr Panek
1654. Mariola Ziemiańska	1698. Anna Rzepaska
1655. Maria Adamczak	1699. Arkadiusz Stajer
1656. Elżbieta Boczar	1700. Anna Winiarska
1657. Magdalena Dubkowska	1701. Agnieszka Zawieja
1658. Krzysztof Golus	1702. Marcin Zyzański
1659. Marcin Hałas	1703. Rafał Florek
1660. Marta Iwasiuk	1704. Rajmund Gacura
1661. Dominik Kopeć	1705. Maciej Kruk
1662. Grzegorz Kotkiewicz	1706. Małgorzata Krysiak
1663. Tomasz Krawczyński	1707. Joanna Kuśmierska
1664. Karol Kwiecień	1708. Bartosz Miernik
1665. Mariusz Pietruń	1709. Dominik muzal
1666. Grzegorz Rajczakowski	1710. Elżbieta Rał
1667. Patrycja Surzyn	1711. Agnieszka Surka
1668. Monika Tomaszewicz	1712. Sławomir Tkaczyszyn
1669. Grzegorz Urszel	1713. Robert Wesołek
1670. Agnieszka Wewióra	1714. Arkadiusz Czepiel
1671. Dariusz Woźniak	1715. Paweł Chiniewicz
1672. Grzegorz Zalewski	1716. Bartłomiej Fijak
1673. Monika Bartlewska	1717. Eliza Luterek

1674. Konrad Borowski	1718. Piotr Pawlikowski
1675. Elwira Chabraszewska	1719. Piotr Pluta
1676. Paweł Domagała	1720. Paweł Szadek
1677. Agnieszka Kozłowska	1721. Joanna Szelezin
1678. Andrzej Sikorski	1722. Szymon Wincenciak

Rok 2004

nr dypl.

1723. Marcin Bernat
 1724. Radosław Grzelik
 1725. Przemysław Kotowicz
 1726. Bartosz Płonka
 1727. Krzysztof Zechman
 1728. Adrian Starmach
 1729. Adrian Żabicki
 1730. Marek Płonka
 1731. Paweł Baran
 1732. Anna Baraniewicz
 1733. Michał Barasiński
 1734. Aleksander Bernasiewicz
 1735. Ewelina Chwieduk
 1736. Krzysztof Dziurdź
 1737. Katarzyna Dyczko
 1738. Wojciech Frydryk
 1739. Kamila Kaczmarczyk
 1740. Krzysztof Kogut
 1741. Regina Kucharska
 1742. Robert Markowiak
 1743. Monika Motecha
 1744. Anna Plucińska
 1745. Marek Poznar
 1746. Grzegorz Sokołowski
 1747. Przemysław Sztuk
 1748. Marcin Trela
 1749. Piotr Brzozowski
 1750. Krystian Cieślik
 1751. Mariusz Duda
 1752. Zuzanna Fiedkiewicz
 1753. Paweł Haberka
 1754. Korneliusz Tkacz
 1755. Małgorzata Chmura
 1756. Bartosz Fedurek
 1757. Ewa Jagóra
 1758. Magdalena Jankowska

nr dypl.

1761. Paweł Putyra
 1762. Monika Sikora
 1763. Jakub Słowiński
 1764. Mariusz Sobieszczański
 1765. Joanna Soja
 1766. Agnieszka Twardowska
 1767. Edyta Wierdak
 1768. Adam Wrzosek
 1769. Szymon Zbrzyzny
 1770. Magdalena Bargłowska
 1771. Sebastian Grabka
 1772. Dawid Kucuk
 1773. Agnieszka Kowerczuk
 1774. Dorota Kupeć
 1775. Stella Wilk
 1776. Jacek Baran
 1777. Bartłomiej Grabowski
 1778. Agnieszka Kawczak
 1779. Jacek Matysiak
 1780. Magdalena Pasek
 1781. Anna Pietruń
 1782. Jan Popiel
 1783. Julita Szymków
 1784. Łukasz Wasiluk
 1785. Piotr Brejner
 1786. Wojciech Bury
 1787. Wojciech Iwaśków
 1788. Maciej Kędziora
 1789. Monika Oleksy
 1790. Ewelina Pawłowicz
 1791. Małgorzata Rakoczy
 1792. Dariusz Stępień
 1793. Marcin Wysocki
 1794. Seweryn Zawadzki
 1795. Magdalena Błażej
 1796. Mirosław Kumalski

1759. Marcin Olejnik	1797. Marcin Sipurzyński
1760. Maciej Piszczyński	1798. Rafał Spychała
	1799. Krzysztof Śláz

Rok 2005* – SJM

nr dypl.	nr dypl.
83803. Karol Czapski	86598. Przemysław Dmytruszyński
83804. Beata Malec	86600. Wojciech Jarema
83805. Maciej Rymarkiewicz	86607. Barbara Łagowska
83806. Rafał Turkowski	86610. Jacek Paszkiewicz
83807. Grzegorz Wyrwas	86615. Bartosz Włodarczyk
83808. Radosław Bednarek	87465. Marcin Berdys
83818. Iwona Knodel	87469. Mateusz Korcuś
83821. Rafał Szachnowicz	87470. Michał Kotecki
84156. Paweł Zdanowicz	87474. Anna Osińska
86543. Dominik Leszczuk	87477. Paweł Rojek
86545. Jarosław Sobczak	87481. Monika Zielińska
86546. Tomasz Solima	87482. Lech Bober
86554. Grzegorz Kaczorek	87484. Jacek Chowaniec
86555. Monika Kołodziej	87487. Grzegorz Duma
86556. Paweł Korzyniewski	87488. Anna Janota
86557. Łukasz Kowal	87491. Daniel Pawelus
86558. Marta Łozińska	87494. Diana Rędowicz
86559. Katarzyna Michalik	87497. Wiktor Wacek
86560. Łukasz Miecznikowski	87502. Beata Bednarczyk
86561. Remigiusz Nowicki	87507. Łukasz Magierek
86562. Monika Pakuła	87509. Magdalena Radzik
86563. Beata Reiter	87511. Adam Więcek
86564. Marta Skiba	87512. Katarzyna Wiktorowicz
86565. Wojciech Światała	87513. Edyta Wojdyła
86566. Michał Wojciechowski	87514. Tomasz Bednarz
86568. Kamila Baklarz	87515. Magdalena Bonter
86576. Przemysław Krupa	87516. Anna Fraszczyk
86586. Agnieszka Skiba	87517. Justyna Kochan
86587. Marcin Wnuk	87518. Anna Łagowska
86588. Anna Wargoicka	87519. Beata Ławniczak
86589. Urszula Zamkotowicz	87520. Katarzyna Paluch
86590. Aneta Ziobroń	87521. Mariusz Sroczek
86594. Łukasz Chruściel	87522. Mariusz Stasiak
86597. Daniel Dakiniewicz	

* od roku 2005 numeracja dyplomów jest wspólna dla wszystkich wydziałów Politechniki Wrocławskiej, bez rozróżniania studiów dziennych i niestacjonarnych

Rok 2006 – SJM

nr dypl. nr dypl.

88219. Tomasz Faltyński	90766. Bartłomiej Wróbel
88220. Katarzyna Grzegórska	90767. Dominik Zaraś
88221. Mariusz Górski	90768. Karol Martin
88225. Przemysław Machał	90769. Konrad Prost
88230. Justyna Dyba	90770. Paweł Trempała
90744. Oktawia Andrzejewska	90778. Piotr Pelc
90745. Dominik Chociaj	91447. Bartosz Roś
90746. Barbara Czarcińska	91462. Mariusz Cepa
90747. Ewa Janus	91463. Zbigniew Osiowy
90748. Zbigniew Junyszek	91464. Sławomir Patla
90749. Małgorzata Kołodyńska	91465. Piotr Pocięcha
90750. Tomasz Korf	91466. Irena Sokołowska
90751. Marta Kozakiewicz	91467. Agnieszka Sołtysiak
90752. Joanna Kubińska	91468. Magdalena Stefanicka
90753. Milena Kucharska	91469. Iwona Zgud
90754. Agnieszka Koziół	91470. Artur Zyzański
90755. Agata Malinowska	91471. Tomasz Bakalarz
90756. Piotr Merta	91472. Małgorzata Cichoń
90757. Wojciech Milczarek	91473. Grzegorz Hupa
90777. Anna Nowak	91474. Agnieszka Kuchta
90758. Katarzyna Pactwa	91475. Magdalena Kula
90759. Magda Rucińska	91476. Agnieszka Litwa
90760. Anna Runiewicz	91477. Anna Łuc
90761. Monika Sadzińska	91478. Agata Reichman
90762. Krzysztof Sobaś	91479. Piotr Śliski
90763. Izabela Szymańska	91480. Sławomir Tracz
90764. Anna Trawińska	91481. Piotr Walkowiak
90765. Justyna Wiktorowicz	91482. Marta Zatorska

Rok 2007 – SJM

nr dypl.

92514. Wojciech Bazylewicz	95474. Joanna Kukułka
92518. Agata Góra	95475. Krzysztof Łazarek
92520. Małgorzata Kwiatkowska	95476. Urszula Łupina
92524. Klaudiusz Maniak	95477. Urszula Najdek
92527. Michał Strzelecki	95478. Dagmara Pęczek
92528. Piotr Wojtkowski	95479. Piotr Sobczak
92515. Łukasz Błada	95480. Michał Stopa
92516. Renata Drozdyk	95481. Anna Szlachetka
92517. Marta Gaik	95482. Ewelina Turska
92519. Barbara Kuchnio	95494. Łukasz Dulewski
92521. Ireneusz Łaskarzewski	95495. Michał Kloc
92522. Sławomir Malewski	95496. Michał Tuczyński

92523. Renata Maluga	95519. Aneta Kuśmierz
92525. Adam Nowak	95520. Paweł Strom
92526. Julian Olszewski	95521. Paweł Badecki
92529. Adam Katulski	95522. Grzegorz Leszczyński
92532. Mariusz Olejniczak	95523. Anna Ziomek
92533. Adam Rajko	95529. Krzysztof Barrek
92534. Elżbieta Sobocińska	96167. Ireneusz Papiernik
92535. Marcin Szpak	96170. Michał Szywało
92852. Sebastian Ambroża	96173. Sławomira Chamarczuk
92853. Paweł Tomczewski	96174. Joanna Kopystyńska
92854. Piotr Żołek	96175. Sylwia Skoneczna
95457. Marcin Grzyb	96176. Agnieszka Piskorowska
95458. Monika Kucharska	96177. Sebastian Antoniak
95459. Zbigniew Kudlik	96180. Cezary Cybulski
95460. Daniel Wiosło	96178. Radosław Bartos
95470. Joanna Bartoszevska	96182. Justyna Gaweł
95471. Sebastian Czubiel	96183. Damian Kałuża
95472. Lidia Fijałkowska	96191. Adam Świdowicz
95473. Elżbieta Hasiec	96192. Maciej Talaga

Rok 2008 – SJM

nr dypl.	nr dypl.
97408. Paweł Gorzelnik	100288. Piotr Mertuszka
97409. Przemysław Jankowski	100289. Robert Moskiewicz
97414. Dobrawa Ryng	100290. Dawid Paczkowski
97415. Michał Stanisławczyk	100291. Łukasz Stolarczyk
97419. Tomasz Pawłowicz	100292. Bartłomiej Ziętek
97420. Magdalena Stochmal	100303. Urszula Barczak
97421. Małgorzata Wegner	100304. Jędrzej Bukowski
97422. Tomasz Welgos	100305. Magdalena Dudzińska
97464. Magdalena Górna	100306. Katarzyna Jańska
97461. Paweł Kapka	100307. Łukasz Krzesaj
97462. Łukasz Kuziora	100308. Monika Puk
100267. Łukasz Bem	100309. Karol Siódmiak
100269. Bogumiła Pałac-Walko	100314. Anna Chareża
100270. Paweł Papas	100311. Michał Kuta
100271. Andrzej Witt	100313. Karol Łomoć
100268. Marta Kuriata	100310. Agnieszka Ochocka
100285. Agnieszka Borgowska	100315. Sebastian Olech
100286. Anna Kamińska	100312. Barbara Sacla
100287. Paweł Maksyminko	100316. Sławomir Switoń

Lata 2009–2012

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł
1	Dorota Magdalena Alenowicz	inż.
2	Bożena Anna Borkowska	inż.
3	Łukasz Kamil Brygider	mgr inż.
4	Mateusz Marcel Chudzik	inż.
5	Marta Joanna Dec	mgr inż.
6	Natalia Dydzińska	mgr inż.
7	Maciej Gawlik	mgr inż.
8	Agnieszka Górską	mgr inż.
9	Halina Hupa	mgr inż.
10	Emil Jacek Jasionowski	inż.
11	Marcin Kasprowiak	mgr inż.
12	Magdalena Dorota Kielin	mgr inż.
13	Michał Piotr Kluza	inż.
14	Krzysztof Andrzej Kołbuc	inż.
15	Krzysztof Marcin Koryluk	mgr inż.
16	Dawid Kotala	mgr inż.
17	Martyna Karolina Kuśmierk	inż.
18	Bartosz Lebioda	inż.
19	Mirosław Lechwar	inż.
20	Bernadeta Lis	mgr inż.
21	Wojciech Paweł Łabuda	inż.
22	Krzystian Paweł Łatwis	mgr inż.
23	Natalia Anna Łoś	mgr inż.
24	Mariusz Stanisław Maciejczak	mgr inż.
25	Krzysztof Jacek Magier	inż.
26	Joanna Halina Majdan	inż.
27	Tomasz Adam Nowak	inżynier
28	Anita Justyna Pyra	mgr inż.
29	Mateusz Ryżyk	mgr inż.
30	Marcin Rzepka	mgr inż.
31	Iwona Anna Skoczył	mgr inż.
32	Monika Anna Stach	inż.
33	Marek Steczyszyn	mgr inż.
34	Paweł Tomasz Strzałkowski	mgr inż.
35	Wojciech Piotr Sygnatowicz	mgr inż.
36	Katarzyna Anna Szczerbień	inż.
37	Karolina Szypulska	inż.
38	Adam Śpiewak	mgr inż.
39	Michał Świerczek	inż.
40	Paweł Damian Więclaw	inż.
41	Krzysztof Kamil Wojtowicz	inż.
42	Anna Magdalena Woźniak	mgr inż.
43	Łukasz Piotr Wysocki	mgr inż.
44	Krzysztof Zieliński	mgr inż.

Rok 2013

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł
1	Karol Barańczuk	inżynier
2	Jakub Robert Bartczak	mgr inż.
3	Łukasz Kamil Bartkowicz	mgr inż.
4	Katarzyna Biernat	inż.
5	Paweł Łukasz Boroski	mgr inż.
6	Łukasz Paweł Burzec	inż.
7	Jarosław Chmielewski	mgr inż.
8	Yong Fern Choo	mgr inż..
9	Paweł Edmund Chudziński	inż.
10	Jerzy Cichański	inż.
11	Wojciech Cichocki	inż.
12	Aleksandra Maria Ciszewska	mgr inż.
13	Hubert Michał Czaiński	inż.
14	Rafał Paweł Czukiewski	mgr inż.
15	Karolina Dalecka	mgr inż.
16	Patrycja Paula Dąbrowa	mgr inż.
17	Elżbieta Alicja Domin	mgr inż.
18	Michał Włodzimierz Dudek	inż.
19	Tomasz Damian Duma	mgr inż.
20	Tomasz Dybał	mgr inż.
21	Klaudia Konstancja Fecko	inż.
22	Szymon Piotr Fiedler	mgr inż.
23	Gancarz Paweł Łukasz	inż.
24	Alicja Gapa	inż.
25	Jacek Piotr Gardjan	mgr inż.
26	Emilia Angelika Goldwasser	inż.
27	Kacper Grabowski	mgr inż.
28	Joanna Martyna Gruchot	inż.
29	Łukasz Harhaj	mgr inż.
30	Rodrigo Hernandez Carrillo	mgr inż.
31	Natalia Jolanta Hop	inż.
32	Justyna Jadwiga Jakuć	inż.
33	Piotr Janas	mgr inż.
34	Wojciech Piotr Jania	mgr inż.
35	Paweł Mirosław Jankowiak	inż.
36	Karolina Maria Jarosz	inż.
37	Oliwia Jaruzel	inż.
38	Piotr Jarosław Junik	mgr inż.
39	Kamil Szczęsny Juniszewski	inż.
40	Przemysław Grzegorz Jurek	inż.
41	Paweł Michał Kalka	inż.
42	Ewelina Karcz	inż.
43	Weronika Karczmarz	mgr inż.

44	Weronika Karkocha	inż.
45	Marcin Kasprowiak	mgr inż.
46	Damian Daniel Kaszuba	mgr inż.
47	Monika Natalia Kaźmierczak	inż.
48	Katarzyna Kaćka	mgr inż.
49	Paula Anna Kędra	mgr inż.
50	Dagna Małgorzata Kędzińska	mgr inż.
51	Agata Kirjanów	inż.
52	Bartosz Adrian Korczyński	inż.
53	Barbara Joanna Korona	mgr inż.
54	Bartłomiej Michał Korzeniowski	mgr inż.
55	Alicja Małgorzata Kowalska	inż.
56	Tomasz Kozłowski	inż.
57	Ewa Katarzyna Krawców	inż.
58	Kacper Piotr Krawczyk	inż.
59	Patryk Król	inż.
60	Tomasz Marcin Krzemiński	inż.
61	Wojciech Janusz Książkiewicz	mgr inż.
62	Robert Jakub Kuberski	mgr inż.
63	Adam Władysław Kulas	inż.
64	Grzegorz Bogdan Kulczyk	inż.
65	Jakub Kułacz	mgr inż.
66	Justyna Kwiatkowska	inż.
67	Mirosław Lechwar	inż.
68	Michał Paweł Lewandowski	inż.
69	Agnieszka Sara Litwin	inż.
70	Paweł Łuc	inż.
71	Artur Zbigniew Łyko	inż.
72	Kamil Mateusz Makara	inż.
73	Sławomir Mardosz	mgr inż.
74	Michał Jan Maślaniec	inż.
75	Tomasz Młynarski	inż.
76	Hanna Moczydłowska	inż.
77	Tomasz Adam Nowak	inż.
78	Grzegorz Okliński	inż.
79	Oksana Omelan	inż.
80	Piotr Janusz Omieciński	inż.
81	Jacek Orłowski	inż.
82	Jakub Pakuła	inż.
83	Tomasz Partyka	inż.
84	Radosław Pater	mgr inż.
85	Michał Piotr Peszek	mgr inż.
86	Damian Sylwester Piekut	inż.
87	Aleksandra Płatek	inż.
88	Piotr Tomasz Prażyniewicz	mgr inż.
89	Andrzej Przybyło	mgr inż.

90	Mateusz Łukasz Pyda	inż.
91	Wojciech Pyra	inż.
92	Paweł Rytwiński	inż.
93	Anna Sadecka	inż.
94	Dominik Andrzej Sas	inż.
95	Małgorzata Sikora	inż.
96	Przemysław Łukasz Skomorowski	inż.
97	Krzystian Słoński	inż.
98	Joanna Smolińska	mgr inż.
99	Adam Wojciech Smółka	inż.
100	Dominik Marcin Spychała	inż.
101	Katarzyna Barbara Standa	inż.
102	Miłosz Stanuch	mgr inż.
103	Marek Steczyszyn	mgr inż.
104	Michał Stodulski	inż.
105	Wojciech Paweł Szablewski	mgr inż.
106	Edyta Szataniak	inż.
107	Jerzy Daniel Szołomicki	mgr inż.
108	Tomasz Szulc	inż.
109	Marta Izabela Szydłowska	inż.
110	Jarosław Stefan Szymański	mgr inż.
111	Mateusz Jakub Szykowski	inż.
112	Joanna Małgorzata Świtoń	mgr inż.
113	Paweł Grzegorz Tambur	inż.
114	Katarzyna Maria Tarnowicz	inż.
115	Piotr Tasior	mgr inż.
116	Agnieszka Krystyna Tokarz	mgr inż.
117	Krzysztof Wojciech Turliński	inż.
118	Aldona Anna Waligóra	inż.
119	Piotr Szymon Wardach	mgr inż.
120	Mariusz Józef Wągiel	mgr inż.
121	Agnieszka Renata Wcisło	mgr inż.
122	Paula Maria Wejman	inż.
123	Kajetan Adam Witecki	inż.
124	Paulina Daria Włodarczyk	inż.
125	Marcin Jan Wolnik	inż.
126	Michał Łukasz Ziemczonek	inż.
127	Małgorzata Zimoń	mgr inż.
128	Marcin Józef Żrebiec	inż.
129	Wojciech Żarczyński	mgr inż.

STUDIA ZAOCZNE**Rok 1967**

nr dypl.		nr dypl.	
1.	Paweł Badura	18.	Lech Bentkowski
2.	Stanisław Bukowiec	19.	Antoni Galas
3.	Henryk Feliński	20.	Stanisław Głowacki
4.	Waldemar Franiak	21.	Józef Grabowy
5.	Józef Hreczuch	22.	Stanisław Grajkowski
6.	Tadeusz Jabłoński	23.	Bronisław Gruda
7.	Władysława Kaczor-Karyś	24.	Feliks Jabłoński
8.	Adam Korycki	25.	Władysław Janiszewski
9.	Tadeusz Krzywoszyński	26.	Stanisław Kalita
10.	Stefan Kubasiewicz	27.	Jerzy Karpiński
11.	Tadeusz Lewy	28.	Alfons Kąkolewski
12.	Jan Mycek	29.	Czesław Krawiec
13.	Zygmunt Pekoszewski	30.	Stanisław Lach
14.	Bogdan Wiśniewski	31.	Henryk Lutkiewicz
15.	Tadeusz Wyborski	32.	Jan Matysa
16.	Mariusz Zawald	33.	Ryszard Mazurkiewicz
17.	Andrzej Babula		

Rok 1968

nr dypl.		nr dypl.	
34.	Ryszard Zieliński	43.	Bogusław Kretkowski
35.	Jerzy Juraszek	44.	Marian Namięta
36.	Jerzy Ślęzak	45.	Jan Zarzecki
37.	Joachim Krakowiak	46.	Zbigniew Liczner
38.	Stanisław Chamera	47.	Zygmunt Tarczyński
39.	Zdzisław Michalik	48.	Antoni Brzeski
40.	Zbigniew Burda	49.	Leszek Gajdka
41.	Michał Bednarz	50.	Adam Witkowski
42.	Marian Karyś		

Filia w Wałbrzychu**Rok 1989**

nr dypl.		nr dypl.	
862.	Adam Grabczyński	872.	Krzysztof Czerski
863.	Jerzy Matuszkiewicz	873.	Krzysztof Duda
864.	Wiesław Paprotny	874.	Dariusz Dziuba
865.	Krzysztof Pączka	875.	Zdzisław Kafka
866.	Krzysztof Płoski	876.	Dariusz Kita

867.	Marek Prugar	877.	Mirosław Matiaszkiewicz
868.	Bogusław Wąsek	878.	Maciej Sarna
869.	Waldemar Wachlarz	879.	Jerzy Stuchły
870.	Tadeusz Zalewski	880.	Mirosław Szyszkowski
871.	Janusz Bednarski		

Rok 1991

nr dypl.		nr dypl.	
907.	Zenon Augustyniak	917.	Andrzej Łopian
908.	Marek Grzywacz	918.	Marek Miller
909.	Józef Gruszczyński	919.	Roman Orłowski
910.	Wiesław Franczak	920.	Janina Partyka
911.	Dariusz Gorzelanik	921.	Edward Rumak
912.	Jan Iwanicki	922.	Jarosław Suchocki
913.	Grzegorz Jankowski	923.	Krzysztof Szwarz
914.	Ryszard Jarosz	924.	Adam Szpak
915.	Waldemar Kołdecki	925.	Eugeniusz Szulc
916.	Eugeniusz Kierzankowski		

Filia w Legnicy

Rok 1993

nr dypl.		nr dypl.	
952.	Krzysztof Bolisęga	962.	Darosław Kubiak
953.	Zdzisław Dziedziewicz	963.	Adam Kulbacki
954.	Waldemar Chuchro	964.	Zdzisław Kwiatkowski
955.	Piotr Fornalski	965.	Andrzej Mokołajczyk
956.	Andrzej Gizka	966.	Andrzej Mróz
957.	Roman Glapski	967.	Stanisław Pietrucik
958.	Adam Gurdziel	968.	Artur Sidorowicz
959.	Jarosław Janiak	969.	Wiesław Skubiński
960.	Marian Kierzkowski	970.	Jan Sudot
961.	Mirosław Koman	971.	Ryszard Zbrzyzny

Rok 1994

1012.	Czyżewski Kazimierz	1011.	Koziarz Eugeniusz
1013.	Danek Mirosław	1005.	Makięła Zbigniew
1007.	Dębliński Jarosław	1008.	Mika Władysław
1009.	Geszczyński Henryk	1015.	Osman Robert
1006.	Gruszka Krzysztof	1010.	Otręba Wiesław
1017.	Kirej Mariusz	1016.	Żuber Artur
1014.	Konarski Waldemar		

STUDIA WIECZOROWE**Rok 1978**

nr dypl.		nr dypl.	
74.	Mieczysław Dereń	82.	Henryk Panek
75.	Zdzisław Etel	83.	Józef Parchanowicz
76.	Waldemar Gadziąła	84.	Janusz Sawicki
77.	Stanisław Karpiński	85.	Teodor Szadkowski
78.	Wacław Kurek	86.	Krzysztof Zieliński
79.	Ryszard Majczyk	87.	Roman Ziober
80.	Bożena Miczkowska	88.	Eugeniusz Kowalik
81.	Władysław Nowak	89.	Józef Lorenc

Rok 1979

nr dypl.		nr dypl.	
90.	Jan Czarnecki	96.	Józef Rojewski
91.	Stanisław Gruszko	97.	Kazimierz Roziel
92.	Henryk Kamiński	98.	Jan Siewierski
93.	Jerzy Kruczek	99.	Jan Skrzypek
94.	Jerzy Olszycki	100.	Jadwiga Werikowska
95.	Ryszard Pawlak	101.	Jan Wojtyra

Rok 1979

nr dypl.		nr dypl.	
102.	Kazimierz Cegielski	118.	Mirosław Rajkowski
103.	Krystyna Dziarkowska	119.	Wacław Sawzdargo
104.	Andrzej Folcik	120.	Anastazja Stasiak
105.	Henryk Gawin	121.	Ryszard Staszyński
106.	Bogumił Głogowski	122.	Józef Szczap
107.	Halina Grabowiec	123.	Maria Szydło
108.	Lesław Grakowicz	124.	Marek Weiss
109.	Włodzimierz Grajewski	125.	Janina Wleklińska
110.	Janusz Gruszko	126.	Lech Wnukowski
111.	Wojciech Jeżewski	127.	Bożena Wojtuś
112.	Henryka Kolba	128.	Krzysztof Wójcik
113.	Bogdan Kołodyński	129.	Ryszard Zajma
114.	Krzysztof Komorowski	130.	Bogumił Kucharski
115.	Stanisław Komorowski	131.	Jerzy Śliwa
116.	Bolesław Macuga	132.	Piotr Szymłowski
117.	Wiesław Nyklas	133.	Barbara Choma

Rok 1980

nr dypl.		nr dypl.	
134.	Andrzej Bazaniak	143.	Waldemar Bundz
135.	Zofia Drażek	144.	Zbigniew Kamiński
136.	Andrzej Kucharski	145.	Ewa Kopecka
137.	Jadwiga Roder	146.	Zygmunt Nowak
138.	Jan Synajewski	147.	Marek Nowak
139.	Elżbieta Trębaczekiewicz	148.	Lidia Nowocięń
140.	Danuta Warzocha	149.	Tadeusz Płończak
141.	Krzysztof Witek	150.	Janusz Biernacik
142.	Adam Kaczyński		

Rok 1982

nr dypl.		nr dypl.	
151.	Michał Łódzki	154.	Ryszard Krawiec
152.	Andrzej Rybicki	155.	Barbara Marciniak
153.	Tadeusz Kaśków	156.	Elżbieta Szopa

Rok 1984

nr dypl.		nr dypl.	
157.	Jerzy Bartnicki	161.	Jan Zabłocki
158.	Lech Kowalczuk	162.	Edward Łysak
159.	Stanisław Ozga	163.	Ewa Wasilewska
160.	Helena Stefańska-Stys		

Rok 1989

nr dypl.		nr dypl.	
180.	Krzysztof Betka	187.	Bogdan Prugar
181.	Andrzej Błazik	188.	Jacek Różyński
182.	Roman Głaz	189.	Janusz Solecki
183.	Aleksander Gotfryd	190.	Romuald Szulc
184.	Grzegorz Grzebieniak	191.	Jerzy Tekieli
185.	Bogumiła Harazińska	192.	Henryk Włoka
186.	Tadeusz Halada	193.	Bogumiła Zalewska

Rok 1990

nr dypl.	
194.	Marek Karaś

Filia w Legnicy**Rok 1973**

nr dypl.		nr dypl.	
51.	Henryk Banderowicz	63.	Kazimierz Ludwin
52.	Janusz Brzoza	64.	Janusz Piątkowski
53.	Andrzej Glapiński	65.	Wiesław Poleszczuk
54.	Andrzej Groński	66.	Kazimierz Szczytyński
55.	Mieczysław Gruca	67.	Krystyna Tekiel
56.	Władysław Hajder	68.	Zenon Tomkiel
57.	Julian Korecki	69.	Zdzisław Wawrzyńczak
58.	Adam Korycki	70.	Piotr Węgrzanowski
59.	Maciej Krahl	71.	Leopold Wolak
60.	Zenon Kromer	72.	Kazimierz Zwierzyński
61.	Jan Kulka	73.	Leszek Żołyński
62.	Janusz Lipiński		

Filia w Wałbrzychu**Rok 1988**

nr dypl.		nr dypl.	
164.	Kazimierz Adamski	172.	Julian Mirski
165.	Janusz Dzieńewicz	173.	Tadeusz Oleksy
166.	Jacek Józwiak	174.	Marek Olesiński
167.	Sławomir Kosmala	175.	Henryk Olszewski
168.	Jarosław Lutkiewicz	176.	Włodzimierz Rakowiecki
169.	Lech Nochowicz	177.	Bogusław Roszkowiak
170.	Mirosław Madej	178.	Wiktor Sobera
171.	Witold Maskalewicz	179.	Edward Woźniak

STUDIA UZUPEŁNIAJĄCE EKSTERNISTYCZNE**Rok 1977**

nr dypl.		nr dypl.	
1.	Józef Byrtus	10.	Zdzisław Onisk
2.	Bogusław Biełło	11.	Jan Sitarz
3.	Tadeusz Gajda	12.	Mieczysław Stokłosa
4.	Edwin Grygorcewicz	13.	Stanisław Styczewski
5.	Aleksander Jakubowski	14.	Arkadiusz Szulc
6.	Wacław Jaroszyński	15.	Aleksander Tamawski
7.	Józef Mikołajczyk	16.	Józef Wierzbicki
8.	Wiktor Musielak	17.	Adam Winter
9.	Henryk Niezgoda	18.	Kazimierz Ziaja

UZUPEŁNIAJĄCE STUDIA MAGISTERSKIE

Filia w Legnicy

Rok 1975

nr dypl.		nr dypl.	
720.	Janusz Brzoza	728.	Adam Korycki
721.	Piotr Denisiuk	729.	Maciej Krahl
722.	Aleksander Gambal	730.	Jan Kulka
723.	Andrzej Glapiński	731.	Kazimierz Ludwin
724.	Andrzej Groński	732.	Stefan Łukasiewicz
725.	Władysław Hajder	733.	Zenon Tomkiel
726.	Bolesław Kluza	734.	Piotr Węgrzanowski
727.	Julian Korecki	735.	Leszek Żołyniak

Filia w Wałbrzychu

Rok 1988

nr dypl.		nr dypl.	
844.	Ryszard Orzechowski	853.	Henryk Rutkowski
845.	Józef Pietraszko	854.	Mirosław Szymańczyk
846.	Grzegorz Danisz	855.	Tadeusz Ścisłała
847.	Aleksander Drobiazgiewicz	856.	Tadeusz Wrona
848.	Jacek Gąsiorek	857.	Krzysztof Hołodnik
849.	Wiesław Kisiel	858.	Leszek Jurdziak
850.	Piotr Komandowski	859.	Witold Kawalec
851.	Jerzy Kozuchowicz	860.	Artur Szymański
852.	Jan Polakowski		

Rok 1992

nr dypl.		nr dypl.	
973.	Krzysztof Czerski	976.	Zdzisław Kafka
974.	Zofia Drażek	978.	Jerzy Stuchły
975.	Adam Grabczyński	979.	Waldemar Wachlarz

STUDIA ZAOCZNE

Rok 1999

nr dypl.

1. Robert Flak

Rok 2000

nr dypl.

nr dypl.

2. Monika Harasińska	43. Jacek Rutkowski
3. Zbigniew Stachowicz	44. Leszek Siwiński
4. Grzegorz Szwat	45. Antoni Stanisławski
5. Arkadiusz Piotrowski	46. Marek Szczupakowski
6. Barbara Kowbel	47. Adam Węgrzyn
7. Renata Cygan	48. Paweł Drabent
8. Krzysztof Berezowski	49. Janusz Henc
9. Grażyna Majchrowska	50. Teresa Henc
10. Andrzej Skoneczny	51. Marcin Kaźmierczak
11. Grzegorz Witkowski	52. Maciej Kosmowski
12. Jacek Kluska	53. Monika Majkowski
13. Arkadiusz Anderko	54. Magdalena Nowicka
14. Piotr Pasiński	55. Mariusz Turbak
15. Wojciech Woś	56. Kinga Wardak-Śmigielska
16. Adam Habraszka	57. Marek Dakiniewicz
17. Roman Prucnal	58. Artur Gmurkowski
18. Roman Piecyk	59. Robert Leszczyński
19. Ireneusz Medycycki	60. Robert Mierzwiak
20. Robert Kowalczyk	61. Grzegorz Skowron
21. Stanisław Opaciński	62. Andrzej Wojciechowski
22. Mariusz Cebula	63. Dariusz Haraś
23. Andrzej Batycki	64. Jan Jakubowicz
24. Tomasz Gotowiec	65. Marek Kida
25. Jacek Gołaszewski	66. Janusz Lenczuk
26. Tomasz Mularczyk	67. Andrzej Wielgus
27. Robert Bartecki	68. Daniel Zawisza
28. Dariusz Gulowaty	69. Tomasz Dzieża
29. Dawid Halbersztadt	70. Maciej Gandecki
30. Rafał Ryba	71. Jarosław Gmach
31. Przemysław Kozłowski	72. Mirosław Musiał
32. Robert Nowak	73. Robert Sądowski
33. Sławomir Walczykowski	74. Artur Semeńczuk
34. Jacek Duszyński	75. Krzysztof Bugała
35. Waldemar Urbański	76. Zygmunt Duszeńko
36. Piotr Leśniewski	77. Andrzej Laszczak
37. Wojciech Dziuda	78. Wojciech Łukawski
38. Paweł Komora	79. Przemysław Olczak
39. Beata Lazarowicz	80. Marcin Śmigielski

40.	Mariusz Maćkowiak	81.	Janusz Węgrzyn
41.	Dariusz Majcherek	82.	Mariusz Toporowski
42.	Zbigniew Ressel		

Rok 2001

nr dypl.		nr dypl.	
83.	Jadwiga Bartosik	114.	Radosław Pyrtak
84.	Mariusz Benio	115.	Jarosław Adamczyk
85.	Robert Bigda	116.	Włodzimierz Depczyński
86.	Marcin Biliński	117.	Mirosław Garbowski
87.	Artur Błaszczyk	118.	Arkadiusz Rykowski
88.	Robert Dobies	119.	Marek Zieliński
89.	Rafał Drażek	120.	Dariusz Paczkowski
90.	Monika Filipiak	121.	Wiesław Komar
91.	Artur Flinik	122.	Dariusz Łukaszewski
92.	Iwona Fornal	123.	Remigiusz Blacha
93.	Robert Garlicki	124.	Krzysztof Borodycz
94.	Artur Jankowski	125.	Edward Gońda
95.	Konrad Jankowski	126.	Andrzej Misek
96.	Rafał Jaros	127.	Marek Ostrowski
97.	Piotr Kapszewski	128.	Bogdan Owczarek
98.	Paweł Krajewski	129.	Mariusz Przybyła
99.	Dariusz Kurzawa	130.	Radosław Różycki
100.	Marek Manycz	131.	Arkadiusz Welc
101.	Marek Michułka	132.	Sebastian Bach
102.	Robert Michułka	133.	Artur Mróz
103.	Krzysztof Mojsiewicz	134.	Jacek Rzetecki
104.	Piotr Niepiekło	135.	Leszek Nowinowski
105.	Renata Olearczyk	136.	Grzegorz Prawucki
106.	Mariusz Pocięcha	137.	Magdalena Noculak
107.	Dżafar Połtorzycki	138.	Marek Wojtasik
108.	Stanisław Sidorowicz	139.	Dariusz Gajosek
109.	Daniel Sołonyńska	140.	Agnieszka Mazur
110.	Marian Szkurat	141.	Janusz Milner
111.	Małgorzata Weryszko	142.	Aleksander Orłowski
112.	Piotr Żuk	143.	Jarosław Romaszewski
113.	Michał Homski	144.	Rafał Szmagaj

Rok 2002

nr dypl.		nr dypl.	
145.	Ryszard Buszkiewicz	175.	Grzegorz Pisarski
146.	Mariusz Drozdowski	176.	Mariusz Rataj
147.	Jan Dumański	177.	Jacek Słowikowski
148.	Adam Fąfara	178.	Krzysztof Szyszkowski

149. Ryszard Kaizer	179. Robert Ślusarczyk
150. Marek Kamiński	180. Mirosław Wojtczak
151. Robert Michalik	181. Jerzy Wróbel
152. Jarosław Nowak	182. Sławomir Andrzejewski
153. Sylwester Podraza	183. Grzegorz Przybyłowski
154. Krzysztof Ptak	184. Leszek Wieruchowski
155. Łukasz Rebiger	185. Mariusz Wietrzyński
156. Dariusz Regulski	186. Lilianna Brzezińska
157. Mariusz Rudnicki	187. Arkadiusz Fąfara
158. Ryszard Siczek	188. Paweł Ochab
159. Tomasz Solecki	189. Piotr Patrzykał
160. Ireneusz Wysocki	190. Rafał Gawron
161. Ewaryst Zasadziński	191. Mariusz Gnoiczewski
162. Krzysztof Zawadzki	192. Rafał Czaplicki
163. Jarosław Bierzyński	193. Edyta Czerwińska
164. Marek Czaja	194. Jarosław Dańczak
165. Rafał Dąbek	195. Marcin Kozłowski
166. Andrzej Dudek	196. Paweł Mačkowiak
167. Dariusz Karcz	197. Grzegorz Bryl
168. Sebastian Klufas	198. Marek Furgalski
169. Sebastian Krzywicki	199. Aleksander Gąsiewski
170. Janusz Kuśnierz	200. Paweł Kostrzewa
171. Wojciech Łoziński	201. Jerzy Koszela
172. Arkadiusz Mikutel	202. Bogdan Nowak
173. Roman Patoła	203. Artur Pichała
174. Przemysław Piątek	204. Wiesław Rózański

Rok 2003

nr dypl.		nr dypl.	
205.	Paweł Gajewski	236.	Mariusz Tarnas
206.	Daniel Baranowski	237.	Daniel Tyrpak
207.	Adam Chyliński	238.	Waldemar Brus
208.	Rafał Diug	239.	Robert Chitro
209.	Tomasz Długosz	240.	Arkadiusz Banaś
210.	Marek Grabowski	241.	Barbara Janczarek-Kabała
211.	Zenon Grzyb	242.	Robert Klimowski
212.	Małgorzata Górna	243.	Paweł Kuligowski
213.	Zbigniew Kaczmarek	244.	Tadeusz Mazur
214.	Aleksandra Kusz	245.	Dariusz Pińkowski
215.	Michał Mierzicki	246.	Marek Pińkowski
216.	Tomasz Piotrowski	247.	Arkadiusz Turczynin
217.	Robert Rzepa	248.	Mieczysław Węgielski
218.	Dariusz Zabłocki	249.	Robert Zagrodny
219.	Wioletta Jasińska	250.	Robert Zarzycki
220.	Piotr Jaszczyszyn	251.	Dariusz Drabik

221. Jacek Kołtun	252. Michał Jankowski
222. Bożena Krzywiecka	253. Paweł Jeziorski
223. Robert Lewandowski	254. Ryszard Kosior
224. Sebastian Osos	255. Marcin Paś
225. Mariusz Rosik	256. Grzegorz Zieliński
226. Miłosz Szczygieł	257. Jacek Babula
227. Tomasz Gnoiczewski	258. Zdzisław Błauciak
228. Damian Kilanowski	259. Marcin Opyrchał
229. Damian Łyskawa	260. Juliusz Pankiewicz
230. Anna Zborowska	261. Piotr Przeniosło
231. Waldemar Dereń	262. Mariusz Siuda
232. Arkadiusz Domagalski	263. Robert Kunecki
233. Andżelika Jakubowska	264. Przemysław Nowicki
234. Mariusz Spieć	265. Tomasz Paprotny
235. Kacper Stachowiak	

Rok 2004

nr dypl.

266. Łukasz Kasprzak
 267. Andrzej Pauś
 268. Andrzej Pyrzeński
 269. Marcin Radoń
 270. Marcin Sawa
 271. Adam Semczuk
 272. Krzysztof Barnowski
 273. Piotr Biały
 274. Waldemar Brycki
 275. Piotr Krowicki
 276. Bartłomiej Łuc
 277. Tomasz Pieńkowski
 278. Waldemar Wanat
 279. Dariusz Fudal
 280. Michał Sierszeń
 281. Agnieszka Tatarzycka
 282. Karol Brzuszek
 283. Mariusz Jankowski
 284. Daniel Leśniewski
 285. Krzysztof Sacher
 286. Daniel Pilarski
 287. Ryszard Wróbel
 288. Jakub Gładysz

nr dypl.

289. Sławomir Kasprzak
 290. Leszek Foder
 291. Piotr Fuks
 292. Krzysztof Korszun
 293. Korsian Medwid
 294. Jarosław Muszalski
 295. Krzysztof Rośniak
 296. Marek Żelewski
 297. Jacek Gerber
 298. Tomasz Bogucki
 299. Jacek Orlińgóra
 300. Mariusz Rak
 301. Henryk Wdowiak
 302. Przemysław Patla
 303. Sławomir Cieślak
 304. Radosław Drzewiecki
 305. Andrzej Gałwa
 306. Laurencjusz Małofiej
 307. Aleksander Pełech
 308. Sławomir Chudzicki
 309. Paweł Mijas
 310. Mariusz Laskowski

Rok 2005

nr dypl.	nr dypl.
83809. Błażej Brajer	86603. Sławomir Klecha
83810. Tomasz Budkiewicz	86604. Wojciech Klimecki
83811. Marek Ciesiołkiewicz	86605. Tomasz Kułak
83812. Krzysztof Filar	86606. Stanisław Kuźownik
83813. Ireneusz Jopek	86608. Robert Majewicz
83814. Ryszard Tarnowski	86609. Michał Menżyk
83815. Damian Wawrzewski	86612. Ryszard Robecki
83816. Marcei Begier	86614. Przemysław Wierczyński
83817. Dariusz Gubański	87466. Tomasz Gałkowski
83819. Paweł Kwiatkowski	87467. Sebastian Humieja
83820. Krzysztof Marynowski	87468. Michał Kociałkowski
83822. Grzegorz Szczotka	87471. Roman Kułakowski
83823. Jarosław Tomczak	87473. Arkadiusz Mróz
84155. Łukasz Wankiewicz	87475. Daniel Piasecki
86542. Mirosław Andrzejczak	87476. Adam Pisarek
86544. Łukasz Młodonia	87478. Jacek Śliski
86547. Sławomir Cieślik	87480. Krystian Urbanowicz
86548. Jan Dewicki	87485. Arkadiusz Cieśla
86549. Sebastian Franczak	87489. Daniel Kaczałko
86550. Sławomir Kałużny	87490. Wojciech Krawczyk
86553. Piotr Sosiński	87495. Piotr Rutkowski
86569. Marcin Bondziński	87496. Piotr Siwiński
86570. Robert Borodacz	87498. Roman Wisiecki
86574. Michał Kęsy	87499. Robert Wróblewski
86575. Jakub Krotliński	87501. Piotr Zajda
86577. Dariusz Kulczak	87503. Joanna Gałązka
86580. Wojciech Orłowski	87504. Joanna Hryciuk-Pabis
86592. Robert Bareła	87505. Paweł Ignatowicz
86593. Przemysław Budakiewicz	87506. Rafał Koch
86595. Andrzej Cierniak	87508. Grzegorz Pluta
86596. Marcin Czerep	87510. Wojciech Urszel

Rok 2006

nr dypl.	nr dypl.
88218. Jarosław Dwornik	90787. Marcin Zyzek
88222. Piotr Jaśko	90788. Adam Żuk
88223. Marcin Kita	91443. Damian Bąk
88224. Marcin Kujawiak	91444. Robert Kaczmarek
88226. Karol Madej	91445. Kazimierz Łacisz
88227. Łukasz Maliszewicz	91446. Konrad Mielczarek
88228. Stanisław Piórek	91448. Paweł Wróblewski
88229. Henryk Sobczyszyn	91449. Przemysław Dębowski

90773. Tomasz Bilski	91450. Szymon Dyk
90774. Marek Członka	91451. Grzegorz Kaczorek
90775. Grzegorz Urbanik	91452. Paweł Korzyniewski
90776. Bartosz Zaborowski	91453. Jarosław Lajzner
90779. Zbigniew Chojnacki	91454. Przemysław Mrozicki
90780. Stanisław Chudy	91455. Waldemar Nadolski
90781. Daniel Danielewski	91456. Marcin Obolewicz
90782. Wojciech Ławniczak	91457. Marek Piontek
90783. Bogdan Łazuga	91458. Maciej Tuczyński
90784. Janusz Osóbka	91459. Piotr Turkiewicz
90785. Grzegorz Siwiński	91460. Michał Wojciechowski
90786. Jacek Walczak	91461. Stanisław Zagrodnik

Rok 2007

nr dypl.	nr dypl.
92530. Marcin Kozdraś	95513. Arkadiusz Łyskawa
92531. Marek Mazur	95514. Wojciech Piasecki
95448. Robert Bugajski	95515. Ireneusz Suleja
95461. Robert Cebula	95524. Sylwester Dymarczyk
95449. Dominik Grabowski	95525. Artur Chamielec
95450. Marek Jafra	95526. Jacek Pankowski
95451. Wojciech Kozłowski	95530. Robert Wodziński
95462. Maciej Majcher	96161. Tomasz Bałtarowicz
95463. Wiesław Michalak	96162. Grzegorz Chudy
95483. Łukasz Kowal	96163. Andrzej Cierniak
95484. Łukasz Skrzypek	96164. Rafał Działik
95485. Wojciech Świtła	96165. Wojciech Flasiński
95497. Wojciech Andrzejczak	96166. Waldemar Moskiewicz
95498. Robert Antkiewicz	96168. Piotr Pawlik
95499. Mirosław Bąk	96171. Romuald Śniady
95500. Karol Fryga	96172. Łukasz Zych
95501. Andrzej Gemza	96184. Paweł Kozdraś
95502. Jan Junkiert	96186. Paweł Markowski
95503. Andrzej Naworski	96187. Przemysław Mikołajewski
95504. Mieczysław Świerczyński	96188. Bartłomiej Opyrchał
95505. Krzysztof Wójcicki	96190. Paweł Pączkowski
95511. Krystyna Andrzejewska	96193. Tomasz Tomaszewicz
95512. Marek Cyran	

Rok 2008

nr dypl.	nr dypl.
97410. Rafał Blicharski	100280. Tomasz Żołądek
97411. Karol Hetnał	100281. Wojciech Kieliszak
97412. Artur Szmyt	100284. Michał Lipniarski

97413. Waldemar Wojtarowicz	100282. Michał Minikowski
97417. Sławomir Bartnicki	100283. Mariusz Sztuk
97418. Kamil Holinka	100293. Robert Choniawko
97463. Michał Kuźmicki	100294. Katarzyna Dąbek
100272. Kamil Czechowski	100295. Maciej Gembuś
100273. Łukasz Klewin	100296. Robert Ilnicki
100274. Andrzej Gwóźdek	100297. Wojciech Miszczyk
100275. Dariusz Kostański	100298. Miłosz Stanisławski
100276. Sławomir Kropidłowski	100299. Tomasz Szczep
100277. Waldemar Marczyński	100300. Krzysztof Woźniak
100278. Mariusz Michalak	100301. Marek Wundersee
100279. Sławomir Wochna	100302. Marcin Zarenkiewicz

STUDIA MAGISTERSKIE ZAOCZNE

Rok 2002

nr dypl.		nr dypl.	
1.	Marcin Kaźmierczak	16.	Robert Kowalczyk
2.	Maciej Kosmowski	17.	Mariusz Maćkowiak
3.	Ireneusz Medycki	18.	Robert Mierzwiak
4.	Leszek Siwiński	19.	Stanisław Opaciński
5.	Zbigniew Stachowicz	20.	Robert Sądowski
6.	Bernard Szulc	21.	Marek Dakiniewicz
7.	Arkadiusz Anderko	22.	Jan Jakubowicz
8.	Janusz Lenczuk	23.	Rafał Ryba
9.	Beata Lazarowicz	24.	Adam Węgrzyn
10.	Robert Milner	25.	Daniel Zawisza
11.	Tomasz Mularczyk	26.	Paweł Komora
12.	Jacek Rutkowski	27.	Grażyna Majchrowska
13.	Marek Szczupakowski	28.	Przemysław Kozłowski
14.	Wojciech Woś	29.	Antoni Stanisławski
15.	Andrzej Wojciechowski		

Rok 2003

nr dypl.		nr dypl.	
30.	Marcin Biliński	41.	Arkadiusz Rykowski
31.	Włodzimierz Depczyński	42.	Stanisław Sidorowicz
32.	Rafał Drażek	43.	Marek Zieliński
33.	Konrad Jankowski	44.	Mirosław Garbowski
34.	Dariusz Kurzawa	45.	Daniel Sołonyńka
35.	Dariusz Majcherek	46.	Marek Michułka
36.	Marek Manucz	47.	Dariusz Łukaszewski
37.	Agnieszka Mazur	48.	Piotr Niepiekło
38.	Robert Michułka	49.	Marian Szkurat

39. Magdalena Noculak
40. Dżafar Połtorzycki

50. Rafał Jaros
51. Edward Gońda

Rok 2004

nr dypl.

52. Remigiusz Blacha

nr dypl.

Rok 2005

nr dypl.

86551. Damian Kilanowski
86552. Romuald Salata
86567. Jacek Babula
86571. Robert Chitro
86572. Adam Fąfara
86573. Zenon Grzyb
86578. Arkadiusz Mikutel
86579. Edyta Miszkiewicz
86581. Juliusz Pankiewicz
86582. Dariusz Pińkowski
86583. Sylwester Podraza
86584. Krzysztof Ptal
86585. Piotr Resiak
86591. Arkadiusz Banaś

nr dypl.

86599. Monika Filipiak
86601. Wioletta Jasińska
86602. Piotr Jaszczyszyn
86611. Marek Pińkowski
86613. Robert Rzepa
86616. Dariusz Zabłocki
87472. Paweł Maćkowiak
87479. Mariusz Tarnas
87483. Waldemar Brus
87486. Rafał Czaplicki
87492. Przemysław Piątek
87493. Dariusz Regulski
87500. Lilianna Wysocka

Rok 2006

nr dypl.

90772. Mieczysław Węgielski

Rok 2007

nr dypl.

95452. Mirosław Andrzejczak
95453. Michał Kęsy
95454. Dariusz Kulczak
95455. Wojciech Orłowski
95456. Ryszard Robecki
95464. Robert Majewicz
95465. Andrzej Mróz
95466. Daniel Piasecki
95467. Stanisław Pietrucik
95468. Grzegorz Pisarski
95469. Marek Żelewski
95486. Marcin Czerep

nr dypl.

95492. Jarosław Tomczak
95493. Adam Żuk
95506. Tomasz Budkiewicz
95507. Marek Ciesiołkiewicz
95508. Piotr Leśniewski
95509. Laurencjusz Małofiej
95510. Przemysław Wierczyński
95516. Przemysław Budakiewicz
95517. Sławomir Cieślik
95518. Jarosław Muszański
95527. Robert Bareła
95528. Jan Dewicki

95487. Artur Flinik	96169. Piotr Siwiński
95488. Łukasz Kasprzak	96179. Andrzej Bąk
95489. Andrzej Pauś	96181. Piotr Fuks
95490. Marcin Sawa	96185. Paweł Kwiatkowski
95491. Adam Semczuk	96189. Aleksander Orłowski

Rok 2008 NU

nr dypl.

97414. Grzegorz Przybyłowski

STUDIA NIESTACJONARNE

Lata 2009–2012

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł
1	Piotr Barnowski	mgr inż.
2	Karol Bocheński	inż.
3	Adrian Brocki	inż.
4	Tomasz Kazimierz Chojnacki	inż.
5	Artur Marek Dakiniewicz	inż.
6	Dariusz Piotr Danis	inż.
7	Marzena Demska	inż..
8	Piotr Łukasz Dobrychłop	mgr inż.
9	Arkadiusz Tomasz Domański	inż.
10	Michał Dziużyński	inż.
11	Michał Andrzej Fichtel	inż.
12	Roman Fuczyło	mgr inż.
13	Marek Paweł Giemzik	mgr inż.
14	Mateusz Piotr Klepacki	inż.
15	Witold Patryk Kołodziejczyk	inż.
16	Sebastian Mariusz Lewowicki	mgr inż.
17	Marcin Przemysław Litawa	inż.
18	Łukasz Łękawa	inż.
19	Emil Łuc	inż..
20	Artur Jarosław Marszałek	inż.
21	Wojciech Miszczyk	mgr inż.
22	Andrzej Mikołaj Mróz	inż.
23	Rafał Paweł Muszkat	inż.
24	Marcin Michał Olewicz	mgr inż.
25	Łukasz Palczak	inż.
26	Mariusz Piątek	inż.
27	Andrzej Pyrzeński	mgr inż.
28	Łukasz Jan Rajczak	inż.

29	Mariusz Rafał Rosik	mgr inż.
30	Gracjan Rudnicki	inż.
31	Mariola Iwona Rytowska	mgr inż.
32	Dawid Łukasz Samela	inż.
33	Przemysław Jan Skiba	inż..
34	Adam Słupicki	inż.
35	Ireneusz Smagło	inż.
36	Mariusz Szymański	inż.
37	Andrzej Świentczak	inż.
38	Wojciech Józef Trawka	inż.
39	Marcin Wilczkowski	mgr inż.
40	Michał Woch	mgr inż.
41	Artur Marcin Wojciechowicz	inż.
42	Robert Wojciechowski	inż.
43	Michał Leon Wysoczański	inż.
44	Anna Maria Wysowska	inż.
45	Łukasz Paweł Zatorski	inż.

Rok 2013

Lp.	Imię i nazwisko	Tytuł
1	Piotr Godek	inżynier
2	Marcin Krzysztof Antochów	inż.
3	Sylwester Baryła	mgr inż.
4	Bogusz Błaszowski	mgr inż.
5	Maciej Bodlak	inż.
6	Maciej Jerzy Dybczyński	inż.
7	Marcin Radosław Ejdrygiewicz	mgr inż.
8	Marcin Jan Heleniak	inż.
9	Paweł Wiktor Ignaszewski	inż.
10	Mariusz Artur Juraszczyk	inż.
11	Paweł Józef Kędra	inż.
12	Paweł Kliszc	inż.
13	Paweł Kordylewicz	inż.
14	Dominik Kubiak	inż.
15	Tomasz Łukowski	inż.
16	Dariusz Tadeusz Matusiak	inż.
17	Piotr Moskal	inż.
18	Arkadiusz Mróz	mgr inż.
19	Mariusz Mucha	inż.
20	Patryk Andrzej Nowak	mgr inż.
21	Krzysztof Edward Oleksyk	inż.
22	Patryk Artur Ożarek	inż.
23	Łukasz Pocałujko	inż.
24	Karolina Polesiak	inż.
25	Paweł Jakub Powązka	inż.

26	Sławomir Mieczysław Rejda	inż.
27	Dawid Łukasz Samela	inż.
28	Dawid Marian Stendera	inż.
29	Marcin Świtoń	inż.
30	Wojciech Józef Trawka	inż.
31	Waldemar Roman Trudzik	inż.
32	Krzysztof Wiśniewski	inżynier
33	Michał Leon Wysoczański	inż.
34	Konstanty Adam Zdrojewski	mgr inż.

**STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW
WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

Marek SIKORA

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO WPISANE W HISTORIĘ WYDZIAŁU

Idea utworzenia w Politechnice Wrocławskiej studiów górniczych podjęta została ponownie na początku lat sześćdziesiątych. Faktycznym inicjatorem i skutecznym promotorem uruchomienia studiów górniczych, dla dynamicznie rozwijających się wówczas kopalń węgla brunatnego, rud miedzi i surowców skalnych, był ówczesny dyrektor techniczny Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego, wybitny organizator i senior górnictwa dolnośląskiego mgr inż. Wincenty Czechowicz.

Powołanie 4.12.1964 r. Oddziału Górnictwa Odkrywkowego w organizacyjnych ramach Wydziału Budownictwa Lądowego PWr. rozpoczyna tworzenie założeń przyszłego wydziału. Kierownikiem Oddziału został doc. Zdzisław Gergowicz, który wspólnie z mgr inż. Wincentym Czechowiczem podjął się dzieła organizacji Wydziału.

Od dnia 1.12.1968 r. Oddział ten przekształcony został w samodzielny już Wydział Górniczy. Z nowo powstałym Wydziałem zostały związane głównie: Instytut Geotechniki i Instytut Górnictwa oraz Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn. Pierwszym dziekanem został prof. Z. Gergowicz, a dyrektorem Instytutu Górnictwa prof. W. Czechowicz.

Z chwilą powołania Wydziału rozpoczęto kształcenie studentów w nowych specjalnościach – eksploatacja podziemna złóż rud i górnictwo odkrywkowe z podziałem na kierunki: eksploatacja kopalni luźnych i zwięzłych.

W 1967 roku pojawiają się pierwsi absolwenci, którzy od początku wyrażają chęć utrzymywania kontaktów z Wydziałem i między sobą. Sprzyjają temu doświadczenia wyniesione ze studiów oraz zaszczerpione w ich trakcie tradycje górnicze.

Z biegiem lat Wydział ma swoich absolwentów prawie w każdym polskim zakładzie górniczym, wielu pracuje zagranicą. Najlicniejsza grupa zatrudniona jest w KGHM Polska Miedź S.A., wielu pracuje w kopalniach węgla brunatnego, w krajowym górnictwie surowców skalnych i placówkach badawczo-projektowych (POLTEGOR, CUPRUM,), kilkanaście osób zajmuje wysokie stanowiska w górnictwie wielu krajów na wszystkich kontynentach oraz w uczelniach górniczych tych krajów.

Praktycznie od początku istnienia Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej tj. 1968 r. i ukończenia studiów przez pierwszych absolwentów towarzyszy Wydziałowi organizacja ich łącząca.

IMIE
Marek

NAZWISKO
SIKORA

ROK UKOŃCZENIA
STUDIÓW . 1972 . . .

115

Legitymacja Koła Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej

Pierwszy zjazd odbył się 19 listopada 1977 r. w 10 lat po uzyskaniu dyplomów przez pierwszych absolwentów. Powstało wówczas Koło Absolwentów Wydziału Górniczego, które w pewnym okresie działało w strukturach Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Wrocławskiej. (legitymacja)

Drugi Zjazd absolwentów odbył się 24 listopada 1981 r. Z racji zawieszenia w stanie wojennym działalności SAPWr przez pewien okres nie działało również Koło Absolwentów Wydziału Górniczego.

Przed 20 rocznicą utworzenia Wydziału grupa inicjatywna zwołała w dniu 23.01.1988 r. zebranie założycielskie Stowarzyszenia Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej. Powołano wówczas 12 osobowy Komitet Założycielski, uchwalono statut (statut) i program działania. Dnia 3 marca 1988 r. zostało zarejestrowane i uzyskało osobowość prawną Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej. Jest to organizacja, której jednym z głównych celów jest integracja wokół Wydziału rozproszonych po całym świecie rzesz absolwentów. Wszystkie cele Stowarzyszenia zawiera jego Statut. W dniu 21.03.1988 r. Odbyło się I Walne zebranie SAWG, na którym dokonano wyboru Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego. SAWG było głównym organizatorem obchodów 20-lecia Wydziału i III Zjazdu absol-

L I S T A
CZŁONKÓW ZAŁOZYCIELI STOWARZYSZENIA ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres zamieszkania	Miejsce pracy - stanowisko
1	2	3	4
1	Janusz ZACHAREWICZ	58-304 WAŁBRZYCH ul. Bukietowa 9/31	Dolnośląskie Gwarectwo Węglowe w Wałbrzychu - Inspektor Kopalni
2	Krzysztof LUBAŃSKI	51-138 WROCŁAW ul. Roverowa 5/2	Zespół Elektrociepłowni Wrocław - kierownik oddziału
3	Henryk WOJTKIEWICZ	51-142 WROCŁAW ul. Pilomatów 2	Instytut Górniczo Politechniki Wrocławskiej, Wrocław, ul. Świerczew- skiego 74 - prodziekan Wydziału
4	Jerzy DOBROWOLSKI	54-432 WROCŁAW ul. Wojrowska 48/19	COBPGO "POLTEGOR" - ONB - kierownik działu
5	Adam GRZEŁAK	51-111 WROCŁAW ul. Chorzowska 38/20	COBPGO "POLTEGOR" - ONB - Zastępca Dyrektora
6	Władysław TURKIEWICZ	54-434 WROCŁAW ul. Bizdzyńska 14a/8	ZBiPM "CUPRUM" - kierownik Zakładu
7	Jacek DULEBOWSKI	54-438 WROCŁAW ul. Zemska 27/11	ZBiPM "CUPRUM" - gł. projektant
8	Barbara SOŁTYS	50-128 WROCŁAW ul. Św. Mikołaja 32/33mB	ZBiPM "CUPRUM" - st. projektant
9	Urszula KORDOWINA	54-434 WROCŁAW ul. Zemska 9/29	ZBiPM "CUPRUM" - specjalista
10	Zdzisław WALICKI	50-555 WROCŁAW ul. Krynicka 30/21	Wrocławskie Kopalnie Surowców Mine- ralnych - Z-ca Dyrektora Technicznych
11	Wojciech GLAPA	51-659 WROCŁAW ul. Jasna 1	Instytut Górniczo Politechniki Wro- cławskiej, ul. Świerczewskiego 74 - adiunkt
12	Ryszard KABAT	51-645 WROCŁAW ul. Canalotta 2/53	Instytut Górniczo Politechniki Wro- cławskiej, ul. Świerczewskiego 74 - adiunkt
13	Andrzej GRZYCH	58-150 STRZEGOM ul. Kościuszki 7/8,	Jaroszewskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Jaroszew - szef, zm.
14	Andrzej WOJTASZEK	51-649 WROCŁAW ul. Burcziarskiego 4b/2	Instytut Geotechniki Politech. Wrocł. - adiunkt
15	Henryk SZPUK	50-146 WROCŁAW ul. Nożownicza 44/1	Instytut Górniczo Politechniki Wro- cławskiej, ul. Świerczewskiego 74 - adiunkt
16	Wojciech OŹGA	51-678 WROCŁAW ul. Borelowskiego 5	Instytut Górniczo Politechniki Wro- cławskiej, ul. Świerczewskiego 74, - adiunkt
17	Jerzy JARMUŻEK	59-300 LUBIN ul. Wrzeszowa 113	Zakłady Górnicze "RUDNA" w Polkow- icach - dyrektor
18	Walery SIEKLIŃSKI	32-329 BOLESŁAW ul. Główna 116	ZGH "BOLESŁAW" w Bukownie Nadzawca ds. techniki strażackiej
19	Jerzy MAZUR	59-300 LUBIN ul. Wrzeszowa 101	Zakłady Górnicze "RUDNA" w Polkow- icach - gł. inżynier górniczy
20	Wojciech NIEMCEWICZ	41-700 RUDA ŚL. ul. Raciborska 8/12	Kopalnia Węgla Kamiennego "WAWEL" RUDA ŚL. 1 - inż. strażak
21	Jacek URBAŃSKI	52-023 WROCŁAW ul. Chorzowska 59/5	Instytut Górniczo Politechniki Wro- cławskiej, ul. Świerczewskiego 74 - adiunkt
22	Waldemar SIEDKOWICZ	59-300 LUBIN ul. Pawia 37/17	Zakłady Górnicze "RUDNA" - st. insp. ds. projektowania
23	Tomasz CIESZKOWSKI	59-300 LUBIN ul. Żurawia 38/16	Zakłady Górnicze "LUBIN" - kierownik robót górniczych
24	Janusz LIPIŃSKI	59-300 LUBIN ul. Łużycka 1/7	Zakład Robót Górniczych KGHM Lubin - dyrektor
25	Marek SIKORA	50-303 WROCŁAW ul. Jedności Narod. 169A	Instytut Górniczo Politech. Wrocł. - adiunkt
26	Witold POLAK	53-401 WROCŁAW ul. Milecka 21/1	Instytut Górniczo Politech. Wrocław. - Zastępca Dyrektora

Oryginalna lista członków-założycieli SAWG z 1988 r.

wentów w dniach 11–12 listopada 1988 r. Obyło się wówczas II Walne zebra-
nie liczące już 186 członków SAWG. Wybrano władze na kolejną kadencję
1988–1993. Bal Absolwentów odbył się w Monopolu.

IV Zjazd Absolwentów miał miejsce w trakcie obchodów 25-lecia Wydziału w dniach 5–6 listopada 1993 roku. SAWG zorganizowało w czasie zjazdu konferencję naukową absolwentów i wydało pierwszą Księgę Pamiątkową. Obyło się wówczas kolejne Walne zebranie członków SAWG. Wybrano władze na kolejną kadencję 1993–1998. Stowarzyszenie przyznało wówczas po raz pierwszy godność członka honorowego dziekanowi prof. Stanisławowi Dmitrukowi. Uroczystości po raz ostatni odbywały się w pierwszej siedzibie Wydziału w budynku NOT. Bal Absolwentów odbył się znowu w Monopolu.

Obchody 30-lecia Wydziału miały miejsce w dniach 6–7 listopada 1998 r. w czasie V Zjazdu Absolwentów. Po raz pierwszy oficjalna część obchodów miała miejsce w Gmachu Głównym Politechniki Wrocławskiej. Odbyła się kolejna konferencja naukowa. Członkami honorowymi SAWG zostali wówczas prof. Teresa Górecka i prof. Tadeusz Żur. Wydaliśmy drugą Księgę Pamiątkową. Obradowało kolejne Walne zebranie członków SAWG. Wybrano władze na kolejną kadencję 1998–2003. Bal Absolwentów odbył się w Stołówce Politechniki.

Kolejny jubileusz 35-lecia Wydziału i 15 lecia SAWG to VI Zjazd Absolwentów 7–8 listopada 2003 r. Po raz pierwszy pojawiła się nowa nazwa Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii. Zadomowiliśmy się w Gmachu Głównym. Uroczyste spotkanie otwierające uroczystości i tradycyjna konferencja naukowa absolwentów oraz Walne Zebranie SAWG miały tam miejsce. Nowa, kolejna Księga Pamiątkowa redagowana nieustrudzenie przez kol. Wojciecha Głapę. Tylko spotkania roczników odbyły się w budynku na Placu Teatralnym. Mimo zmiany nazwy Wydziału Walne zebranie postanawia pozostać przy nazwie Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego. Był to ostatni Zjazd li tylko Absolwentów Wydziału Górniczego. Następnym za kolejne 5 lat będzie już VII Zjazdem Absolwentów Wydziału Górniczego i zarazem Zjazdem pierwszych roczników Absolwentów Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii, bo formalnie taką nazwę od 23 października 2003r. nosił nasz Wydział. Wińczący wszystkie dotychczasowe Zjazdy bal odbył się po raz ostatni w stołówce Politechniki.

Uroczystości 35-lecia Wydziału wiązały się również ze skromniejszym może jubileuszem jakim jest 15-lecie naszego Stowarzyszenia Absolwentów – jedyne wydziałowe autonomicznego stowarzyszenia działającego w naszej Uczelni.

W 2008 r. Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii (do 2003 Wydział Górniczy) w dniach 7 i 8 listopada obchodził 40-lecie istnienia. Stowarzyszenie było głównym organizatorem obchodów tego jubileuszu w ramach, którego odbył się również VII Zjazd Absolwentów. W imprezach Zjazdu brało udział ponad 300 osób. Znowu gościł nas Gmach Główny, gdzie odbyły się tradycyjne imprezy oficjalne obchodów jubileuszu i Zjazdu. Po raz kolejny było uroczyste spotkanie otwierające w trakcie którego na wniosek Wydziału JM Rektor wręczył Złote odznaki Politechniki z Brylantem pani prof. Teresie Siemienieńskiej

i panu prof. Eugeniuszowi Wnuczakowi nierozzerwalnie związanymi z Wydziałem od jego początków istnienia. Godność członków honorowych Walne Zebranie SAWG nadało prof. Tadeuszowi Lutemu, prof. Teresie Siemieniowskiej i prof. Eugeniuszowi Wnuczakowi. Odbędzie się również ciesząca się olbrzymim zainteresowaniem i świetnie przygotowana przez kol. Janusza Zacharewicza pierwsza Biesiada Piwna Absolwentów. Księgę Pamiątkową 40-lecia ostatni raz redaguje kol. Wojciech Glapa. Na Walnym po raz kolejny wybrano prawie te same Władze na lata 2008–2013 (lista). Bal na zakończenie Zjazdu po raz pierwszy odbył się w salach hotelu Mercure.

Jednym z bardziej znanych punktów działania SAWG jest przyznawanie corocznie prestiżowego wyróżnienia dla najlepszego absolwenta. Do roku 2013 tych wyróżnień (szpad lub kordzików) przyznano 19 (lista na s. 168)

SAWG to ludzie (dziś około 700), którym od wstąpienia na Wydział do jego ukończenia, pomimo pracy zawodowej, spraw rodzinnych i innych trudnych problemów życiowych, nigdy nie przestało zależeć na działaniu na jego rzecz, na rzecz tradycji i przyjaźni wyniesionych ze studiów. W tym miejscu wszystkim bardzo serdecznie dziękuję. Za te 25 lat współpracy w Stowarzyszeniu a wcześniej w Kole Absolwentów. Przepraszam, że nie wymieniam Was z nazwisk ale byłaby to całkiem długa lista.

Przed nami kolejny jubileusz 45-lecia Wydziału, kolejny Zjazd Absolwentów, konferencja, biesiada, walne zebranie i bal. Trochę znowu podobne a również inne, po raz pierwszy w części w Geocentrum gdzie Nasz Wydział ma już 3 siedzibę tym razem zapewne ostateczną.

Jeśli chcecie utrzymywać więzi z Wydziałem, którego jesteście absolwentami, z jego pracownikami oraz z koleżankami i kolegami ze studiów, bądźcie członkami naszego Stowarzyszenia działajcie w nim wszyscy – a zwłaszcza Ci z nas młodsi – dla naszej wspólnej Alma Mater.

Z górniczym pozdrowieniem „Szczęść Boże”

Prezes Zarządu

STATUT

STOWARZYSZENIA ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

ROZDZIAŁ I

Nazwa, teren, działalność, siedziba i charakter pracy Stowarzyszenia

- § 1. Nazwa Stowarzyszenia brzmi: Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej, w skrócie SAWG-PW, w dalszej części Statutu zwane jako „Stowarzyszenie”.
- § 2. Terenem działalności Stowarzyszenia jest Rzeczpospolita Polska.
- § 3. Siedzibą Stowarzyszenia jest Wrocław.
- § 4. Stowarzyszenie posiada osobowość prawną i ma prawo zakładania kół na zasadach określonych w dalszej części Statutu.
- § 5. Stowarzyszenie używa stempla podłużnego z napisem „Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej”.
- § 6. Stowarzyszenie opiera działalność na pracy społecznej swych członków, a do prowadzenia swoich spraw może zatrudniać pracowników.

ROZDZIAŁ II

Cele Stowarzyszenia i sposoby ich realizacji

- § 7. Celem Stowarzyszenia jest:
- a) współpraca z władzami Wydziału oraz innymi instytucjami w kształtowaniu sylwetki absolwenta,
 - b) zachowanie łączności pomiędzy Wydziałem a jego absolwentami dla umożliwienia dalszego rozwoju Wydziału, pielęgnowanie tradycji górniczych i utrzymanie więzi koleżeńskiej pomiędzy absolwentami,

- c) zapewnienie współuczestnictwa absolwentów w procesie programowania dydaktyki, zmian planów i programów nauczania na wszelkich rodzajach studiów prowadzonych przez Wydział,
 - d) współdziałanie z Wydziałem w organizowaniu pomocy naukowej i samokształceniowej dla członków Stowarzyszenia, w szczególności w zakresie studiów podyplomowych i uzyskiwaniu stopni naukowych,
 - e) opieka nad młodszymi absolwentami wchodzącymi w życie zawodowe,
 - f) opieka nad studentami Wydziału odbywającymi praktyki w zakładach górniczych,
 - g) objęcie promocją wyróżniających się absolwentów,
 - h) organizacja pomocy materialnej dla członków Stowarzyszenia lub ich rodzin będących w trudnej sytuacji materialnej,
 - i) utrzymanie więzi z absolwentami zamieszkałymi za granicą.
- § 8. Stowarzyszenie realizuje określone w § 7 cele przez:
- a) organizowanie co 5 lat Walnych Zebrań,
 - b) organizowanie Zjazdu Absolwentów, a ponadto sesji naukowych swych członków oraz publikowanie referatów wygłaszanych na tych sesjach,
 - c) stałą współpracę z władzami Wydziału i Instytutów kierunkowych Wydziału,
 - d) tworzenie komisji problemowych dotyczących programowania dydaktyki, samokształcenia, organizujących opiekę nad praktykantami i stażystami w zakładach górniczych, powiązania tematów prac dyplomowych z potrzebami zakładów i konkursy na najlepsze prace dyplomowe,
 - e) popularyzację osiągnięć Wydziału Górniczego w zakresie prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych,
 - f) organizowanie szkoleń, kursów itp. dotyczących zagadnień techniki górniczej,
 - g) publikowanie referatów w wydawnictwach Stowarzyszenia,
 - h) wydawanie informatorów o działalności Stowarzyszenia,
 - i) współpracę z organizacjami technicznymi,
 - j) prowadzenie działalności gospodarczej.

ROZDZIAŁ III

Członkowie Stowarzyszenia, ich prawa i obowiązki

- § 9. Członkowie Stowarzyszenia dzielą się na członków zwyczajnych, wspierających i honorowych.
- § 10. Członkiem zwyczajnym może być każdy obywatel Polski, który uzyskał na Wydziale Górniczym Politechniki Wrocławskiej stopień inżyniera, magistra, doktora nauk lub doktora habilitowanego.
- § 11. Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd Stowarzyszenia zwykłą większością głosów na podstawie pisemnej deklaracji kandydata.
- § 12. Członkiem wspierającym może być każda osoba fizyczna lub osoba prawna, która zadeklarowała wpłacanie określonych sum na cele Stowarzyszenia. Członek wspierający – osoba prawna działa w Stowarzyszeniu za pośrednictwem swego przedstawiciela z głosem doradczym.
- § 13. Członków honorowych wybiera kwalifikowaną większością głosów obecnych Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu spośród tych osób, które położyły zasługi dla Stowarzyszenia i Wydziału. Prawa i obowiązki członków honorowych są takie same, jak członków zwyczajnych z wyjątkiem obowiązku opłacania składek. Zarząd Stowarzyszenia może ustalić regulamin przyznawania specjalnych wyróżnień osobom zasłużonym dla Wydziału i przyznawać je w okresie między Walnymi Zebraniem.
- § 14. Wszyscy członkowie wymienieni w § 9 mają prawo uczestniczyć we wszelkiego rodzaju pracach Stowarzyszenia i zebraniach członków oraz zabierać głos we wszystkich omawianych sprawach.
- § 15. Wszyscy członkowie zwyczajni i honorowi mają ponadto prawo:
- a) czynnego i biernego udziału w wyborach władz Stowarzyszenia,
 - b) brać czynny udział we wszystkich zebraniach i imprezach Stowarzyszenia,
 - c) korzystać z wszelkich istniejących urządzeń i pomocy Stowarzyszenia na warunkach określonych przez Zarząd,
 - d) proponować Zarządowi kandydatów na członków Stowarzyszenia,
 - e) pisemnego przedstawienia Zarządowi propozycji dotyczących porządku dziennego obrad Walnego zebrania, przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem tego zebrania.

- § 16. Do obowiązków każdego członka należy:
- regularne uczestnictwo w zebraniach zwoływanych przez władze Stowarzyszenia,
 - ściśle przestrzeganie Statutu, solidarności koleżeńskiej, uchwał Stowarzyszenia oraz sumienne wypełnianie powierzonych i przyjętych na siebie obowiązków,
 - regularne opłacanie składek członkowskich w wysokości uchwalonej przez Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia,
 - aktywne uczestniczenie w pracach społecznych na rzecz Stowarzyszenia oraz honorowe pełnienie w nim różnych funkcji.
- § 17. Utrata praw członkowskich następuje przez:
- utrata zdolności do działań prawnych,
 - skreślenie, na skutek pisemnego zawiadomienia Zarządu o dobrowolnym wystąpieniu, po uregulowaniu zaległych składek członkowskich oraz wszystkich zobowiązań,
 - skreślenie z listy członków wskutek zalegania w opłacaniu składek członkowskich po uprzednim pisemnym upomnieniu,
 - wykluczenie na podstawie prawomocnego orzeczenia Sądu Koleżeńskiego za działalność na szkodę Stowarzyszenia, lub skazania prawomocnym wyrokiem Sądu Powszechnego pozbawienia wolności i utraty praw obywatelskich i honorowych.
- § 18. Członka, który został skreślony z listy członków Stowarzyszenia na podstawie §17 b oraz §17 c można ponownie przyjąć do Stowarzyszenia.

R O Z D Z I A Ł I V

Władze Stowarzyszenia

- § 19. Władzami Stowarzyszenia są:
- Walne Zebranie,
 - Zarząd,
 - Komisja Rewizyjna,
 - Sąd Koleżeński.
- § 20.
- Kadencja władz trwa 5 lat.
 - Uchwały Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego zapadają zwykłą większością głosów.
 - W przypadku ustąpienia członków Władz Stowarzyszenia w czasie trwania kadencji, władzom przysługuje prawo kooptacji, jednakże

liczba członków nie może przekraczać 1/3 liczby członków pochodzących z wyboru.

A. Walne Zebrania Stowarzyszenia

- § 21. Najwyższą władzą Stowarzyszenia jest Walne Zebranie Członków.
- § 22. Walne zebranie może być zwyczajne lub nadzwyczajne.
- § 23. 1. Zwyczajne Walne Zebranie zwołuje Zarząd co 5 lat.
2. Nadzwyczajne Walne Zebranie zwołuje Zarząd:
a) z własnej inicjatywy,
b) na pisemne żądanie Komisji Rewizyjnej, w przypadku pracy Zarządu na niekorzyść Stowarzyszenia,
c) na pisemne żądanie co najmniej 15 członków.
3. Zasadniczym przedmiotem obrad nadzwyczajnego Walnego Zebrania jest sprawa, dla której ono zostało zwołane. Nadzwyczajne Walne Zebranie winno być zwołane w 30 dni od daty otrzymania przez Zarząd Stowarzyszenia żądania na piśmie.
- § 24. Walne Zebranie jest prawomocne, jeżeli weźmie w nim udział w I-terminie 1/2 liczby członków, a w II-terminie, po upływie 30 minut, bez względu na liczbę obecnych członków.
- § 25. Zwołanie Walnego Zebrania następuje przez pisemne zawiadomienie członków Stowarzyszenia oraz ogłoszenie w prasie, przy czym należy podać porządek dzienny obrad. Zawiadomienie członków winno nastąpić przynajmniej na 14 dni przed terminem Walnego Zebrania.
- § 26. Na Walnym Zebraniu przewodniczy jeden z członków Stowarzyszenia wybrany przez Walne Zebranie.
- § 27. Do kompetencji Walnego Zebrania należy:
a) wybór przewodniczącego i sekretarza Zebrania,
b) zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania oraz uchwalenie porządku zebrania i regulaminu obrad,
c) przyjęcie sprawozdania z działalności Zarządu i Komisji Rewizyjnej,
d) podjęcie uchwały o udzieleniu lub odmowie udzielenia absolutorium Zarządowi na wniosek Komisji Rewizyjnej,
e) wybór władz Stowarzyszenia w tym prezesa, pozostałych członków Zarządu w liczbie do 10 osób oraz Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,

- f) zatwierdzenie programu działania i planu pracy,
- g) mianowanie i pozbawienie godności członka honorowego,
- h) zatwierdzenie regulaminów pracy Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,
- i) rozpatrywanie odwołań członków Stowarzyszenia od orzeczeń Sądu Koleżeńskiego i uchwał Zarządu dotyczących skreśleń,
- j) decydowanie w sprawach nie ujętych Statutem Stowarzyszenia,
- k) ustalenie wysokości składki członkowskiej,
- l) nabywanie i zbywanie nieruchomości,
- m) uchwalanie zmian Statutu,
- n) rozwiązanie Stowarzyszenia.

- § 28.
1. Uchwały Walnego Zebrania zapadają zwykłą większością głosów, bez względu na liczbę obecnych w II terminie, z wyjątkiem uchwał odnoszących się do § 27 pkt. l, m, n, które wymagają kwalifikowanej większości 2/3 głosów obecnych na zebraniu.
 2. Głosowanie odbywa się przez podniesienie rąk, o ile Walne Zebranie nie postanowi inaczej.
 3. Z Walnego Zebrania musi być sporządzony protokół, który podpisują przewodniczący i sekretarz Zebrania.

B. Zarząd Stowarzyszenia

- § 29. Zarząd składa się z Prezesa i do 10 członków wybranych na Walnym Zebraniu. Na pierwszym posiedzeniu Zarząd wybiera dwóch wiceprezesów, sekretarza i skarbnika, którzy z prezesem tworzą prezydium Zarządu.
- § 30.
1. Zarząd jest organem kierowniczym i wykonawczym Stowarzyszenia. Zarząd pełni swoją funkcję przez okres pomiędzy kolejnymi Walnymi Zebraniem.
W miarę rozwoju zadań administracyjnych Stowarzyszenie i Zarząd jest upoważniony do stworzenia biura.
 2. Do kompetencji Zarządu należy:
 - a) reprezentowanie Stowarzyszenia wobec władz i innych osób,
 - b) przyjmowanie członków,
 - c) zwoływanie Walnych Zebrań,
 - d) przygotowanie wniosków na Walne Zebrania,
 - e) wykonywanie uchwał Walnych Zebrań,
 - f) powoływanie, rozwiązywanie i nadzorowanie kół terenowych, zatwierdzanie ich regulaminów i planów pracy oraz preliminarzy

- budżetowych,
- g) sporządzanie sprawozdań z pracy Zarządu oraz projektów preliminarzy budżetowych,
 - h) zarządzanie majątkiem i funduszami Stowarzyszenia,
 - i) organizacja konferencji naukowych Stowarzyszenia,
 - j) powoływanie Komisji problemowych,
 - k) powoływanie Komitetu Organizacyjnego Zjazdu Absolwentów,
 - l) organizacja spotkań absolwentów wybranych roczników,
 - ł) skreślanie z listy członków,
 - m) zawieranie wszelkich umów, a także zaciąganie zobowiązań majątkowych imieniem Stowarzyszenia,
 - n) załatwianie wszelkich spraw administracyjnych, w szczególności prowadzenie korespondencji, rachunkowości, ewidencji członków, itp.
- § 31. Plenarne zebrania Zarządu odbywają się co najmniej raz na pół roku, zaś zebrania Prezydium Zarządu co najmniej raz na kwartał.
- § 32. Uchwały Zarządu są prawomocne przy obecności co najmniej 1/2 członków Zarządu. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga Prezes. Z obrad Zarządu sporządza się protokół. Członek Zarządu, którego sprawa jest rozpatrywana na posiedzeniu Zarządu może być wyłączony z udziału w obradach.
- § 33. Na wypadek ustąpienia członka Zarządu – Zarząd ma prawo doko-optować zastępcę zgodnie z § 20 pkt. 3, zaś w razie ustąpienia Prezesa władzę sprawuje I wiceprezes, aż do najbliższego Walnego Zebrania.
- § 34. Prezydium Zarządu:
- a) zwołuje Plenarne Zebrania Zarządu,
 - b) kieruje bieżącą działalnością Stowarzyszenia w ramach umocowań ustalonych przez Zarząd,
 - c) postanowienia § 32 Statutu stosuje się odpowiednio.

C. Komisja Rewizyjna

- § 35. Komisja Rewizyjna składa się z 3–5 członków wybranych na Walnym Zebraniu. Komisja Rewizyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza.
- § 36. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić w skład innych organów Stowarzyszenia.

- § 37. Do Komisji Rewizyjnej należy:
- wykonywanie bieżącej kontroli działalności Zarządu zarówno rzeczowej jak i organizacyjnej oraz finansowej pod względem zgodności z przepisami prawa i postanowieniami statutowymi co najmniej raz w roku,
 - zgłaszanie na zebraniach Zarządu i Prezydium uwag dotyczących działalności swojej i Zarządu,
 - występowanie na Walnym Zebraniu z wnioskiem o udzielenie lub nieudzielenie absolutorium Zarządowi Stowarzyszenia,
 - występowanie na plenarnym zebraniu Zarządu z wnioskiem o zawieszenie w czynnościach członków Prezydium w razie stwierdzenia naruszania przez nich postanowień Statutu, bądź też nie wywiązywania się ich ze swoich obowiązków.
- § 38. Komisja Rewizyjna odbywa swoje zebrania raz na pół roku. Członkowie Komisji Rewizyjnej mają prawo brać udział w zebraniach wszystkich władz Stowarzyszenia z głosem doradczym.
- § 39. Komisja Rewizyjna ma prawo:
- w razie potrzeby wystąpić do Prezydium Zarządu o zwołanie plenarnego zebrania Zarządu Stowarzyszenia.
Na wniosek Komisji Rewizyjnej plenarne zebranie Zarządu winno odbywać się w terminie 14 dni, licząc od daty zgłoszenia wniosku, z proponowanym przez Komisję porządkiem obrad,
 - zwołać nadzwyczajne Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia,
 - składać wnioski do Sądu Koleżeńskiego.

D. Sąd Koleżeński

- § 40. Sąd Koleżeński jest niezależnym organem powołanym do rozstrzygania wszelkich spraw i zatargów wynikłych pomiędzy członkami Stowarzyszenia, jak również do rozpatrywania wszelkich zatargów natury etycznej dotyczących członków.
- § 41. Sąd Koleżeński składa się z 3–5 członków wybranych na Walnym Zebraniu. Członkowie Sądu Koleżeńskiego wybierają ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę.
- § 42. Od orzeczenia Sądu Koleżeńskiego Stowarzyszenia przysługuje odwołanie do Walnego Zebrania w terminie 30 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, za pośrednictwem Prezesa Zarządu Stowarzyszenia.

- § 43. Sankcje karne są następujące:
- a) upomnienie,
 - b) ostrzeżenie,
 - c) nagana,
 - d) wykluczenie z listy członków Stowarzyszenia.

ROZDZIAŁ V

Koła terenowe

- § 44. Koło Stowarzyszenia jest komórką organizacyjną Stowarzyszenia, powołaną do bezpośredniej realizacji celów i zadań Stowarzyszenia.
- § 45.
1. Koła są powoływane na wniosek grupy członków przez Zarząd Stowarzyszenia.
 2. Uchwała Zarządu Stowarzyszenia o powołaniu Koła określa również terendziałania i siedzibę Koła,
 3. Do powołania Koła wymagana jest liczba co najmniej 10 członków Stowarzyszenia.
 4. Koła mogą być tworzone w przedsiębiorstwach państwowych i innych jednostkach organizacyjnych zatrudniających członków Stowarzyszenia.
- § 46.
1. Członkowie Koła wybierają ze swego grona Zarząd Koła w składzie 3–5 osób, w tym przewodniczącego, sekretarza i skarbnika.
 2. Postanowienia § 32 i § 33 Statutu stosuje się odpowiednio.
- § 47. Szczegółową organizację i zakres działania kół określa regulamin uchwalony przez Zarząd Stowarzyszenia.

ROZDZIAŁ VI

Majątek, fundusze i rachunkowość Stowarzyszenia

- § 48. Stowarzyszenie może nabywać lub zbywać majątek, przyjmować darowizny i zapisy, zawierać umowy i zaciągać zobowiązania.

- § 49. Na majątek Stowarzyszenia składają się:
- a) nieruchomości,
 - b) ruchomości,
 - c) fundusze.
- § 50. Na fundusze Stowarzyszenia składają się:
- a) wpisowe i składki członkowskie,
 - b) dotacje,
 - c) darowizny,
 - d) dochody z działalności statutowej i gospodarczej Stowarzyszenia.
- § 51. Gospodarka majątkowa i finansowa należy do kompetencji Zarządu z tym, że musi mieścić się ona w ramach budżetu uchwalonego przez Walne Zebranie. Uszczuplanie majątku wymaga zgody władzy rejestracyjnej.
- § 52. Stowarzyszenie prowadzi rachunkowość według obowiązujących przepisów.
- § 53. 1. Zobowiązania majątkowe i finansowe w imieniu Stowarzyszenia podpisują dwie osoby – prezes (lub upoważniony wiceprezes) oraz skarbnik.
2. Wszelkie pisma i dokumenty wychodzące na zewnątrz podpisują prezes (wiceprezes) lub sekretarz.

ROZDZIAŁ VII

Zmiana Statutu i rozwiązanie Stowarzyszenia

- § 54. Zmiana statutu oraz rozwiązanie Stowarzyszenia wymagają uchwały Walnego Zebrania członków, podjętej większością 2/3 głosów obecnych na zebraniu.
- § 55. W razie podjęcia uchwały o rozwiązaniu Stowarzyszenia Walne Zebranie podejmuje decyzję o przeznaczeniu majątku Stowarzyszenia oraz powołuje Komisję Likwidacyjną.

NA PODSTAWIE DECYZJI NR SA.II-6017/5/88
Z DNIA 3 MARCA 1988 R. WYDANEJ W OPARCIU O ART. 21
ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RP Z DNIA 27.10.1932 R.
– PRAWO O STOWARZYSZENIACH / DZ. U. nr 94, poz. 808 Z
PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI / – STOWARZYSZENIE P.N.
„STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU GÓRNICZEGO
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ”

WPISANO DO REJESTRU STOWARZYSZEŃ I ZWIĄZKÓW
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WE WROCŁAWIU POD NR.
105.

WROCŁAW 1988-03-03

DYREKTOR WYDZIAŁU
mgr WACŁAW STOPIŃSKI

DECYZJĄ SĄDU WOJEWÓDZKIEGO SEKCJA REJESTROWA Z
DNIA 11.07.1989 R. STOWARZYSZENIE ZOSTAŁO WPISANE
DO REJESTRU STOWARZYSZEŃ W DZIALE A za numerem
49/89.

DECYZJĄ SĄDU WOJEWÓDZKIEGO WE WROCŁAWIU WY-
DZIAŁ I CYWILNY SEKCJA REJESTROWA z dnia 29.12.1993 r.
WPROWADZONO ZMIANY W STATUCIE.

Spis treści

Słowo wstępne	5
Tradycje górnicze w ośrodkach akademickich	7
Wystąpienie Dziekana na inauguracji Roku akademickiego 2013/2014 w dniu 9 X 2013	11
Wydział. Historia i struktura	17
Kalendarium	19
Początki górnictwa i geodezji w Technische Hochschule i w Politechnice Wrocławskiej	21
Władze wydziału w latach 1964–2013	27
Nominacje, tytuły i stopnie naukowe	31
Instytut Górnictwa	39
Instytut Górnictwa w roku akademickim 2013/2014	39
Władze instytutu w latach 1968–2008	40
Zakłady	41
Zakład Geologii i Wód Mineralnych	41
Zakład Geodezji i Geoinformatyki	47
Zakład Technologii Górniczych, Wentylacji i Bezpieczeństwa Pracy	53
Zakładu Systemów Maszynowych	55
Zakład Geotechniki Górniczej	61
Zakład Przeróbki Kopaliny i Odpadów	65
Zakład Ekonomiki Przemysłu i Geoekonomii	70
Powstanie, rozwój i działalność Biblioteki Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii	75
Działalność dydaktyczna	83
Stopnie i formy kształcenia	83
Kierunek górnictwo i geologia	83
Kierunek geodezja i kartografia	85
Współpraca międzynarodowa	88
Współpraca międzynarodowa Wydziału Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii oraz Instytutu Górnictwa	88
Międzynarodowe studiowanie w oczach absolwentki	91
Międzynarodowy wymiar studiów z perspektywy studentki ..	94
Konferencje	96
Kruszywa Mineralne – konferencja ze znaczącym zaangażowaniem absolwentów	97

International Conference on Condition Monitoring of Machinery in Non-Stationary Operations.	98
Konferencja „Dziedzictwo i historia górnictwa oraz możliwości wykorzystania pozostałości dawnych robót górniczych”	99
Czasopisma.	99
Meteorites.	101
Koła naukowe.	102
Studenckie koło naukowo-badawcze GIS.	102
Koło Naukowe GÓRNIK.	106
Wspomnienia	111
Miroslaw Laskowski.	113
Andrzej Przyborowski	115
Jan Urbański, Moje wspomnienia z KWB Konin	120
Absolwenci	129
Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej	181
Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Górniczego wpisane w historię wydziału	183
Statut Stowarzyszenia Absolwentów Wydziału Górniczego Politechniki Wrocławskiej	188